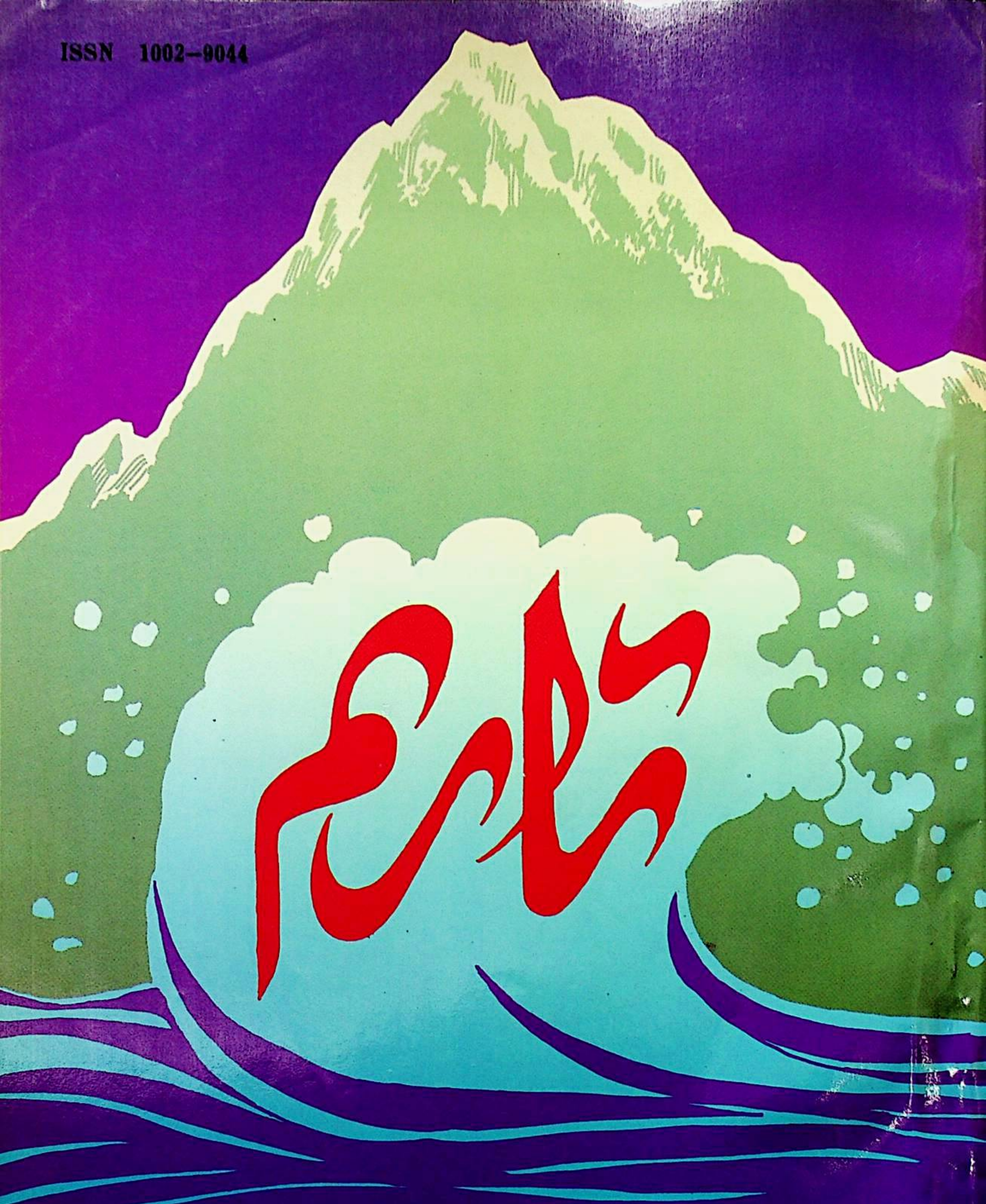

ISSN 1002-9044

1996 10

ISSN 1002-9044

9 771002 904009

باش مۇھەررىر

مەھەممەت شاۋۋدۇن

مۇئاۋىن باش مۇھەررىرلەر

ئارسلان، ئەنۋەر ئابدۇرېھىم

تەھرىر ھەيئەتلەر

(ئېلىپبە تەرتىپى بويىچە)

ئابدۇسالام توختى، ئابدۇرۇسۇل
ئۆمەر، ئابدۇراخمان ئەبەي،
ئارسلان، ئازاد سۇلتان، ئەنۋەر
ئابدۇرېھىم، ئەبەيدۇللا ئىبراھىم،
تورسۇنئاي ھۈسەيىن، زوردۇن
سابىر، قەييۇم توردى، مەھەممەت
زۇنۇن، مەھەممەت شاۋۋدۇن،
ئوبۇل ئىسلام، ئېلى زاھىد، ئىددە
رىس بارات، ئىمىن تۇرسۇن.

ئايلىق
ئىدەبىي ژۇرنال

46-يىل نەشرى

1996

بۇ ساندا

نەسرې ئەرلەر

5	..... سالام، يورۇق دۇنيا (ھېكايە)	..... ئەركىن سابىر
18	..... يىلتىز كۆكلەيدۇ (ئەدەبىي ئاخبارات)	..... ئابلىز ئوسمان
38	..... قۇياشقا تۇتاشقان يول (ئەدەبىي ئاخبارات)	..... دولقۇن ئەلى
61	..... خەير-خوش، يەر شارى (فانتازىيلىك پوۋېست)	..... سۇلتان ھاشىم
100	..... نۇرلىنىپ كەلگەن سەھەر (ھېكايە)	..... نۇرىيە ئابدۇكېرىم
119	..... چولۇق تاۋۇز (ھېكايە)	..... داۋۇت مەتنىياز

شېئىرلار

49	..... ئانا يۇرت ھەققىدە قەسىدە	..... جاببار ئەمەت
52	..... ئالتاي ئارمانلىرى	..... تەلئەت ناسىرى
55	..... ھەممىنىڭ سۆيۈملۈك ئانىسى ۋەتەن	..... ساداقەتجان ھاجى
56	..... ئاتام ئۆتكەن يۇرت، ئانام ئۆتكەن يۇرت	..... مەھمەتجان سادىق
59	..... بۇ دۇنيا جەسۇرلارغا ئىجىل، ئامراق	..... مۇساجان يۇنۇس
107	..... تۈن تىۋىشلىرى	..... ئوسمانجان ساۋۇت
110	..... زۆھرە يۇلتۇز	..... تۇرسۇنئاي ھۈسەين
112	..... مادار ياشتىن ئارتۇق، ئىجاد نەۋقىران	..... روزى سايىت
115	..... ئىككى غەزەل	..... ساۋۇتجان تاھىر
115	..... ئىككى شېئىر	..... مەمتېلى مەنسۇر
116	..... تەلپۈنگەن پۈرەك	..... ئابدۇللا كېرىم
124	..... قىلار پاكلىق تەبەسسۇم	..... ئەخمەتجان تۇرۇپ
124	..... خىزمەت مىلودىيىسى	..... مۇنەۋۋەر قۇربان
125	..... ۋىسال ئارزۇلىرى	..... ئۆمەر جان شاۋۋۇدۇن
126	..... ھايات نۇرى	..... ئەسقەر ياسىن
127	..... كۈتۈش	..... مۇرات ناسىر
127	..... تويۇڭ بولغان كۈن	..... ھاۋاخان ئەخمەت
128	..... رەيھان	..... ئەنۋەر قۇتلۇق نەزەرى

بۇ ساندا

129.....	ئىككىنچى باھار مۇقەددىمىسى.....	.....	ئامانگۈل ئېلى.....
130.....	سەككىزىنچى قىتئە.....	.....	ئابدۇشۈكۈر راشىدىن.....
131.....	ئوغلۇمغا.....	.....	ئۆمەر جان مۇھەممىدى.....
131.....	قېنى.....	.....	دىلشات قېيۇم.....
131.....	يامغۇرلۇق دالا.....	.....	شەۋكەت ئىبراھىم.....
132.....	ئىككى قىتئە.....	.....	مۇھەممەت مەمتېلى.....
132.....	دەرەخ ۋە ياپراق.....	.....	ئايغۇر نىياز.....
132.....	رۇبائىيلار.....	.....	كۈرەشچان ھۈسەيىن.....

مۇھاكىمە ۋە تەقىرىز

133.....	تارىخىي رومانچىلىقنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى.....	.....	ئەھمەت ئىمىن ھاجى جۈبەيرى.....
----------	--	-------	--------------------------------

قىرىنداش مىللەتلەر ئەدەبىياتىدىن

147.....	مۇز تاغنىڭ يۈرىكى (ھېكايە).....	.....	ئاتىكەم زەمىرى (تاجىك).....
157.....	چوپاننىڭ تويى (شېئىرلار).....	.....	تۆردى ئاخۇن ئەركىباي (تاجىك).....
158.....	قۇياشنىڭ زىياسىدۇر ئارمانلىرىم (شېئىر).....	.....	قۇربانەم ئاخۇنباي (تاجىك).....

ئەدەبىي ھايات ۋە ئۇچۇرلار

159.....	ئۇچۇرلار.....
----------	---------------

* * *

رەسىسام ۋە خەتتات: پەرھات ئىبراھىم، زۇلپىيە ئابدۇرېھىم
 مەسئۇل كوررېكتور: قېيۇم تۇرسۇن

1995-يىلىنىڭ بېشىدا ئاپتونوم رايونىنىڭ رەئىسى ئابلەت ئابدۇرېشىت قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيىسى ئەرمۇدۇن يېزىسىنىڭ يېڭىئايماق 7-كەنتىدە خىزمەتلىرىنى كۆزدىن كۆچۈرگەندە، دېھقانلارنىڭ سۇ ئىچىش جەھەتتىكى قىيىنچىلىقىنى كۆرۈپ، نەق مەيداندىلا ئالاقىدار تارماقلارنىڭ مەسئۇللىرىغا تېزىرەك قۇدۇق قېزىپ بېرىشنى تاپىلىغانىدى. ھازىر بۇ كەنتتىكى دېھقانلار پاكىز تۇرۇبا سۈيى ئىچىدىغان بولدى. بۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئۇلار ئاپتونوم رايونلۇق پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتىگە «ئەسسالام» ناملىق رەھمەت خېتى ئەۋەتتى. ژۇرنىلىمىزدا بۇ خەتنى ئالاھىدە ئېلان قىلدۇق.

ئەسسالام

ئەسسالام ئىل غەمگۈزارى، سىزگە دېھقاندىن سالام،
يېڭىئايماق كەنتىمىزدىن — باغۇ بوستاندىن سالام.
ياد ئېتىپ كېيىن يىراقتىن، قەھرىتان قىش كۈنلىرى،
ياش تۆكۈپ، قوللار ئېلىشقان قىز ۋە ئوغلاندىن سالام.
ھال سوراپ كىرگەندە بىزدىن مېھرى-شەپقەت يەتكۈزۈپ،
شادلىنىپ دىل، ئورغىدى كۆي، كۈلكە-خەندىدىن سالام.
كەتتى ئۇنتۇلغان مەنۇتلار مەڭگۈلۈك ئىز قالدۇرۇپ،
ئۆزىنى مېھماننى قانداق بۇندا قالغاندىن سالام.
ئۇن، كۆمۈر، قات-قات كىيىملەر كەلدى ھەم شۇندىن بۇيان،
يارتىپ مېھرىگە چۆمگەن يارۇجاندىن سالام.
سۇنى ئەگەكتە سۈزۈپ ئىچكەن بۇ يۇرتتا خەلقىمىز،
ئىچمىز زەمىنى دەپ بايرىغان جاندىن سالام.
شۇ قەدەر مۇنبەت زېمىننىڭ يوق ئىدى بىر ئۆستىكى،
قانچە ئۇلاد ئىنتىزارى، ئارزۇ-ئارماندىن سالام.
يۇرتىمىزغا ئاقساقال زۇمرەت ئېقىن جان باشتىپ،
ياغقۇسى كومپارتىيىگە يىرۇ ئاسماندىن سالام.
قوغلىنىپ شۇ چاغدا ئىلدىن رودۇباي نامراتچىلىق،
ئوينىغايمىز بىزمە-مەشرەپ، ئەھدۇ ئىمكاندىن سالام.
مىڭ تەشەككۈر خەلقىمىزنىڭ جان كۆيەر خىزمەتچىسى،
ھور زاماندا بەختى كۈلگەن بارچە دېھقاندىن سالام.

سالام، يورۇق دۇنيا

(ھېكايە)

1

ئارقا تەرەپتىكى شارقىراش تېخىمۇ كۈچەيدى. شارقىراش ئاۋازىغا قوشۇلۇپ ئەمدى نېمىلەردۇر گۈلدۈرلەپ چۈشمەكتە ئىدى. بەلكىم تاش قاتلىمى ياكى ئويۇل-- ئويۇل كۆمۈرلەر گۈمۈرۈلۈپ چۈشۈۋاتقاندۇر. لېكىن ھايات-ماماتلىق پەيتىدە جان تىركىشىۋاتقان مۇنۇ كىشىلەر ئۈچۈن بۇنى ئويلاشقا ۋاقىت يوق. ئۇلار بارلىق كۈچىنى يىغىپ بىر قەدەم-بىر قەدەمدىن ئالغا سىلجىماقتا. ئەگەر ئۇلار بۇ يەردىن تېزراق چىقىپ كېتەلمىسە، ئاشۇ تاش ياكى كۆمۈرلەردەك يەتتە يۈز مېتر چوڭقۇرلۇقتىكى كان يولىدا مەڭگۈ قېلىشى مۇمكىن.

— ئاھ خۇدا، مەن بولالمىدىم، —
ئۈچەيلەننىڭ ئەڭ ئارقىدا كېلىۋاتقىنى

«تارىم» ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا قوبۇل قىلىنغان ئەسىر

ھەسرەت ئارىلاش توۋلىۋەتتى.
— توختىما سۇلتان، — ۋارقىرىدى
ئۇنىڭ ئالدىدا كېلىۋاتقان راشى، —
توختىساڭلا ماۋۇ لايىقا سۇ يۈتۈپ كېتىدۇ.
— راشىكا، مېنى قۇتۇلدۇرۇۋالغىن،
مەن پۈتلىرىمنى يۆتكىيەلمەيۋاتىمەن.
راشى توختاپ قالدى. سېسىق توخۇم-
نىڭ يۇرىقىغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر خىل
پۇراق تولغان بۇ كان يولىدا ئەجەل
مىنۇت-سېكۇنتلاپ يېقىنلاپ كەلمەكتە ئىدى.
ئادەم ھاياتنىڭ قىممىتىنى مۇشۇنداق چاغدا
بىلىسە كېرەك. راشى كۆز ئالدىغا مېھرىبان
ئايالى رەبھاننى ۋە ئوماق ئىككى بالىسىنى
كەلتۈردى. ئۇ شۇلار ئۈچۈن بولسىمۇ بۇ
يەردىن ھايات چىقىپ كېتىشى كېرەك.
لېكىن ماۋۇ سۇلتاننى قانداق قىلىدۇ؟ ئۇنى
تاشلاپ چىقىپ كەتسە، ئۇنىڭ ئانىسىغا،
تەشكىلگە ۋە ئىشداشلىرىغا نېمە دەپ
جاۋاب بېرىدۇ؟ ئەگەر شۇنداق قىلسا
رەبھان ئۇنى كەچۈرەمدۇ؟
ئۇ پۈتلىرىنى تەستە يۆتكەپ ئارقىغا
بۇرالىدى:

— قولۇڭنى بۇياققا سۇن، — دېدى
ئۇ بېلىگىچە لايقا سۇ ئىچىدە تۇرغان
سۇلتانغا، — ئالدىغراق، ھە يەنە
ئازراق.

لايقا سۇ تۆت يۈز مېتر ئۇزۇنلۇقتىكى
كان يولىدا جىددىي ئۆرلىمەكتە، سۇنىڭ
ئاستىدا سېغىز توپا ۋە شېغىل ئارىلاش
لاتقا تىنماقتا ئىدى. بۇ ھالدا ئەتكەندىن
بېرى ئىشلەپ چارچىغان سۇلتانغا ھەرىكەت
قىلىش تولمۇ تەسكە چۈشتى. ئۇنىڭ
ئۈستىگە رېزىنكە ئۆتۈكنىڭ ئىچىگە لاتقا
توشۇۋاتقاندى.

— رېزىنكە ئۆتۈكۈڭنى سېلىۋەت! —
توۋلىدى راشى.

— پۈتۈمنى چىقىرالمىۋاتمەن.
— ئەستاغپۇرۇللا! — راشى بارلىق
كۈچىنى يېغىپ سۇلتاننى تارتىپ ئالدىغا
ئۆتكۈزدى، — مېدىرلىساڭچۇ، مېدىرلىساڭ
لاتقا بوشايدۇ.

سۇلتان بۇ يىل يىگىرمە ياشلارنىڭ
قارىسىنى ئالغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ
جۇغى كىچىك بولغاچقا، خۇددى 15 ياشلار-
دىكى بالىلاردەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ
دادىسى ئىككى يىلنىڭ ئالدىدا كان يولىنىڭ
ئىككى تەرىپىدىن كېلىپ قاتتىق سوقۇلغان
ۋاگۇنلارنىڭ ئارىسىدا قېلىپ قازا تاپقان
بولۇپ، تەشكىل ئۇلارنىڭ ئائىلە قىيىنچىلىقى-
نى كۆزدە تۇتۇپ، ئۇنى كۆمۈر كانغا
ئىشچىلىققا قوبۇل قىلغاندى. ئەمما قۇدۇق
ئاستىنىڭ ئېيى-جېپىنى بىلىپ بولغۇچە
ئەمدى بۇ پالاكەت ئۇنىڭ بېشىغا كەلدى.
ئەگەر ئۇ بۇ يەردىن ھايات چىقىپ
كېتەلمسە تۇل ئانىسى بىلەن گۆدەك ئىككى

ئۇكىسىغا كىم قارايدۇ؟

— راشىكا، مەن چۆكۈپ كېتىدىغان
بولدۇم.

— تېزراق ھەرىكەت قىلمايمسەن، —
راشى ۋارقىرىدى.

— سەن خەقكە نېمە بالا تەگدى،
نېمانچە ئىنجىقلىشىسەن، — ئالدىدا خېلىلا
ئۇزاپ كەتكەن ھاشىم سەپرا ئارقىغا
بۇرۇلۇپ ۋارقىرىدى، — تېزراق مېڭىش،
بولمىسا ئۆلۈكۈڭ مۇشۇ يەردە قالىدۇ.

— سۇلتان بولالمىۋاتىدۇ، ئۇنىڭ
قولنى تارتقىن ھاشىمكا.

— ئەستا، — ھاشىم سەپرا
ئاچچىقلاندى، — تەشكىل نېمىشىمۇ مۇشۇندۇ.

داق ئاغزىدىن ئانا سۈتى تېمىپ تۇرغان
بالىلارنى كانغا ئىشچىلىققا ئالدىغاندۇ؟
خۇددى كاننىڭ ئىشى ئويۇنچۇقتەك.

ھاشىم سەپرا ئەللىك ياشقا كىرىپ
قالغىنىغا قارىماي يەنىلا قاۋۇل كۆرۈنەتتى.
ئۇنىڭ قۇدۇق ئاستىدا ئىشلەۋاتقىنىغا 30
يىلچە بولغان بولۇپ، ئۆمرىنىڭ تەڭدىن
تولسى قۇدۇق ئاستىدا كۆمۈر قېزىش بىلەن
ئۆتكەندى. ئۇ ياش چاغلىرىدا ئىككى
ئادەمنىڭ ئىشىنى قىلاتتى. شۇغىنىسى،
ئۇنىڭ مېجەزى چۈس ئىدى.

راشىنىڭ ئېسىدە قېلىشىچە، سەككىز
يىلنىڭ ئالدىدا ئۇ ھاشىم سەپرا بىلەن
بىرگە قۇدۇق ئاستىغا يان تەرىپى گۈمۈ-
رۈلۈپ چۈشكەن بىر كان يولىنى رېمونت
قىلىش ئۈچۈن چۈشكەندى. ئۇ چاغدا
ھاشىم سەپرا گۈرۈپپا باشلىقى بولۇپ،
ئۇنىڭ قول ئاستىدا تۆت ئادەم ئىشلەيتتى.
ئۇلار ئاۋۋال گۈمۈرۈلۈپ چۈشكەن جايغا

كۈچەيدى. راشىغا پۈتۈن كان يولى
گۈمۈرۈلۈپ چۈشۈۋاتقاندا بىلىندى.
— ئاڭلاۋاتقانمەن، ھاشىمكا؟ ئۇنى
تېزراق تارتقىن.

— ئۆلگۈر، نېمانچە ۋارقىرايسەن.
سەنمۇ ئارقىسىدىن ئىتتەرمەمسەن!

راشى ئارتۇقچە گەپ قىلمىدى. ئۇنىڭ
گەپ قىلغۇدەكمۇ مادارى قالمىغاندى.
لايىقا سۇ ئەمدى ئۇنىڭ بېلىگىچە چىققاندى.
يانتۇلۇققا قانچىلىك قالغاندىمىز؟ دەپ
ئويلىدى ئۇ. ئەگەر شۇ يانتۇلۇققا يېتىۋالسا
ئۇلار ئۈستۈنكى كان يولىغا چىقىۋالاتتى.
ئۇ چاغدا لايىقا سۇ قانچە جىددىي ئورلىسىمۇ
ئۇلارنى قوغلاپ يېتەلمەيتتى. لېكىن شۇ
تاپتا ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى يانتۇلۇققا زادى
قانچىلىك قالغانلىقىنى ئېيتىپ بېرەلمەيتتى.
ئۈچەيلەننىڭ باشلىرىدىكى چىراغلىرى ئۆز
ئەتراپىنى ئارانلا پورۇتۇپ تۇراتتى. ئالدى
تەرەپمۇ، ئارقا تەرەپمۇ قاپقاراڭغۇ، سوغۇق
ھەم سۈرلۈك كۆرۈنەتتى.

ھاشىم سەپرا ھالىسىزلىنىشقا باشلىدى.
ئۇ سۇلتاننى يۈدۈۋالغان بولۇپ، لاتقا
ئاستىدا قېلىۋاتقان پۈتلىرىنى ئاران-ئاران
سىلجىتاتتى. ئۇ ئېغىزىنى بۇزۇپ نېمىلەرنىدۇر
دېمەكتە ئىدى. بەلكىم بىرنى تىللاۋاتقان-
دۇر. لېكىن ئۇنىڭ ماۋۇ لايىقا سۇنى ياكى
قايقاراڭغۇ كان يولىنى، سۇلتاننى ياكى
راشىنى تىللاۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولمايتتى.
بەلكىم ھەممىسىنى تىللاۋاتقاندۇر. بۇنداق
چاغدا كىم نېمىلەرنى ئويلىمايدۇ، نېمىلەرنى
دېمەيدۇ؟ ئۇ تېخى ئەتىگە ئلا ئوماق
نەۋرىسى ئازىلەگە، مەكتەپكە بېرىپ
ئاتا-ئانىلار يىغىنىغا قاتنىشىشقا ۋەدە بەرگەن

پۇختىلاپ تىرەك ئۈرۈشتى، ئاندىن ئارقىدىن-
كى بوشلۇقنى ياغاچ بىلەن تولدۇرۇپ
چىكىدىدى. كۆپچىلىك ئىشنى تاماملىغاندىن
كېيىن بىر ئاز ئارام ئېلىشتى.
بىر چاغدا ھاشىم سەپرا راشىنى
چاقىرىپ:

— سەن بېرىپ بىر تال تاختاي
تېپىپ كەل، ئاۋۇ چەتتىكى ئىككى تال
تىرەك بوشاپ قاپتۇ، ئارقىسىغا تاختاي
قويۇپ چىكىشتۈپتەيلى، — دېدى.

راشى كەتتى ۋە بىر ھازادىن كېيىن
ئۈزۈنلۈكى بىرغۇلاچ كەلگۈدەك بىر تال
تاختاينى كۆتۈرۈپ قايتىپ كەلدى.

— ھوي كالۋا، مەن سېنى بىر
غۇلاچ كەلمەيدىغان چىرىندىنى تېپىپ
كېلىشكە ئەۋەتكەنمۇ؟ — ھاشىم سەپرانىڭ
بىردىنلا سەپراسى ئۆرلىدى، — توۋا،
تېپىپ كەلگەن نېمىسىنى بۇنىڭ، ھاي
توختى، جوتۇنى ئەكەل!

جوتۇ دېگەن گەپنى ئاڭلاپ راشىنىڭ
تېنى جۇغۇلداپ كەتتى. ئۇ قورققىنىدىن
ئارقىغا بىرنەچچە قەدەم داغىدى. لېكىن
ھاشىم سەپرا جوتۇنى ئېلىپ ئۇنى ئەمەس
بەلكى ئۇ ئېلىپ كەلگەن تاختاينى يېرىپ
پارچە-پارچە قىلىپ تاشلىۋەتتى.

— سېنىڭدەك كالۋانى ئىشقا بۇيرۇغان
مەنمۇ ئەخمەق، — دېدى ئۇ ئاچچىقىدا
بۇغۇلۇپ، — ئىش دېگەننى دىتلاپ قىلىش
كېرەك.

ئۇ جوتۇنى تاشلىۋېتىپ، گۈس-گۈس
دەسسكىگىچە نېرىقى بىر كان يولىغا كىرىپ
كەتتى...

ئارقا تەرەپتىكى گۈلدۈرلەش تېخىمۇ

راشنىڭ گۈرۈپپىسىدا ئۆزى قوشۇلۇپ
تۆت ئادەم ئىشلەيتتى. ھاشىم سەپرا
بۇ گۈرۈپپىنىڭ سىرتىدىكى ئادەم بولۇپ،
ئۇ قۇدۇق ئاستىدا ئىشلەيدىغانلارغا تاماق
توشۇيتتى. تەشكىل ئۇنى بىرىپىنى سىپىتىر -
چېكىندۈرۈپ، قۇدۇق ئۈستىدىكى يېنىكرەك
بىر ئىشقا ئالماشتۇرۇپ قويماقچى بولغانىدى.
لېكىن ئۇ:

— ئۈزۈن يىل قۇدۇق ئاستىدا ئىشلەپ
كۆنۈپ قاپتىمەن. ھېچبولمىغاندا ماڭا قۇدۇق
ئاستىغا تاماق توشۇيدىغان ئىشنى بولسىمۇ
بەرسەڭلار، — دەپ تۇرۇۋالغانىدى.

ئۇ بۈگۈن قۇدۇق ئاستىغا بولكا بىلەن
تۇخۇم ئېلىپ چۈشتى. ئىش ئورنىغا يېتىپ
بارغاندا راشى بىلەن سۇلتان پارتلىتىلدى -
غان جايدىكى تۇۋرۇكلەرنى چېكىتۋاتاتتى.
— قالغان ئىككى ئادىمىڭ قېنى،
راشى؟ — سورىدى ئۇ راشىدىن.

— تاماق ئېلىپ كەلدىڭمۇ؟
— تاماق ئېلىپ كەلمەي قۇرۇق
بويۇمنى ئېلىپ كېلەمتىم!
— ئۇنداق بولسا تاماقنى قويۇپ
كېتىۋەر، بىزگە كاشىلا بولما.

— مەنمۇ ساڭا كاشىلا بولاي دېمە -
دىم، بىر ئىشنى ساڭا دەپ قويماي دەۋا -
تىمەن.

— نېمە ئىشتى؟ قۇرۇق گەپتۇ شۇ؟
— بايا مەن سىلەرنى ئاۋۇ تەرەپتە
ئوخشايدۇ، دەپ ئاۋۇ تام توساقتىڭ يېنىدىن
ئۆتكەندىم. قارىسام تام توساقتىن سۇ
تەپچىرەپ تۇرىدۇ، كۆڭلۈمدە بىر ئاز
گۇمانلىنىپ قالدىم.

— نېمە دېمەكچىسەن؟ ئۇ يەردىن

ئەمەسمىدى. ئەمدى بولسا بۇ يەردە
جان تالىشىپ تۇرۇپتۇ...

ھاشىم سەپرانىڭ بۇ يەردىن تىرىك
چىقىپ كېتىشىگە كۆزى يەتمىدى.

توۋا، مۇشۇنداقلا ئۆلۈپ كېتەرمىزمۇ!
دەپ ئويلاپ ئۇنىڭ كۆڭلى يېرىم بولدى.
لېكىن تەشكىلنىڭ ئۇلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن
جىددىي ھەرىكەتكە كەلگەنلىكىنى ئۇ
بىلمەيتتى.

بىر ئازدىن كېيىن، ئالدى تەرەپتە
ئىككى چىراغ پەيدا بولۇپ، ئاستا-ئاستا
ئۇلارغا يېقىنلاپ كېلىشكە باشلىدى...

2

راشى كىچىكىدىنلا يېزىدا چوڭ بولغان،
كېيىن مۇشۇ كۆمۈر كاندا ئىشلەيدىغان
بالا يۈزى كۆرمىگەن تۇراخۇن ئىسىملىك
تاغىسىغا ئوغۇل بولغان ۋە كۆمۈر كانغا
ئىشچىلىققا قوبۇل قىلىنغانىدى. ئۇ كىچىك
چاغلىرىدا قۇدۇق قازىمەن، دەپ دائىم
يەرنى كولاپ ئوينايتتى. ئەنە شۇ چاغلاردا
ئانىسى:

— توۋا، بۇ بالىنىڭ قىلىپ يۈرگەن
ئىشلىرىنى، چوڭ بولسا كانچى بولامدۇ نېمە
بۇ؟ — دەيدىغان. ھازىر ئۇ راستتىنلا
كانچى بولدى، بولغاندىمۇ ياراملىق بىر
كانچى بولۇپ يېتىشىپ چىقتى. ئۇ قۇدۇق
ئاستىدا قېزىپ ئىلگىرىلەش گۈرۈپپىسىنىڭ
باشلىقى بولۇپ، بۈگۈن ئۇنىڭ گۈرۈپپىسى
قېلىن كۆمۈر قاتلىمىغا كان يولى ئېچىشنىڭ
تەييارلىقىنى ئىشلەش ئۈچۈن قۇدۇق
ئاستىغا چۈشكەندى.

سۇ ئېتىلىپ چىقىدۇ دېمە كچىمۇ؟ ھا،ھا،
ھا! ئۇ دېگەن كونا قېزىلما، ئۈستىمۇ
گۈمۈرۈلۈپ چۈشۈپ بولغان، ئۇ يەردە
سۇ نېمىش قىلىدۇ؟

— ئۇنداق دېمە، مەن ساڭا قارىغاندا
دا كان ئاستىدا چىق تەجرىبىلىك. بايا
مەن قۇدۇققا چۈشۈۋاتقىنىمدا ھاۋانىڭ
تەرى بەكلا سەت تۇتۇلۇپ كەتكەندى،
قارا يامغۇر ياغدىغاندەك قىلىدۇ، ئېسىڭدە
بولسۇنكى، سېنىڭ ماۋۇ ئۈستى گۈمۈرۈلۈپ
چۈشكەن كونا قېزىلماڭ ئۇزۇن جىلغىنىڭ
ئاخىرىغا توغرا كېلىدۇ.

— نېمە دەيدىغانسەن ھاشىمكا،

بولسا چاققانلىق بىلەن كۆمۈر ئۈسۈش
ماشىنىسىنىڭ ئۈستىگە چىقۋالدى، ئارىدىن
بىر پەس ئۆتكەندىن كېيىن، سۇ كان
يولىدا شىددەتلىك ئېقىشتىن توختاپ، ئەمدى
كۆل سۈيىدەك تىنچلىنىپ ئۆرلەشكە
باشلىدى. راشى ماشىنىدىن سەكرەپ
چۈشتى، لېكىن ئۇ سۇ ئۈستىگە ئەمەس
بەلكىم قۇيۇق بوتقا ئۈستىگە چۈشكەندەك
بولدى.

— سۇلتان! — توۋلىدى ئۇ. نېرىقى
قاراڭغۇلۇق ئىچىدىن:

— راشىكا، بىز بۇ يەردە! — دەپ
توۋلىغان ئاۋاز ئاڭلاندى.

سۇلتان بىلەن ھاشىم سەپرا ئوڭ
تەرەپتىكى ئوڭكۈرگە كىرگۈزۈپ قويۇلغان
ۋاگۇن ئۈستىگە چىقۋالغانىدى، بۇ ئوڭكۈر
چوڭ كان يولىنىڭ يان تەرىپىدە بولغاچقا،
بايىقى كۈچلۈك ئېقىننىڭ شىددەتلىك
زەربىسىگە ئۇچرىمىغانىدى.

— ئەمدى قانداق قىلىمىز، ھاشىمكا؟
— سورىدى راشى، — ئۈستىدىن توپا
ۋە شېغىل چۈشۈۋېتىپتۇ، سۇ ھازىر توختاپ-

سەن ئۇزۇن جىلغىدىن كەلگەن كەلكۈن
سۈيى بۆسۈپ چۈشىدۇ، دېمە كچىمۇ؟ —
راشى دەرھال سۇلياۋ خالىتىغا قاچىلانغان
بولكىدىن بىر كىشىلىك ئېلىپ قوينغا سالدى
ۋە ئالدىراپ تام توساق تەرەپكە قاراپ
يۈگۈردى، لېكىن ئۇ كېچىككەندى، قاتتىق
گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز بىلەن تەڭ تام
توساقنى بۇزۇپ كۈچلۈك سۇ ئېتىلىپ چىقتى.
— قېچىڭلار! — توۋلىدى ئۇ. ئۆزى

— قېنى دەپ مەندىن سوراپسە نغۇ،
ئۇ قېنى؟

— توۋا ما گەپنى، ئۇ سىلەر بىلەن
بىللە ئەمەسمىدى؟

— ھوي، مەن ئۇنىڭغا ئارغامچىنى
تۇت دېگەندە، ئۇ ئارقامدىن كېلىۋاتقاندا
قىلغان. ئاپلا، ئۇ ئارغامچىنى تۇتالمىغانىكەن -

دە، تېز، توختى تېز بول، پەسكە چۈش... توختى -
تا، مەن ئۆزۈم چۈشەي... — ھاشىم

سەپرا ئالدىراپ-تىنەپ يانتۇلۇقتىن پەسكە
چۈشۈپ كەتتى. لېكىن ئۇ پەسكە چۈشۈپ -

لا لام-جىم دېيەلمىدى. چۈنكى لايقا سۇ
پەستىكى كان يولىنىڭ تورۇسى بىلەن

تەپمۇ تەڭ بولۇپ كەتكەندى. ھاشىم
سەپرا يا ئالدىغا مېڭىشنى، يا ئارقىغا

يېنىشنى بىلەلمەي تۇرغان جايدا بۇتتەك
قېتىپ قالدى. ئارىدىن قانچىلىك ۋاقىت

ئۆتتىكىن، ئەيتاۋۇر، ئارقىسىدىن پەسكە
چۈشكەنلەر ئۇنى قوللىرى بىلەن تۈرتكەن -

دىن كېيىن ئۇ ئېسىگە كەلدى. ئەمما
تورۇسقىچە لايقا سۇ بىلەن توشۇپ كەت -

كەن كان يولىدىن راشىنىڭ تىرىكىنى
ئەمەس، ھەتتا ئۆلۈكىنى تېپىپ چىقىشمۇ

شۇ تاپتا ھېچكىمنىڭ قولىدىن كەلمەيتتى.
ھاشىم سەپرا يانتۇلۇقنىڭ تېمىغا

يۆلەنگىنىچە ھۆگرەپ يىغلىۋەتتى.

4

قۇدۇق ئاستىدا كۈتۈلمىگەن ھادىسىنىڭ
يۈز بەرگەنلىكى ئېغىزدىن ئېغىزغا ئۆتۈپ،

ھەش-پەش دېگۈچە كاننىڭ بۈلۈك -
پۇشقاقلرىغىچە بېرىپ يەتتى. قۇدۇق

دىغاندەك ئەمەس.

— تېز بولايلى، بۇ يەردىن تېز
چىقىپ كەتسەك، كان يولى لاتقىغا تىنىپ
كېتىشى مۇمكىن.

ئۈچەيلەن ئالدىراپ قېلىشتى.

3

بايقى ئىككى چىراغنىڭ بىرى يوقاپ
كەتتى. يەنە بىرى بولسا بىر مېتىر

ئارىلىققىچە يېقىنلاپ كەلدى. ھاشىم
سەپرا ئۇنىڭ توختى ئىكەنلىكىنى تونۇدى.

— توختى تېز بول، بىزگە ياردەم -
لەش!

— مانا ھازىر، — توختى ئۇلارغا
ئۇچىغا ئىلمەك تۆمۈر باغلانغان پولات

ئارغامچىنى تاشلاپ بەردى، — بۇنى
تۇت، — دېدى ئۇ ھاشىم سەپراغا.

ھاشىم سەپرا ئارغامچىنى كاپ قىلىپ
تۇتۇۋالدى ۋە ئىلمەك تۆمۈر باغلانغان

ئۇچىنى ئارقا تەرەپكە ئۆتكۈزۈپ؛
— راشى ئارغامچىنى تۇت! — دەپ

ۋارقىرىدى. لايقا سۇ ئەمدى ھاشىم
سەپرانىڭ بويىغىچە چىققانىدى.

توختى ئالدى تەرەپكە قاراپ بېشىدىكى
چىراغنى لىڭشىتىپ بەلگە بەردى. شۇنىڭ

بىلەن پولات ئارغامچا ھەرىكەتكە كەلدى.
— يا پەرۋەردىگار، ئەجىلىمىز

توشمىغانىكەن، — دېدى ھاشىم سەپرا
يانتۇلۇقنىڭ ئۈستىگە چىققاندىن كېيىن

چوڭقۇر تىنىپ.
— ھاشىمكا، راشى قېنى؟ —

سورىدى توختى ئالدىراپ.

ئېغىزغا بىردەمدىلا ئادەملەر توپلاندى،
 ھەتتا قۇچاقلاردىكى بالىلارنى كۆتۈرۈشۈپ
 ئاياللارمۇ كېلىشكەندى. بايلا چېلەكلەپ
 قۇيۇلغاندەك ياغقان يامغۇر يوللارنى پاتقاق
 قىلىۋەتكەن بولۇپ، ئاسماندا پارچە-پارچە
 بولۇتلار ئىزىلەنگۈلۈك بىلەن قايماققىدۇر
 ئاستا سۈرۈلمەكتە ئىدى. كىشىلەرنىڭ
 چىرايىدىن بىر خىل ئەندىشە ئىپادىلىنىپ
 تۇراتتى. قۇدۇق ئېغىزغا كېيىن كەلگەنلەر
 ئالدىدا كەلگەنلەردىن:

— نېمە ئىش يۈز بېرىپتۇ؟ ئادەملەر
 ھاياتمىكەن؟ — دەپ سورىشاتتى.

— يانتۇلۇقنىڭ پەس تەرىپىدىكى كان
 يولىنى ئۇزۇن جىلغىدىن كەلگەن كەلكۈن
 سۈيى بېسىۋاپتۇ. ئادەملەرنىڭ ئۆلۈك ياكى
 تىرىكلىكىنى بىلگىلى بولمايدۇ، — دېدى
 كىمدۇر بىرى.

— ئېلىپ چىقتى، قاراڭلار ئېلىپ
 چىقتى.

كىشىلەرنىڭ دىققىتى بىردىنلا قۇدۇق
 ئاستىدىن نوسىلكىغا سېلىپ ئېلىپ چىقىلغان
 سۇلتانغا ئاغدۇرۇلدى.

— ھاي، نېمىگە دەۋرەيسىلەر، يولىنى
 بوشتىڭلار! — بىرەيلەن قاتتىق توۋلىدى.
 قۇدۇق ئېغىزىنى مۇھاپىزەت قىلىۋاتقانلار
 دەرھال ھەرىكەتكە كېلىپ، كىشىلەرنى
 ئارقىغا چېكىنىشكە دەۋەت قىلدى. توپ
 ئىچىدىن بىر ئايال يىغلىغان پېتى يۈگۈرۈپ
 چىقىپ كەلدى. دە، ئۆزىنى سۇلتاننىڭ
 ئۈستىگە ئاتتى. ئەتراپتا قىيا-چىيا

كۆتۈرۈلدى. پەقەت سۇلتان قۇتقۇزۇش
 ئاپتومۇبىلىغا سېلىنىپ دوختۇرخانىغا ئېلىپ
 كېتىلگەندىن كېيىنلا، قىيا-چىيا سەل

— كان دېگەننىڭ مانا شۇنداق
 يېرى بار، بىرەر كۈتۈلمىگەن ھادىسە يۈز
 بەردىمۇ، بولدى. كىچىككىنە تارچىلىقتا
 قاياققا قېچىشنى بىلمەيسەن.
 — قارىغاندا سۇ تۇيۇقسىز بۆسۈپ
 چۈشۈپتۇ. دە!

— شۇنداق بولمايچۇ، — قىسقا بۇرۇت
 قويۇۋالغان ئوسمان ئىسىملىك بىرى ئۆزىچە
 بىلەرمەنلىك قىلىپ سۆزلەپ كەتتى، —
 ھاشىم سەپرا بىلەن سۇلتان قېچىپ
 ئۆلگۈرۈپتۇ، لېكىن راشنى سۇ شۇ جايدىلا
 مەجبۇتەتكەن گەپ. كان ئاستىدا بۇنداق
 تۇيۇقسىز سۇ ئېتىلىپ چىققاننى مەن ئۆز
 كۆزۈم بىلەن كۆرگەن. بىر قېتىم بىز
 ئۈستى گۈمۈرۈلۈپ چۈشكەن بىر كان يولىدا
 تاش ۋە كۆمۈرلەرنى ئۇسۇۋاتاتتۇق. شۇ
 ئەسنادا بىرى «قاچ» دېگەندەك قىلدى،

ئېلىپ چۈشكىن، مەن ئارقاڭدىن چۈشە-
مەن، — دەپ يېڭى ئىشچىلارنى ھېلىم
لەقۇغا تاپشۇردى.

ھېلىم لەقۇا ياۋاش ئادەم ئىدى.
ئۇ ئاغزىدىن ئانىسىنىڭ سۈتى تېمپ
تۇرغان گۆدەكلەرنى كۆرۈپ، لەۋ يېرىپ
بىرنەرسە دېمىسۇ، ئەمما كۆڭلىدە ئۆيدى-
كى توققۇز بالا ئازلىق قىلىۋاتقاندەك ئەمدى
بۇ شۈمتەكلەرنى باشقۇرغۇدەكمەن، دەپ
غودۇڭشۇپ قويدى.

قۇدۇق ئېغزىغا بارغاندا ئۇ يېڭى
ئىشچىلارغا:

— قۇدۇق ئاستىدىكى كان يوللىرى
تەرەپ-تەرەپكە تۇتىشىدۇ، بىرەر ئىككى
سەپتىن چۈشۈپ قېلىپ، ئادىشىپ كەتمەس-
لىكىڭلار ئۈچۈن ھەممىڭلار ئارقامدىن قاتار
بولۇپ ماڭسىلەر، — دەپ چۈشەندۈرۈپ
قويدى.

يېڭى ئىشچىلار ئۇنىڭ دېگىنى بويىچە
قاتار بولۇپ مېڭىشتى. بۇ ئۇلارنىڭ كان
ئاستىغا تۇنجى قېتىم چۈشۈشى بولغاچقا،
ھەممىسى ھەر بىر قەدەمنى ناھايىتى
ئېھتىيات بىلەن باساتتى، ئەتراپتىكى تىرىق
قىلغان ئاۋازلارغىمۇ دىققەت بىلەن قۇلاق
سالاتتى.

ئۇلار شۇ تەرىقىدە مېڭىپ بىر تار
كان يولىغا كىرىشتى. بىر چاغدا ھېلىم
لەقۇا ئون-تىنسىز توختاپ قالدى. ئۇنىڭ
ئارقىسىدىن كېلىۋاتقانلار بۇ شۇنداق
توختاپ ئۆتىدىغان جاي بولسا كېرەك، دەپ
ئويلاپ جىمجىت تۇرۇشتى. ئون مەنۇت،
ئون بەش مەنۇت، يىگىرمە مەنۇت ھەتتا
ئوتتۇز مەنۇت ئۆتتى. بۇنداق شۈك تۇرۇشقا

ئۆزىمىزنى چەتكە ئالغىنىمىزنى بىلىمىز،
بىر چاغدا قارساق ئۈستىدىن كۈچلۈك
بېسىم بىلەن ئېتىلىپ چۈشكەن سۇ
پەستىكى بىر ۋاگوننى ئادەمنىڭ ئەقلى
يەتمىگۈدەك دەرىجىدە مەجبۇتتېتۈ. شۇ
چاغدا يا ھەزرەت! دەپ ياقىمىزنى
تۇتقانىدۇق. بۈگۈنمۇ شۇنداق بولغان
گەپ، سۇ توپتوغرا راشنىڭ ئۈستىگە
چۈشكەن گەپ...

— ئاغزىڭغا كەلگەنچە بىلجىرلىمىساڭچۇ،
ئوسمان، — دېدى بىر چەتتە ئولتۇرغان
ھېلىم لەقۇا، — راشنىڭ نارەسىدە
بالىلىرى بار، خۇدا ئۆز پاناھىدا ساقلىسۇن
دېگىن!

— مەنمۇ يامان گەپ قىلىۋاتقىنىم
يوققۇ، ھېلىمكا، ئۇ تىرىك بولسا بۇ كەمگىچە
ئېلىپ چىقمايتتى. ياخشى يىگىت ئىدى.
لېكىن «ياخشىغا كۈن يوق، يامانغا ئۆلۈم»
دەپتىكەن. شۇنىڭ ئورنىغا ئاۋۇ ھاشىم
سەپرا قالسىچۇ!

ھاشىم سەپراغا يالغۇز ئوسماننىڭلا
ئەمەس، ھېلىم لەقۇانىڭمۇ قورسىقىدا غۇم
بار ئىدى. بۇ ئىشقا خېلى ئۇزاق ۋاقىتلار
بولغان بولسىمۇ، ئەمما ھېلىم لەقۇا ئۇنى
زادىلا ئېسىدىن چىقارمايتتى. بىر كۈنى
ئەترەت باشلىقى ھاشىم سەپراغا:

— كانغا يېڭىدىن قوبۇل قىلىنغان
ئىشچىلارنى سىزنىڭ گۈرۈپپىڭىزغا تەقسىم
قىلدۇق، — دېدى.

ھاشىم سەپرا ئۇلارنى كانغا تۇنجى
قېتىم ئېلىپ چۈشىدىغان كۈنى ھېلىم
لەقۇانى چاقىرىپ:

— ھېلىماخۇن، سەن بۇلارنى كانغا

بالىنى بېقىۋاتقان ھېلىماخۇنغا قاتتىق ھار كەلدى.

— ھاشىم سەپرانىڭ قىلغانلىرىنى ئويلىسىغۇ، خۇدايىم چاچىنى بەرسۇن، دېگۈسى كېلىدۇ، — دېدى ھېلىم لەقۋا، — بىراق ئۇمۇ ئادەم-دە! ئۇنىڭمۇ بالىلىرى، نەۋرىلىرى بار ئەمەسمۇ؟

ئوسمان ئۇنىڭ گېپىگە يارىشا نېمىدۇر دېمەكچى بولۇۋېدى، لېكىن قۇدۇق ئاستىدىن يەنە بىر توپ ئادەمنىڭ چىقىپ كېلىشى بىلەن تەڭ كۆتۈرۈلگەن قىيا-جىيا ھەممىنىڭ دىققىتىنى شۇ ياققا تارتىپ كەتتى.

ئۇ كۈنى كۆپچىلىك قۇدۇق ئاغزى ئەتراپىدا غۇجمەك-غۇجمەك بولۇپ قاش قاراينچە دېگۈدەك ئايلىنىپ يۈرۈشتى.

5

راشى سۇلتاننى كۈچەپ ئالدىغا ئۆتكۈزۈۋەتكەندىن كېيىن، يەنە بىر ئاز مېڭىپلا ھالىسىزلىنىپ لاسسىدە بولۇپ قالدى. ئۇ يىقىلىپ قالماسلىق ئۈچۈن كان يولىنىڭ يان تېمىنى تۇتۇۋالدى. ئۇنىڭ شۇ يەردە بىردەم تۇرۇۋالغۇسى كەلدى. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ ئايالى بىلەن ئىككى ئوغلى يەنە كۆز ئالدىغا كېلىۋالدى. ئۇنىڭ كۆڭلى بىر قىسما بولۇپ قالدى. لېكىن ئۇ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشقا تىرىشتى ۋە پارلىق كۈچىنى يىغىپ ئالغا سىلجىدى. لايقا سۇ ئەمدى ئۇنىڭ بويىنىغىچە چىققاندى. لاتقا ئىچىدە قالغان پۇتلىرى گويا نەچچە مىڭ پاتمان ئېغىرلىقتىكى بىرنەرسە چېتىپ قويۇلغاندەك

كۆنىمگەن ياشلارنىڭ پۇتلىرى تالدى. شۇنداقسىمۇ ئۇلار لام-جىم دېمەي جەمىدە تۇرۇۋەردى.

— بۇ يەردە نېمىگە تۇرىسىلەر! — دەپ ۋارقىرىدى ئارقىدىن يېتىپ كەلگەن ھاشىم سەپرا ئۇلارنىڭ بۇ خىل ھالىتىنى كۆرۈپ.

— ئۇستام توختىدى، بىزمۇ توختىدۇق، — دەپ جاۋاب بەردى كىمدۇر بىرى. ھاشىم سەپرا قاتارنىڭ ئالدىغا ئۆتتى. ھېلىم لەقۋانىڭ كۈرەكنىڭ سېپىغا تايىنىپ پۈشۈلداپ ئۇخلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئۇنىڭ ئەرۋاھى ئۇچتى.

— ھەي لەقۋا، بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟! مۇنۇ گۆدەكلەرگە ئالمىھادىس بىرەر ئىش بولۇپ قالسا نېمەڭ بىلەن جاۋاب بېرىسەن؟ — ھاشىم سەپرا ھېلىم لەقۋانى سىلكىشلىدى.

— خاپا بولمىسلا، ھاشىماخۇن، ئۇخلاپ قايتىمەن.

— يولدا، يەنە كېلىپ كان يولىدا كېتىۋېتىپ ئۇخلايدىغان قانداق ئادەمسەن؟! — شۇ توققۇز بالىنىڭ غەلۋىسى، يا كۈندۈزى، يا كېچىسى ئارام يوق... ھاشىم سەپرا ئاچچىقىدىن تىترەپ كەتتى.

مانا شۇنىڭدىن تارتىپ ھېلىماخۇننىڭ لەقىمى «لەقۋا» بولۇپ قالدى. ئىش بۇنىڭ بىلەن تۈگىسە مەيلىغۇ، ھاشىم سەپرا «ھېلىماخۇن قاندىگە خىلاپلىق قىلدى» دەپ ئۇنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ، ئۇنىڭ بىر دەرىجە ئىش ھەققىنى ئالدۇرۇۋەتتى. بۇ ئىش چۆچۈرىدەك توققۇز

تەستە مېدىرايتتى.

بىر چاغدا ئۇنىڭ قولىغا قاتتىق بىر نەرسە ئۇرۇلدى.

— ئاھ خۇدا! — دەۋەتتى ئۇ.

ئۇنىڭ قولىغا ئۇرۇلغىنى پولات ئارغامچە-دىن ئىشلەنگەن شوتا ئىدى، ئۇ شوتغا مەھكەم يېپىشتى. ئۇنىڭ ئېسىدە قېلىشىچە، مۇشۇ ئەتراپتا ئۈستۈنكى تەكشۈلۈشكەنلىكىدىن كان يولىغا تۇتاشقان بىر تىك تەشمە بار ئىدى. ئۇ تەشمىگە ئادەملەرنىڭ چىقىپ-چۈشۈشى ئۈچۈن پولات ئارغامچىدىن ئىشلەنگەن شوتا تارتىلغان بولۇپ، كېيىن نېمە ئۈچۈندۇر بۇ تەشمە بىكار قىلىۋېتىلگەندى. ھازىر بۇ تەشمە ئارقىلىق ئۈستۈنكى تەكشۈلۈشكە چىقىپ كەتكىلى بولامدۇ-يوق، بۇ تەرىپى راشىغا قاراڭغۇ ئىدى، شۇنداق بولسىمۇ ھازىرقى ئەھۋالدا ئۇنىڭ ئۈچۈن بىردىن-بىر ھايات يولى مۇشۇ تەشمە ئىدى.

ئالدىدا كېتىۋاتقانلارنىڭ ئۈن-تۈشمۈ يوقالدى. ئۇلار ساق-سالامەت چىقىپ كەتكەنمىدۇ ياكى لايىقا سۇغا غەرق بولغانمىدۇ؟ دەپ ئويلىدى راشى. ۋاي ئىست، باياتىن بۇ تەشمە نېمىشقىمۇ ھېچقايسىنىڭ يادىغا يەتمىگەن بولغىدى!

راشى شوتغا يامىشىپ تەستە ئۈستىگە ئۆرلىدى. ئۇ لايىقا سۇ ئىچىدىن سۇغۇرۇلۇپ چىققۇچە ئىككى قولىنىڭ ماغدۇرى قالمىدى.

ئاستى-ئۈستى ئىككى تەكشۈلۈشكەنلىكىدىن كان يولىنى تۇتاشتۇرىدىغان بۇنداق تىك تەشمىنىڭ ئېگىزلىكى ئاتىشى مېتىرچە كېلەتتى. ئادەتتە بۇنداق تەشمىلەردە

ھەر ئون مېتىر ئارىلىقتا بىر توغرا ياغاچ قويۇلۇپ، شوتا شۇ توغرا ياغاچقا ئېسىلاتتى. توغرا ياغاچ قويۇلغان جاينىڭ ئىككى تەرىپىدە بىر ئادەم سىغىۋەتكەن ئويۇقچە بولاتتى. كانچىلار ھەر بىر توغرا ياغاچنى بىر پەللە دەپ ئاتايتتى. راشى تىرىشىپ يۈرۈپ بىرىنچى پەللىگە چىققاندى. ئۇ پەللىدىكى ئويۇقچە ئىچىگە كىرىپ ئولتۇردى ۋە رېزىنكىگە ئۆتۈكنى سېلىپ ئىچىنى تازىلىدى. ئۇنىڭ تازا بىر سوزۇلۇپ يېتىۋالغۇسى كەلدى. لېكىن بۇنداق تارچۇقتا يېتىش ئۇياقتا تۇرسۇن، بېشىنى كۆتۈرۈپ تىكرەكمۇ ئولتۇرغىلى بولمايتتى. بىر چاغدا ئۇ قورسىقىنىڭ ئاچقانلىقىنى ھېس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن قوينىدىن پاتقاق بولۇپ كەتكەن سۇلياۋ خالتىنى چىقاردى. سۇلياۋ خالتا ھىم ئېتىلگەن بولغاچقا ئىچىدىكى بولكا پاكىزە ئىدى. ئۇ خالتىنىڭ ئېغىزىنى يىرتىپ بولكىنى يېپىشكە باشلىدى. ئەمما بولكىنىڭ ھەممىسىنى يەپ بولالمىدى، قۇرۇق بولكا ئۇنىڭ مەيدىسىدە تۇرۇپ قالدى. راشى مەيدىسىگە گۆپ-گۆپ ئۇرۇپ قويۇپ، ئەتراپقا قۇلاق سالدى. قاياقتىدۇر سۇسقىنا گۈلدۈرلىگەن ئاۋاز ئاڭلىنىپ تۇراتتى. دېمەك سۇ يەنە چۈشۈۋېتىپتۇ-دە، دەپ ئويلىدى ئۇ.

ئۇ قوش مۇشتىچىلىك كېلىدىغان بىر پارچە كۆمۈرنى ئېلىپ پەسكە تاشلىدى. كۆمۈر كۈلدۈر-كۈلدۈر قىلىپ چۈشۈپ كەتتى ۋە ئارقىدىنلا چولتۇك قىلىپ چىقىپ كەتتى. دېمەك سۇ تۆت-بەش مېتىرچە پەستە ئىدى.

راشى ئۇھ تارتىپ قويدى.

ئۆلدى، دەپ مەلۇم قىلىپ بولغاندۇ.
 ھازىر سائەت نەچچە بولغاندۇ؟
 دەپ ئويلىدى راشى. ئۇ سائىتىنى قوللىغا
 يېقىن ئاپىرىپ تىگشاپ كۆردى. سائەت
 چىكىلداپ مېڭىۋاتاتتى. لېكىن سائەتنىڭ
 قانچە بولغانلىقىنى كۆرگىلى بولمايتتى.
 ھەي، نۇردىگەن ئادەمنىڭ كۆزى ئىكەن،
 بولۇپمۇ مۇشۇنداق قاراڭغۇلۇقتا دەپ ئويلىدى
 ئۇ. ھازىر ئۇ كۆزىدىن ئايرىلغاندەك بولۇپ
 قالغاندى...

6

ھاشىم سەپرا يېرىم كېچىگىچە
 دېگۈدەك جۈپلۈپ ياتالمىدى. ئۇنىڭ قىزىتىم-
 سى ھېلىدىن-ھېلىغا ئۆرلەپ دوختۇرلارنى
 ساراسىمىغا سېلىۋەتتى. بىر چاغدا ئۇ
 سەل ئوڭشالغاندەك بولدى ۋە كۆزى
 ئۇيقۇغا ئېلىندى. ئۇ چۈشىدە راشىنى
 كۆردى. راشى قويۇق پاتقاق ئارىسىدا
 بىردەم چۆكۈپ، بىردەم لەيلەپ قوللىرىنى
 پۇلاڭلاتماقتا ئىدى. ھاشىم سەپرا ئۇنىڭغا
 قول ئۇزاتتى. ئەمما ئۇنىڭ قولى يېتەيلا
 دەپ قالغاندا راشى يەنە چۆكۈپ كەتتى
 ۋە شۇنىڭدىن كېيىن ئىككىنچىلەپ كۆرۈنمە-
 دى.

— راشى! — دەپ قاتتىق توۋلىۋەتتى
 ئۇ ۋە بىردىنلا چۆچۈپ ئويغىنىپ كەتتى.
 ھاشىم سەپرا راشى راستىنلا لايقا سۇ
 ئاستىدا قالغانىدۇ؟ دەپ ئويلىنىپ قالدى.
 ئەتسى ئەتىگەندە ئۇ دوختۇرلارنىڭ
 توسىغىنىغىمۇ قارىماي كۆمۈرگانغا قايتىپ
 كەلدى ۋە قۇدۇق ئاستىغا چۈشمەكچى

ئۇ بۇغداي ئوڭلۇك بولۇپ، گەۋدىلىك
 قەددى-قامىتى ئۇنى تولىمۇ قارامدەك
 قىلىپ كۆرسىتەتتى. ئەمەلىيەتتە بولسا
 ئۇنداق قاراملىق قىلىپ كەتمەيتتى.
 بولۇپمۇ قۇدۇق ئاستىدا قاراملىقنىڭ ئىشلى-
 مەيدىغانلىقىنى ئۇ ئوبدان بىلەتتى.

راشنىڭ تار ئويۇقچە ئىچىدە باياتىن
 بېرى ئولتۇرۇپ بەللىرى تالدى بولغاي،
 يانغا ئۆرۈلمەكچى بولۇپ مىدىرلىدى. شۇ
 ئەسنادا پۇتى، بوشاپ قالغان بىر پارچە
 كۆمۈرگە تېگىپ كېتىپ، كۆمۈر پەسكە
 دومىلاپ چۈشۈپ كەتتى. ئۇ يېقىنلا يەردە
 كۆمۈرنىڭ سۇغا چۈشكەن ئاۋازىنى ئاڭلى-
 دى. دېمەك، سۇ يەنە جىددىي ئۆرلە-
 ۋېتىپتۇ، دەپ ئويلىدى ئۇ، بۇ يەردىن
 تېزراق چىقىپ كېتىشىم كېرەك.

راشى يەنە ئۈستىگە قاراپ ياماشتى.
 لېكىن بەزىدە كېلىشمە سىلىك قوشلاپ
 كېلىدۇ. راشى ئىككىنچى پەللىگە ئۇلىشىشىم-
 لا ئۇنىڭ بېشىدىكى چىراغنىڭ توكى تۈگەپ
 ئۆچۈپ قالدى. ئەمدى ئۇ قاپقاراڭغۇ گۆر
 ئىچىگە كىرىپ قالغاندەك بولۇپ قالدى.
 ئەتراپنىڭ بوشلۇق ياكى كۆمۈر ئىكەنلىكىنى
 بىلگىلى بولمايتتى. شۇڭا ئۇنىڭغا ئەمدى
 ئاشۇ جايدا جىم ئولتۇرۇپ باشقىلارنىڭ
 كېلىپ قۇتقۇزۇشىنى كۈتمەكتىن باشقا ئامال
 قالمىغانىدى. لېكىن ئۇنى كىم قۇتقۇزىدۇ،
 قۇدۇق ئۈستىدىكىلەر ئۇنىڭ بۇ يەردە
 ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ، بىلىمۇ ئۇلارقاچان
 كېلىدۇ؟ بۇ تەرەپلىرى راشىغا نامەلۇم
 ئىدى. ئەگەر ھاشىم سەپرا ساق-سالا-
 مەت چىقىپ بولغان بولسىچۇ؟ ياق، ئۇ
 بەلكىم مېنى لايقا سۇنىڭ ئاستىدا قېلىپ

لېكىن كاننىڭ بارلىق مەسئۇللىرى قۇدۇق ئاستىدا بولغاچقا، ئۇ ئۇيان-بۇيان تىپىرلاپ، ئامال قىلالمىغاندىن كېيىن، دەرھال بىر گۈرۈپپا تەشكىللىدى. دە، گۈرۈپپىغا ھاشىم سەيرانى يېتەكچى قىلىپ قۇدۇق ئاستىغا چۈشۈردى.

7

راشى ھاياتكەن، ئۇنى ھاشىم سەيرانى تىپىپ چىقىپتۇ، دېگەن گەپ يەنە ھەش-پەش دېگۈچە ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ كاننىڭ بولۇڭ-پۇشقا قىلىرىغىچە بېرىپ يەتتى. ئارىدا بۇ گەپنىڭ راست-يالغانلىقىنى ئېنىقلىماقچى بولغاندەك بىرنەچچە يىلەن قۇدۇق ئېغىزىغا كېلىپ بېقىشتى.

— ئادەم دېگەننىڭ يەيدىغان رىزقى تۈگىمىسە ئۆلمەيدىغان گەپكەن، — دېدى قۇدۇق ئېغىزىدا ۋاگون ئىستىرىۋاتقان بىر ئىشچى.

— سەن ئۇنى كۆردۈڭمۇ؟ ئۇ ساقىم-كەن؟ — سورىدى ئوسمان.

— كۆردۈم، ئۇ ھەممىمىز بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى.

— ھاشىم سەيرانى چۇ؟ — ئۇ راشىنى قۇچاقلاپ يىغلىدى.

— شۇنداق قىلدىمۇ؟! — ئوسمان جىم بولۇپ قالدى.

— كېتەيلى! — دېدى ئارىدىن كىمدۇر بىرى.

شۇنىڭ بىلەن قۇدۇق ئېغىزىغا يىغلىغانلار بىردىن، ئىككىدىن بولۇپ تارقاشتى. تەبىئەت ئالىمى نەقەدەر گۈزەل-ھە!

بولدى، قۇدۇق ئاغزى پاتىپاراقچىلىق بولۇپ كەتكەندى. ئىشچىلار، كادىرلار نەچچە سېمنا بولۇپ، يانتۇلۇقنىڭ پەس تەرىپىدىكى پاتقاقنى جىددىي تارتماقتا ئىدى. قۇدۇقتىن ۋاگونلار توختىماي چىقىپ-چۈشۈپ تۇراتتى. يۇقىرى دەرىجىلىك ئورۇنلاردىن ئالاقىدار رەھبەرلەرمۇ كەلگەن بولۇپ، ھەممە كىشىنىڭ كۆزلىرى ئۇيقۇسىزلىقتىن قىزىرىپ كەتكەندى.

— مېنىڭ ئېسىمگە بىر ئىش كېلىۋاتىدۇ، — دېدى ھاشىم سەيرانى قۇتقۇزۇشقا قۇماندانلىق قىلىۋاتقان كىشىگە، — مەن راشى تېخى ھاياتمىكىن، دەيمەن.

— قىزىق گەپ قىلىدىكەنسىز، — دېدى ۇ كىشى ھاشىم سەيرانىنىڭ چىرايىغا تازا سەپىلىپ قارىۋەتكەندىن كېيىن، — تورۇسى بىلەن تەڭ پاتقاق تىنىپ كەتكەن كان يولىدا باش پاتقۇدەكمۇ بوشلۇق بولمىسا راشى قانداق ھايات قالسۇن!

— ئۇ كان يولىدىن چىقىپ كەتكەن-مىكىن، دەيمەن.

— نەگە چىقىپ كېتىدۇ؟ — تەشمىگە.

— نەدىكى تەشمىگە؟

— يانتۇلۇققا يېقىن بىر جايدا ئىلگىرى ئۈستۈنكى تەكشىلىككە تۇتىشىدىغان بىر تەشمە قېزىلغاندى، كېيىن ئۇنىڭ ئۈستى كۆمۈۋېتىلگەن. راشى دەل ئاشۇ ئەتراپتا يوقاپ كەتتى.

— ئەستا، بۇ ئىشنى نېمىشقا بۇرۇنراق دېمەيسىز! — قۇتقۇزۇشقا قۇماندانلىق قىلىۋاتقان كىشى دەرھال كاندىكى ئالاقىدار بىرىنى تىپىپ بۇ ئىشنى ئېنىقلىماقچى بولدى.

لېكىن بۇ گۈزەللىكنىڭ مەنبەسى قۇياشتۇر. قۇياش، پەقەت قۇياشلا بۇ ئالەمدىكى بارلىق مەۋجۇداتنى ئۆزىنىڭ سېخىي نۇرلىرى ئارقىلىق ياشىنىتىپ تۇرىدۇ. كىشلەر كانچىلارنى ئاشۇ قۇياشقا ئوخشىتىدۇ. ئۇلار ئىنسانلار ئۈچۈن نۇر ۋە ئىسسىقلىق ياراتقۇچىلار، لېكىن ئۆزلىرى قۇياشتىن، تەبىئەت ئالىمىنىڭ بارلىق گۈزەللىكلىرىدىن مۇستەسنا بولغان چوڭقۇر يەر ئاستىدا، قاراڭغۇلۇقتا ياشايدۇ.

تى. شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ كۆزلىرى بىرچەتتە ئۆزىگە قاراپ تۇرغان رەيھان ۋە ئوماق بالىسىغا چۈشتى. راشى ئۇلار تەرەپكە ماڭدى. ئىككى بالىمۇ دادا، دەپ تۈۋلغىنىدە چە ئۇنىڭغا ئېتىلىپ كەلدى. راشى بالىلاردىن باغرىغا باستى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئىختىيارسىز ياشلار ئەگىشكە باشلىدى. ئەمما ئۇ كۆز ياشلىرىنى كىشىلەردىن يوشۇرۇش ئۈچۈن ئاسمانغا قارىۋالدى. ئاسماندا قۇياش پارلاپ تۇراتتى. راشى قۇياشقا قاراپ بوشقىنا پىچىرلىدى:

— سالام، قۇياش! سالام، يورۇق

راشى قۇدۇقتىن چىقىپ ساپ ھاۋادىن قېنىپ-قېنىپ نەپەس ئالدى. ئۇ ئەتراپتىكىلەر بىلەن بىرمۇ بىر قول ئېلىشىپ كۆرۈش-

دۇنيا!

مەسئۇل مۇھەررىر مامۇت زايت

ئىككىنچى قىسىم 1953-يىلى ئىيۇندا قۇلجا ناھىيىسى دادامتۇرلىرىدا خىزمەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. شىنجاڭ كۆمۈر كان ئالىي تېخنىكومدا ئوقۇغان. ئۈرۈمچى ۋېيخۇيالىك كۆمۈر كېنىدا ئىشلىگەن. ھازىر «شىنجاڭ ۋاقىت گېزىتى» نەشرى بۆلۈمىدە ئىشلىيدۇ. ئەسەرلىرى «قاتارلىق ئۆزىنىڭ ھازىرقى «گۈلزار»، «سۇلايمان لاغىزەل» قاتارلىق كۆپلىگەن ھېكايىلىرى، «قاراڭغۇلۇقتىكى دەقىقىلەر» ناملىق يۈزبىتى ئېلان قىلىندى.

ئابلز ئوسمان

يىلتىز كۆكلىدۇ

(ئەدەبىي ئاخبارات)

مۇقەددىمە

مەن ئۇ ھەقتىكى ماتېرىياللارنى بىر-بىرلەپ كۆرۈۋېتىپ ئىختىيارسىز چوڭقۇر خيالغا پاتتىم. ئۇ ئەمدى بىر دىرېكتور — ئىگىلىك ياراتقۇچى ئەمەس، ھاياتنى، سەنئەتنى چوڭقۇر چۈشىنىدىغان ئىجادكار بولۇپ گەۋدىلەنمەكتە ئىدى. ئۇ تېخى يېقىندىلا «ئاقسۇ گېزىتى» دە ئۇلاپ بېرىلگەن «كېچىكپ كەلگەن باھار» ناملىق پوۋېستىدا بىر بەختسىز قىزنىڭ كەچۈرمىشىگە ياش تۆككەن بولسا، يەنە بىر قىسىم داستان-شېئىرلىرىدا تۇرمۇشقا، رېئاللىققا ۋە كەلگۈسىگە بولغان مۇھەببىتىنى ئوتتەك شائىرانە ھېسسىياتى بىلەن نامايان قىلغانىدى. ئالدىدا يەنە ئۇنىڭ بەش ئەۋلاد ئائىلە تارىخى ئەكس ئەتكەن 20 بابلىق قول يازمىسى تۇراتتى. ئۇنى گەرچە مەتبۇئاتقا بەرگۈدەك مۇكەممەل بەدئىي ئەسەر دېگىلى بولمىسىمۇ، ئۇنىڭدا ئۆزىنى چۈشىنىش ۋە يىلتىزنى ئىزدەش ئېڭى كۈچلۈك ئەكس ئەتكەنىدى. بەزى ئۇچۇرلارغا قارىغاندا، بىزدە ئۈچ ئەۋلادنىڭ نېرسىنى بىلمەسلىكتەك ئىللەت ساقلانغان. بىراق قازاق، قىرغىز قېرىنداشلىرىمىز يەتتە ئەۋلادقىچە ئېنىق دەپ بېرەلەيدىكەن. بۇ پاكىتقا ئۇيغۇن گەپ ئىدى. ئويلاپ باقسام مەنمۇ بوۋامنىڭ نېرسىنى ئۇقمايدىكەنمەن. ئەتراپىمدىكى خېلى كۆپ كىشىلەردىن سورىۋىدىم، ئۇلارمۇ ماڭا ھەيران بولغاندەك قاراپ باش چايقاشتى. ئەجەب ئۇ...

مەن يەنە ئۇنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرلىكىدە ھەپتىدە بىر چىقىدىغان «پاختا

خەۋىرى» ناملىق گېزىتنى ۋە ئۇ يازغان بىر قىسىم خەۋەر-ماقاللەرنىمۇ ئوقۇپ چىقتىم. بۇ گېزىتنىڭ مەلۇم ساندىكى ئىبەرەت سەھىپىسىدىن مۇنداق قۇرلار كۆزگە چېلىقدۇ:

مەلۇم پاختا زاۋۇتىنىڭ بىر مەسئۇلى تارىم دەرياسىدىكى كەلكۈننىڭ كۈنسىرى ئۇلغىيىۋاتقانلىقىنى

تارىم دەرياسىدا مۇكاپاتقا قوبۇل قىلىنغان ئەسەر

كۆرۈپ تۇرۇپمۇ تەشكىلنىڭ رۇخسىتىنى ئالماي شەخسى ساياھەت ئۈچۈن ئۈرۈمچىگە كېتىپ، زاۋۇتقا تەھدىت سېلىۋاتقان كەلكۈنگە قارشى تۇرۇش جېڭىگە قاتناشمىغان. بۇ زادى قانداق ئىستىل؟!

قارىماققا ئاددىي كۆرۈنگىنى بىلەن ماختاشمۇ، تەنقىدمۇ، پىكىر-تەلەپلەرمۇ بار بولغان؛ سەھىپىلىرى رەڭدار، ئىخچام، مەزمۇنلۇق بۇ گېزىت شىركەتنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ھەرىكەت رىتىمىدىن، كۆڭۈل ئازادلىكىدىن، مول مەدەنىيەت مۇھىتىدىن دېرەك بېرەتتى. دېمەك، ئۇ ماددىي جەھەتتىنلا ئەمەس، مەنىۋى جەھەتتىنمۇ ئىگىلىك تىكلىگەندى. تەكلىماكان گىرۋىكىدىكى چوڭ بىر شىركەتنىڭ نەچچە مىليونلاپ پۇلىنى ئۇيان-بۇيان قىلايدىغان دېرىكتورى بولۇپلا قالماي، مۇھەررىرى ھەم مۇخبىرىمۇ بولغانىدى. مەن شۇ چاغدىلا ئۇ ياراتقان مۆجىزىلەرنىڭ ماھىيىتىگە يەتكەندەك بولدۇم ھەم شۇنداق ئويلىدىم: شىنجاڭدىكى نەچچە يۈزلىگەن دېرىكتورلار ئىچىدە ئۇنىڭدەككىن قانچىسى باردۇر؟

1

ئۆگەن دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنى بىلەن تارىم دەرياسىنىڭ ئوتتۇرا ئېقىنىدا خەرىتىدىكى شەكلى بەئەينى يىراققا نەزەر تاشلاۋاتقان تۆگىنىڭ بېشىغا ئوخشايدىغان خىلۋەت ماكان — شايار ناھىيىسى بار. ئېلىمىزنىڭ ئەڭ شەرقىي ۋە جەنۇبىي قىرغاقلىرى جىمىرلاپ تۇرغان زۇمرەتتەك پايانسىز دېڭىزغا سايە تاشلاپ تۇرسا، بۇ يەر دۇنياغا مەشھۇر تەكلىماكان قۇملۇقى بىلەن تۇتىشىپ كەتكەن... يەر كۆلىمى تەيۋەن ئۆلكىسى بىلەن ئازراق كەم تەڭلىشىدىغان، تارىختا كۈسەن خانلىقىغا تەۋە بولغان بۇ يۇرتنىڭ مىلادىدىن بۇرۇنلا ئۆستەڭ چېپىپ، بوز يەر ئېچىپ، ئاشلىق ۋە كېۋەز تېرىپ كەلگەنلىكى ھەققىدە مەلۇمات بار. نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيان سان-ساناقسىز تەبىئىي، ئىجتىمائىي ئاپەتلەردىن غالىپ كېلىپ، موللا ئەلەم شەھىرىدەك مەشھۇر كلاسسىكلارنى يېتىشتۈرگەن؛ بوستانئوغراق قەدىمكى شەھىرى، ئەگمە يانتاق قەدىمكى شەھىرى، تاشدۆڭ قەدىمكى شەھىرى، ئۇچقات قەدىمكى شەھىرى، ژىدىق قەدىمكى شەھىرى، بوتباش قەدىمكى شەھىرى قاتارلىق مەدەنىيەت ئىزلىرى ھەم تارىم، شالدىراڭ دەرياسى بويلىرىدىكى قەدىمكى قەبرىستانلىققا ئوخشاش سىر-مۆجىزىلەرنى ئۆز قوينىدا ساقلاپ كەلگەن بۇ يۇرت تارىخ قەدىمگە ماس ھالدا بۈگۈنگىچە ئۇلاشتى. ئىسلاھات دولقۇنىنىڭ كۆتۈرۈلۈشىگە ئەگىشىپ، تارىخ بۇ زېمىنغا يەنە بىر قېتىم ئېغىر سوئال قويدى: قېنى شايارلىقلار قانداق قىلاركىن؟

1980- يىلى 15-دېكابىر، ھاۋا ئوچۇق. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا ياغقان قار كۈن نۇرىدا تاۋلىنىپ كۆزنى چاقاتتى. ناھىيىلىك پاختا شىركىتىنىڭ يىغىن زالى يۈزدىن

ئارتۇق ئىشچى-خىزمەتچى بىلەن تولغان، شۇ تاپتا ئۇلار تەرتىپكە سېلىنغاندىن كېيىنكى يېڭى دىرىكتورنىڭ ئېلان قىلىنىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇشاتتى. ئۇنى-بۇنى دەپ پىچىرلىشاتتى، چىرايلىرىدىن تەقەززالىق، خىلمۇ خىل پەرز ۋە ھۆكۈملەر ئەكس ئېتەتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا تېخى ئەمدىلا يىگىرمە ئالتە ياشقا كىرگەن كېرەم قاسىم ئىسىملىك ياشمۇ بار ئىدى. سائەت توققۇزدا ناھىيىلىك تەمىنات-سودا كوپىراتىپى پارتكومنىڭ شۇجىسى قاتارلىق كىشىلەر زالغا كىرىپ كەلگەندە، كۆپچىلىك بىردىنلا جىم بولۇشتى. يىغىن باشلانغاندىن كېيىن شۇجى تۆۋەندىكىلەرگە تەكشى بىر قارىۋېتىپ:

— ھازىر ناھىيىلىك تەمىنات-سودا كوپىراتىپىنىڭ قارارى ۋە ناھىيىلىك خەلق ھۆكۈمىتىنىڭ تەستىقى بىلەن كېرەم قاسىمنىڭ پاختا شىركىتىگە دىرىكتور بولغانلىقىنى ئېلان قىلىمەن، — دەپ جاكارلىغاندا، زال ئىچىدە بىر پەس تىمتاسلىق ھۆكۈم سۈرۈپ، ئارقىدىنلا ئۇزۇنغا سوزۇلغان گۈلدۈراس ئالغىش ساداسى ياڭرىدى. شەك-شۈبھىسىزكى، بۇ ئۇزۇن مۇددەتلىك تۇرغۇن ھالەتتىن بىزار بولۇپ، يېڭى ھاۋاغا، يېڭى پەللىگە ئىنتىلىۋاتقان يۈرەكلەرنىڭ ئورتاق دولقۇنلىنىشى ئىدى. كىشىلەر خېلىدىن بېرى كۆڭۈللىرىگە پۈككەن ئىش ئاخىر رېئاللىققا ئايلانغاندەك خۇشاللىنىپ، تۇشمۇ تۇشتىن كېرەم قاسىمغا قاراشتى. ئاز ساندىكى تاتارغان، دېمى ئىچىگە چۈشۈپ كەتكەن كىشىلەرمۇ يوق ئەمەس ئىدى. بىراق، بۇ ئىش ھېچنەمىدىن خەۋىرى يوق كېرەم قاسىمغا شۇنداق تاسادىپىي تۇيۇلدىكى، ئۇ گويا بىر پارچە ئوتنىڭ ئىچىگە كىرىپ قالغاندەك يۈزلىرى قىزىرىپ، چېكىسىدىن تەر چىقىپ كەتتى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى نومۇس ۋە غۇرۇر كۈچى شان-شەرەپ تۇيغۇسىدىن غالىب كېلىۋاتاتتى. ئۇشتۇمتۇت ئۇنىڭ ئېسىگە بىر ئىش كېلىپ قالدى: شىركەت قۇرۇلغان دەسلەپكى مەزگىلدە يەنى 1958-يىلى ئۇنىڭ دادىسى پاختا زاۋۇتىغا ئىشچىلىققا قوبۇل قىلىنغان. بىراق، ئۇزۇن مۇددەت ھۈنەرگە تايىنىپ جاھاندارچىلىق قىلىپ كەلگەن بۇ ئادەم يېڭى خىزمەت مۇھىتىغا كۆنەلمەي چىقىپ كەتكەن ئىدى.

يىغىن قىزغىن داۋام قىلىۋاتاتتى. كوپىراتىپ رەھبەرلىرى شىركەتنىڭ چىقىش يولى ھەققىدىكى ئويلىرى ۋە ئۈمىد-تەلەپلىرىنى ئوتتۇرىغا قويۇشتى. ئاخىرىدا كېرەم قاسىمنى ئاممىنىڭ ئالدىدا ئىرادە بىلدۈرۈشكە تەكلىپ قىلدى. ئۇ يەنىلا تاسادىپىيلىق ھېس قىلغان بولسا كېرەك، گاڭگىرىغان، ئوڭايىسىزلانغان ھالدا بىردەم تۇرۇپ قالدى. ئۇ ھازىرغىچە نۇرغۇن جاپا تارتىپ بەزى نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ، بۇنداق كۆپ ئاممىنىڭ ئالدىدا سەھنىگە چىقىپ سۆزلەپ باقمىغان ئىدى. ئىككىنچى قېتىم تەكلىپ قىلىنغاندا بولسا ۋۇجۇدىدا چاقماق چىقىلغاندەك بولدى. دە، قەددىنى رۇسلاپ، گۈس-گۈس دەسسەگىنىچە سەھنىگە چىقىپ مىكروفوننىڭ ئالدىغا كەلدى. مانا ئەمدى ئۇنىڭ چىرايى جىددىي تۈس ئالدى ۋە كۆزلىرى بىر نۇقتىغا تىكىلدى. ئۇ دەقىقە ئىچىدىكى ئويلىنىشتىن كېيىن قىسقىلا قىلىپ مۇنداق دېدى:

— مەن شىركەتتىكى ئاممىنىڭ ئەقىل-پاراسىتى ۋە ئاكتىپلىقىغا تايىنىپ ۋەزىپىلەرنى ئاشۇرۇپ ئورۇنداپ، يېڭى ۋەزىيەت يارىتىشقا تىرىشىمەن. ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى تۇرمۇش سەۋىيىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش بىلەن بىرگە ناھىيىمىزنىڭ ئىگىلىك تەرەققىياتىغا بىر كىشىلىك ھەسسەنى قوشىمەن!

ئۇنىڭ سۆزى ئاخىرلىشىش بىلەن تەڭ زال ئىچىنى يەنە بىر قېتىم قىزغىن ئالاقىسى ساداسى قاپلىدى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ دىرېكتورلۇق ھاياتى باشلاندى. تۇرمۇش رىتىمى، شەكىلمۇ شۇ كۈندىن باشلاپ تۈپتىن ئۆزگەردى. خېلى مەزگىلگىچە تۈزۈكرەك ئوخشاشمىدى. ئىشنى زادى نەدىن باشلاش، قانداق ئاخىرلاشتۇرۇشتىن ئىبارەت قىيىن سوئال سەزگۈلىرىنى تىنىمسىز غىدىقلاپ، بىر دەممۇ تىنىچ قويمىيىتى. ئۇ شۇ چاغدىلا ھېس قىلدىكى، بىرەر ئىش ھەققىدە ئويلاش، پىلان تۈزۈش ئاسان بولغان بىلەن ئۇنى ۋۇجۇدقا چىقىرىش ئانچە ئوڭاي ئەمەسكەن. ئۇ ئەنە شۇنداق خىيال ۋە ئىزدىنىش ئىچىدە ئىزتىراپ چېكىۋاتقاندا، كۈتۈلمىگەن پىشكەللىك يۈز بەردى. ئىلگىرى ئۇنىڭ خىزمىتىنى مەلۇم دەرىجىدە قوللىغان كوپىراتىپتىكى مەلۇم رەھبەرنىڭ دۆلەت مەنپەئىتىنى قۇربان قىلىش ھېسابىغا ئۆزى پايدا ئالغانلىقىدەك ئىقتىسادىي چاتقى پاش بولدى. ھېچقانداق ئىشتىن خەۋىرى بولمىغان كېرەم قاسىمۇ گۇمانلىق دەپ قارىلىپ، 14 نەپەر تەكشۈرۈش ئوبىيېكتىنىڭ قاتارىغا كىرگۈزۈلدى.

بۇ بەزى كىشىلەر ئۈچۈن ئوبدان پۇرسەت بولدى. ئۇلار ئۇنى بىراقلا كاردىن چىقىرىش ئۈچۈن ھەر خىل ئىغۋالارنى تارقىتىشقا ئاز دەپ، يۈز تۇرانە ھاقارەتلەپ، تېخىمۇ يامان تەسىر پەيدا قىلماقچى بولدى. ناھەق ئىشلارنى كۆرسە تاقتى قىلىپ تۇرالمايدىغان كېرەم قاسىم بۇ قېتىم نېمىشقىدۇر سالماق، ئېغىر بولۇپ، قەلبىدىكى غەزەپ ئوتلىرىنى بېسىۋالدى. ئەگرى-توقاي ھايات يوللىرى ئۇنىڭغا «ئاچچىقنىڭ دورىسى سۈكۈت» دېگەن قائىدىنى ئوبدان ئۆگەتكەنىدى. بىر تەرەپتىن، تەكشۈرۈشنى قوبۇل قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن، خىزمىتىنى نورمال ئىشلەشكە تىرىشتى. ئۇ ئۆزىگە، ئاممىغا، تەشكىلگە تولۇق ئىشىنەتتى. ھەق-ناھەق ئاخىر ئايدىڭلىشىدۇ، دەپ ئويلايتتى. بىراق، ئۇ يەنە بىر قېتىم شۇنى بىلىپ يەتتىكى، كىشىلىك تۇرمۇش ئۇنداق ئاددىي ئەمەسكەن. ئادەملەر تولمۇ مۇرەككەپ بولىدىكەن. سەن قانچە سەمىمىيلىك بىلەن بىر گۈزەل غايە يولىدا تىرىشقانىڭىز، ئالدىڭىزنى توسىدىغان دوقال، پۈتلىكاشاڭلارمۇ شۇنچە كۆپىيىپ بارىدىكەن.

ئۇ ئۇلۇغ-كىچىك تىنغان ھالدا خىيالغا چۆككەندى. كۆز ئالدىغا شوخ، مەسۇم بالىلىق چاغلىرى، نامرات بولسىمۇ قايناق ئۆتكەن ئوقۇغۇچىلىق ھاياتى، قايتا تەربىيە ئېلىش مەزگىلىدىكى ئېغىر جىسمانىي ئەمگەكلەر بىر-بىرلەپ كەلمەكتە ئىدى. ئۇ ھەقىقەتەنمۇ قىيىن ھەم جاپالىق مەزگىللەر ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان

بۇ يۇرتتا ماڭمىغان يوللىرى، قىلمىغان ئىشلىرى ئاز دەمسىز؟ ئۇ ئوتۇنچى بولۇپ جاڭگاللارنى كەزگەن، تاشيول ئىشچىسى بولۇپ يول ياسىغان، خۇمداندا ئىشلەپ خىش پىشۇرغان؛ ئۇ دېھقان بولۇپ ئورغاق، كەتمەننى، ياغاچچى بولۇپ رەندە، ھەرىنى ئىشلىتىپ باققانىدى. ئۇ جۇۋازچى بولۇپ ياغ تارتقان، ھەتتا مۇئەللىم بولۇپ باققانىدى... ئۇنىڭ ئەسلىمىسى ئۆزى تۇنجى قېتىم پاختا شىركىتىگە كىرگەن يىللارغا ئۇلانغاندا، ۋۇجۇدى نېمىشقىدۇر تىترەپ، كۆزلىرىدە ھايان ئۇچقۇنلىرى چاقنىدى. بۇنداق بولۇشى ھەرگىزمۇ تاسادىپىي ئەمەس ئىدى. ئادەتتە ھەممە نەرسىنىڭ يىلتىزى، مەنبەسى بولغانغا ئوخشاش، ئادەمدىكى ھەۋەس، ئىنتىلىشىنىڭمۇ مەلۇم ئىشلار بىلەن چېتىشلىقى بولىدۇ. بولۇپمۇ بالىلىق قەلبىگە ساقلىنىپ قالغان بەزى ئالاھىدە تەسىرلىك كۆرۈنۈشلەر كېيىنكى مەزگىلدىكى ھايات پائالىيىتىگە تەسىر كۆرسەتمەي قالمايدۇ. كېرەم قاسىمنىڭ ئائىلە تارىخى ئەكس ئەتكەن 20 بابلىق قول يازمىسىدا مۇنداق قۇرلار بار: «1963- يىلى باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىم ئىدى. ئائىلىمىز تولىمۇ نامرات، تۇرمۇشىمىز ناچار بولغاچقا، كۆپ ھاللاردا مەكتەپكە يېلىڭ ھەم يالىڭايغا باراتتىم. بىر كۈنى مەكتەپ ماڭا بىر كىلوگرام پاختا، ئىككى مېتر كاجىنى قۇتقۇزۇش ھېسابىدا بەردى. مەن شۇ چاغدا تۇرمۇشتا كەم بولسا بولمايدىغان پاختىنى تۇنجى قېتىم قولۇم بىلەن تۇتۇپ كۆردۈم. ئۇ تولىمۇ ئاق ھەم يۇمشاق ئىدى. ئانام ماڭا ئۇنىڭدىن بىر پاختىلىق ئىشتان تىكىپ بەردى. نېمىشقىدۇر تەنلىرىم يايىراپ، پۈتۈن ۋۇجۇدۇمغا، قەلبىمگە ئىللىق ھارارەت تارالغاندەك بولدى...»

1972- يىلى كېرەم قاسىم يېڭى مەھەللە يېزىسىدا قايتا تەربىيە ئېلىۋاتقاندا، پاختا زاۋۇتىغا ئىككى نەپەر خادىم ئالدىكەن، دېگەن خەۋەر تارالدى. ئۇ ئاڭلاپلا خۇشاللىق، ھاياندىن ئولتۇرالمىدى. دەرھال مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارغا بېرىپ، قايتا-قايتا ئىلتىماس قىلىپ، ئۆزىنى قوبۇل قىلىشنى ئوتتۇرىدى. بىراق، چېنىققان ۋاقتى قىسكىن، دەپ قارىلىپ، تەلپى رەت قىلىندى. كېيىنكى يىلدىن باشلاپ ئۇنىڭ ئىشلىرى ئوڭغا تارتىشقا باشلىدى. ئۇ كوپىراتىپقا خىزمەتكە تەقسىم قىلىنىپ، ناھىيە بازىرىدىن 80 كىلومېتر يىراقلىقتىكى قاسقان چارۋىچىلىق مەيدانىغا ماڭىزىنچى بولۇپ ئورۇنلاشتى. ئۇ پاختا زاۋۇتىدا ئىشلەش ئارزۇسىغا يېتەلمىگەن بولسىمۇ، بىر سىستېمىدا ئىشلىيەلگەنلىكىدىن خۇشال ئىدى. ئۇ بۇ يەردە يەرلىكتىن ياۋا چېگە سېتىۋالاتتى. يىغىلىپ بەش-ئون توننىغا يەتكەندە، قاتار تىزىلغان تۆگىلەرنى يېتىلەپ، ئىككى كۈن يول يۈرۈپ، پاختا شىركىتىگە ئۆتكۈزەتتى. بىراق، ئۇنىڭغا ئەلەم قىلىدىغىنى شۇ ئىدىكى، ئۇ مىڭبىر جاپادا شۇنچە يۈكنى ئەكەلگەن بىلەن ئىش بېجىرىدىغان ئادەم تاپالمىدى، نەچچە كۈنلەپ كۈتۈشكە مەجبۇر بولاتتى. ئۇنىڭ نەزەرىدە ئادەمگە ئىسسىقلىق ۋە روھ بېغىشلايدىغان ئاپئاق پاختا ئارىسىدا ئىشلەۋاتقانلار ھەرگىزمۇ لايغەزەل، ھورۇنلاردىن بولماسلىق كېرەك ئىدى. ئەجەب بۇ شىركەتتىكىلەر نېمە بولۇپ كەتكەندۇ؟ ئۇ

ئاچچىقلىناتتى، بوغۇلاتتى.

1973- يىلى مايدا ئۇنىڭ غايىسى ئاخىر رېئاللىققا ئايلاندى. ئۇ ئاپتونوم رايونلۇق پاختا پىرىيوم كۇرسىغا قاتنىشىدىغانلىقى توغرىسىدىكى ئۇقتۇرۇشنى تاپشۇرۇۋالغاندا، خۇشاللىقتىن بېشى كۆككە يەتتى. پۇخادىن چىققۇچە ۋارقىرىغۇسى، سەكرەپ ئۇسسۇل ئوينىغۇسى كەلدى. ئۇ كۇرسقا ھەر خىل سەۋەبلەر بىلەن ئون بەش كۈن كېچىكىپ بارغىنىغا قارىماي پاختا ھەققىدىكى بىلىملەر قاينىمىغا شۇنداق كىرىپ كەتتىكى، ئۈچ ئاي ۋاقىتنىڭ قانداق ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى تۇيماي قالدى. كۇرسنى ئەلا نەتىجە بىلەن تاماملاپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، تويىولدى يېزىلىق پاختا زاۋۇتىغا تەقسىم قىلىنىپ پىرىيومچى بولدى. قىزىق ئىش، ئۇ دەل پاختا شىركىتى قۇرۇلغان يىلى يەنى 1954- يىلى تازا تومۇز ئىسسىقتا، ئەمگەك قىزىغان ئورمان ئېتىزىدا دۇنياغا كۆز ئاچقاندى. ئەجەب، تەقدىر ئۇنىڭ ھاياتىنى پاختىدىن ئىبارەت ئاق، يۇمشاق، لېكىن جاپاسى تولا ئالتۇن بىلەن باغلىۋەتكەنمىدۇ؟

ئۇ بۇ يەردە پاختىكارلار بىلەن ئۇرۇق-تۇغقاندىك يېقىن مۇناسىۋەت ئورنىتىپ، تىرىشىپ ئىشلەپ، ۋەزىپىنى يىلمۇ يىل ئاشۇرۇپ ئورۇندىدى. شۇڭا، 1976- يىلى ۋىلايەت بويىچە ئەمگەك نەمۇنىچىسى بولۇپ تەقدىرلەندى ھەم كېيىنكى يىلى شۇ پونكىتنىڭ باشلىقلىقىغا تەيىنلەندى. مانا ئەمدى تەشكىلنىڭ كۆزى ھېرىش-چارچاشنى بىلمەيدىغان، تاپشۇرۇلغان ئىشنى گۈل كەلتۈرۈپ ئورۇندايدىغان بۇ يىگىتكە چۈشۈشكە باشلىغاندى. 1979- يىلى ئۇ ناھىيىلىك پاختا شىركىتىنىڭ كەسپى ھەم پىرىيوم بۆلۈمىگە باشلىق بولۇپ يۆتكەلدى. ئۇ بۇ يەردىمۇ ئۆگەنگەنلىرىنى ئەمەلىيەت بىلەن بىرلەشتۈرۈپ پىششىقلاپ، ئۈزلۈكسىز نەتىجە ياراتتى.

1980- يىلى ئۆكتەبىردە ناھىيىلىك پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتى پاختا زاۋۇتى، پاختا شىركىتىنى تەرتىپكە سېلىشنى كۈتتەرتىپكە كىرگۈزدى. بۇ، ئىسلاھاتنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرى بولۇپ، كىشىلەر تېڭىرقاش ھەم ئويلىنىش ئىچىدە يېڭى بىر دەۋرگە قەدەم قويۇۋاتاتتى. قۇرۇلغاندىن بۇيان گاھ يۈكسىلىپ، گاھ چېكىنىشتەك ھالەتنى تەكرارلاۋەرگەن، ئىشچى-خىزمەتچىلىرى سانىنىڭ ئاز، ساپاسىنىڭ تۆۋەنلىكى، تېخنىكا ۋە ئۈسكۈنىلىرىنىڭ قالاقلقى تۈپەيلىدىن سېتىۋالدىغان پاختىسى 30 مىڭ دەندىن ئاشمايدىغان پاختا شىركىتىنى ئىسلاھ قىلىش ۋەزىيەتنىڭ جىددىي تەقەززاسىغا ئايلانغاندى. شۇ قېتىم كېرەم قاسىم تەشكىلنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە تەرتىپكە سېلىش گۇرۇپپىسىغا قاتنىشىپ، پىرىيوم، كەسپى خىزمەت، بىخەتەرلىك، ئىقتىساد باشقۇرۇش ۋە زاۋۇت باشلىقلىرىنىڭ مەسئۇلىيەتنامىسى قاتارلىق تۈرلەر بويىچە تەدبىر تۈزۈش ۋەزىپىسىنى تاپشۇرۇۋالدى. بۇ ناھىيىنىڭ پاختا ئىشلەپچىقىرىش تەرەققىياتى ۋە خەلق ئاممىسىنىڭ جانىجان مەنپەئىتىگە مۇناسىۋەتلىك مۇھىم ئىش ئىدى. شۇڭا ئۇ بۇ ئىشقا ئىنتايىن ئەستايىدىل مۇئامىلە قىلدى. نەچچە كېچە ئۇخلىماي ئويلىنىش، تەجرىبە-ساۋاقلارنى پۇختا

يەكۈنلەش ئارقىلىق كارخانا ئەمەلىيىتىگە باب كېلىدىغان 15 تۈرلۈك باشقۇرۇش ئۇسۇلىنى يېزىپ چىقتى. ۋىلايەتلىك كارخانا تەرتىپكە سېلىش ئىشخانىسى ئۇ تۈزگەن لايىھىنى ئاممىدىن پىكىر ئېلىش، ئىنچىكىلىك بىلەن تەكشۈرۈش ۋە باشقا ناھىيەلەردىكى ئوخشاش كەسىپلەرگە سېلىشتۇرۇپ باھالاش ئارقىلىق ۋىلايەت بويىچە ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدۇ، دەپ بېكىتتى.

كېرەم قاسىم ئويلاپ شۇ يەرگە كەلگەندە ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ئۆزىنى قوللاپ چالغان گۈلدۈراس ئالغۇش ساداسى قۇلاق تۈۋىدە ياڭرىغاندەك بولدى-دە، بىردىنلا يەڭگىلەپ، دىرىپىكتور بولغاندىن كېيىن ئۇچرىغان دىشۋارچىلىقلار ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغاندەك تۇيغۇغا كەلدى. قەلبىدىكى ئىشەنچ، ئۈمىد نۇرلىرى ئۇنى داۋاملىق ئالدىغا قاراشقا ئۈندەيتتى. تەكشۈرۈش توپتوغرا ئالتە ئاي داۋام قىلدى. ھەتتا ئۇ ئەڭ ئاخىرقى ئىككى ئادەمنىڭ بىرى قاتارىدا تەكشۈرۈلدى. پاكىت ھەق-ناھەقنى ئايرىپ، ئۇنىڭ پاكلىقىنى، ھالال ياشىغانلىقىنى ئىسپاتلىدى.

كېرەم قاسىم يەنىلا شۇنداق سالماق ھەم تەمكىن ئىدى. كۆڭلىگە پۈككەن پىلانلىرى كۆپ بولسىمۇ، ئۆزىنى ئالدىراپ قىزىپ كەتمەسلىككە، ئىشنى پۇختا، ئەمەلىي قىلىشقا ئاگاھلاندۇرۇپ تۇراتتى. خېلى مەزگىلدىن بۇيانقى كۆزىتىش ھەم تەتقىق قىلىش ئارقىلىق شىركەتنى قايسى يول بىلەن روناق تاپقۇزۇش مەسلىسىدە ئېنىق قارارغا كېلىپ بولغانىدى.

ئۇ ئىشنى تۈزۈم ۋە ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈشتىن باشلىدى، ئىلگىرىكى ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن بولمىغان كونا قائىدىلەرنى چۆرۈپ تاشلاپ، رىقابەت خاھىشى كۈچلۈك گەۋدىلەنگەن، پىرىنسىپلىرى مۇكەممەل بولغان بىر يۈرۈش، زامانغا لايىق باشقۇرۇش تەرتىپلىرىنى تۈزۈپ يولغا قويۇش بىلەن بىرگە، ئۈنۈمدىن زىيىنى كۆپ بولىدىغان ئېغىر ئەمگەك سىجىللىقىنى ئازايتتى. مەسئۇلىيەت ئېنىق، مۇكاپات-جازا نەق بولغاچقا، ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ئاكتىپلىقى ئېشىپ، ھەر قايسى ئىش ھالقىلىرى ئۆزلۈكىدىن ھەرىكەتكە كەلدى. ئۇ بۇ پايدىلىق پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، بوش ۋاقىتلاردىن ئۈنۈملۈك پايدىلاندى. دەسلەپكى تۆت يىلدا پىرىيوم، ھېسابات، بىخەتەرلىك ۋە پىششىقلاپ ئىشلەش بويىچە 13 قارار كۇرس ئاچتى، قاتناشقانلار 650 ئادەم قېتىمغا يەتتى. بۇنىڭ بىلەن شىركەتنىڭ ئەھۋالىدا زور ئۆزگىرىشلەر بارلىققا كېلىشكە باشلىدى. 1986-يىلى باج پايدىسى 180 مىڭ يۈەنگە يېتىپ، 1980-يىلدىكىدىن ئۈچ ھەسسە ئاشتى. شىركەتنىڭ شارائىتىمۇ ياخشىلىنىپ، ئىشچى-خىزمەتچىلىرى 550 نەپەرگە يەتتى.

ئۇ گەرچە شۇنداق نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ، ئۇنى بىر باشلىنىش دەپ ئويلايتتى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا ئېچىلىشنى كۈتۈپ تۇرغان، ئۇزۇنغا سوزۇلغان يوللار ياتاتتى...

2

1987- يىلى ماينىڭ مەلۇم بىر كۈنى، كېرەم قاسىم پاختا شىركىتىگە دىرىكتور بولۇپ يەتتىنچى يىلىغا قەدەم قويغاندا يەنە بىر خىرىس ۋە رىقابەتنى كۈتۈۋالدى. شۇ كۈنى شىركەتنىڭ يىغىن زالىغا يىغىلغان يۈزدىن ئارتۇق ئادەم قىزىق بىر «ئويۇن» نى كۆرۈۋاتاتتى. شۇ تاپتا بۇ يەردە پاختا شىركىتىنى خېرىدار چاقىرىپ ھۆددىگە بېرىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلۈۋاتاتتى. بۇ، شايار تارىخىدا تۇنجى قېتىم بولۇۋاتقان ئىش ئىدى. كىشىلەر ھەيران بولغان ھەم قىزىققان ھالدا بىر-بىرىنى يېڭىش ئۈچۈن پۇختا تەييارلانغان ئۈچ رىقابەتچىگە ھەۋەس بىلەن قارىشاتتى. رىقابەتچىنىڭ بىرى كېرەم قاسىم بولۇپ، ئۇ يەنىلا سالماق، تەمكىن كۆرۈنەتتى. بۇغداي ئوڭ چىرايى، بىر نۇقتىغا تىكىلگەن كۆزلىرىدىن رىقابەتچىلىرىدىن ئۈستۈن تۇرىدىغان ئىشەنچ كۈچى ئۇرغۇپ تۇراتتى. يىغىن باشلىنىپ، ئالدى بىلەن ناھىيىلىك تەمىنات-سودا كوپىراتىپى ھۆددىگە بېرىش لايىھىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئاندىن ئۈچ نەپەر رىقابەتچى بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى سۆز قىلىپ، پىلان، تەسەۋۋۇرلىرىنى بايان قىلدى. يېرىم كۈن داۋام قىلغان «دىرىكتورلۇقنى تاللىش مۇسابىقىسى» دە كېرەم قاسىم رىقابەتچىلىرىنى يەڭدى، ھۆددىگە بەرگۈچى تەرەپ ئۇنى ھۆددىگە رىقابەتچى تەكلىپ قىلغانلىقىنى جاكارلىغاندا، كۆپچىلىك قىزغىن ئالغىش ياڭرىتىپ تەبرىكلىدى. تەكلىپنامىگە ئۆزئارا ئىمزا قويۇش ئاخىرلاشقاندىن كېيىن، ھۆددىگە بەرگۈچى تەرەپ: — ھازىر ھۆددىگە تەرەپ ئىككى نەپەر ياردەمچىنى تاللاپ بېكىتسە بولىدۇ، — دەپ ئۆقتۈردى.

زال ئىچىنى تىمتاسلىق قاپلىدى. كۆپچىلىك كىمنى تاللارىكىن، دېگەندەك كېرەم قاسىمغا تەقەززالىق بىلەن قارىشاتتى. كېرەم قاسىمۇ دەماللىققا بىر نەرسە دېيەلمەي، بىر پەس ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا يېقىن ئەل-ئاغىنلىرى، ئۇرۇق-تۇغقانلىرى ھەم ئۇزۇن مۇددەت بىللە ئىشلىگەن خىزمەتداشلىرى كەلدى. بىراق، ئۇ ھۆددىگە، شىركەتنىڭ قانۇنىي ئىگىسىگە ئايلانغان بولسىمۇ، خەلقنىڭ مەنپەئىتى بىلەن مۇناسىۋىتى زور بۇ ئىشتا مەسئۇلىيەتسىزلىك قىلىشنى خالىمايتتى. ئۇنىڭغا قولىدىن ئىش كېلىدىغان، ئىقتىدارلىق ئادەملەر لازىم ئىدى. بىردىن ئۇنىڭ قەلبى پاللىدە يورۇغاندەك بولدى-دە، قىلچە ئىككىلەنمەستىن ئۆزى بىلەن دىرىكتورلۇقنى تاللاشقان ئىككى نەپەر «رەقىبى» نى ياردەمچىلىككە تاللىغانلىقىنى جاكارلىدى. بۇ كىشىلەرگە كۈتۈلمىگەن ئىش بولۇپ تۇيۇلدى بولغاي، بىر-بىرىگە لايىپدە قاراشتى. ئاندىن ھەيران بولغان، تېڭىرقىغان ھالدا ئۇنى-بۇنى دېيىشىپ مۇنازىرىگە چۈشۈپ كەتتى. شۇ تاپتا كېرەم قاسىمنىڭ «رەقىبى» نى ئۆز يېنىغا تارتىشى ئۇلارنىڭ

كالىسىدىن ئۆتمە يۇرتقاندەك قىلاتتى. بىراق، ئۇنىڭ تەپەككۈر ئۇسۇلى ئۆزگىچە ئىدى. كونىلاردا «ئېلىشىغۇچە تېپىشما» دېگەن گەپ بار، بىر قەپەس «تۇتۇشقان» بولدۇق. ئۇلاردا يۈرەك، ئەقىل، جاسارەت دېگەن نەرسە بولمىسا دىرىكتور بولمەن، دەپ مەيدانغا چۈشەمتى، دەپ ئويلايتتى كېرەم قاسىم.

* * *

ئۇ شىركەتنى ھۆددىگە ئالغاندىن كېيىن «ئۆزىگە ئۆزى خوجا بولۇش ھوقۇقى» كۈچىيىپ، تېخىمۇ ئەركىن، بىمالال ئىشلەش ئىمكانىيىتى تۇغۇلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە قايىل ئىككى ياردەمچىگە ئىگە بولغاچقا، ئەقىل خەزىنىسى بېيىپ، ئۇزۇندىن بۇيان كۆڭلىگە پۈككەن پىلانلىرىنى بىر-بىرلەپ ئىشقا ئاشۇرۇشقا كىرىشتى.

تويىولدى، مازارغوجام، يېڭىمەھەللە قاتارلىق جايلاردىكى پاختا زاۋۇتلىرى ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان يېزا باشقۇرۇشىدا بولۇپ كەلگەن، پىششىقلاپ ئىشلەش سۈرئىتى ئاستا، سۈپىتى ناچار، بىخەتەرلىك ئەسلىھەلىرى مۇكەممەل بولمىغاچقا، ھالى خاراب ئىدى. ئۇ بۇ ئەھۋالنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن كۆپ قېتىم ناھىيە رەھبەرلىرىگە ئېيتىپ، ئۇلارنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈپ، بۇ ئۈچ زاۋۇتنى سېتىۋېلىش بىلەن بىرگە 6 مىليون يۈەن مەبلەغ ئاجرىتىپ، يېڭىدىن ئۈچ پاختا زاۋۇتىنى ۋۇجۇدقا چىقاردى. بۇنىڭ بىلەن شىركەتنىڭ دائىرىسى كېڭىيىپ، بىر گەۋدىلىنىشكە قاراپ يۈزلەندى. دېھقانلارنىڭ كېۋەز تېرىش قىزغىنلىقى يۇقىرى كۆتۈرۈلۈپ، ناھىيىنىڭ پاختا كۆلىمىنى كېڭەيتىش پىلانىغا پۇختا ئاساس سېلىندى. 1990- يىلغا قەدەر ئۇ سۈپەت ۋە ئۈنۈم ئۆتكىلىگە ھۈجۈم قىلىشنى ئاساسىي نشان قىلىپ، ئەسلىدىكى كونا، قالاق ئۈسكۈنىلەرنى يېڭىلاشقا 4 مىليون يۈەن سەرپ قىلدى. 40 نەچچە ئادەمنى كەسىپى مەكتەپلەردە ئوقۇتۇپ، ئالىي تېخنىكوم سەۋىيىسىگە ئىگە قىلىش بىلەن بىرگە، 25 ئادەم قېتىم ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە، 80 نەچچە ئادەم قېتىم ئۆگىنىش، ئېكسكۇرسىيىگە تەشكىللەپ، ئۇلارنىڭ نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتتى. كېيىنكى يىلى ئۇ پاختا كۆلىمىنىڭ كېڭىيىش ۋەزىيىتىگە ماسلىشىپ، 5 مىليون يۈەن مەبلەغ سېلىپ، قايىلۇر، بورىقاي قاتارلىق جايلارغا يېڭىدىن ئىككى زاۋۇت قۇردى. بۇ جەرياندا ئۇ يەنە كىشىلەرنىڭ پاختىچىلىقنىڭ ئىستىقبالىغا بولغان تونۇشىنى يەنىمۇ ئۆستۈرۈش ئۈچۈن، 100 مىڭ يۈەندىن ئارتۇق خىراجەت ئاجرىتىپ، ناھىيىنىڭ پاختىچىلىققا ئائىت تەشۋىق-تەربىيە، يېڭى تېخنىكا كېڭەيتىش ۋە نەق مەيدان يىغىنلىرىنى ئەمەلىي ھەرىكىتى بىلەن قوللىدى. تېرىلغۇ، پەرۋاش ۋە يىغىۋېلىش مەزگىللىرىدە بىر تۈركۈم خادىملارنى ئىشلەپچىقىرىشنىڭ ئالدىنقى سېپىگە ئەۋەتىپ، دېھقانلارغا ھەر جەھەتتىن ياخشى مۇلازىمەت قىلدى.

1992- يىلى ناھىيىنىڭ كېۋەز تېرىلغۇ كۆلىمى ئالدىنقى يىلدىكىدىن 40 مىڭ مو

كۆپىيىپ 220 مىڭ موغا يەتتى. بۇ ئەھۋالدا ئۆزى بىر تەرەپتىن، دېھقانلارغا ئوڭايلىق يارىتىپ بېرىش، يەنە بىر تەرەپتىن، پاختىنىڭ مىقدارىنى كېتىشىنى توسۇش ئۈچۈن، نۇرباغ، يېڭىئېرىق، يانتاقباش قاتارلىق جايلارغا ئۈچ سېتىۋېلىش پونكىتى قۇرۇپ، ئاممىنىڭ ئالقىشىغا ئېرىشتى. نەتىجىدە سېتىۋېلىنغان پاختا مەھسۇلاتى 370 مىڭ دەنگە يېتىپ، شايار تارىخىدىكى يۇقىرى سەۋىيە يارىتىلدى. شۇ يىلى بۇ شىركەت ئاپتونوم رايون بويىچە پەن-تېخنىكا تايىنىپ پاختىچىلىقنى تەرەققىي قىلدۇرۇشتا ئىلغار كوللېكتىپ بولۇپ باھالاندى. كېرەم قاسىمۇ ئاپتونوم رايون بويىچە پاختىچىلىق سىستېمىسىدىكى ئون مۇنەۋۋەر دىرېكتورنىڭ بىرى بولۇپ تەقدىرلەندى.

3.

«ئەقىل-پاراسەتكە دائىر ھېكايىلەر» ناملىق كىتابتا جەنۇبىي ئامېرىكىدا بولۇپ ئۆتكەن «ئوتنى ئوت بىلەن ئۆچۈرۈش» تىن ئىبارەت قىزىقارلىق بىر ۋەقە بار. ئۇنىڭدا تۇيۇقسىز يۈز بەرگەن دەھشەتلىك ئوت ئاپىتىدە قاپسىلىپ قېلىپ، ھاياتى خەۋپ ئىچىدە قالغان بىر توپ ساياھەتچىنىڭ ئەقىللىك بىر ئوۋچى تەرىپىدىن قۇتقۇزۇۋېلىنغانلىقى تەسۋىرلىنىدۇ. كېرەم قاسىمنىڭ ھايات خاتىرىسىدىمۇ «ئوتنى دۈملەپ ئۆچۈرۈش» ئارقىلىق چوڭ بىر ئاپەتنىڭ ئالدى ئېلىنغانلىقىغا ئائىت بىر ھېكايە بار. بۇ دەل 1991-يىلى 12-نويابىر پاختا سېتىۋېلىش ۋە پىششىقلاپ ئىشلەش خىزمىتى جىددىي ئىشلىنىۋاتقان پەيتتە يۈز بەرگەن ئوت ئىدى. شۇ كۈنى جىددىيچىلىكتىن چارچاپ ھالى قالمىغان كېرەم قاسىم ئەمدى بىر ئۇھ دەپ چۈشلۈك تاماققا ئولتۇرغاندا، ئۇنىڭ شوپۇرى چىرايىنىڭ ئوڭ-سۆلى قالمىغان ھالدا كىرىپ كەلدى ھەم تويىۋالدى پاختا زاۋۇتىدىكى پىششىقلىنىش ئالدىدا تۇرغان پاختا دۆۋىسىگە ئوت كەتكەنلىك خەۋىرىنى يەتكۈزدى.

كېرەم قاسىمنىڭ بېشىدا چاقماق چىقىلغاندەك بولدى. گويا مۇھىم بىر بازىنىڭ قولىدىن كېتىش ئالدىدا تۇرغان خەۋىرىنى ئاڭلىغان كوماندىردەك چىرايى جىددىي تۈس ئېلىپ، قولىدىكى ھورى پۇرقىراپ تۇرغان ئىسسىق ئاشنى جاققىدە شىرەگە قويغىنىچە چاچراپ ئورنىدىن تۇردى-دە، ئاپەت يۈز بەرگەن جايغا قاراپ ئاتلاندى. تاغدەك يوغان بىر پاختا دۆۋىسى پاراسلاپ ئاۋاز چىقارغىنىچە گاھ يالقۇن چىقىرىپ، گاھ قويۇق ئىس-تۈتەك كۆتۈرۈپ كۆيۈۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئەتراپىدا تايلاپ قويۇلغان پاختا، چىگت دۆۋىلىرى كۆپ بولۇپ، قىممىتى 17 مىليون يۈەندىن ئاشاتتى. بۇ، شاياردىكى نەچچە مىڭ ئىشچى-خىزمەتچىنىڭ ئىككى يىللىق مائاشىغا باراۋەر كېلىدىغان سان ئىدى. ئەگەر ئوت تېز ئۆچۈرۈۋېلىنمىسا، ئاقۋىتىنى تەسەۋۋۇر قىلىش تەس ئىدى. ئاپەت رايونىغا نەچچە مىڭ ئادەم — ئەتراپتىكى دېھقانلار، ئوقۇغۇچىلار،

ئىشچى-خىزمەتچىلەر يىغىلغان بولۇپ، قوشۇن تەرتىپسىز ھەم قالايمىقان ئىدى. ھەر بىر داس سۇ ئوت ئۈستىگە چېچىلغاندا، ئۇچقۇن نەچچە مېتر ئېگىزلىككە كۆتۈرۈلەتتى. بۇ ئەھۋالدا، تاسادىپىي شامال چىقىپ قالسا ئەتراپتىكى پاختىغا ئوت تۇتىشىپ كېتىش خەۋپى بار ئىدى. شۇ تاپتا بۇ قوشۇن، تەدبىرلىك بىر قوماندانغا تولىمۇ موھتاج ئىدى. بىر پەستىن كېيىن ناھىيە رەھبەرلىرىمۇ يېتىپ كېلىشتى. تىزگىنسىز قېلىۋاتقان ئوتقا قاراپ، كۆپچىلىكنىڭ چىرايلىرىدىن تاقەتسىزلىك، جىددىيلىك ئەكس ئەتتەتتى. ئادەم كۆپ يەردە گەپ كۆپ بولىدۇ، دېگەندەك، كىشىلەر ئۇنى-بۇنى دېيىشىپ، چارە-تەدبىر كۆرسىتىشەتتى. بەزىلەر ئۈمىدسىزلەنگەن ھالدا، ھەممىسى كۆيۈپ تۈگەيدىغان بولدى، ئەمدى ئۆچۈرۈۋېلىش مۇمكىن ئەمەس، دەپ خورسناقتى. بەزىلەر كۆيۈۋاتقان پاختا دۆۋىسىنى قويۇپ تۇرۇپ، ئەتراپتىكى پاختا دۆۋىلىرىنى تېزدىن يۆتكەشنى تەشەببۇس قىلدى. بۇنداق قىلغاندا كۈتۈلمىگەندە شامال چىقىپ قالسا، ئاقشۈەت بەربىر ئوخشاش بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، شۇنچىۋالا كۆپ پاختىنى بىر ھەپتىدىمۇ يۆتكەپ بولغىلى بولمايتتى. شايار ناھىيىسىدە ئوت ئۆچۈرۈش ئەترىتى بولمىغاچقا، يەنە بەزىلەر تېزدىن كۇچا ناھىيىلىك ئوت ئۆچۈرۈش ئەترىتىگە خەۋەر قىلىپ، ئۇلارنى ياردەمگە چاقىرىشنى ئېيتىشتى. بىراق، ۋاقىت ساقلاپ تۇرمايتتى. قانداق قىلىش كېرەك؟ كېرەم قاسىم چوڭقۇر خىيالغا چۆككەندى. بىر نەچچە مىنۇتتىن كېيىن ئۇ كەسكىنلىك بىلەن مۇنداق ئورۇنلاشتۇردى: ئوت ئۆچۈرۈش بىلەن ھەپلىشىۋاتقان قالايمىقان قوشۇننى تەرتىپكە سېلىپ، سۇ مەنبەسىنى تولۇقلاش، قوشنا زاۋۇتتىكى ئوت، ئۆچۈرۈش ئەسلىھەلىرىنى تېزدىن يۆتكەپ كېلىش بىلەن بىللە يېقىن ئەتراپتىكى كىگىز-پالاسلارنىڭ ھەممىسىنى دەرھال بۇ يەرگە توپلاش.

شۇنىڭ بىلەن قوشۇن جەڭگىۋار گۈرۈپپىلارغا بۆلۈنۈپ، تاپشۇرۇلغان ۋەزىپىلەرنى ئورۇندا شىقا كىرىشتى. قىسقىغىنا ۋاقىت ئىچىدە 8:0 پارچە بىرېزىنت پالاس، 2010 پارچە كىگىز تەييار بولدى. كېرەم قاسىم بۇلارنى سۇغا چىلاپ، كۆيۈۋاتقان پاختا دۆۋىسىنى يوقۇق قالدۇرماي يېپىپ «دۈملەش» كە قوماندانلىق قىلدى. ئۇ ئاللىقاچان ئويلاپ يەتكەندىكى، بۇنداق قىلغاندا ئوتنىڭ ئەتراپقا يامراپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىپلا قالماي، قۇتراۋاتقان ئوت ئەجدىھاسىنىڭ نەپەسلىنىش يولىنى ئۈزۈپ تاشلاپ، جايدىلا «بوغۇپ ئۆلتۈرۈش» مەقسىتىگە يەتكىلى بولاتتى. ئۇنىڭ بۇ ئۇسۇلى تېزلا ئۈنۈم بەردى. ئىككى سائەتلىك كەسكىن ئېلىشىشتىن كېيىن ئوت ئاخىر ئۆچۈرۈۋېلىندى. كۆپچىلىكنىڭ چىرايىغا كۈلكە يۈگۈردى. كېرەم قاسىمۇ يەلكىسىنى يېسىپ تۇرغان تاغنى

ئېلىۋەتكەندەك يەڭگىل تىندى. بىر نەچچە كۈن ئىلغاش، قۇرۇتۇش ۋە قايتا پىششىقلاپ ئىشلەش ئارقىلىق زىيان ئەڭ تۆۋەن دەرىجىگە — 93 مىڭ يۈەنگە چۈشۈرۈلدى. 17 مىليون يۈەنلىك غايەت زور زىياننىڭ ئالدى ئېلىنغانلىقىدىن خەۋەر تاپقان سۇغۇرتا شىركىتى زىياننى خۇشاللىق

بىلەن تۆلەپ بەردى .

شىركەتنىڭ كېڭىيىشى، ئىشچى-خىزمەتچىلەر سانىنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، كېرەم قاسىمنىڭ ئالدىغا كېلىدىغان مەسىلىلەرمۇ كۆپىيىپ باردى. ئەمەلىيەت جەريانىدا ئۇ پاختىدىن ئىبارەت بىرلا يولدا قىستىلىپ تۇرىۋەرسە بولمايدىغانلىقىنى بارا-بارا ھېس قىلىشقا باشلىدى. تىنىمسىز سوئاللار ئىچىدە ئىلگىرى ھېچكىم قىلىپ باقمىغان ئىشلارنى قىلىشقا، ئېچىلمىغان يوللارنى ئېچىشقا تىرىشتى.

1991- يىلى 10-مارت، ھاۋا ئوچۇق، شىركەت دەرۋازىسىنىڭ ئىچى-سىرتى ئەتىياز ئاپتىپىغا قاقلانغىنىچە قۇرۇق پاراڭ سېلىشۋاتقان بىر توپ ئادەم بىلەن تولغانىدى. ئۇلارنىڭ ئەتراپىنى بىر ئالغۇدەك كۆلگە، چاقچاقلرى ئىشتىن ئېشىپ قېلىۋاتقان نەچچە يۈز ئىشچىنىڭ تەقدىرى ئۈستىدە باش قاتۇرۇۋاتقان كېرەم قاسىمنىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. ئۇ كارىدورغا چىقىپلا ئۆزى ئەڭ ياقتۇرمايدىغان بىر كۆرۈنۈشنى كۆردى. ئۇ باشقا كۆرۈنۈش ئەمەس، دەل شىركەتتىكى بىر نەچچە يۈز ئىشچىنىڭ قولى ئىشتىن سېلىككىنىگە بىر نەچچە كۈن بولۇپ قالغان، بېجىرىم تۇرۇپ قىلغىلى ئىش تاپالمايۋاتقان، ئۆزىنىڭ قىممەتلىك ۋاقتىنى ئۆزلىرى ئائىلاج خورلاۋاتقانلىقىدەك ئېچىنىشلىق ھالەت ئىدى. كېرەم قاسىمنىڭ ئىچى قاتتىق ئېچىشتى. ئىنسانغا بىكار تەلەپلىكتىن ئارتۇق خورلۇق بولماس! يەنە كېلىپ بۇ ئۇنىڭ ئۆزى ئۈچۈنمۇ بىر خورلۇق ئىدى. شۇ مەنۇتتا چىگىش خىياللار ئۇنىڭغا ئارام بەرمەيتتى. ئۇ ئاخىر ئۆزىگە ئۆزى شۇنداق سوئال قويدى: مەن دىربىكتور بولۇش سۈپىتىم بىلەن ئۇلارغا يارىتىدىغان شارائىت-ئىمكانىيەتنى قاچانغىچە ۋۇجۇدقا كەلتۈرمەيمەن؟ ئۇ ئىشخانسىغا قايتىپ، يەنە بىر پەس خىيالغا چۆكتى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن ئۆزى ۋەزىپىگە تەيىنلەنگەندىن بېرى شىركەت دەرۋازىسىدىن تۇنجى قېتىم كىرگەنلەردىن رويخەت ئۈچۈن سورالغان سوئاللار كەلدى:

— ئىسمىڭىز نېمە؟

— نەچچە ياشقا كىردىڭىز؟

— بىلىم سەۋىيىڭىزچۇ؟

— نىمىگە قىزىقىسىز؟ قانداق ئالاھىدىلىكىڭىز بار؟

.....

ئەمدى تاپتىم، دەۋەتتى ئۇ ئۈنلۈك ئاۋازدا. شۇ تاپتا ئۇ «ئەقىل ماشىنىسى» نىڭ يەنە بىر قېتىم ئۈنۈملۈك ئىشلەپ بەرگەنلىكىدىن خۇرسەن بولغانىدى. 1992- يىلى 25-ماي، سەھەر. كېرەم قاسىم ئويلىغانلىرىنى شىركەت رەھبەرلىكىنىڭ مۇھاكىمىسىگە قويۇپ، قىزغىن قوللاشقا ئېرىشتى. ئۇ شىركەت تارمىقىدىكى بارلىق خىزمەتچىگە يېڭىدىن «رويخەت جەدۋىلى» تارقىتىپ، ھەممەيلەنگە ئارتۇقچىلىقى، قىزىقىدىغىنىنى گىرافىغا ئەينەن، تولۇق تولدۇرۇشنى تاپىلاپ، ئاخىر ھەر بىر كىشىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىنى تەپسىلىي ئىگىلەپ چىقتى. رويخەتتە ئۇنىڭ دىققىتىنى قوزغىغىنى

دەل « سەنئەت تالانتىم يۇقىرى » ، « بىر قانچە خىل سازنى چېلىشنى بىلىمەن » ، « يالغۇز كىشىلىك ناخشا ئېيتىشقا بەكمۇ قىزىقمەن » دېگەن سۆزلەر بولدى . دۇنيادا باشقىلارنىڭ ئىشىدىن قۇسۇر چىقىرىشتىن ئارتۇق بەھۇدە ئىش يوق . شۇنداقلا تەدبىرلىك ، ئىدىئىلىق ئىش قىلىدىغان ئادەمگە ئىشنىڭ قىيىنمۇ يوق ، يېڭىدىن تولدۇرۇلغان رويخەت جەدۋىلىدىن 14 نەپەر كىشىنىڭ تالانتلىق سەنئەت ھەۋەسكارى ئىكەنلىكى ئاشكارا بولدى . شۇ تاپتا ئۇلارمۇ چەكسىز شادلىققا چۆمگەندى . كىشىگە ئۆز ئارزۇسى بويىچە ئىشقا قويۇلۇشتىن ئارتۇق بەخت بار دەمسىز ؟

تەمكىن كېرەم قاسىمىنىڭمۇ بۇ تاسادىپىيلىقتىن شىركەت تارىخىدا بىرەر ئۆزگىچە يېڭىلىق چىقىدىغانلىقىنى كۆڭلى تۇيدى . ئىش ئويلىغان يەردىن چىقتى . 1993- يىلى فېۋرال كەلگەندە ، بۇ شىركەت قارىمىقىدىكى « ئاق ئالتۇن سەنئەت ئۆمىكى » مۇنتىزىم تەشكىللىنىپ ، مۇزىكا ، ئۇسسۇل ، يالغۇز كىشىلىك ناخشا ، لەپەر ، ئىپزوت قاتارلىقلار بويىچە جاپالىق رېپېتىتسىيىنى باشلىدى . 5- ئاينىڭ 4- كۈنى بۇ ئۆمەك ناھىيىلىك كىنو- تىياتىرخانىدا تۇنجى قېتىم ئويۇن قويدى . 1200 كىشىلىك كۆلۈبىنىڭ بىرىمۇ ئورنى بوش قالمىدى . شۇنداق قىلىپ ئۆمەك ناھىيە تەۋەسىدە كولىپىكتىپ ۋە شەخسلەرنىڭ تەلەپ- ئارزۇلىرىدىكى مۇلازىمەت تۈرىدىن باش تارتماي ، بارغانلا يېرىدە قارشى ئېلىندى ۋە تاماشىبىنلارنىڭ ماختىشىغا ، ھۆرمىتىگە ئېرىشتى . شايار ناھىيىسىدىكى پارتىيە- ھۆكۈمەت مەسئۇللىرى بۇ ئۆزگىچە يېڭىلىقتىن تولسۇ رازى بولدى . « ئاق ئالتۇن سەنئەت ئۆمىكى » نىڭ 1993- يىللىق خىزمەت خۇلاسسىسىگە مۇنۇلار ئېنىق يېزىلغان : ئۆمىكىمىز 1993- يىلى ئاپتونوم رايونىمىز تەۋەسىدىكى 16 ناھىيە ، 80 دىن ئارتۇق يېزا ، مەيدان ، ئۆتەڭ ، كەنتلەردە 65 مەيدان ھەقىلىق ، 12 مەيدان ھەقسىز ئويۇن قويدى . 73 چۈپ قىز- يىگىتنىڭ توي مەرىكىسىنى ئۆتكۈزۈپ بەردى . ئۆمەكنىڭ مۇزىكا ئەترىتى قوشنا ئورۇنلارغا بېرىپ ، 21 قېتىم مۇزىكا چېلىپ بەردى . ھازىر ئۆمىكىمىز كۈنساين روناقتىپ ، ئاپتونوم رايونىمىزدىكى كارخانا ، تەمىنات- سودا سىستېمىسىدىكى تۇنجى كەسىپى سەنئەت ئۆمىكى بولۇپ قالدى . ئۆمەك بۇ يىلى ئۆز- ئۆزىنى تولۇق قامداپلا قالماي ، شىركەتكە 1642 يۈەن ساپ پايدا تاپشۇردى . رويخەت جەدۋىلىدىكى ئالاھىدىلىكى ، قىزىقىشى بويىچە رەتلەنگەن تىزىملىكتىن قوشۇمچە كەسىپكە تەشكىللەشكە بولىدىغانلارنىڭ سانى 150 كە ، كەسىپ تۈرىنىڭ 24 كە يەتكەنلىكى مەلۇم بولدى .

1993- يىلى 6- ماي شىركەت « ئاق ئالتۇن سەنئەت ئۆمىكى » نىڭ ئىشلىرىنى ئىزغا سېلىپ بولۇپلا ، باشقا كەسىپ تۈرىدىكى ئۇستىلارنىڭ ئىشىغا تۇتۇش قىلدى . 30 كۈن ئىچىدە ياغاچچىلىق ، ماشىنىچىلىق ، رېمونتچىلىق ، كىراكەشلىك ، ساتىراشلىق ، بورداقچىلىق قاتارلىق كەسىپلەرنىڭ ئۈسكۈنە ، ئەسلىھەلىرىنى تولۇقلىدى . تەشكىلى ئاپپاراتىنى تۇرغۇزدى . كىرىم كۆرسەتكۈچىنى تېكىتىپ بەردى . شۇنداق قىلىپ ، 24

كەسىپنىڭ 27 سىگە 64 نەپەر كىشى ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئۇستىلارنىڭ قەلبى ئەمدى ئەمەن تاپتى، شادلاندى.

1992-يىلى 20-فېۋرال، ھاۋا يەنىلا ئوچۇق بولۇپ، دېرىكتور ئىشخانىسىنىڭ ئالدىدا يەنە بىر توپ «ھۈنەرسىزلەر» تەقەززالىق ئىچىدە تۇراتتى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى دېرىكتورغا تېزىرەك ئىش بېرىشنى ئىلتىجا قىلىشاتتى.

— سىلەر ئەمگەك قىلالامسىلەر؟ — مۆجىزە يارىتالامسىلەر؟ دېرىكتورنىڭ بۇ سوئالىدىن ئۇلار تېڭىرقىغاندەك بىر-بىرىگە قاراشتى. ئاندىن بىر نەچچە تەنتەك: — ئەمگەكنى بىزدەك ئوغۇل بالا قىلمىسا، كىم قىلاتتى، — دېگىنىچە كۆكرىكىنى كەردى. كۆپچىلىك بىزدەك ئۇلارنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلىدى. دېرىكتورنىڭ كۆڭلى يەنە بىر قېتىم ئەمەن تاپتى. ئارقىدىنلا ئۇ سەل ھاياجانلانغان ھالدا مۇنداق دېدى: — يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ۋىلايىتىمىزدە نۇرغۇن ئىرادىلىك، يىراقتى كۆرۈپ يەتكەن كىشىلەر ئېچىش خاراكتېرلىك ئىشلەپچىقىرىش بىلەن شۇغۇللىنىپ، ئالدى 1000 مودىن، كەينى بىر قانچە يۈز مودىن بوز يەر ئېچىپ، سۈيىگە قاندۇرۇپ كۆچەت تىكىپ، كۆكتات، قوغۇن-تاۋۇز، زىرائەت تېرىپ، ئۆز ئەجرىنىڭ قەتئىنى چاقتى. ناھىيىمىزنىڭ گۈلباغ يېزىسىدىن چىققان راخمان ئىسمائىل بۇلارنىڭ تىپىك ۋەكىلى. باشقا ناھىيىلەردىكى نەچچە يۈزلىگەن دېھقانلارمۇ ئىككى بىلىكىگە، ئەقىل-پاراسىتىگە، ئەڭ مۇھىمى، سىياسەتكە تايىنىپ، بوز يەر ئۆزلەشتۈرمەكتە. ئاقسۇ شەھىرىنىڭ قاراتال يېزىسىدىكى ۋاڭ گۈزى ئەسلىدە ئىچكىرى ئۆلكىدىن قۇرۇق قول كەلگەن. ئۇ قىسقىغىنا ئون يىل ئىچىدە بوز يەر ئېچىپ، پاختا تېرىپ، داڭلىق پاختىكارغا ئايلاندى. ئەمدىكى گەپ سىلەردە. قاتنىشى قولايلىق، سۈيى ئەلۋەك زېمىن بىزنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. قايلىق يېزىسى تەۋەسىدىكى قۇمباغ سىلەرنىڭ نىشانىڭلار بولسۇن.

ناھىيە بازىرىنىڭ شىمالىغا، ئۆگەن دەرياسىنىڭ جەنۇبىي قىرغىقىغا توغرا كېلىدىغان كەڭ يايلاق — قۇمباغ شايار تارىخىدا بىر قانچە قېتىم ئۆزلەشتۈرۈلگەن، ئەمما كىشىلەرنىڭ ئەينى چاغدىكى ئىرادىسىنىڭ ئاجىزلىقىدىنمۇ ياكى تەبىئىي شارائىت ۋە ئىمكانىيەتنىڭ يار بەرمىگەنلىكىدىنمۇ، ئىشلىتىپ تاشلىنىپ قالغان. تارىخىي مەلۇماتلارغا قارىغاندا، قۇمباغنى ئەزەلدىن شايارلىقلار ماكان تۇتۇپ، كۆكەرتىپ، بايلىقىدىن پايدىلىنىپ كەلگەن. 1803-يىلى يۈز بەرگەن بىر قېتىملىق چوڭ كەلكۈن ئاپىتىدە ۋەيران بولغان، ئاپەتتىن ئامان قالغان ئاھالىلەر تويىۋولدى تەۋەسىگە كۆچۈپ كەتكەن. 1932-يىلىدىن 1942-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا گومىنداڭنىڭ كۇچاردىكى ساقچى ئىدارىسى قۇمباغنى بىر قېتىم ئۆزلەشتۈرۈپ، ئاتلىرى ئۈچۈن بىدە تېرىغان. كېيىن بۇ

يەر تاشلىنىپ قالغان. 1965-يىلى سوتسىيالىستىك تەربىيە مەزگىلىدە قايلۇرلۇقلار يەنە بىر قېتىم ئېچىپ ئۆزلەشتۈرۈپ شال تېرىپ باققان، كېيىن ئۇلارمۇ تاشلىۋەتكەن. ئەجدادىمىزدىن قالغان «يەر ئەسكى ئەمەس، ئەر ئەسكى» دېگەن ھېكمەتلىك سۆز بار. بۈگۈنكى كۈندە سىياسەتنىڭ كەڭلىكىدىن قۇمباغ ئاخىر ئۆز ئىگىسىنى تاپتى. 1992-يىلى مارت، كېرەم قاسىم ئاخىرقى بىر تۈركۈم «ھۈنەرسىزلىك» نى ئۆز رازىلىقى بىلەن قۇمباغقا ئورۇنلاشتۇردى. شۇنداق قىلىپ، قۇمباغدا كۆپ خىل ئىگىلىك بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ياشلار مۇلازىمەت كارخانىسى قۇرۇلدى. ھازىر بۇ كارخانا 500 مىڭ يۈەنلىك مۇقىم مۈلۈككە، يىللىق تىجارەت پايدىسى 100 مىڭ يۈەنگە يەتكەن كارخانا بولۇپ قالدى. كارخانا قۇرۇلغاندىن 1994-يىلىغا قەدەر بىر قانچە 100 مو يەر ئېچىلىپ ئۆزلەشتۈرۈلۈپ، 60 مىڭ تۈپتىن كۆپرەك مېۋىلىك، مېۋىسىز دەرەخ تىكىلگەن. 1993-يىلى ئىچىدە 180 مو يەرگە ھەر خىل زىرائەت تېرىلىپ، 80 مىڭ كىلوگرامغا يېقىن ھوسۇل ئېلىنغان. 28 مىڭ يۈەندىن كۆپرەك كىرىم قىلىنغان، شۇنىڭغا ئۇلاپلا يەنە 300 مودىن ئارتۇقراق بوز يەر ئۆزلەشتۈرۈلگەن. قۇمباغ ئۆز ئوغلانلىرىغا شادلىق ئاتا قىلدى. نەچچە قېتىم ئۆزلەشمىگەن بۇ زېمىننى شايار دىيارىدىكى تەدبىرلىك، پەم-پاراسەتلىك كارخانىچى كېرەم قاسىم باشچىلىقىدىكى ئاددىي، ئەمما شىجائەتلىك ئەزىمەتلەر ئۆزلەشتۈرۈپ، سۈيىكە قاندۇردى. ئۇلارنىڭ ماڭلاي تەرلىرى بىكارغا كەتمىدى. ئۆز ئەجرىنىڭ قەنتىنى چاقتى.

4

1993-يىلى شايار ناھىيىسىدە ئېغىر قۇرغاقچىلىق يۈز بېرىپ، كېۋەز مەھسۇلاتى 10% كېمىيىپ كەتتى. بۇ، پاختىچىلىقنىڭ تەرەققىياتىغا ئانچە چوڭ تەسىر كۆرسىتىپ كېتەلمىگەن بولسىمۇ، شايارلىقلارنى يەنە بىر قېتىم ساۋاتقا ئىگە قىلىپ، ھەر خىل تەبىئىي ئاپەتكە قارشى تۇرۇشتا بىر تۈركۈم كەسىپ ئىگىلىرى بولمىسا بولمايدىغانلىقىنى تونۇتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە پاختىچىلىق ئىشلەپچىقىرىشنىڭ كېڭىيىشىگە ئەگىشىپ، ماشىنا-ئۈسكۈنىلەر ئاپتوماتلىشىشقا قاراپ يۈزلەنگەچكە، تېخنىكا كۈچلىرىگە بولغان ئېھتىياج كۈنسايىن ئېشىۋاتاتتى. بۇ ئەزەلدىن ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈشكە ئىزچىل ئەھمىيەت بېرىپ كېلىۋاتقان كېرەم قاسىم ئۈچۈن ئالتۇندەك پۇرسەت بولدى. ئۇ ئاپتونوم رايونلۇق مائارىپ كومىتېتى، ئاپتونوم رايونلۇق تەمىنات-سودا كوپىراتىپى قاتارلىق مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارغا ھەم يۇقىرى-تۆۋەن قاتلاملارغا كۆپ قېتىم چېپىش ئارقىلىق، شىركەت قارىمىقىدا يۈز نەچچە كىشىلىك ئوتتۇرا تېخنىكوم سېنىپى ئېچىشنى قولغا كەلتۈردى. 1994-يىلى ئاپرىلدا ناھىيىلىك 1-ئوتتۇرا مەكتەپتىن قارىمىقىدا

تۆت نەپەر ئوقۇتقۇچىنى تەكلىپ قىلىپ، دەسلەپكى قەدەمدە تاللانغان 200 نەپەر ئىشچى-خىزمەتچىنى ماتېماتىكا، ئەدەبىيات، تارىخ، سىياسەت كەسىپلىرى بويىچە بىر ئايلىق كونسۇلتاتسىيەگە ئۇيۇشتۇردى. بۇلاردىن 188 نەپىرى دۆلەتلىك ئىمتىھانغا قاتنىشىپ، نەتىجىسى لايىقەتلىك بولغانلىقتىن، شىركەت ئاچقان ئوتتۇرا تېخنىكوم سىنىپىغا قوبۇل قىلىندى. شۇنىڭ بىلەن ئاپتونوم رايونىمىزدا تۇنجى قېتىم مەكتەپ بىلەن شىركەت بىرلىشىپ ئاچقان كارخانا ئوتتۇرا تېخنىكومى بارلىققا كەلدى. ئۇلار سېتىۋېلىش، پىششىقلاپ ئىشلەش مەزگىلىدە ئۆز زاۋۇتلىرىغا بېرىپ پىراكتىكا قىلسا، بوش ۋاقىتلاردا يىغىلىپ دەرس ئوقۇغاچقا، ھەم ئىشلەپچىقىرىشقا تەسىر يەتكۈزمەسلىك، ھەم ئوقۇشقا كاپالەتلىك قىلىشتەك قوش ئۈنۈمگە ئېرىشتى.

1994-يىلى شايار ناھىيىسى 300 مىڭ مو كېۋەز تېرىش، 30 مىڭ توننا ساپ پاختا ئېلىش، بىرلىك مەھسۇلاتنى 100 كىلوگرامغا يەتكۈزۈشتىن ئىبارەت «331 قۇرۇلۇشى» لايىھىسىنى تۈزدى. پاختا شىركىتى بۇ پىلاننىڭ ئەمەلگە ئېشىشىغا يېقىندىن ماسلىشىپ، دېھقانلارنى 5000 توننا سۈپەتلىك ئۇرۇقلۇق چىگىت بىلەن تەمىنلەپلا قالماي، فېۋرالدا ناھىيە چاقىرغان تايانچ كادىرلارنى ۋە تېخنىكا كۈچلىرىنى يېتىشتۈرۈش كۇرسىغا 60 مىڭ يۈەن ياردەم قىلدى. تېرىلغۇ مەزگىلىدە 40 نەچچە نەپەر خادىم ئاجرىتىپ، ھەر بىر دېھقان ئائىلىسى بىلەن سېتىۋېلىش-سېتىش توختامى تۈزۈپ، ئۇلارنىڭ ئەندىشىسىنى تۈگەتتى. 18-ئاپرېل كۈتۈلمىگەن مۆلدۈر ئاپىتى يۈز بېرىپ، ئون نەچچە مىڭ مو كېۋەز نابۇت بولغاندا، شىركەت ئاپەتكە ئۇچرىغانلارغا دەرھال 100 توننا ئۇرۇقلۇق چىگىتنى ھەقسىز ياردەم قىلدى. مول ھوسۇلنى مول پىتى، بىخەتەر يىغىۋېلىش ئۈچۈن 4 مىليون يۈەن مەبلەغ سېلىپ، پاختا زاۋۇتىنى 12 گە، سېتىۋېلىش نۇقتىسىنى 18 گە يەتكۈزۈش بىلەن بىرگە 700 مىڭ يۈەن سەرپ قىلىپ، پۈتۈن زاۋۇتتا يۈرۈشلەشكەن بىخەتەرلىك ئەسلىھىلىرىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈردى. ۋىلايەتلىك ج خ باشقارمىسىنىڭ تەستىقى بىلەن 36 كىشىلىك ئىقتىسادىي ساقچىلار ئەترىتى قۇرۇپ، قوغداش خىزمىتىنى زور دەرىجىدە كۈچەيتتى.

شۇنداق قىلىپ، 1980-يىلى ئاران يۈز نەچچە ئادىمى، 400 مىڭ يۈەن مۇقىم مۈلكى بار بۇ شىركەت بۈگۈن ئىشچى-خىزمەتچىسى 1088 نەپەرگە، مۇقىم مۈلكى 24 مىليون يۈەنگە يەتكەن، ھاياتىي كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان تايانچ كارخانىغا ئايلاندى. 1993-يىلى باج پايدىسى مىليون يۈەندىن ھالقىغان كارخانا بولۇپ، ۋىلايەت تەرىپىدىن تەقدىرلەندى. 1994-يىلى باج نىسبىتى كېمەيگەن ئەھۋالدا باج پايدىسى 9 مىليون يۈەندىن ئاشتى. تاپشۇرغان يەرلىك باج 2 مىليون 500 مىڭ يۈەنگە يەتتى. ئۆتكەن يىلى پاختا مىقدارى 650 مىڭ دەنگە، دېھقانلارغا تارقىتىلغان زاكالىت پۇلى 350 مىليون يۈەنگە يېتىپ، مەھسۇلات %75 ئاشتى. ناھىيىلىك پارتكوم ۋە خەلق ھۆكۈمىتى چوڭ يىغىن ئېچىپ، شىركەت دىرېكتورى كېرەم قاسىمنى 6000 يۈەن، ئاپتونوم رايونلۇق

پاختا چىگىت شىركىتى 25 مىڭ يۈەن نە قپۇل بىلەن مۇكاپاتلىدى. 1995-يىلى شايار پاختىكارلىرى ئۈچۈن يەنە بىر ئامەتلىك يىل بولدى. ھەر خىل تەبىئىي ئاپەت بولغان ئەھۋالدىمۇ، 300 مىڭ مو يەرىكى كېۋەزدىن ئومۇميۈزلۈك مول ھوسۇل ئالدى. پاختا ئومۇمىي مەھسۇلاتىنى 32 مىڭ 500 توننىغا يەتكۈزۈپ، ئۆتكەن يىلدىكىدىن 1000 توننىدىن كۆپرەك ئاشۇردى. شايارلىقلارنىڭ ئوتتۇرىچە كىرىمى 1300 يۈەن بولدى. بۇنىڭغا پاختا شىركىتىنىڭ ئەجرى سىگمىگەن دەپ كىم ئېيتالايدۇ؟

5

شىركەت روناق تېپىپ، ئىقتىسادىي جەھەتتىن قەد كۆتۈرگەن سېرى كېرەم قاسىم شۇنچە سالماق، تەمكىن، كىچىك پېئىل بولدى. يۇرتقا، خەلققە، جەمئىيەتكە پايدىلىق، ساۋابلىق ئىشلار بولسا قىلدىكى، كىچىككىنە ئىشتىمۇ بېپەرۋالىق قىلمىدى. شاياردىكى چوڭ - كىچىك ھەممەيلەننىڭ ئۇنى ھۈرمەت بىلەن تىلغا ئېلىشى، شىركەتنىڭ 1992-يىلى ئاپتونوم رايون بويىچە مېيىپلارغا ياردەم بېرىشتە ئىلغار ئورۇن بولۇپ باھالىنىشى ھەرگىزمۇ تاسادىپىي ئەمەس. يېقىنقى بەش يىلدىن بۇيان ئۇ شىركەتكە ۋەكالىتەن مائارىپ، مېيىپلار، ئاپەت رايونلىرى، يول قۇرۇلۇشى ۋە بېشىغا ئېغىر كۈن كەلگەن بىمارلارغا 300 مىڭ يۈەندىن ئارتۇق پۇل ئىئانە قىلدى. بۇنى خوتەندىن چىققان كېرەم ئىمىنىڭ ئۆز يېنىدىن پۇل چىقىرىپ قىلىپ بەرگەن ئىشلىرى بىلەن تەڭ ئورۇنغا قويغىلى بولمىسىمۇ، ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش ھەم بازار ئىگىلىكى شارائىتىدا يېتىشىپ چىققان بىر كارخانىچىنىڭ ھەمىشە ۋەتەن، خەلقنى كۆزلەيدىغان ئالىيچاناب پەزىلىتىنى نامايان قىلىپ بېرەلەيدۇ. تۆۋەندە كېرەم قاسىم ۋەكىللىكىدىكى شايار ناھىيىلىك پاختا شىركىتىنىڭ ئىش ئىزلىرى ئەكس ئەتكەن ئۇششاق ھېكايىلەر ئىچىدىن بىر نەچچىسىنى كىتابخانلارنىڭ دىققىتىگە سۈنمىز:

- 1- ھېكايە: شايار ناھىيىسىنىڭ شەرقىگە 43 كىلومېتىر كېلىدىغان تارىم يېزىسىنىڭ يولى ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان ياسالمىغاچقا، قاتناش قولايىسىز بولۇپ، بۇ يېزىنىڭ ھاللىق سەۋىيىگە يۈرۈش قىلىشقا پاسسىپ تەسىر كۆرسىتىپ كەلگەن. ناھىيە بۇ ئەھۋالنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن زور تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولسىمۇ، مەبلەغ كەمچىللىكى تۈپەيلىدىن يەنە 18 كىلومېتىر ئۇزۇنلۇقتىكى مۇساپە تاشلىنىپ قالغانىدى. كېرەم قاسىم بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، دەرھال يولنىڭ كۆۋرۈك ۋە سۈڭگۈچ قۇرۇلمىسى ئۈچۈن شىركەت نامىدىن 120 مىڭ يۈەن ئاجرىتىپ ياردەم قىلدى. بۇنىڭ بىلەن يول ئومۇميۈزلۈك پۈتۈپ، نەچچە مىڭلىغان دېھقانلارغا ئاسانلىق تۇغدۇرۇپ بېرىلدى.
- 2- ھېكايە: بۇ 1991-يىلى بولۇپ ئۆتكەن ئىش ئىدى. پاختا شىركىتىدە فەن

زىپىڭ ئىسىملىك بىر ئايال ئىشچى بولۇپ، ئۇنىڭ 13 ياشقا كىرگەن ئوغلى ئاق قان كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ، يېقىن ئەتراپتىكى دوختۇرخانىلاردا جىددىي داۋالاتقان بولسىمۇ، ئۈنۈمى بولماي، ھاياتى خەۋپ ئىچىدە قالغانىدى. بىر كۈنى فەن زىپىڭ گېزىتتىن شاڭخەيدىكى مەلۇم دوختۇرخانىنىڭ بۇ كېسەلنى داۋالاپ، ئۈنۈمنى 80 پىرسەنتكە يەتكۈزگەنلىكىنى كۆرۈپ قالدۇ. بۇ ئۇچۇر قانداق قىلسام يۈرەك پارەمنى قۇتقۇزۇۋالارمەن، دېگەن كويىدا پايىپتەك بولۇپ يۈرگەن بۇ ئانىغا ئازراق ئۈمىد بەخش ئەتكەن بولسىمۇ، شاڭخەيگە ئاپىرىپ داۋالاتقۇدەك خىراجەتكە چىقنا مايتتى. ئۇ قانداقلا بولمىسۇن بىر سىناپ بېقىش نىيىتىدە ھېلىقى گېزىتنى كۆتۈرگىنىچە، بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ دىرېكتور ئىشخانىسىغا كىرىپ كەلدى. كېرەم قاسىم ئۇنىڭ ئەھۋالىنى ئۇققاندىن كېيىن، بار كۈچى بىلەن ياردەم قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ ھەم شۇ كۈنىلا فەن زىپىڭنىڭ يولدىشى تۇرۇشلۇق سۇ ئىدارىسىگە كېلىپ، ئىدارە باشلىقى خالىق ئىمىن بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، بىرلىكتە قۇتقۇزۇۋېلىشنى بېكىتتى. شۇنداق قىلىپ بۇ ئىككى ئورۇن 40 مىڭ يۈەندىن جەمئىي 80 مىڭ يۈەن پۇل چىقىرىپ، بالىنى تېزدىن شاڭخەيگە يۆتكەپ، داۋالتىشقا دالالەت قىلدى. بۇ كۈتۈلمىگەن غەمخورلۇققا نېمە دېيىشنى بىلمەي قالغان ئەر-ئايال ئىككىيلەن تەسەرلەنگەنلىكىدىن يىغلىۋەتتى.

3-ھېكايە: شىركەت ئىشچىسى غوپۇر ھاكىمنىڭ 19 ياشقا كىرگەن ئوغلى كىچىكىدىنلا بىر خىل پالەچلىك كېسىلى بىلەن ئاغرىپ، ئورنىدىن تۇرالمايدىغان بولۇپ قالغان. سەككىز جانلىق بۇ ئائىلىنىڭ ئىقتىسادىي شارائىتى يار بەرمىگەنلىكتىن، ئون نەچچە يىلدىن بېرى داۋالتىلماي كەلگەن. 1992-يىلى كېرەم قاسىم بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن، دەرھال ئۇلارنىڭ ئائىلىسىگە يوقلاپ كېلىپ ئەھۋال سورىدى. ياشلىق باھارىغا قەدەم قويغان بىر يىگىتنىڭ بىچارە ھالىتى ئۇنىڭ يۈرىكىنى قاتتىق ئېچىشتۈردى. ئۇ دەرھال 7000 يۈەن پۇل ھەل قىلىپ بېرىپ، بالىنى تېزدىن داۋالتىشنى تاپىلدى. بىر يىل داۋالاتقاندىن كېيىن ئۇ ساقىيىپ، ئىككى بىلىكىگە تايىنىپ ئىشلىيەلەيدىغان، كىشىلىك تۇرمۇشنىڭ لەززىتىدىن بەھرىمەن بولالايدىغان بولدى. ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى كۆزلىرىگە ياش ئالغان ھالدا: «بالمىزنى شىركەت قۇتقۇزۇۋالدى» دەپ رەھمەت ئېيتىشتى. ئۇ يىگىت ھازىر پاختا شىركىتىگە ئورۇنلىشىپ، بىر كىشىلىك خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقماقتا.

4-ھېكايە: 1992-يىلى ئىيۇن كېرەم قاسىم ناھىيىلىك 2-باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ تەكلىپى بىلەن بالىلار بايرىمىدا ئۆتكۈزۈلگەن پىئونېرلار پائالىيىتىگە قاتناشتى. بۇ يىغىنغا ھەر قايسى ئىدارە-ئورۇنلارنىڭ مەسئۇللىرى ھەم ئاتا-ئانىلار ۋەكىللىرىدىن بولۇپ 20 گە يېقىن ئادەم سىرتتىن قاتناشقانىدى. پائالىيەت باشلىنىشتىن ئىلگىرى ئىككى نەپەر ئوماققىنا پىئونېر قىز كېرەم قاسىمنىڭ بويىغا گالىستوك تاقاپ، بىر دەستە گۈل سوۋغات قىلدى. بۇ مەكتەپنىڭ ۋە بالىلارنىڭ ئۆز يۈرتىدىن چىققان بىر ئىسلاھاتچىغا

بولغان ھۈرمىتى ھەم مۇھەببىتىنى ئىپادىلەيتتى. رىتىملىق داڭقا-دۇمباق ۋە كاناي ساداسى ئىچىدە رەتلىك، پاكىز كىيىنگەن 600 دەك ئۆسمۈر مەيدانغا چۈشكەندە ئادەمنىڭ يۈرەك تارىنى تىترىتىدىغان بىر گۈزەل كۆرۈنۈش نامايان بولدى. سەھنىدىن ئورۇن ئالغان كېرەم قاسىم ئۇلارنىڭ ئەقىل-پاراسەت ئۇرغۇپ تۇرغان مەسۇم چىرايىغا، يۇقىرى ماھارەت بىلەن ئورۇنداۋاتقان شوخ، مەردانە ھەرىكىتىگە قاراپ ئىختىيارسىز ھاياجانلاندى. ۋۇجۇدىغا ئىسسىق بىر ئېقىم تارىلىپ، كۆزلىرىگە ياش كەلدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ خىيالىدىكى بالىلىق ئەسلىملىرى بىلەن كۆز ئالدىدىكى رېئاللىق گىرەلىشىپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭمۇ ئۆسمۈرلۈك دەۋرىلىرى بولغان. ئاشۇ نامرات، جاپالىق يىللاردا قايناق ئوقۇغۇچىلىق ھاياتىنى باشتىن كەچۈرگەن، ئىلىم ئىگىلەش تەشنىالىقىدا چاڭقىغان قەلبىگە ئاجايىپ گۈزەل غايىنى پۈككەنىدى. بىراق، ئۇ تولۇقسىز ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرۈشكە ئاپەتلىك يىللار باشلىنىپ، ھەممە ئىشى كۆپۈككە ئايلاندى. ئۇ بۈگۈنكىدەك ئەھمىيەتلىك بىر پائالىيەتكە قاتناشقاندا ئۆز ئارزۇلىرى قايتىدىن مەۋج ئورۇۋاتقاندا تۇيغۇغا كەلمەيدۇ، دەمسىز؟ شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا تېخىمۇ گۈزەل بىر كېلىچەك پارلايتتى...

پائالىيەت ئاخىرىدا مەكتەپ مۇدىرى ئۇنى سۆزگە تەكلىپ قىلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئوقۇغۇچىلىق چاغلىرى بىلەن ھازىرقى دەۋرنى سېلىشتۇرغان ھالدا تەسىرلىك سۆزلىدى. بالىلاردىن بىر مىنۇت ۋاقىتتىمۇ قولدىن بەرمەي تىرىشىپ ئۆگىنىپ، ۋەتەن ۋە مىللەتنىڭ ياراملىق ئىگىلىرى بولۇپ يېتىشىپ چىقىشنى ئۈمىد قىلدى ھەم ئۇلارنىڭ بۇ پائالىيەتنى قوللاش يۈزىسىدىن 2000 يۈەن يارەم قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

5- ھېكايە: 1994- يىلى ماياغا كەلگەندە ئىشچى-خىزمەتچىلەر سانىنىڭ كۆپىيىشىگە ئەگىشىپ، شىركەتكە قاراشلىق نوپۇس 3000 دىن ئاشتى. كېرەم قاسىم ئۇلارنىڭ پاراۋانلىق ھەم ساقلىقنى ساقلاش ئىشلىرىنى تېخىمۇ ياخشىلاش ئۈچۈن، بىر قېتىم ئومۇميۈزلۈك تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، 40 تىن ئارتۇق ھەر مىللەت بالىلىرىنىڭ تۈرلۈك ئاغرىقلار سەۋەبىدىن مېيپىلىك ھەم روھىي كېسەللىك ئازابىنى تارتىۋاتقانلىقىنى بايقىدى. ئۇ بۇ ئەھۋالنى ئۆزگەرتىپ، مېيپىلارنى ۋە ئۇلارنىڭ ئاتا-ئانىسىنى خاتىرجەم ياشاش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىش ئۈچۈن، تەشەببۇسكارلىق بىلەن بىر مېيپىلار بىرلەشمىسى قۇردى. شىركەتنىڭ مېيپىلارغا يار يۆلەك بولۇش ئەھدىنامىسىگە، مۇنداق مەزمۇنلار كىرگۈزۈلگەن:

(1) شىركەت دائىرىسىدىكى بارلىق ئىشچى-خىزمەتچىلەر ھەم ئۇلارنىڭ بىۋاسىتە تۇغقانلىرى بۇ ئەھدىنامىنىڭ ئوبىيكتى بولالايدۇ. (2) مېيپىلار تۇغما مېيپ، ئىش ئۈستىدىكى مېيپ ۋە كېسەل سەۋەبىدىن بولغان مېيپ دەپ ئۈچ تۈرگە ئايرىلىپ، ئالاھىدە، بىرىنچى، ئىككىنچى، ئۈچىنچى دەرىجىلەردىن ئىبارەت تۆت خىل پەرق بويىچە مۇئامىلە قىلىنىدۇ. (3) مېيپىلارغا ئىشلىتىلىدىغان خىراجەت پاراۋانلىق فوندىدىن %3،

مۇكاپات فوندىدىن 2%، پاي ئۆسۈمىدىن 1%، دارامەت فوندىدىن 1% پۇل ئاجرىتىلىدۇ. ھەمدە پارتىيە، ئىتتىپاق ئەزالىرى خالىس ياردەم بېرىدۇ. (4) نىشانلىق داۋالاش، ساياھەت قىلدۇرۇش، تۇرمۇش ياردىمى بېرىش، سۇغۇرتىغا قاتنىشىش، تىجارەت يولىغا يېتەكلەش ياخشى ئورۇنلاشتۇرۇلىدۇ. (5) ئىش ئۈستىدە مېيىپ بولغانلارنى داۋالاش ئىشلىرىدا ئەسلى ئورۇن 50% چىقىمىنى ئۆز ئۈستىگە ئالىدۇ.

بۇ ئۇسۇل ۋە تەدبىرنىڭ ئۈنۈمى ھەقىقەتەن زور بولدى. دەسلەپكى قەدەمدە پۈتتىن ئايرىلىپ ئاكار بولغان ئىككى نەپەر ئائىلە تاۋابىئات كۆڭۈلدىكىدەك داۋالاش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشىپ، ئۆز ئىقتىدارغا تايىنىپ ياشاش ئىقتىدارىغا ئىگە بولدى. قولىدىن ئايرىلغان بىر مېيىپ بىلەن يەنە بىر روھىي كېسەل ھازىر جىددىي داۋالاشقا ئىلتىۋاتىدۇ. شىركەت مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن ئۆز تەۋەسىدىكى بارلىق مېيىپ ۋە باشقا بىمارلارنى باسقۇچلارغا بۆلۈپ داۋالاش، يېقىن مەزگىل ئىچىدە ئۇلارنى ساغلام، بېجىرىم ھالەتكە كەلتۈرۈشنى پىلانلىدى.

ئابلىز ئوسمان 1965-يىلى ئۈچتۇرپاندا تۇغۇلغان. 1988-يىلى ئىيۇلدا شىنجاڭ داشۆسىنىڭ ئەدەبىيات فاكولتېتىنى پۈتتۈرگەن. ھازىر «ئاقسۇ گېزىتى» ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمىدە ئىشلەيدۇ. ئۇنىڭ 200 گە يېقىن شېئىرى، 10 نەچچە ھېكايە، ئەدەبىي ئاخباراتى، بىر يۈزبەتتىكى، يەتتە ئوبزور ۋە ئىلمىي ماقالىسى ئېلان قىلىندى.

«تالانت، ئادەم، كېلىچەك» ناملىق ئەدەبىي ئاخباراتى 1990-يىلى «تارىم» ژۇرنىلى بىلەن «شىنجاڭ ياشلىرى» ژۇرنىلى بىرلىكتە ئويۇشتۇرغان «ئالتۇن چاغ» مۇكاپاتىغا، «ئوت ناخشى» ناملىق ئەدەبىي ئاخباراتى ئاپتونوم رايون بويىچە گېزىت ئەدەبىي بەتلەردىكى ئەسەرلەرنى باھالاشتا 1-دەرىجىلىك ئىجادىيەت مۇكاپاتىغا، «كەچكۈزلىرىڭىز» ناملىق شېئىرى 2-دەرىجىلىك ئىجادىيەت مۇكاپاتىغا، «يىلسىرات كۆزۈڭى» ناملىق يۈزبەتتىكى «ئاقسۇ ئەدەبىياتى» ژۇرنىلى ئويۇشتۇرغان كىتابخانلار ئاۋاز بېرىپ ئەسەر باھالاش پائالىيىتىدە 1-دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشتى. 1995-يىلى ئۇ يەنە «تارىم» ژۇرنىلىنىڭ «مۇنەۋۋەر ئاپتور» مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

ئابلىز ئوسمان ھازىر ئاپتونوم رايونلۇق بازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ، ئاقسۇ ۋىلايەتلىك ئەدەبىياتچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى. «ئاقسۇ ئەدەبىياتى» ژۇرنىلىنىڭ تەھرىر ھەيئىتى.

دولقۇن ئەلى

قۇياشقا تۇتاشقان يول

(ئەدەبىي ئاخبارات)

1996-يىلى 11-ئىيۇن
شىنجاڭ نېفىت باشقۇرۇش
ئىدارىسىنىڭ ئۈرۈمچىدە تۇرۇش-
لۇق ئىش بېجىرىش باشقارمىسى

قارىمىقىدىكى نۇرباغ نېفىت دوختۇرخانىسىدا كىشىنىڭ قەلبىنى لەرزىگە سالدىغان بىر ۋەقە يۈز بەردى. بۇ كۈنى بۇ دوختۇرخانىنىڭ كۆز كېسەللىكلەر بۆلۈمىدە داۋالاشقا تاقان ھەر مىللەتتىن تەركىب تاپقان يۈزدىن ئوشۇق بىمار ئۆزلۈكىدىن تەشكىللىنىپ، ئۆزلىرىنى تۈرلۈك روھىي بېسىم، غەم-قايغۇدىن خالاس قىلغۇچى كۆز كېسەللىكلەر بۆلۈمىنىڭ مۇدىر ۋىراجى، كومپارتىيە ئەزاسى، 42 ياشلىق ئىقتىساس ئىگىسى ھەدىيە ھاشىمغا تەشەككۈر ئېيتىش يۈزىدىن مۇناسىۋەتلىك ئاخبارات ئورۇنلىرىنىڭ مۇخبىرلىرىنى تەكلىپ قىلىپ سۆھبەت يىغىنى ئويۇشتۇرغانىدى. بۇ نۇرباغ دوختۇرخانىسىنىڭ 40 يىللىق تارىخىدا تۇنجى قېتىم بىمارلارنىڭ دوختۇرخانىغا رەھمەت ئېيتىش يۈزىدىن ئېلىپ بارغان پائالىيىتى ئىدى.

سۆھبەت ئىنتايىن تەسەرلىك كەيپىيات ئىچىدە داۋاملاشماقتا ئىدى: بىرلىرى سۆزلەۋېتىپ ھاياجىنىنى باسالماي سۆزىنى ئۈتۈپ توختاپ قالدى. يەنە بىرلىرى سۆزلەۋېتىپ كۆزلىرىدىن ئىختىيارسىز ھاياجان ياشلىرىنىڭ سرغىپ چۈشكىنىنى تۇيماي قالدى. سۆھبەت يىغىنىغا قاتناشقان مۇناسىۋەتلىك رەھبەرلەرنىڭمۇ، مۇخبىرلارنىڭمۇ، چوڭ-كىچىك بىمارلارنىڭمۇ ھەممىسىنىڭ كۆز چاناقلىرى ياشقا تولغانىدى. بۇ ياشلار قانداقتۇر بىر خىل ئازابلىنىشتىن ئەمەس بەلكى ھەدىيە دوختۇرخانىنىڭ بىمارلار ئۈچۈن سىڭدۈرگەن جاپالىق ئەجرى، ئۇلارنى تۈگمەس ئازاب ۋە روھىي بېسىمدىن قۇتۇلدۇرۇپ، مەڭگۈلۈك يورۇقلۇققا ئېرىشتۈرگەن شەپقىتى ئۈچۈن تۆكۈلۈۋاتقان خۇشاللىق ياشلىرى، ھاياجان ياشلىرى ئىدى.

بۇ يىلى 17-ماي كۆزى ئوپىراتسىيە قىلىنىپ كۆرۈش ئىقتىدارى ئەسلىگە كەلگەن، ئاپتونوم رايونلۇق مائارىپ كومىتېتى ئوقۇتۇش تەجرىبە سايمانلىرى باش پونكىتىدىكى 59 ياشلىق پىنسىيىگە چىققان پېشقەدەم مائارىپچى تۇرسۇن رەخمىم:

«تارىم» ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا قوبۇل قىلىنغان ئەسىر

« نىجادكار بولۇپ بىمارلارغا سىز،
 قىلدىڭىز يورۇق نۇرنى ھەدىيە .
 شۇڭلاشقا بىز چىن قەلبىمىزدىن،
 ئوقۇيمىز سىزگە مەڭگۈ مەدھىيە »

دېگەن يۈرەك سۆزى يېزىلغان لەۋھەنى ھەدىيە دوختۇرغا تەقدىم قىلغاندا پۈتۈن سۆھبەت ئەھلى قىزغىن ئالاقىسى ياڭراتتى. ھەدىيە دوختۇر ئورنىدىن تۇرۇپ بىمارلارنىڭ بۇ بۈيۈك ئىنئامى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ چەكسىز مىننەتدارلىقىنى توختاۋسىز سىرغىپ چۈشۈۋاتقان كۆز ياشلىرى ئارقىلىق ئىپادىلىدى.

ئۈرۈمچى شەھەرلىك 37-ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى 55 ياشلىق ئەمەت ئىمىننىڭ ئىككىلا كۆزىگە ئاق چۈشۈپ كۆرۈش قۇۋۋىتى ئاجىزلىغىغا ئون يىل بولغان. بۇ يىل 31-مايدا ھەدىيەنىڭ قولىدا ئوپىراتسىيە قىلىنىپ، ئىككىلا كۆزى روشەن كۆرەلەيدىغان بولغان. ئۇ ئەينى چاغدا ئىككىنچى دوختۇرخانا كۆز كېسەللىكلەر بۆلۈمىدىكى مەلۇم دوختۇرنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە 300 يۈەن خەجلەپ كىتاب كۆرۈش ئۈچۈن 1200 گرادۇسلۇق، يول يۈرگەندە تاقاش ئۈچۈن 1000 گرادۇسلۇق كۆزەينەك ياساتقان. لېكىن، بۇ كۆزەينەكلەر ئۇنىڭغا نۇرغۇن ئاۋارىچىلىكلەرنى كەلتۈرگەن، كۆرۈش ئەينىكىنىڭ قېلىنلىقىدىن بۇرۇن كېمىرچەكلىرى ماڭچىيىپ كەتكەن، قۇلاقلىرىنىڭ ئۈستۈنكى تەرىپىدە بولسا، چوڭقۇر ئىزلار قالغانىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ 1993-يىلى دېكابىردا يەنئەن يولىدىكى شىنخۇا كىتابخانىسىنىڭ ئالدىدا كۆزى كۆرمەي يىقىلىپ چۈشۈپ يارىلانغانلىق ئەھۋالىنى سۆزلەۋاتقاندا 1000 گرادۇسلۇق ۋە 1200 گرادۇسلۇق ئىككى ئېغىر كۆزەينەكنى تۇتۇۋالغان قوللىرى تىترەپ، يىغلاپ كەتتى. ئۇنى توپتوغرا ئون يىل ئازابلىغان بۇ كۆزەينەكلەر ئەمدىلىكتە بولسا خاتىرە بويۇمىغا ئايلانغانىدى.

كۆرۈش ئىقتىدارىدىن مەھرۇم بولغان كىشىلەرنىڭ دەردىنى، ئازابىنى، روھىي بېسىمىنى ۋە تۇرمۇشتىكى تۈرلۈك قولايلىقلىرىنى كۆرۈش ئىقتىدارى نورمال كىشىلەرنىڭ چۈشىنىشى قىيىن. لېكىن، ئۆزىنىڭ پۈتكۈل ۋۇجۇدىنى خەلقنىڭ داۋالاش ئىشلىرىغا بېغىشلەۋەتكەن ھەدىيە ئۈچۈن ئەھۋال باشقىچە ئىدى. ئۇ 16 يېشىدىلا ھەربىي سەپكە قاتنىشىپ، ئۆز بېشىدىن ئۆتكۈزگەن كۆپ قېتىملىق تەجرىبە-ساۋاقلارنى جەرياندا ئىنسان تېنىدىكى مۇھىم ئەزا كۆزنىڭ پەۋقۇلئاددە رولىنى تولۇق چۈشىنىپ يەتكەنىدى. ئۇ 1976-يىلى سېنتەبرىدىن 1980-يىلى فېۋرالغىچە چوڭچىڭ 3-ھەربىي تىببىي داشۆسىدە ئوقۇۋاتقان مەزگىل دەل جۇڭگو-ۋېيتنام چېگرا ئۇرۇشى پارتلىغان مەزگىل بولۇپ، ئۇرۇش داۋامىدا يارىلىنىپ كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغان جەڭچىلەر ئارقا-ئارقىدىن بۇ داشۆنىڭ قارمىقىدىكى دوختۇرخانىلارغا ئېلىپ كېلىنىپ داۋالانغانى. ياپ-ياش تۇرۇپلا كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغان جەڭچىلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئۆز كۆزى

بىلەن كۆرگەن ھەدىيە قاتتىق ئازابلاندى. ئۇلارنىڭ كەلگۈسى تۇرمۇشىدىن قايغۇردى. ھەدىيەنىڭ قەلبىدە ياراملىق بىر كۆز كېسەللىكلىرى دوختۇرى بولۇشتىن ئىبارەت بىر ئارزۇ بىخلاندى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ قەتئىي نىيەتكە كېلىپ، مۇشۇ ساھەگە دادىل قەدەم تاشلىدى. ئۇ ھەر نۆۋەت مۇشۇ خىل كېسەلگە گىرىپتار بولغان بىمارلارنى كۆرگەندە يۈرىكى پىچاق بىلەن تىلغاندەك ئېچىشىپ كېتەتتى، ئۆزىدە ئۇلارنى كېسەل ئازابىدىن بالدۇرراق قۇتۇلدۇرۇشتىن ئىبارەت بىر خىل مەجبۇرىيەت تۇيغۇسىنىڭ بارغانچە كۈچىيىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ ئۇ مۇشۇ ساھەگە 26 يىللىق قان-تەرنىنى سىڭدۈردى. بۇ 26 يىل ئۇنىڭ ھايات مۇساپىسىدا تۈرلۈك قىيىن ئۆتكەللىرىنى مەردانلىك بىلەن بۆسۈپ ئۆتكەن يىللار بولدى؛ جاپالىق ئىزدىنىپ، سانسىزلىغان كېچىلەرنى تەجرىبە خانىلاردا كىرىپك قاقماي ئۆتكۈزگەن، تېخنىكا ئىگىلەش ئۈچۈن ئۆزگە يۇرتلاردا مۇساپىر بولۇپ تالاي كۈنلەرنى ئاچ-توقلۇقتا ئۆتكۈزگەن يىللار بولدى؛ بۇ 26 يىل ئۆز پەرزەنتىدىن ئايلاپ-يىلاپ ئايرىلىپ، مىڭلىغان بىمارلارنى ئازابتىن قۇتۇلدۇرۇشقا ئاتالغان يىللار بولدى.

ۋاز كېچىش ھەدىيە ئۈچۈنمۇ ئاسان ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۆزى ياخشى كۆرگەن كەسپىدە ئەتراپلىق بىلىم-تېخنىكا ئىگىلەپ نەتىجە قازىنىشى ئۈچۈن ھەربىي رايون باش دوختۇرخانىسى ئۇنى كۆپ قېتىم ئىچكىرىسىدىكى نۇقتىلىق تىببىي داشۆلەرگە ئەۋەتىپ، كەسپىي تېخنىكىسىنى مۇستەھكەملىۋېلىشى ئۈچۈن قولايلىق شارائىت يارىتىپ بەرگەنىدى. گەرچە ئۇ شىنجاڭ ھەربىي رايون باش دوختۇرخانىسىدا ئىشلىگەن مەزگىللىرىدە مەزكۇر دوختۇرخانىنىڭ ئۆزىنى تەربىيىلىگەن ئەجرىگە جاۋاب قايتۇرۇش ئۈچۈن نۇرغۇن قېتىم نەتىجە يارىتىپ خىزمەت كۆرسەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ نەزەرىدە بۇنچىلىك خىزمەت يەنىلا ئازلىق قىلاتتى. ھەدىيەنىڭ مۇكەممەل بىر كۆز دوختۇرى بولۇپ يېتىشىپ چىقىشى ئۈچۈن بۇ دوختۇرخانىنىڭ رەھبەرلىرى ئۇنىڭغا ھەر جەھەتتىن غەمخورلۇق قىلغانىدى. ھەربىي رايون باش دوختۇرخانىسىنىڭ شارائىتى ئەۋزەل، مائاشىمۇ بىرقەدەر يۇقىرى بولۇپ، باشقا دوختۇرخانىلارغا قارىغاندا ھەر جەھەتتىن خېلى ئۈستۈنلۈككە ئىگە ئىدى. لېكىن ھەدىيە يەنىلا بۇ ئەۋزەل مۇھىتتىن ۋاز كەچتى. ۋاز كەچكەندىمۇ ئۆزىنىڭ شەخسىي مەنپەئىتىنى قۇربان قىلىپ، كۆرۈش ئىقتىدارىدىن ئايرىلغان ئاشۇ بىچارە بىمارلارنى ئازابتىن قۇتۇلدۇرۇشقا ئۆز تۆھپىسىنى قۇشۇش، ئۇلارنى قايتىدىن يورۇقلۇقنى كۆرۈش ئىمكانىيەتكە ئىگە قىلىش ئۈچۈن ۋاز كەچتى.

1993-يىلىنىڭ ئاخىرى ھەدىيە نۇرباغ نېفىت دوختۇرخانىسى رەھبەرلىرىنىڭ ئالاھىدە تەكلىپ قىلىشى بىلەن بۇ دوختۇرخانىغا يۆتكىلىپ كەلدى. ئۇ بۇ دوختۇرخانىغا كېلىپلا بەش ئەزا بۆلۈمىنىڭ مۇئاۋىن مۇدىرلىق ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئېلىپ، ئۆز بۆلۈمى دائىرىسىدە خىزمەتلەرنى قانات يايدۇرۇشقا، قىيىن مەسىلىلەرنى ھەل قىلىشقا

باشلىدى. قانداق قىلغانداق يېڭى تېخنىكىلاردىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغىلى بولىدۇ؟ قانداق قىلغاندا بىمارلارنى ئازابتىن تېزراق قۇتۇلدۇرغىلى بولىدۇ؟ قانداق قىلغاندا ئىلغار داۋالاش ئۈسكۈنىلىرىنى كىرگۈزگىلى بولىدۇ؟ ھەدىيە بۇ ھەقتە تىنىمىز ئويلىناتتى. ئۇنىڭ قارشىچە، ئاچقۇچلۇق مەسىلە يەنىلا ئىلغار تېخنىكا بىلەن ئىلغار داۋالاش ئۈسكۈنىسىدە ئىدى. ئۇ ئۆز تەكلىپلىرىنى دوختۇرخانا رەھبەرلىرىگە ئېيتىدۇ. ئۇنىڭ تەكلىپى ھەردەرىجىلىك رەھبەرلەرنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىدۇ.

1994-يىلى دوختۇرخانا رەھبەرلىكى ھەدىيەنى ئىلغار داۋالاش ئۈسكۈنىلىرىنى كۆرۈپ كېلىش ئۈچۈن مەخسۇس بېيجىڭغا ئەۋەتىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھەدىيەنىڭ بىۋاسىتە مەسئۇللىقىدا دوختۇرخانىغا بىر يۈرۈش خەلقئارا ئىلغار سەۋىيىگە ئىگە ئولترا ئاۋاز دولقۇنى ئارقىلىق ئىمولسىيە ئىندۇرۇش ئاپاراتى كىرگۈزۈلىدۇ. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ بۆلۈم ھەدىيەنىڭ يېتەكچىلىكىدە ئولترا ئاۋاز دولقۇنى ئارقىلىق ئىمولسىيە ئىندۇرۇش ئوپىراتسىيىسى، كۆزدىكى ئاقنى ئېلىۋېتىش ئوپىراتسىيىسى، كۆز گۆھىرىگە سۈنئىي كرىستال سېلىش ئوپىراتسىيىسى، كۆزدىكى غەيرىي ماددىلارنى ئېلىۋېتىش ئوپىراتسىيىسى ۋە باشقا كۆز كېسەللىكلىرى ئوپىراتسىيىلىرىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك قىلالايدىغان سەۋىيىگە يېتىدۇ. ھەدىيە قوللانغان بۇ يېڭى تېخنىكا ئاپتونوم رايونىمىز تىببىي ساھەسىدە مۇشۇ تۈر بويىچە ئالدىنقى ئورۇننى ئىگىلەپ، ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ، جۈملىدىن نۇرباغ نېفىت دوختۇرخانىسىنىڭ مۇشۇ ساھەدىكى بوشلۇقىنى تولدۇردى. شىنجاڭدا ئولترا ئاۋاز دولقۇنى ئارقىلىق ئىمولسىيە ئىندۇرۇش يېڭى تېخنىكىسىنىڭ ئالدىن قانات يايدۇرۇلىشى بىلەن تۈرلۈك كۆز كېسەللىك گىرىپتار بولغان تېخىمۇ كۆپ بىمارلارنىڭ كۆرۈش ئىقتىدارىنى بالدۇرراق ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئەۋزەل شارائىت يارىتىلدى. ۋاھالەنكى شارائىتنىڭ يارىتىلىشى ئىشنىڭ پۈتكەنلىكىدىن دېرەك بەرمەيتتى. شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى، يىراق قىرلاردىكى ناچار جۇغراپىيىلىك مۇھىت تۈپەيلىدىن كۆز كېسەللىك گىرىپتار بولغان مىڭلىغان بىمارلارغا ئىلغار داۋالاش تېخنىكىسىنى بىلدۈرۈش، تەسىر دائىرىسى كېڭەيتىش، بىمارلارنى جەلپ قىلىش ئۈچۈن ئۇ تەرەپ-تەرەپكە چېپىپ، رادىئو، تېلېۋىزور ۋە گېزىت-ژۇرناللاردا ئېلان بەردى ۋە تەتقىقات ئېلىپ باردى. دەسلەپتە ئاز بىر قىسىم بىمارلار بىر ئىشىنىپ، بىر ئىشەنمەي دېگۈدەك بۇ دوختۇرخانىغا كەلدى. چۈنكى ئۇلار بۇرۇن نۇرغۇن چوڭ دوختۇرخانىلار ساقايتالمىغان كۆزلىرىنى بۈكچىكىگە نامى چىقمىغان دوختۇرخانىنىڭ تېخىمۇ بۇزۇپ قويۇشىدىن ئەندىشە قىلاتتى. مۆجىزە سەۋىيىسىدىن، تىرىشچانلىقتىن، يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىقتىن كېلىدۇ. ھەدىيەنىڭ ئىنچىكە دىئاگنوز قويۇپ، ئەستايىدىل داۋالاشى نەتىجىسىدە دوختۇرخانىغا كەلگەن بىمارلارنىڭ كېسىلى ھەپتىگە قالماي سەللىمازا ساقىيىپ، يورۇق دۇنيانى ئىككىنچى قېتىم كۆرۈش پۇرسىتىگە ئېرىشتى، ئۇلار قاتتىق ھاياجانلانغان ھالدا ھەدىيە دوختۇرخانىغا قايتا-قايتا رەھمەت ئېيتىپ دوختۇرخانىدىن چىقىشقا باشلىدى. قىسقىغىنا ۋاقىت

ئىچىدە ھەدىيەنىڭ داڭقى قۇلاقتىن-قۇلاققا ئاڭلىنىپ، دوختۇرخانىغا بىمارلار تۇشمۇ-تۇشتىن كېلىشكە باشلىدى. ھەدىيەنىڭ كۈندىلىك خىزمەت سىجىللىقىمۇ ھەسسىلەپ ئېشىشقا باشلىدى. ئۇ ھەر كۈنى ئەتىگەن سائەت يەتتە ئىشقا كېلىپ، كەچ سائەت 7-8لەردە ئاران ئۆيگە قايتاتتى. بىر بىمار يۇمۇرلۇق قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ھەدىيەنىڭ قەدىمى قۇياش بىلەن تەڭ كۆتۈرۈلۈپ، ئاي چىقىشى بىلەن توختايدۇ».

دەرۋەقە ھەدىيەنىڭ ھەر بىر كۈنى ئىنتايىن ئالدىراشچىلىق ئىچىدە ئۆتەتتى. بەزى كۈنلىرى چۈشتە ئۆيگە قايتماي قايناقسۇ ئىچىپ، قۇرۇق نان يەيتتى. ئۇنىڭ بۇنداق ئىشلىرىنى نۇرغۇن قېتىم كۆرگەن بىمارلار تەسەرلەنگەن ھالدا «ھەدىيە تۆمۈر ئايال ئىكەن» دېيىشكەن ۋە ئۇنىڭ سالامەتلىكىدىن ئەنسىرەپ دوختۇرخانا رەھبەرلىرىگە ئۇنىڭ سالامەتلىكىگە كۆيۈنۈش ھەققىدە ئۆز تەكلىپىنى بېرىشكەندى. لېكىن ھەدىيە خىزمەت ئۈستىدە بىرەر قېتىمۇ ھاردىم، چارچىدىم، دەپ باققان ئەمەس.

1994-يىلى 15-ماي كۈنى جۇڭگو ئاۋىئاتسىيە ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى، شىنجاڭ ئاۋىئاتسىيە تەنھەرىكەتچىلەر جەمئىيىتىنىڭ باش كاتىپى، «ھەسەل ھەرىسى 043-نومۇر» لۇق كىچىك تىپتىكى ئايروپىلاننىڭ باشلىقى، 55 ياشلىق پېنسىيىگە چىققان مۇنەۋۋەر ئوقۇتقۇچى شياۋ گۈيىي مەڭگۈ ئۈنئالمايدۇ، چۈنكى بۇ كۈن شياۋ گۈيىيىنىڭ بەربات بولۇش ئالدىدا تۇرغان نۇرغۇن گۈزەل ئارزۇلىرىنى، ئېرىشمەكچى بولغان بۈيۈك نەتىجىلىرىنى قايتا يورۇقلۇققا چىقارغان ئۇلۇغ بىر كۈن. مەن ئۇنىڭ ئۆيىگە زىيارەت قىلغىلى بارغىنىمدا ئۇ ھاياجىنىنى باسالمايغان ھالدا ماڭا مۇنداق دېدى: مېنىڭ ئىككىلا كۆزۈم بۇنىڭدىن ئۈچ يىل بۇرۇن تاشقى زەربە تۈپەيلىدىن يارىلىنىپ، زەخمىلىنىش خاراكتېرلىك كۆزگە ئاق چۈشۈش كېسىلىگە گىرىپتار بولغان. كۆزۈمنىڭ كۆرۈش قۇۋۋىتى ئايرىم-ئايرىم ھالدا 0.1 ۋە 0.2 گرادۇسقا چۈشۈپ قالغانىدى. شۇنىڭدىن كېيىن مەن ئۆزۈمنىڭ ئىنتايىن ياقتۇرىدىغان كەسىپم «ھەسەل ھەرىسى 043-نومۇر» لۇق ئايروپىلاننى ھەيدەپ كۆك ئاسماندا پەرۋاز قىلىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قالدۇم ۋە باشقا ئۆزۈم ياقتۇرىدىغان تىكتاكتوپ مۇسابىقىلىرىمۇ قاتنىشالمىدىم، بۇنىڭدىن كۆڭلۈم ئىنتايىن غەش بولدى. مېنى قاتتىق مەيۈسلۈك چۇلغۇۋالدى. ئارىدا بىرقانچە چوڭ دوختۇرخانىلارغا كۆرۈنۈپ باققان بولساممۇ ئۈنۈمى بولمىدى. مەن ھەدىيە دوختۇرخانىنىڭ نامىنى باشقىلاردىن ئازدۇر-كۆپتۇر ئاڭلىغان بولساممۇ، چوڭ دوختۇرخانىلار داۋالىيالمىغان يەردە بۇ دوختۇرخانا قانداقمۇ داۋالىيالسۇن دېگەن گۇماندا بۇ يەرگە كېلىشكە ئانچە قىزىقمىغانىدىم. كېيىن كۆز كېسىلىگە گىرىپتار بولغان بىرمۇنچە كىشىلەرنىڭ ھەدىيەنىڭ قولىدا ئۇزۇنغا بارماي ساقىيىپ چىققانلىقى خەۋىرىنى ئاڭلاپ، مەيلى نېمە بولسا بولسۇن بىر كۆرۈنۈپ باقاي دېگەن نىيەت بىلەن ئۇنىڭ قېشىغا باردىم. تەپسىلىي تەكشۈرۈشتىن كېيىن مېنى بالنىستقا ئالدى. ئىككىنچى كۈنى ئوپىراتسىيە قىلىندىم، ئوپىراتسىيە ئۈچۈن

پەقەت 20 مىنۇتتە كىلا ۋاقت كەتتى. ئەتسى كۆزۈمدىكى تېڭىق يېشىۋېتىلدى. مېنىڭ كۆزۈم تەدرىجىي روشەنلەشتى. مەن ھەممە نەرسىنى كۆرەلدىم: ئالدىدا پەرىشتىدەك كۈلۈپ تۇرغان ھەدىيەنى، يېنىدىكى سىستېرالارنى، تۈرلۈك رەڭلەرنى، ئىللىق قۇياشنى، مەن ئۈچۈن ئەڭ سۆيۈملۈك بولغان كۆك ئاسماننى... ئىنتايىن روشەن كۆردۈم. پۈتكۈل ۋۇجۇدۇمنى ھاياجان چىرمىۋالدى. قوللىرىم ئىختىيارسىز ھەدىيەنىڭ قوللىرىنى چىڭ سىقتى. كۆزلىرىمدىن شادلىق ئۈنچىلىرى مەڭزىمنى بويلاپ ئېقىشقا باشلىدى. بۇ ئۈنچىلەر ئازابلىق كۈنلىرىمنىڭ خاتىمىسى ئىدى، بۇ ئۈنچىلەر چاقماقتەك تېزلىكتە يۈز بەرگەن ئاجايىپ مۆجىزىنى كۆرگەندىن كېيىنكى خۇشاللىق ۋە ھاياجىنىمنىڭ ئىسپاتى ئىدى. داۋالانغاندىن كېيىن كۆزۈمنىڭ كۆرۈش ئىقتىدارى 0,8 گرادۇسقا يەتتى. ھەدىيە دوختۇرنىڭ بۇ نەتىجىسىدىن مەن ئۇيغۇرلارنىڭ « يىراقتىكى يوق موللا، قېشىڭدىكى بار موللا » دېگەن سۆزىنىڭ نەقەدەر ئورۇنلۇق ئېيتىلغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدىم. كۆزۈم ساقايغاندىن كېيىن مەن كۆپ قېتىم خەلقئارالىق ۋە مەملىكەتلىك تەنھەرىكەت مۇسابىقىلىرىغا قاتنىشىپ چىمپىيون بولدۇم ۋە ياخشى نەتىجىلەرگە ئېرىشتىم. 1995-يىلى 50 قېتىم بىخەتەر ئۇچۇش تۈرىنى تاماملىدىم ھەم شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغانلىقىنىڭ 40 يىللىق تويىدا بوشلۇقتا ماھارەت كۆرسىتىپ نۇرغۇن شان-شەرەپلەرگە ئېرىشتىم. بۇ شان-شەرەپلەرگە ئېرىشىشتە گەرچە ئۆزۈمنىڭ تىرىشچانلىقى بولسىمۇ، لېكىن مەن بۇنى يەنىلا ھەدىيە دوختۇرنىڭ نەتىجىسى دەپ قارايمەن. مەن ھەر قېتىم كۆكتە ئەركىن پەرۋاز قىلغان ۋاقىتىدا گويا ھەدىيە دوختۇرنىڭ جەڭگىۋار روھى مەن بىلەن تەڭ پەرۋاز قىلىۋاتقاندەك ھېسسىياتقا كېلىمەن!

كۆز بۆلۈمىنىڭ ياتاقلىرى ھەرقايسى جايلاردىن كەلگەن بىمارلار بىلەن توشۇپ كەتتى. ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ مېڭىپ تەسلىكتە كەلگەن بىمارلارنى دوختۇرخانا سىرتىدا قالدۇرۇشقا بولمايتتى. ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى يىراق قىرلاردىن، نامرات رايونلاردىن كەلگەچكە، ئىقتىسادىي ئەھۋالىمۇ ياخشى ئەمەس ئىدى. ئۇلار سىرتتا قانچە ئۇزۇن تۇرسا شۇنچە كۆپ چىقىم بولىدىغانلىقىنى ھەدىيە ئوبدان بىلەتتى. بالىنىستلاردىكى كارىۋاتلار گەرچە ئەسلىدىكى يىگىرمە نەچچە كارىۋاتتىن قىرىق نەچچە كارىۋاتقا كۆپەيتىلگەن بولسىمۇ، لېكىن، بۇ بۆلۈمگە كېلىۋاتقان بىمارلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمىگەچكە ياتاق جىددىيچىلىكى ئوخشاشلا مەۋجۇت ئىدى. قانداق قىلىش كېرەك؟ ھەدىيە تەشەببۇسكارلىق بىلەن دوختۇرخانا رەھبەرلىرى بىلەن باش قوشۇپ، بوشىتىشقا بولىدىغان بۆلۈملەرنى بوشىتىپ ياكى ئەسلىدىكى بالىنىستلارغا كارىۋات كۆپەيتىپ قويۇپ، بىمارلارنىڭ ۋاقتىدا بالىنىستقا ئورۇنلىشىشىغا كاپالەتلىك قىلدى.

كېسەللىك ئالامەتلىرىنى ئىنچىكە تەكشۈرۈپ، توغرا دىئاگنوز قويۇش ئوپىراتسىيە ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىم ھالقا. ھەدىيە بۇ جەھەتتە ئۆزىگە قاتتىق تەلەپ قويۇپ،

ھەر بىر بىمارنىڭ ئەھۋالىنى چوڭقۇر ئىگىلەپ، ئەتراپلىق كۆزىتىپ، ئىنچىكە تەكشۈرۈپ، يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلدى. ئۇ 1995-يىلى تۈرلۈك كۆز كېسەللىكلىرى ئوپىراتسىيىدىن 600 قېتىمدىن ئوشۇق ئىشلەپ، دوختۇرخانا ئۈچۈن 900 مىڭ يۈەن ساپ كىرىم قىلىپ بەردى. 1996-يىلى يانۋاردىن ماينىچە 311 نەپەر بىمارنىڭ كۆزىنى ئوپىراتسىيە قىلىپ پەقەت بەش ئاي ئىچىدىلا دوختۇرخانا ئۈچۈن 537 مىڭ يۈەن ساپ كىرىم قىلدى. بۇ ئوپىراتسىيەلەرنىڭ ئۈنۈمى %99 كە يەتتى. ھەدىيە ھەر كۈنى ئاز دېگەندە 4-5 قېتىم، كۆپ بولغاندا 12 قېتىم ئوپىراتسىيەگە چىقاتتى. بۇ سانلارنى ئېغىزدا دېمەك ئاسان، لېكىن مىكروسكوپ بىلەن ئىنچىكە كۆزىتىپ تۇرۇپ، مىكرو پىچاق ۋە يىڭىنلەر بىلەن ھەر بىر بىمارنىڭ كۆزىنى بىر مۇ ئوڭۇشلۇق ئوپىراتسىيە قىلىش ئىنتايىن نازۇك، ئىنتايىن مۇشكۈل مەشغۇلات بىلەن تاماملىنىدىغان جەريان. بۇلاردىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، ئاشۇ يۈزلىگەن ئوپىراتسىيەنىڭ ھەر بىرىگە ھەدىيەنىڭ يۈرەك قېنى سىڭگەن، ئاشۇ يۈزلىگەن ئوپىراتسىيەنىڭ ھەر بىرىگە ھەدىيەنىڭ مېھرى-مۇھەببىتى ۋە يۈكسەك مەسئۇلىيەتچانلىقى سىڭگەن. ئۇ ھەر نۆۋەت ئوپىراتسىيىدىن چۈشكەندە پۈتۈن ۋۇجۇدى قارا تەرگە چۆمۈلۈپ، ماغدۇرسىزلىنىپ كەتسە، كېسەل ئازابىدىن قۇتۇلغان كىشىلەرنىڭ كۈلكىسى، خۇشاللىقىنى كۆرگەندە كۆڭلى يايىپ، ھېرىپ-چارچىغىنىنى پۈتۈنلەي ئۈنتۈپ كېتىدۇ. ھەدىيە 1995-يىلى سېنتەبىردە، ساۋەن ناھىيىسىدىن كەلگەن ماشىنا ھادىسىگە ئۇچراپ ئىككى پۈتى باسما، ئىككى كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغان 40 ياشلار چامىسىدىكى تۇرسۇن ئىسىملىك بىر بىمارنى قوبۇل قىلىدۇ. ئۇ بىرلا ۋاقىتتا ھەم كۆزدىن، ھەم پۈتتىن ئايرىلغان بۇ بىمارنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا قاتتىق ئېچىنىدۇ. ھەدىيە ئۇنىڭ كۆزىنى داۋالاپ ساقايتقانلىقىدىن ئۆزىمۇ ناھايىتى خۇرسەن بولىدۇ. تۇرسۇن باشقا دوختۇرخانىلاردا «ئۈمىد يوق» دەپ ھۆكۈم چىقارغان كۆزىنىڭ قايتا كۆرۈلىشىنى ئويلاپمۇ باقمىغانىدى. تۇرسۇننىڭ ئازابقا چىدىماي ئۆلۈۋالماقچى بولغاندا باشقىلار تەرىپىدىن توسۇپ قېلىنغانلىقى ۋە چۈشكۈنلۈك ئىچىدە ئۆتكەن ئۇ كۈنلەر ئەمدى ئۆتمۈشكە ئايلانغانىدى. ئۇ دوختۇرخانىدىن چىقىدىغان چاغدا كۆزىگە ئىسسىق ياش ئېلىپ تۇرۇپ «ھەدىيە دوختۇرخانىسىزگە رەھمەت، سىز ماڭا ئۈمىد ئاتا قىلدىڭىز، بەخت ئاتا قىلدىڭىز، سىزنىڭ ياخشىلىقىڭىزنى ئۇ دۇنيا-بۇ دۇنيا ئۈنتۈمايمەن. خۇدايىم سىزگە تۈمەن مىڭ يىللاپ ئۆمۈر ئاتا قىلسۇن» دېگەن سۆزىنى ئاران دېيەلدى. ھەدىيە دوختۇرخانىگە يۈزگە يېقىن بىمارنىڭ كۆزىنى تەكشۈرۈپ دىئاگنوز قويۇپ چىقاتتى. كۆز بۆلۈمىنىڭ كاردورى ئۇنى ئىزدەپ كەلگۈچىلەر بىلەن توشۇپ كېتەتتى. ئۇزاق يىل كېسەل ئازابىدا روھىي پۇچىلىنىپ كەتكەن بەزى بىمارلار ھەدىيەنىڭ پەشلىرىگە ئېسىلىپ، تەزىم قىلىپ، كۆزىنى تېزراق داۋالاپ ئەسلىگە كەلتۈرۈپ قويۇشىنى تىلەپ نالە قىلاتتى. ۋاقتىدا دوختۇرخانا كۆرۈنمەي ياكى كۆرۈنگەن بولسىمۇ

ئۈنۈمى بولماي، كېسەلنىڭ ۋاقتى ئۇزىراپ كەتكەن، داۋالاش پۇرسىتىنى ئۆتكۈزۈۋەتكەن بىمارلارنىڭ چۈشكۈن روھىنى، سۇلغۇن چىرايلىرىنى كۆرگەندە ھەدىيە بىر تەرەپتىن ئاشۇ بىمارلارنىڭ بىپەرۋالىق قىلىپ داۋالاش پۇرسىتىنى ئۆتكۈزۈۋەتكەنلىكىدىن ئۆكۈنسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ ئۇلارنىڭ دەردىگە دەرمان بولالمىغانلىقىدىن ئەپسۇسلىناتتى. ھەدىيەنىڭ جان-دىلى بىلەن ئەجر سىڭدۈرۈشى ئارقىسىدا نېفىت دوختۇرخانىسىنىڭ تەسىر دائىرىسى بارغانسېرى كېڭىيىپ، گەۋدىلىك ئىقتىسادىي ئۈنۈم ۋە ئىجتىمائىي ئۈنۈم ھاسىل قىلىشقا قاراپ يۈزلەندى. بۇنىڭ بىلەن ھەدىيەنىڭ زىممىسىدىكى يۈك ۋە مەسئۇلىيەتمۇ بارغانسېرى ئېشىشقا باشلىدى. ئۇنىڭ دەم ئېلىش ۋاقتلىرىمۇ قىسقىراپ كەتتى. ئۇ ھەتتا ھېيت-بايرام، دەم ئېلىش كۈنلىرىدىمۇ ئىسمىنا قوشۇپ، كېچىنى-كۈندۈزگە ئۇلاپ ئىشلىدى. ئائىلە ئىشلىرىنى ئۈنتۈپ تالاي كېچىلەرنى بىمارلار بىلەن دوختۇرخانىدا ئۆتكۈزدى.

قەشقەردىن كېلىپ ھەدىيە دوختۇرخانىنىڭ قولىدا داۋالىنىپ چىققان 70 ياشلىق ئابلىمىت ھاجى ھاياجان بىلەن: «ھەدىيە دوختۇرخانىنىڭ تېخنىكىسى ئۈستۈن بولۇپلا قالماستىن، ئۇنىڭ خىزمەت پوزىتسىيىسىمۇ ناھايىتى ياخشى، مۇئامىلىدە ئىللىق ئىكەن. ئۇ ھەر بىر بىمارغا خۇددى ئۆز ئورۇق-تۇغقانلىرىدەك مۇئامىلە قىلىدۇ» دېسە، كۈچار ناھىيىسىدىن كەلگەن 70 نەچچە ياشلىق مەشھۇر دىنىي زات ئابلىكىم داموللا ھاجى «ھەدىيە دوختۇرخانىنىڭ رۇسۇللىلارنىڭ پەزىلەتلىرىنى ئۆزىگە تولۇق سىڭدۈرگەن پەرىشتە ئىكەن» دەپ تەرىپلەيدۇ.

بىر كۈن، بىر سائەت، ھەتتا بىر مىنۇتتىمۇ يورۇق دۇنيانى كۆرەلمەي قاراڭغۇلۇقتا ئۆتكۈزۈش ناھايىتى تەس، ۋە ھالەنكى ئۈرۈمچى جەنۇبىي يوپىز ئىستانسىدىكى يەككە تىجارەتچى قاسىم 50 يىللىق ھاياتىنى قاراڭغۇلۇقتا ئۆتكۈزگەن بىماردۇر. ئۇ يەش ياش ۋاقتىدا بىر كۆزىگە ئاق چۈشكەن، 25 ياشقا كىرگەندە يەنە بىر كۆزىمۇ كۆرمەس بولۇپ قالغانىدى. 30 يىل جەرياندا ئۇ ئىچكىرىدىن تارتىپ شىنجاڭغىچە بولغان نۇرغۇن دوختۇرخانىلارغا كۆرۈنۈپ باققان بولسىمۇ، ئۈنۈمى بولمىغان، ئۇ دوختۇرخانىلاردىن ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە قايتىپ كەلگەنىدى. 1995-يىلىنىڭ بېشىدا ھەدىيە ئۇنىڭ ئۈچۈپ قالغان ئۈمىد شامىنى قايتا ياندۇردى. ئۇنىڭ ھاياتلىق يولغا يورۇق نۇر ئاتا قىلدى. قاسىمنىڭ ئىككىلا كۆزى ئوپىراتسىيە قىلىندى. نەتىجىدە ئۇنىڭ 50 يىل كۆرۈش ئىقتىدارىدىن قالغان بىر كۆزى بىلەن 30 يىل كۆرۈش ئىقتىدارىدىن قالغان يەنە بىر كۆزى ئاساسىي جەھەتتىن ئەسلىگە كېلىپ، بۇ گۈزەل دۇنيانى ئىككىنچى قېتىم كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولدى.

ھەدىيە ئادەتتە ئوپىراتسىيە بولمىغان كۈنلەردە بالىنىستلارنى ئارىلاپ بىمارلار بىلەن ئەھۋاللىشىدۇ، مۇڭدېشىدۇ، بىمارلارنىڭ قانداقلىكى قىيىنچىلىقى بولسا، مادارنىڭ يېتىشىچە ئۇلارنىڭ دەردىگە دەرمان بولىدۇ. 1993-يىلى غەربىي جەنۇبىي تارىم

قۇدۇق بۇرغىلاش شىركىتىدىن بىر ئۇيغۇر ئىشچىنىڭ كۆزى يارىلىنىپ بۇ دوختۇرخانىغا داۋالانغىلى كېلىدۇ. ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگەن يۇلى داۋالانىشقا يەتمەيدۇ، سوغۇق چۈشۈپ قالغان بولسىمۇ يالاڭ كىيىمدە قىلىپ، تۇرمۇشتا قىيىنلىق قالىدۇ. بۇ ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقان ھەدىيە دوختۇر ئۆزى باشلامچى بولۇپ، بۆلۈمدىكىلەرنى سەپەرۋەر قىلىپ، ئۇنىڭغا پۇل ۋە قىشلىق كىيىم-كېچەك قاتارلىق نەرسىلەرنى ئەكىلىپ بېرىدۇ.

ھەدىيە كەسپىي ئەخلاق جەھەتتە تىمۇ پاك، ئىنتىزامچان بولۇپ، كەڭ بىمارلارنىڭ «ئالتۇندەك ساپ، پاك دوختۇر ئىكەن» دېگەن باھاسىغا ۋە چوڭقۇر ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولدى، ئۇنىڭ قولىدا داۋالانغان نۇرغۇنلىغان بىمارلار ئۆزلىرىنىڭ مىننەتدارلىقىنى ئىپادىلەش يۈزىسىدىن باشقىلارغا تۇيدۇرماي ئۇنىڭغا پۇل، ئالتۇن ئۈزۈك، ئالتۇن ھالقا، ئالتۇن زەنجىر قاتارلىق نەرسىلەرنى ئۆزلىرى چىن كۆڭلىدىن رازى بولۇپ سوۋغا قىلغاندا، ھەدىيە ھەممىسىنى چىرايلىق سۆزلەر بىلەن بىر-بىرلەپ رەت قىلدى. بۇ ھەقتىكى تەسىرلىك ئىشلار ئىنتايىن كۆپ.

ھەدىيە دائىم مۇنداق دەيدۇ: «كۆزگە ئاق چۈشۈش كېسىلى كۆپ كۆرۈلىدىغان كېسەل، بولۇپمۇ ئېگىز تاغ، قارلىق دالا مۇھىتىدا ئەھۋال تېخىمۇ شۇنداق، چۈنكى بۇنداق مۇھىتتا ئۇلترا بىنەپشە نۇرىنىڭ كۆزگە بولغان تەسىرى چوڭ بولىدۇ، دۆلىتىمىزدە ئەمەلدار بىر قەدەر كۆپ. شۇڭا بىزنىڭ بۇ جەھەتتىكى ۋەزىپىمىز خېلىلا ئېغىر، ئۇنىڭغا ھازىرقى مەملىكەت بويىچە ئىستاتىستىكا قىلىنغان 5 مىليون 60 مىڭدىن ئارتۇق ئەمەلىي قوشىدىغان بولساق ۋەزىپە تېخىمۇ ئېغىرلىشىدۇ، يەنە كېلىپ بۇ ئەمەلدارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمى ئاپتونوم رايونىمىزدا. مېنىڭ دايم ئويلايدىغىنىم ئەمەلدارنىڭ كۆزۈش ئىقتىدارىنى بالدۇرراق ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن كۆپرەك ھەسسە قوشۇش.»

ھەدىيەنىڭ ئامېرىكىدا بىر چوڭ سودىگەر دوستى بار ئىدى. ئۇ كۆپ قېتىم ھەدىيەگە تېلېفون بېرىپ ئۆزى مەبلەغ ئاجرىتىپ ئۈرۈمچىدە ھەدىيە ئۈچۈن مەخسۇس بىر كۆز كېسەللىكلىرى دوختۇرخانىسى قۇرۇپ بېرىدىغانلىقىنى، پەقەت ھەدىيە كېلىپ ئىشلەشكە قوشۇلسا، ئۇ دەرھال كېرەكلىك ئۈسكۈنىلەرنى ئامېرىكىدىن ئەكىلىدىغانلىقىنى، باشقۇرۇش جەھەتتە ئۇنىڭ باش قاتۇرماسلىقىنى ئېيتىدۇ. لېكىن، ھەدىيە بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلمايدۇ. پۇل دېگەن ياخشى نەرسە، بىراق ياش ئىزباسار دوختۇرخانىنى تەربىيەلەش، ئەمەلدارغا تېخىمۇ ياخشى مۇلازىمەت قىلىش پۇلدىنمۇ ياخشى، — دەيدۇ ئۇ.

مەن ئۇنى زىيارەت قىلغان ۋاقتىدا ئۇ ماڭا سەمىيلىك بىلەن مۇنداق دېدى: «كۆزگە ئاق چۈشۈش، بىمارلارنى روھىي جەھەتتىن ئازابلاپلا قالماستىن بەلكى تۇرمۇشىمۇ نۇرغۇن قىيىنچىلىقلارنى ئېلىپ كېلىدۇ. مەن ھەر دائىم كۆزى كۆرمەي تۇرمۇشتا ئازابلىنىۋاتقان بىمارلارنى كۆرگىنىمدە ماڭا ئوخشاش بىر كۆز دوختۇرخانىنىڭ مەسئۇلىيىتىنىڭ نەقەدەر ئېغىر ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمەن، ھەم ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى

بۇرۇنراق داۋالاپ ساقايتىشنى ئۆزۈمنىڭ يۈكسەك مەسئۇلىيىتىم، دەپ تونۇيمەن. شۇڭا، مەن ئۆگەنگەن بارلىق تېخنىكا ۋە بىلىملىرىمنى كۆرۈش ئىقتىدارىدىن مەھرۇم قالغان بىمارلارغا بېغىشلايمەن.» ھەدىيە شۇنداق دېدى ھەم شۇنداق قىلدى.

ئۇ بۆلۈمدە بىمارلارنى نىشانلىق، تېخنىكىلىق، ئۆلچەملىك ۋە ئىلمىي ئۇسۇلدا باشقۇرۇشنى يولغا قويۇپ، بۆلۈمدىكىلەرگە باشلامچى بولۇپ كېسەللەرنى تىببىي ئوقۇتۇش تەلىپى بويىچە تەكشۈرۈشنى قانات يايدۇردى. ياش دوختۇر، سىستېرالارغا قەرەللىك ھالدا دەرس ئۆتۈپ ئۇلارغا تىببىي ئەخلاق ئۆلچىمىگە ھەمدە تېخنىكىلىق مەشغۇلاتلارغا ھەر ۋاقىت رېئايە قىلىش جەھەتتە قاتتىق تەلەپ قويۇپ، كۆز كېسەللىكلىرى بۆلۈمنىڭ داۋالاش ۋە ئاسراش ئۈنۈمىنى روشەن ھالدا يۇقىرى كۆتۈردى.

ئۇ خىزمەت داۋامىدا نەزەرىيە بىلەن ئەمەلىيەتنى بىرلەشتۈرۈشتە چىڭ تۇرۇپ، يېڭى مەسىلىلەر ئۈستىدە چاپلىق ئىزدەندى، ئىلمىي تەتقىقات ئېلىپ باردى. ئۇ ئۆزىنىڭ كېلىنكىلىق داۋالاش ئەمەلىيىتىگە ئاساسەن خەنزۇ تىلىدا يازغان «يېقىننى كۆرەلمەسلىك كېسەللىكىنىڭ ئېرسىيەت، مىللەت، مۇھىت ئامىللىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئۈستىدىكى تەتقىقات»، «كۆزنىڭ ئۈستۈنكى قايىقىنى تولۇق ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئوپېراتسىيىسى»، «شېكەر سېپىش كېسەللىكىنىڭ كۆرۈش تور پەردىسىدىكى كېسەللىك ئۆزگىرىشىنى كۆز ئاستىغا جۈلالىق نۇر چۈشۈرۈپ سايىلاندىرۇپ رەسىمگە ئېلىش تەتقىقاتىدىن 108 مىسال»، «كېلىنكىلىق كۆزنىڭ كۆز ئارقا دالانچىسىغا سۈنئىي كرىستال سېلىنغان 100 كۆز» ناملىق ماقالىلەر ئايرىم-ئايرىم ھالدا لەنجۇ ھەربىي رايونى، شىنجاڭ ھەربىي رايونى بويىچە ئۆتكۈزۈلگەن ئىلمىي ماقالىلەر مۇھاكىمە يىغىنلىرىدا مۇكاپاتقا ئېرىشتى. ئۇنىڭ بىر قىسىم ماقالىلىرى شياڭگاڭ، ئاۋمىن ۋە جۇڭشەن تىببىي داشۆسى بىرلىكتە ئويۇشتۇرغان 8-نۆۋەتلىك خەلقئارالىق كۆز كېسىلى كېلىنكىسىدىن ئىلمىي دوكلات بېرىش يىغىنىدا ئوقۇلۇپ، يىغىن قاتناشچىلىرىنىڭ دىققەت-ئېتىبارىنى قوزغىدى.

ھەدىيە نەتىجە قازانغاندا مەغرۇرلانمىدى. ئۇ خىزمەت ۋە تۇرمۇش جەريانىدا دائىم دېگۈدەك دۈچ كېلىۋاتقان تۈرلۈك قىيىنچىلىقلارنى مەردانلارچە يېڭىپ كەلدى. نۇرغۇن ئىشلار ئۇنىڭ كۆڭلىنى غەش، بىئارام قىلىمۇ، ئۇ تەۋرەپ قالمىدى. ئەكسىچە ئۇنىڭ ئىرادىسى تولىمۇ مۇستەھكەم ئىدى. ئۇنىڭ قارشىچە، دوختۇرخانا كۆز بۆلۈمى ھازىرقى تەرەققىيات ھالىتىنى ساقلاپ تۇرۇۋەرسە بولمايتتى. چىددىي كېڭەيتىشكە تېگىشلىك نۇرغۇن داۋالاش تۈرلىرى بار ئىدى. شۇڭا بۇ يىل كۆزدىن باشلىپ كېلەر يىلىغىچە كىرگۈزمە كىچى بولغان كۆزنىڭ ئەينەك تەنچە پەردىسىنى ئوپېراتسىيە قىلىش ئاپاراتى، لازىر نۇر تېخنىكىسى، كۆز مۇڭگۈز پەردىسىنى كۆچۈرۈش ئاپاراتى قاتارلىق ئۈچ يېڭى تۈرگە ۋە كېلەر يىلدىن باشلاپ قۇرماقچى بولغان كۆز ئىسكىلاتىغا كېتىدىغان

مەبلەغ، بۇ ھەقتىكى كونكرېت پىلان ۋە قەدەم باسقۇچلىرىنى دوختۇرخانا رەھبەرلىرىگە ۋە نېفىت ئىدارە رەھبەرلىرىگە كۆپ قېتىم دوكلات قىلدى، بۇ بىر يۈرۈش خەلقئارا ئىلغار سەۋىيىگە ئىگە تېخنىكا ۋە ئاپاراتلار كىرگۈزۈلسە ھازىر بار بولغان ئاپاراتلار ئارقىلىق داۋالىغىلى بولمايدىغان پەۋقۇلئاددە ئېغىر كۆز كېسەللىكلەرنىمۇ داۋالىغىلى بولاتتى. شىنجاڭ بىلەن ئىچكى ئۆلكىلەر ئوتتۇرىسىدىكى داۋالاش جەھەتتىكى پەرقنى تۈگىتىپ، شىنجاڭنىڭ تۈرلۈك كۆز كېسەللىكلەرنى داۋالاش تېخنىكىسىنىمۇ ئىچكى ئۆلكىلەردىكى ئاشۇ داڭلىق چوڭ دوختۇرخانىلارغا ئوخشاش خەلقئارالىق ئىلغار سەۋىيىسىگە يەتكۈزگىلى بولاتتى. بۇنداق يېڭى تېخنىكىنىڭ قوللىنىلىشى ئاپتونوم رايونىمىز ئۈچۈن، جۈملىدىن نېفىت ئىدارىسى ۋە نۇرباغ نېفىت دوختۇرخانىسى ئۈچۈنمۇ چوڭ شان-شەرەپ ئىدى.

كۈتكەن ئۈمىد ئاخىرى ئەمەلگە ئاشتى. ھەدىيەنىڭ ئىلتىماسى نېفىت ئىدارە رەھبەرلىرىنىڭ مۇزاكىرىسىدىن ئۆتۈپ تەستىقلاندى. خۇشاللىقتىن ھەدىيەنىڭ بېشى ئاسمانغا تاقاشقاندەك بولدى. چۈنكى بۇ بىر يۈرۈش يېڭى تېخنىكىلارغا كېتىدىغان زور مىقداردىكى مەبلەغنى نېفىت ئىدارىسىدىن باشقا ئىدارىلەرنىڭ دەماللىققا چىقرالىشى قىيىن ئىدى. ھەدىيە نېفىت ئىدارىسىدىمۇ نۆۋەتتە مەبلەغ قىس ئەھۋال ئاستىدا رەھبەرلىكنىڭ ئۆزىنى قوللاپ زور مىقداردىكى مەبلەغنى ئاجراتقانلىقىدىن چەكسىز مەمنۇن بولدى.

نەتىجە تىرىشچانلىقتىن كېلىدۇ، شان-شەرەپ جاپالىق ئىزدەنگۈچىلەرگە مەنسۇپ. مۇدىر ۋىراج ھەدىيە ئۆزىنىڭ گەۋدىلىك نەتىجىلىرى بىلەن كۆپ قېتىم شىنجاڭ ھەربىي زايونى ۋە شىنجاڭ نېفىت باشقۇرۇش ئىدارىسى تەرىپىدىن ئىلغار خىزمەتچى، مۇنەۋۋەر كومپارتىيە ئەزاسى، نېفىت ئىدارىسى بويىچە «مىللەتلەر ئىتتىپاقلىقىدىكى ئىلغار شەخس»، «ئون مۇنەۋۋەر ئايالنىڭ بىرى» بولۇپ باھالاندى. بۇ يىل يەنە نېفىت ئىدارىسىنىڭ 5-نۆۋەتلىك پارتىيە قۇرۇلتىيىغا ۋەكىل بولۇپ سايلاندى ۋە نېفىت ئىدارىسى بويىچە «ئون مۇنەۋۋەر ئۆلگە» نىڭ بىرى بولۇپ سايلاندى. نۆۋەتتە ھەدىيەنىڭ ئىش پائالىيەتلىرى ھەممە كىشىنى تەسىرلەندۈرىدىغان، ھەممە كىشىنى ئىلھاملاندۇرىدىغان مەنئى كۈچكە ئايلاندى.

ھەدىيە دوختۇرخانىنىڭ كۈنلىرى دائىم دېگۈدەك مۇشۇنداق ئالدىراشچىلىق، ھارغىنلىق ئىچىدە ئۆتمەكتە. شۇنداقتىمۇ ئۇ يورۇقلۇققا تەشنا مىڭلىغان بىمارلارغا يورۇقلۇق ئاتا قىلىش يولىدا كېچە-كۈندۈز تىرىشماقتا. ئۇ ئۆز ھايات مۇساپىسىدە ھالال ئەجرى ئارقىلىق كىشىلەر قەلبىدە شانلىق ئابىدە تىكلدى. ئۇ ھەقىقەتەنمۇ يورۇقلۇق پەرىشتىسى، ئۇ ھەقىقەتەنمۇ نۇر پەرىشتىسى. ئۇنىڭ ماڭغان يولى قۇياشقا تۇتاشقان يول!

مەسئۇل مۇھەررىر سارەم ئىبراھىم

بۇ يۇرتتا بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ

بۇ يۇرتتا بىزنىڭ ئۆزىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ
بىر قىسمىمىزنىڭ بىر قىسمىمىزنىڭ

جايبار ئەمەت

ئانا يۇرت ھەققىدە قەسىدە

ئۇلارنىڭ شوخ ناخشا-ئۇسسۇلى،
مۇقام، مەشرەپ بەزمىلىرىگە،
قوشاق، بېيت، غەزەللىرىگە؟

* * *

ئېخ، ئانا يۇرت، دېسەم ھەمىشە،
يۈرىكىمدە سۆيگۈ بوستانى.
پەيدا قىلىپ يېڭى زىلزىلە،
چايقىلىدۇ گۈل-گۈلستانى.

ئانا يۇرتۇم دېگەندە تىلىم
نىچۈن بېشىم كۆككە تاقشار؟
چاقناپ گويا ئاپتاپتەك دىلىم،
ھېسسىياتىم پەلەكتىن ئاشار؟
ۋۇجۇدۇمدا ئىللىق بىر سېزىم
دەريا بولۇپ، دولقۇنلاپ تاشار؟

چۈنكى مېنىڭ ساپ كېندىك قېنىم
تۆكۈلگەچكە ئانا تۇپراققا؛
شۇ تۇپراقتىن سۆيۈنۈپ تېنىم،
ئايلانغاچقا قۇيۇچ-پولاتقا؛
مەرۋايىتتەك پىشانە تېرىم
شۇ تۇپراققا كەتكەچكە سىڭىپ؛

گۈزەل يۇرتلار ئاز ئەمەس بەلكى،
كېزىپ چىقسام بۇ كەڭ دۇنيانى.
نېمىشقىدۇر يۇرتۇمنىڭ كۆركى
بەك مەھلىيا قىلىدۇ مېنى،
قوزغاپ دىلدا سۆيگۈ فونتانى.
نېمىشقىدۇر جەننەت تۇيغۇسى
ۋۇجۇدۇمنى سالار لەرزىگە،
كۆرگىنىمدە ھەر گۈل-گىياھنى.
نېمىشقىدۇر يۈرىكىم ھەر چاغ
تەكرارلايدۇ ھەر سوقۇشىدا
ۋەتەن ئانا! دېگەن مەنىنى،
جاراڭلىتىپ ئوتلۇق سادانى.

كېزىپ چىقسام ئەگەر دۇنيانى،
ھەممە ياقتا بار گۈزەل قىزلار،
بىر-بىرىدىن چىرايلىق ئۇزلار،
گويا چاقناپ تۇرغان يۇلتۇزلار.
لېكىن نىچۈن كۆز ئاپاراتىمدا
ئۆز يۇرتۇمنىڭ قىزلىرىلا بار؟
دىلدا قوزغاپ شېرىن ئارزۇلار،
قىلار مېنى شۇنچە ئىنتىزار؟
نېمانچىلا خۇشتار بۇ قەلبىم
ئانا يۇرتنىڭ گۈزەللىرىگە؟

چۆلىنى بويلاپ توغراقلىق ئورمان،
چاتقاللىقلار سوزۇلۇپ ياتار.
قۇشلار سايراپ شادلىقتا يۇرتنىڭ
باھارنى كۈيلەپ ئۇن قاتار.
كېچە بىلەن خوشلاشسا چولپان،
قۇياش كۈلۈپ، ئالتۇن تاڭ ئاتار.

* *

ھاياتلىقتا زۆرۈر، بىباھا
سۇ، تۇپراق، نۇر، ئىسسىقلىق، ھاۋا.
بۇ خىسلەتنى ئەسلى قىسمەتتە
ئاتا قىلغان تەڭرىمىز ساڭا.
سۈيۈڭ ئەلۋەك، تۇپرىقنىڭ مۇنبەت،
ئاز بولغاچقا بۇلۇتلۇق كۈنلەر،
چۈشۈپ تۇرار كۈن نۇرى ھە يۈت.
ئە تىياز، ياز، كۈز پەسلىڭ ئۇزۇن
بولغاچ ياشناپ تۇرار تەبىئەت.
كۈندۈز ئۇزۇن، بولغاچ قىسقا تۈن،
مۆجىزىلىك ھەر دەقق، سائەت.
بۇ خىسلەتلەر ئاتا قىلغاندۇر
ساڭا ئامەت، بېھىساب نۇسرەت.

* *

زەڭگەر ئاسمان ئاستىدا گويا
چايقىلىدۇ يايپىشىل دېڭىز.
دېڭىز ئەمەس، بەلكى گۈل-گىياھ،
پايانى يوق ئېكىنزار، ئېتىز.
بۇغداي، قوناق، گۈرۈچ، مايلىقدان
تۇپرىقىڭدا ئوخشايدۇ شۇنچە.
مەھسۇلاتنىڭ بولغاچقا چەندەن
ئادەملەر توق ياشايدۇ سەندە.

ئوزۇق ئېلىپ ئەقىل-ئىدرىكىم،
يۇرت مېھرىدىن يېتىلگەچ چىڭىپ.
شۇڭا يۇرتۇم تۇپرىقى بىلەن
قەلبىم مېنىڭ تۇتۇشىپ كەتكەن.
ئاسمىنى ھەم ئۇيۇقى بىلەن،
ئۇنىڭ رەڭدار يوپۇقى بىلەن
بىر-بىرىگە سىڭىشىپ كەتكەن...

* *

شۇنچە كەڭدۈر، شۇنچە بىبايان
ئەزىز يۇرتنىڭ ئالتۇن تۇپرىقى.
ئاسمان بىلەن تۇرار يانمۇيان،
كۆز يەتكۈسىز زەڭگەر ئۇيۇقى.
ئە تراپىنى ئاق چاچلىق تاغلار
ئوراپ تۇرار بولۇپ چوڭ قورغان.
قار-مۇزلاردىن سانسىز جىلغىلار
ھاسىل بولۇپ، ياسار چوڭ قىيان.
تاغ باغرىدا كۈمۈش بۇلاقلار،
بۇلدۇق-بۇلدۇق ئوخچۇيدۇ ھامان.
يەنە كۆكتىن شارقىراپ يامغۇر،
چېچىپ تۇرار ئۇنچە ۋە مارجان.

* *

ئانىسىدۇر دەريا-ئېقىننىڭ
تارىم، ئىلى، كۆنچى ۋە ئېرتىش.
جان تومۇرى يىراق-يېقىننىڭ،
بوستانلارنى قىلىدۇ پەرۋىش.
دەريالارنىڭ ئىككى قىرغىقى
بۈك-باراقسان يېشىل بوستانلىق.
يېزا، سەھرا، كەنتنىڭ ھەر يېقى
ئەتلەس كەبى گۈل-گۈلستانلىق.

ئۈزۈن تالا-داڭدار كېۋىزىڭ
 داڭقى كەتكەن ئالەمگە پۈتۈن.
 مەپتۇن قىلار پاختىكار قىزىڭ
 ئېتىكىدە چاقناپ ئاق ئالتۇن.

* * *

كۈندۈز ئىسسىق، كېچىسى سالقىن،
 چۈشۈپ تۇرغاچ كۈن بويى ئاپتاپ؛
 مېۋىلىرىڭ شېكەردەك شېرىن،
 ئۈزۈقلۈقى شۇنچە مول ۋە ساپ.
 دېھقانلارنىڭ ئۆيى ئازادە
 ئۈزۈم-تاللىق باغ ھوپلىسى بار.
 بىر-بىرىدىن ئاتاقلىق، داڭلىق
 ئالما، ئۆرۈك، ئەنجۈر ۋە ئانار...
 جاھانغىمۇ كەتتى تەۋسىپى
 شېرىن-شېكەر قوغۇنلىرىڭنىڭ.
 گويىكى سەن جەننەتنىڭ ئۆزى،
 نېمىتى مول ھەر مەۋسۈمىڭنىڭ.
 مول بولغاچقا مېۋە-چىۋەڭمۇ،
 ئادەملەرنىڭ كۈنى باياشاد.
 بولغاچ ئۇندا شېكەرمۇ، قەنتمۇ،
 قېرىلارنىڭ ئۆمرى ئۈزۈن، شاد...
 * * *

* * *

تاغلىرىڭ بار كۆككە تاقاشقان،
 چوققىلىرى پەلەكتىن ئاشقان.
 ئۈستى يايلاق، ئاستى مول مەدەن،
 دال-تەۋسىپى تىللاردا داستان.
 يايلىقىڭدا ئارچا، قارىغاي
 قىش-ياز كۆكلەپ تۇرار باراقسان.
 ئوت-چۆپلىرىڭ پايانسىز گىلەم،

خۇش پۇراققا چۆمۈلگەن ھەرىپان.
 يانباغرىدا، سالقىن شامالدا
 يەلپۈنىدۇ چىمەنلەر لەرزىان.
 بوتىلاقلار بۇلۇتتەك يەڭگىل
 ئۈسسۈل ئويناپ قىلىدۇ جەۋلان.
 ئارغىماقلار، تايچاقلار گويا
 قۇيۇن بولۇپ كېزەر ھەر تامان.
 كالىلارنىڭ مۆرەشلىرىدىن
 تاغ-ئېدىرلار ئويغاق ھەر زامان.
 قوي-قوزىلار مەرىشىپ تىمەن،
 كەڭ يايلاقتا كۆتۈرەر چوقان.

* * *

تاقىر تاغلار گويا ئۇيقۇلۇق،
 قىز-جوۋاندىك ياتسىمۇ نازلىق.
 لېكىن ئۇنىڭ كۆكسىدە تولۇق
 يەر بايلىقى قىلار دەمسازلىق.
 ئالتۇن، كۈمۈش، مىس، تۆمۈر، ئوران...
 سۆز ئېچىلسا ئەگەر مەدەندىن.
 مېنىڭ ئېلىمىڭ جەدۋىلىدىكى
 ھەممە ئېلىمىڭ تېپىلار سەندىن.

زېمىنىڭنىڭ كۆپ قىسمى يەنە

بولسىمۇ گەز جەزىرە، قۇملۇق ئۇلۇق
 تەكتى ئىكەن ئۇنىڭ خەزىنە
 يەر يېغىغا — نېفىتكە تولۇق،
 ئۈستى قۇملۇق بولغىنى بىلەن،
 ئىكەن يەنە يەر ئاستى سۇلۇق.
 ساقايىمىغان ھەر خىل كېسەلگە
 قۇم بارخىنى ئىكەن دورىلىق.

شۇ تەۋەررۈك زېمىنى بۈگۈن
 گۈللەندۈرۈش بىزنىڭ بۇرچىمىز،
 ئسلاھاتنىڭ مەشئىلى بىلەن
 نۇرلاندۇرۇش بىزنىڭ بۇرچىمىز.

ئانا يۇرتۇم، ئەي ئالتۇن دىيار،
 سەندە ھەممە شارائىت تەييار.
 ئۆزگە يۇرتتا تېپىلمايدىغان
 ئەۋزەللىكىڭ، ئۈستۈنلۈكىڭ بار.
 سۈيۈك مولىدۇر، تۇپرىقىڭ مۇنبەت،
 سەندە باردۇر تۈگمەس بايلىق.
 شۇنداق ئەۋزەل ئۈستۈنلۈك تۇرۇپ،
 ياراشمايدۇ بىزگە گادايلق.
 بەلنى باغلاپ ياش-قېرى بارى،
 ئەۋزەللىكىنى قىلدۇرساق جارى؛
 كېلەر چوقۇم يېڭى ئىستىقبال،

* * *
 تەرىپىڭنى سۆزلىسەم قانچە،
 تۈگمەيدۇ سېنىڭ خىسلىتىڭ.
 پۈتۈلگەندۇر شۇڭا تارىخقا
 گۆھەر زېمىن دەپ سېنىڭ ئېتىڭ.
 پاراغەتنىڭ ئاساسى سەندە،
 سانائەتنىڭ ئاساسى سەندە.
 بۇ بايلىقنى سېخى تەبىئەت
 قىلغان ساڭا مەڭگۈ بەخشەندە.

مانا مۇشۇ گۆھەر زېمىنى
 بۈگۈنكىدەك ياشىنىتىپ، گۈللەپ؛
 قالدۇرۇپتۇ بىزگە ئەجدادلار
 جان-دىل بىلەن سۆيۈپ، قەدىرلەپ.
 ئاسراپ ئۇنى كۆز قارىچۇقىدەك،
 ئەتتۈرلەپ، ساقلاپ ئەزىزلەپ.

تەلەت ناسىرى

ئالتاي ئارمانلىرى

بۇ يىل مايدا مەلىكىت بويىچە ئىدەبىيات-ئىئىت ساھەسىدىكىلەرنىڭ يېزا-قىشلاقلارغا مەدەنىيەت يەتكۈزۈش ياتالىقىنى ئېلىپ بېرىلغاندا، مەن ئايتونوم رايونىمىزدىن تەشكىللەنگەن ئۆمەك تەركىبىدە ئالتاي ۋىلايىتىنىڭ يېزا-قىشلاقلارغا باردىم. يېزا-قىشلاق تۇرمۇشى ماڭا كۈچلۈك ئىلھام بېغىشلىدى.

يايلاق ھىجرانى

تېپىرلايدۇ يۈرىكىمدە ئارمانلار
 قاندۇرماستىن مېنى شېرىن ئۇيقۇمغا.
 زۇقا ① كۆكتىن تاشقا ئۇرغان خەنجەردەك،
 شارقىراتمىلار روھلىرىمنى چاقىنتار.
 گۈلدار زېمىن تاراتقان خۇش پۇراقلار
 يۈرىكىمنى باھار كەبى ئىللىتار.

كۈي كۈيلىدىم كەڭ يايلاقنىڭ باغرىدا،
 ئاۋازىمنى جاراڭلاتقىن كۆك ئاسمان.
 چىمەنلەردە ئۇسسۇل ئويناپ قانمىدىم،
 بېيلىرىمنى ئېلىپ قالغىن بۈك ئورمان.
 خىياللىرىم قاچماق بولۇپ يۇلقۇنار
 تۇمانلارنى غىدىقلىغان چوققىغا.

① زۇقا — قازاق خەلقىنىڭ باتۇرى.

ئارچا ھىدى ئاشنا بولغان سابالار
 نىچۈن مېنى ئۆز ئىلكىڭگە ئالمايسەن؟
 گۈل بەرگىدەك تىترەپ تۇرغان جىسمىمنى
 بۆلجۈرگە نلەر قۇچقىغا سالمايسەن؟

خۇش ناۋالار ياڭراتقان تاغ قوشلىرى
 قوشۇپ ئالغىن مەرغۇللارغا بىر ئۈنى،
 ناخشىمىزدىن ئېچىلغاندا، غۇنچىلار
 بىللە سەيلى قىلايلى بىز ھەر گۈلنى.

تاشنى تاشقا ئۇرۇپ قاچقان سۈزۈك سۇ
 كۆز تىككەنگە قايرىلسىمۇ باقمايسەن،
 نىچۈن مۇڭلۇق خىيال باسقان يۈزۈمگە
 ئەندىكتۈرۈپ مارجىنىڭنى چاچمايسەن.

بولماسمىدى رەڭدار گۈللەر-گىياھلار
 ئاشىقلاردەك شىۋىرلاشقاق، سىرداشساق،
 ناز-كەرەشمە، خۇلقلارنى شاخلىتىپ،
 بەزەن يېنىپ، بەزەن ئۆچۈپ قېىداشقاق.

ئۈركۈمەڭلار بۇغا-مارال، كېيىكلەر،
 يېقىپ ئالاي يۈزۈڭلەرگە يۈزۈمنى،
 دىل مېھرىنى تىللىرىمدا ئاڭلىتاي،
 چۈشەنمەستىن تۇرساڭلارمۇ سۆزۈمنى.

چوپان بولاي سىلەرگە ئەي، تايچاقلار
 مەرەپ، كىشەپ توسۇپ ئالغىن يولۇمنى،
 پەريادلارغا تۇراقسىز مەن، ئاجىزمەن،
 نالەڭلەرگە يەم قىلدۇراي زورۇمنى.

ئېيتقىن، ساڭا ئوغۇل كېرەك ئەمەسمۇ،
 ئاق ئۆيلەرنىڭ تۆرىگە تاج چال ئاتا؟
 مېنى ئالداپ ئېلىپ قالساڭ بولماسمۇ،
 شوخ قىزىڭغا بولار ئىدىم دىلرەبا!

كەمپىر ئانا چېلىكىڭنى ماڭا بەر،
 قازىنىڭنى تاغ سۈيىگە قاندۇراي،
 كېلىنچەكلەر كۈلسە كۈلسۈن ئارقامدىن،
 كۈلكىسىنى خىسلىتىمدە قالدۇراي.

قازاق قىزى قاراۋەرمە بېشىمغا،
 ئاقلرىدا ئاق كۆڭلۈڭنىڭ يازى بار،
 پەرىشتىدەك سىلاش ئۈچۈن بېشىمنى
 كەلسەڭ مەندە ئالتۇن سۆيگۈ نازى بار.

قۇرام تاشلار، تۈۋى يوق ھاڭ-قىيالار
 كۆزلىرىمنىڭ كۈيۈپ تۇرغان يالقۇنى،
 يۈرىكىمنى داپ چالدۇرماق بولساڭ گەر
 يۇتار سېنى قەيسەرلىكىم شاۋقۇنى.

بولسام ئەگەر تۆڭگىلەرنىڭ ئۆركىشى
 چوققىلارغا بەس سالاتتىم زېرىكمەي،
 ئۆمرۈم بويى تاغ تىكلەيتتىم ئەجرىمدە،
 يىغقانلىرىم چېچىلسىمۇ تېرىكمەي.

ئامالسىز مەن، يارامسىز مەن، يايلىقىم،
 مېھىنىڭنىڭ سىرلىرىنى بىلىپ قال،
 ئۈزگەن گۈلدەك قايتتىم تىنجىق شەھەرگە،
 ھىجرانلاردا سەنمۇ بىللە يېنىپ قال!

بۈركۈت

تاغ-تاشلارنىڭ غوجىسى كىم، چاقىرسام،
 كەلدى تاغدىن كىم-كىم، دېگەن سادالار،
 ئېسىل جاۋاب ئالدىم سېنىڭ قەھرىڭدىن
 ئىرادىنى تاۋلايدىكەن جاپالار.

قاناتلىرىڭ بۇلۇتلارنى تۈزىتىپ،
 سالار ئىكەن يەر-ئاسماننى لەرزىگە.

ئايدىڭلاردا گويا كۈمۈش سىياقنىڭ،
ئايدىڭ كۆلىنى خۇش كۈلدۈرەر ئاي بولۇپ،
ئۇن-تىنسىزلا سۆيۈشىدۇ ئاشىقلار،
سەندىن كۆچكەن ھېس-تۇيغۇغا باي بولۇپ،

داۋرىڭى يوق مۆجىزەڭنىڭ سېھرىدىن
گۈلشەندە گۈل دۇردانىسى ھەيرانە،
مۇشتاقلىقنى ئۇزاقلاردىن ئىزھار قىپ
سېغىنغانلار ھىجرانڭدا سەرسانە.

تۇرقۇڭ كۆزۈم گەردىشىدە پەيمانە،
ئويلىرىمغا قېنىپ قالغىن ئاق قېيىن.
ئېلىۋالدى ھىجرىڭ ئەقلى ھوشۇمنى،
پاك زاتلارغا ئاق ۋەسلىڭدە باق قېيىن.

ئالتۇن دىيار

چوققىلاردەك قىرلاپ بادام بۆكۈمنى،
ئەركىلەردەك سېنى دەسسەپ يۈرمەن،
جىلۋىلەنسەڭ گويا ئالتۇن ئاپتاپتەك،
گۈللىرىڭنىڭ لەئلى، ياقۇت كۆزىمەن.

شاھزادىسى بولدۇم ئالتۇن ئوردىنىڭ
قەدەملىرىم ئىزسالغاندا باغرىڭغا،
ئىللىقلىقنىڭ قۇچقاندا ھېس-تۇيغۇمنى،
ياتىراشنى ئۇيات بىلدىم ئالدىڭدا.

قېرىندىشىم ① ئۆتۈپتۇ بىر زامانلار
گۈل باغرىڭنى قىلىپ يۇرتى-ماكانى.

كۈن چاقسىمۇ كۆزلىرىمنى تىكىلىپ،
قېتىپ قالدىم پەرۋازىڭنىڭ پەيزىگە.

چوققىلارنىڭ تاجىكەن، دەپ تەلمۈرسەم،
تاغنى تاشلاپ ئوخچىدىڭ كۆك قەرىگە،
جاسارەتتە يەر-ئاسماننى قامدىغان
شاھ ئىكەنسەن بۇ ئىقلىمنىڭ بەرىگە.

كۆزلىرىڭدىن چاقىنغاندا ئۈمىدىم،
بولدى چېقىن تومۇرۇمدا ئاققاندەك.
پاتماي تەنگە خۇشاللىقىم، سۆيۈندۈم
گويا سەندىن ياشلىقىمنى تاپقاندەك.

شاماللارغا شاۋقۇن بەرگەن پەيلىرىڭ
يېتەر ئىكەن يالقۇنلارنىڭ دەردىگە،
قەيسەرلىكىڭ ئىرادەمنى تاش قىلىپ،
ئايلىنىدۇردى قەلىمىنى نەيزىگە.

ئاق قېيىن

ئۇيۇقلارغا تۇتاشقان بىر ئاق ئورمان
ئارزۇلىرىم قۇچماق بولۇپ ئاقىدۇ،
ئاپئاق تاغلار ۋەسلى كەبى نۇر جىلۋەڭ
ئەسلىرىمدە سۈرەت بولۇپ ياتىدۇ.

شاخلىرىڭنى تارىغاندا شاماللار
ياپراقلىرىڭ بىر-بىرىنى ئۆپەركەن،
سەندە سۆيگۈ، ئىشتىياقنىڭ مەشئىلى
يۈرەكلەردىن يۈرەكلەرگە كۆچەركەن.

① قېرىندىشىم — ھەدەم خالىدە ناسىرئۇا 50-يىللارنىڭ باشلىرىدا ئالتايدا ئوقۇتقۇچىلىق

قىلغان.

بۈگۈن كېلىپ قۇچىقىڭدا ياپرىشىم ساڭا بولغان ئامراقلىقىڭنىڭ داۋامى.

ئۆركەشلىگەن سۆزلىرىڭنىڭ شاۋقۇنى سۆزلىرىمنى ئايلاندۇردى ناخشىغا. سادىغىسى بولسۇن ياڭراق كۈيلىرىم سەندە ئۆسۈپ، سېنى سۆيگەن بارچىغا.

سادا قەتجان ھاجى

تۇپراقلىرىڭ زەر سۈمۈرگەچ قۇياشتىن خەزىنىگە ئايلىنىپتۇ تاغلىرىڭ. كېچىلەردە يۇلتۇزلارغا يار بولۇپ، تولۇن ئايدەك ئۆتىدىكەن چاغلىرىڭ.

قاشلىرىڭدىن چاچراپ چىققان گۆھەرلەر مېنى قانچە تارتىمىسۇن ئۆز مەيلىگە. تېگىشمەيمەن ئۇنى ھەرگىز دىلىدىكى شۇ سۆيۈملۈك ئالتايلىقلار قەدرىگە.

ھەممىنىڭ سۆيۈملۈك ئانىسى ۋەتەن

سەن ئۈچۈن بەھە يۈت تۇرىدۇ تاغلار، سەن ئۈچۈن ئاسماننىڭ چېرىدۇ پارلاق، سەن ئۈچۈن ياشىرىپ تۇرىدۇ باغلار، سەن ئۈچۈن قۇشلارنىڭ ناخشىسى ياڭراق.

سەن ئۈچۈن ھەممىنىڭ قەلبىدە ئىمان، سەن ئۈچۈن ياشايدۇ جىمى مەۋجۇدات، سەن ئۈچۈن ھەرۋاقت ئويغاقتۇر زامان، سەن ئۈچۈن پىدادۇر قىسمەتلىك ھايات.

ئۇلۇغ سەن ئالەمدە، ئۇلۇغ سەن مەڭگۈلۈك بەختىڭنى ھېچكىمىمۇ قىلالمايس خاراپ. مەن ئۈچۈن سەن گويىا دىلرەيا سۆيگۈ، ۋەسلىڭنى بىر ئۆمۈر قىلمەن تاۋاپ.

بەلكىم... نېمىگە ئامراقسەن، نېمىدىن بىزار؟ نېمىگە ئوچ بولدۇڭ ۋە نېمىگە زار؟ ئېيتىساڭ بىلمەيمەن، بىلمىسەم ئەگەر قانداقمۇ بولمەن ساڭا غەمگۈزار؟

ۋەتەن قەسدىسى

ئۇلۇغ سەن ئالەمدە، ئۇلۇغ شۇ قەدەر، ھەممىنىڭ سۆيۈملۈك ئانىسى ۋەتەن. سەندۇرسەن ئىشقىمنى بەخش ئەتكەن دىلبەر، قەلبىمنىڭ شادلىقى، قايغۇسى ۋەتەن.

نېمە ئۇ گۈل دېگەن، سۇلىدۇ ئاخىر، نېمە ئۇ نۇر دېگەن، ئۆچىدۇ يەنە. نېمە ئۇ قاشتېشى، ئالتۇن، جاۋاھىر، ھەممىدىن ئۇلۇغ بوپ تۇرۇپسەن ئەنە.

پارلىدى قۇياشمۇ، ئاخىرى پاتتى، ئاينىڭمۇ نۇرلىرى شۇقەدەر خىرە. سېنىڭىز ئالەمدە قاچان تاڭ ئاتتى؟ ۋە بولدى چىرايلىق قايسى مەنزىرە؟

دېڭىزلار ئۇخلايدۇ دولقۇنلىيالمى، دەريالار ئۇخلايدۇ چۆكۈپ قايغۇغا. بۇلاقلار ئۇخلايدۇ بۇلدۇقلىيالمى، سېنىڭىز بۇ دۇنيا كېتەر ئۇيقۇغا.

بەلكىم يوقتۇر سېنىڭ ئامراق نەرسەگىمۇ،
 بەلكىم ئۆچ ئېلىشنى قالغانسەن ئۇنتۇپ،
 بەلكىم چىن كۆڭلۈڭدىن كەتمەسسەن خالاپ،
 بەلكىم ياشاي دېسەم غەمگۈزار بولۇپ.

بەلكىم ھېچنېمىنى ئېيتىپ يۈرمەسسەن،
 بەلكىم شۇنچە تەستۇر سىرنى يوشۇرماق،
 بەلكىم ھېچنېمىنى مەنمۇ بىلمەسسەن،
 بەلكىم ھەر ئىككىمىز غەمكىن يوپۇرماق.

بەلكىم يامغۇر بولۇپ سەن تۆكۈلگەنسەن،
 بەلكىم يامغۇر سىڭگەن زېمىندۇر قەلبىڭ.
 بەلكىم شۇ زېمىندا گۈل بوپ ئۈنگەنسەن،
 بەلكىم بىر كۈن گۈلدەك ئېچىلار ۋەسلىڭ.

بەلكىم ئارامىڭنى بۇزار ئويغاق تاڭ،
 بەلكىم ئويغا سالار سېنى جىمجىت تۈن.
 بەلكىم سېنى سۆيۈپ يۈرگىنىم بىلەن
 سۆيگۈ ئەرزىمەستۇر بەلكىم سەن ئۈچۈن.

مەھەممەتجان سادىق

ئاتام ئۆتكەن يۇرت، ئانام ئۆتكەن يۇرت

كۆيۈۋاتقان قىزىل يۇلغۇن

غۇلجىدا قىزىڭنى ئوي قىلغان كۈنى يازۇ دوستلىرى بىلەن خىلق باغچىسىغا كېلىپ،
 ئەغەنجان قاسىم باشلىق ئىنقلابى قۇربانلار قەبرىلىرىگە كۆل ئويىدىغان ئادەت بارلىققا كەلدى.

ئۇن سېلىپ يىغلاۋاتقان،
 يۈرەك كۆيىدۇ.
 ئۆلگەنلەر بىلەن
 تىرىكلەر رىشتىسى
 ئۇلىنار بىر-بىرىگە
 قەبرە ئالدىدا.

بۇلامدۇ ئۆلدى، دېگىلى،
 ئۆلگەنلەر
 ياشسا خۇددى تىرىكتەك
 پەرزەنتلىرى يادىدا؟

قورقتالمىدى جاپا ۋە ئۆلۈم،
 ئاتقا مىندۇق،
 غىلاپلاردىن چىقتى چاقماقلار...
 ۋىزىلداپ ئوق ئۇچقان يىللار

كىملىرىنىڭدۇر بۇ قەبرىلەر،
 تىزىلغان جەڭچىلەردەك
 تۇرار يانمۇ يان،
 ئالدى گۈل،
 ئالدى باغ،
 ئىلى ئالەم -
 رىۋايەتتىكى بىر گۈزەل جاھان.
 جىم
 تىڭشىغىنە،

قانچىلىك دەردلىك مەجنۇن ناۋاسى،
 ئالدىدا

يۈرەك كۆيىدۇ.
 مۇھەببەت

ئالەمدە سىرلىق بىر قۇدرەت،
 ئۆزىنى تىغلاۋاتقان،

تېخى يادىدا .

قاشلىرى قارا ،

كۆزلىرى قارا ،

قىرقما بۇرۇتى قارا

ئاشۇ بىر ئادەم

كۆز ئالدىدا .

ئەل-يۇرتنىڭ سۈيىدە ئېقىپ

ئوتىدا كۈيمە پىمىدى

ئاشۇ بىر دانا

كېچە-كۈندۈز غېمىنى يەپ .

بېشى ئىشلىگەن تۈگمە ندەك ،

تىلى تاپمىغان تىنىم ،

قەلىمى قەغەزدە ماڭغان كېچىلەپ

ئەركىنلىكنى دەپ... .

كۆرۈنگەن ئاتامنىڭ كۈلكىسىدە ،

ئانامنىڭ كۈلكىسىدە

بىز ئىزدەپ جەڭگە چىققان

گۈلگۈن تاڭ-سەھەر .

بالىلار ئاستىدا ئات ،

كۆكەرگەن تال-چىۋىقلار ،

ئېچىلغان گۈل-چېچەكلەر ،

ياڭرىغان ناخشىلار

جۇشقۇن شۇ قەدەر... .

كىملىرى بۇ؟

پىكاپلار قاتار تىزىلىپ

توختىدى قەبرىلەر ئالدىدا ،

چۈشتى مەختۇم سۇلۇلار ،

چىن تۆمۈرلەر ئارىسىدىن

ھەممىنىڭ ئالدىدا ئاق كۆڭلەك كىيىپ .

ئاق ياغلىق تاڭغان

گۈزەل پەرىزات ،

تارقىلار جەننەت پۇرىقى

تېقىمىدىكى چېچىدىن... .

قەبرىدىكى قىرقما بۇرۇتلۇق

داناغا قويۇپ قويغاندەك

ئوخشايدىغان .

گۈلى بارمانچىسىز دوپپىلىق

كېلەر يېنىدا .

كۆرگىلى بولسىدى شۇ دەم

يېرىپ تومۇرلىرىنى ،

ئاقىدىكىن قانداق بىر ھېسسىيات

بۇ قوشماق گۈلدەك

قىز-يىگىتنىڭ قېنىدا؟

قويدى گۈل قەبرىگە !

گۈل-كۆڭۈلمۇ؟

گۈل-مۇھەببەتمۇ؟

گۈل-ناخشىمۇ

ياڭرىغان

ياشلىقنىڭ داۋىنىدا .

چېچەكلەيدۇ بۇ مۇھەببەت

كۈيۈۋاتقان قىزىل يولغۇندەك ،

قالسىمۇ

ھاياتنىڭ دەشت-باياۋانىدا... .

ئۈن-تىنىسىز تۇرار ئالدىدا

قەبرىلەرنىڭ ،

بىلىمىدىم ، نېمە دەۋاتقاندۇ

ھاياجانلىق يۈرەكلىرى؟

ھەر قەبرىە ، ئالدىدا گۈل-چېچەكلەر ،

ھەر قەبرىە ئالدىدا گۈلباھار ،

ئەمەسمۇ بۇ

ۋاپادار ياشلىقنىڭ

چىرايلىق كۆرەكلىرى؟!

ھاي ، ھاي ، يۆلەن ،

ناغرا-سۇناي ياڭراپ باراتتى ،

ئىككى چېتى ئاق تېرەكلىك

كېلىدۇ تېخىچە يېشىلمەي زادى
بۇ گۈزەل ئالەمنىڭ يوشۇرۇن سىرى،
بۇ ئالەم ياماننىڭ، دەيسەن بەزىدە،
رەڭمۇ رەڭ،

ھەر قىسما ئويۇننى كۆرۈپ،
كۆڭلى ئاق ئادەمدە بىر ئىزگۈ ئارمان
يالىدۇ قۇياشتەك لاۋۇلداپ كۆيۈپ،
قالارمۇ يېشىلمەي ئالەمنىڭ سىرى،
يورۇتار تەسكەينى قاچانمۇ قۇياش؛
يورۇسا جاھاننىڭ بۇ پىنھانلىرى
گۈللەيتتى چېچەكلەپ ھەتتا قارا تاش.

شاۋقۇنلۇق سادا

كېچىچە ئۇخلىيالىمدى شاۋقۇنلۇق سادا،
كۈندۈزۈمۇ ئاسمان پەرىشتىسى قۇلاقلىرىدا،
ئاڭلايدۇ خىمىجت يېشىل ئاق تېرەك،
شۇ مەغرۇر ئاۋاز
كەڭسايىنىڭ ئوتلاقلىرىدا،
ئۇ ھامان يۇمالمايدۇ كۆز،
ئۇ ھامان يېپىلىدۇ
قوڭۇر يەر،
كۆك ئاسمان ئارىسىغا.

ئۇ گويا سوزۇلغان سامان يولى،
ئۇ گويا ئېقىۋاتقان جۇشقۇن ناخشا،
ئالەمنىڭ ئوي-چوڭقۇر دالىسىغا،
ئاقىدۇ توختىماي نەگە،
بارمىدۇ
يېتىدىغان
ھەسەن-ھۆسەندەك

گۈلگۈن مەنزىلى؟
ھايات ئۇ، ئەنە شۇنداق:
بۇ ۋادىدا
ئەتە ئوغلۇمنىڭ،

يول ئارىسىدا،
ئابرالدىن ئۆرلىگەن ئالتۇن قۇياشنىڭ
ئالتۇن نۇرى
چاقنايدۇ ناخشا ئۇچقان
ئىلىنىڭ دالىسىدا!

ئىلى

ئاتام ئۆتكەن يۇرت، ئانام ئۆتكەن يۇرت،
كېنىدىك قانلىرىم تۆكۈلگەن ماكان،
يۈرىكىم مېنىڭ ھەمىشە ملا ئوت،
جاھان ئىچىرە ئۆزۈڭ بىر جاھان!
سەنچىلىك بارمۇ باغۇ ئېرەمى،
ئۆزۈڭ ئالەمدە يىگانە گۈلباغ،
چۈشىدۇ ھەتتا ئەرەش سەنىمى
شاخ-شاخلىرىڭدىن شىرنە ئاققان چاغ...
گۈزەل تاغلىرىڭ پەرىشتە ھۆسىنى،
بۇندا داغدىن ئايرىلاتتى ئاي.
ئەزىز ئانامنىڭ ئاق سۈتلۈك كۆكىسى
بۇلاقلىرىدىن زەم-زەم ئاققان ساي،
شۇنچىلىك مۇنبەت دالا-تۈزلىرىڭ،
ئالسىن مېۋە تەرسەڭمۇ تاشنى،
يېشىل قارىغاي سېنىڭ سۆزلىرىڭ،
چىللايدۇ توپىغا نۇرلۇق قۇياشنى...
ئانا ماكانىم،
ئانا ماكانىم،

كېنىدىك قانلىرىم تۆكۈلگەن ئىلى،
يانار قۇياشتەك سۆيگۈ-ئارمانىم،
ھەمىشە شېئىر ئوغلۇڭنىڭ دىلى!

گۈللەيتتى ھەتتا قارا تاش

كەلدى بۇ دۇنيادا ياقا سىقىشىپ
يول بەرمەي كۈن ۋە تۈن بىرىگە بىرى.

ئۆگۈنلۈككە نەۋرەمنىڭ
ناخشا، غەزىلى!

ماۋزۇسىز

ئايىز كېچە،

قۇياشسىز كۈندۈز

كۆزىسىز ئادەم كۆرگەن ئالەممۇ؟

بولمىسا، دىل-باغرىڭدا كۆز

بولمامدۇ كور كۆزلۈك ئادەممۇ؟! *

*

كۆڭلىمىز ئاپئاق سۈت تولغان پىيالە،
خۇش چاقچاق مېجەزىمىز-ئاپتاپلىق باھار.

مۇساجان يۇنۇس

بۇ دۇنيا جەسۇرلارغا ئىجىل، ئامراق

بۇ دۇنيا

سەھىرى، زاۋالى بار ھەر بىر كۈننىڭ،

قۇزغۇنى، بۇلبۇلى بار باغلارنىڭمۇ.

يورۇقى، زۇلمىتى بار ھەر بىر تۈننىڭ،

قار-مۇزى، گۈللىرى بار تاغلارنىڭمۇ.

ھەر كۈنى سېخىي قۇياش كۈلۈۋەرەمس،

گاھىدا توسۇۋالار بۇلۇت، تۇمان.

ھاياتتا كۈندە بايرام بولۇۋەرەمس،

كېتەر گاھ يۈرەكلەرنى چېقىپ چايان.

ھەر كىمگە ئەمەس شادلىق مەڭگۈ باقى،

كۈلگەنلەر يىغلايدىغان چاغلارمۇ بار.

ناخشا-ساز، ئۇسسۇلدىن چىرايلار لالە،

سۆيگۈمىز ساندۇقى خۇددى بىر ئانار.

بىز شۇنداق بىر يۇرتكى،

بىز شۇنداق بىر ئەل،

بىلمەيمىز زادىلا قۇۋلۇق، شۇملۇقنى.

كەتمەندە كۆكەرتىپ كەلدۇق ھەر مەھەل،

لاۋۇلداپ ئوت كۆيگەن چەكسىز قۇملۇقنى.

ئۆزگەرەمس زادىلا ھىيلە-مىكىردىن

بىزنىڭ ئاق كۆڭلىمىز،

مىجەز-خۇيىمىز

قۇياشتەك يالقۇنلۇق، گۈزەل پىكىردىن

بولماسمۇ گۈل ئېچىپ دەشتتە تويىمىز؟

سېمىزلار بولۇپ قالار گاھى داقى،

زىمىستان ئارقىسىدىن كېلەر باھار.

تۈنۈگۈن مەن كاتتا دەپ كېرىلگەنلەر،

بوپ قالار بۈگۈن بەلكىم قارا مالاي.

مىڭ ئۆلۈپ ئاران-ئاران تىرىلگەنلەر

ئاسماندا ئەتە بەلكىم پارلىغان ئاي.

ئامەتنىڭ، ئاسايىشنىڭ دۇردانىسى

رىيازەت قۇملۇقىغا كۆمۈكلۈكتۈر.

يورۇقلۇق، نۇر-زىياننىڭ پەرۋانىسى

لاۋىنىڭ ئوكيانغا چۆمۈكلۈكتۈر.

ھاياتتا ئازاب نۇرغۇن، كۈلكە نۇرغۇن،
ئېگىز-پەس ئەگرى-توقاي ئىنسان يولى.
جاھاننىڭ مېھرى نۇرلۇق (گاھى سۇلغۇن)
ھەرقاچان گېلىمىزدا. ئەجەل قولى.

ھاجەتسىز ئازاب ئۈچۈن بۇقۇلداشلار،
بۇ دۇنيا جەسۇرلارغا ئىجىل، ئامراق.
غالىپتۇر ئەقىدىسى ئۇيۇلتاشلار،
كۈلكىلەر رىيازەتكە مەڭگۈ مۇشتاق.

بىر نەرسەم كەم

بۇ ئالەمگە يىغلاپ تۇغۇلدۇم،
نېمىگىدۇر بولۇپ ئىنتىزار،
ئوغۇز سۈتى بەردى جان ئانام،
يىغام ئۆچتى (بېسىقتى خۇمار).
تەسكىن تاپتىم پەقەتلا بىردەم،
بىر نەرسەم كەم، يەنە بىر نەرسەم.

گۈلخان ياقتىم ئانام قەلبىگە
ئوماق كۈلۈپ تايىتاڭلاپ مېڭىپ.
گۆھەر، دېدى ئەزىزىم دادام
مېنى مەھكەم باغرىغا تېڭىپ.
قەدىردانلار كۆرسەتتى كەرەم،
بىر نەرسەم كەم، يەنە بىر نەرسەم.

تال چىۋىقىنى ئات ئېتىپ مېنىپ،
شاماللارنى قوغلىدىم تىنماي.
تۇرنىلارغا بۆكۈمنى ئېتىپ،
سۇ يۈزىدىن سۈزۈپ ئالدىم ئاي.
بىغەملىككە بولدى كۈنلەر يەم،
بىر نەرسەم كەم، يەنە بىر نەرسەم.

بولۇپ قالدىم مۇڭلۇق، خىيالچان،
سىلاپ بېقىپ بۇرۇتلىرىمنى.

بىر كىملىرىگە تىۋىنىپ پىنھان،
ھۈرۈپ چىقتىم دۇرۇتلىرىمنى.
ئۆز ئىلكىگە ئالدى مېنى غەم،
بىر نەرسەم كەم، يەنە بىر نەرسەم.

قۇياش كۆچۈپ كەلدى كۆزۈمگە،
چىنار كەبى ئۆستى بويۇمۇمۇ.
دەريا مەندىن قالدى ئەيمىنىپ،
دىلدار بىلەن بولدى تويۇمۇمۇ.
مېنى سۆيدى مەن كۆيگەن سەنەم،
بىر نەرسەم كەم، يەنە بىر نەرسەم.

ئاۋۇندۇردۇم كۆڭلۈم بېغىنى،
باغرىمغا چىڭ بېسىپ بالامنى.
چۆنتىكىمگە پاتىمدى پۈلۈم،
جۈدە تىمدىم قوي ھەم كالامنى.
ياشاش ئۈچۈن تاپتىم خېلى پەم،
بىر نەرسەم كەم، يەنە بىر نەرسەم.

قولۇم يەتتى نەگىلا سۇنسام،
ئاسمانغىمۇ تاقاشتى بېشىم.
ئامەت ماڭا تاشلاندى شىردەك،
نەگە ئاتسام دەل تەگدى تېشىم.
ئاھ ئۈرىمەن يەنە دەمىۈ دەم،
بىر نەرسەم كەم، يەنە بىر نەرسەم.

ئارمانلاردىن تۇغۇلدى ئارمان،
ئارمان بىلەن جۇش ئۇردى قېنىم.
ئارمان بىلەن ئۆز ئىكەن جاھان،
ئارمانلارغا قانىمدى دىلىم.

ھاياتىمغا ئارمان بەردى تەم،
بىر نەرسەم كەم، يەنە بىر نەرسەم.

خىير-خوش، پىرشارى

(فانتازىيلىك پوۋېست)

مەخپىيەتلىك ئىدارىسىنىڭ باشلىقى ئىشخانىغا كىرگەن نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ سالىمغا:

— بىر مىنۇت كېچىكتىڭىز، — دېدى نارازى ھالدا سائىتىگە قاراپ قويۇپ، — بىزنىڭ ئىشىمىز مىنۇتنى ئەمەس سېكۇنتى بىرلىك قىلدۇ، جۇڭشياۋ. سېكۇنت ئىچىدە قانداق ئىشلارنىڭ يۈز بېرىدىغانلىقى سىزگە ناھايىتى ئېنىق، — ئۇ جۇڭشياۋنىڭ قىزىرىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ سەل يۈمشىدى، — قېنى، ئولتۇرۇڭ، بۈنىڭدىن كېيىن كېچىكىشىنى ئادەت قىلماسلىقىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن.

نۇرۇل جۇڭشياۋ دائىم قاپقىدىن مۇز يېغىپ تۇرىدىغان سۈرلۈك باشلىقتىن كۆزىنى ئىتتىك ئۈزۈپ، ئورۇندۇق تەرەپكە قوزغالدى. كېتىۋېتىپ ئىچىدە بۇ ئادەم كۈلۈشىنى بىلەمدىغاندۇر، مۇنداق ئادەم بىلەن ئۆتكەن ئايالنىڭمۇ جېنىغا ۋاي، دەپ ئويلىدى. — ئىشلىرىڭىز قانداقراق؟

نۇرۇل جۇڭشياۋ خىزمىتىدىن ئىككى كۈندە بىر قېتىم دوكلات قىلىپ تۇرۇۋاتقانلىقى، باشلىقنىڭ ھەممىدىن ئوبدان خەۋرى بارلىقىنى ئېسىگە ئېلىپ قىسقىلا جاۋاب بەردى: — جايدا.

— سىز ئەمدى ئۇ يەرگە يۆتكىلىپ بارغانلىقىڭىزدىن نارازى ئەمەستۇرمىسىز؟ نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ قىزىللىق ئەمدىلا تارقالغان يۈزى يەنە قىزاردى. باشلىق

ئۇنىڭغا ئىككى ئاي بۇرۇن پەن تەتقىقات ئورنىنى مۇھاپىزەت قىلىشقا بەلگىلەنگەنلىكىنى ئۇقتۇرغاندا، ئۇنىڭ بۇ يۆتكىلىشتىن نارازى بولمىغانلىقىنى ئېسىگە سېلىپ قويغانىدى. — مەن ئۇ يەردە ئادەم چۈشىدىمۇ كۆرمەيدىغان ئىشلارنىڭ يۈز بېرىدىغانلىقىنى

«تارىم» ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا قوبۇل قىلىنغان ئەسىر

ئويلىمىغان ئىكەنمەن .

— بىزگە مەلۇم بولغان ئالامەتلەردىن، ئۇ يەردە ئويلىمىغان ئىشلارنىڭ يۈز بېرىپ قىلىش ئېھتىمالى بارلىقىنى مۆلچەرلىگىلى بولاتتى، — باشلىق نۇرۇل جۇڭشياۋغا قارىماي، قوللىرىنى كەينىگە تۇتقىنىچە كەڭ، ئازادە ئىشخانىدا ئاستا مېڭىشقا باشلىدى. پولىغا تولدۇرۇپ سېلىنغان قېلىن گىلەم ئۇنىڭ قەدەم تىۋىشىنى ئاڭلاتمايتتى، — ئۇلار، — باشلىق تورۇسقا قاراپ قويدى، بۇ ئۇنىڭ تاشقى پىلانت ئادەملىرى دېگىنى ئىدى، — بىزنىڭ ئۇچار تەخسىگە تاقابىل تۇرالايدىغان قوراللىرىمىز «شەپەق — 301» نىڭ لايىھىسىنى ئوغرىلاش ئۈچۈن كۆپ قېتىم ئۇرۇنۇپ باقتى، لېكىن قولغا چۈشۈرەلمىدى. سىز بۇ جەھەتتە ئالاھىدە تىرىشچانلىق كۆرسەتتىڭىز.

نۇرۇل جۇڭشياۋ باشلىقنىڭ گېپىنى بۆلۈپ سۆز قىستۇردى:

— كەچۈرۈڭ، مەن پەقەت تەۋەككۈل قىلىشقا جۈرئەت قىلالىدىم. ئادەملىرىنى قويۇپ بەرگىنىمگە ھازىرغىچە پۇشايمان قىلىمەن، تۇتۇپ تۇرغان بولساق خاتىرجەم بولاتتۇق.

— تەۋەككۈل قىلىشىمۇ كەسكىن پەيتتە ياخشى چارە دېيىشكە بولىدۇ. ئادەملىرىگە كەلسەك، بىر ھېسابتا قويۇۋەتكىنىڭىزمۇ ياخشى بوپتۇ، بولمىسا بىزگە يەنە خېلى ئاۋازچىلىكلەرنى كەلتۈرۈپ بەرگەن بولاتتى، — باشلىق جۇڭشياۋنىڭ ئۇدۇلىغا كەلگەندە مېڭىشتىن توختاپ سورىدى، — سىز ئۇلارنىڭ ھېلىقى زەمىرە ئىسىملىك مۇخبىر قىزى بىلەن، سىز «گۈلچى بوۋاي» دەپ ئاتىغان ئادىمى ھەققىدە بىرەر تىۋىش ئاڭلىدىڭىزمۇ؟

نۇرۇل جۇڭشياۋ جىددىيلىشىپ قالدى. ئۇ، باشلىقنىڭ تاشقى پىلانت ئادەملىرى بىلەن بولغان يوشۇرۇن ئېلىشىشى ئەسلىپ ئۆتۈشى، ھەم كېيىنكى سوئالدىن، ئۇلار لايىھىنى ئوغرىلاشقا يەنە ھەرىكەت قىلىۋاتقان ئوخشىمادۇ، دېگەن ئويغا كېلىپ قالغانىدى. باشلىق ئۇنىڭ ئالدىراپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ قولىنى كۆتۈردى:

— جىددىيلەشمەڭ، مەن بۇنى مۇنداقلا سوراپ قويدۇم. مېنىڭچە ئۇلار ھازىر «شەپەق — 301» نىڭ لايىھىسىنى ئوغرىلاشقا قارىغاندا، ئۇچار تەخسىنىڭ ئىقتىدارىنى ئاشۇرۇشقا كۆپرەك باش قاتۇرىدۇ.

جۇڭشياۋنىڭ چىرايىدىكى جىددىيلىك ۋە تەشۋىش، ئۇنداق بولسا مېنى نېمىگە چاقىرتتىڭىز، دېگەن تاقەتسىز سوئالغا ئالماشتى.

— سىز نېمىشقا تېخىچە ئۆيلەنمەيسىز؟

جۇڭشياۋ ئورنىدىن چاچراپ تۇرۇپ كېتىشتىن ئۆزىنى ئاران-ئاران تۇتۇپ قالالدى. ئۇ، بۇ مۇز چىراي ئادەمنىڭ ئاغزىدىن تۇرمۇشقا دائىر گەپ-سۆز چىقىشىنى، بولۇپمۇ جۈگۈنكى تۇيۇقسىز چاقىرتىلىشتىن مۇنداق سوئالنىڭ قويۇلۇشىنى ئەسلا خىيالغا كەلتۈرمىگەن ئىدى. بىراق ئالدىدا تۇرغان ئادەم ئۇنىڭ بىۋاسىتە باشلىقى ئىدى،

سورالغان سوئالغا خالسىمۇ-خالسىمۇ جاۋاب بەرمەي بولمايتتى. — بىزنىڭ كەسىپىمىزدىكى ئادەملەرگە كېچىپكەرەك ئۆيلەنگەن ياخشىمىكىن دەيمەن — دېدى مۇجىمەلرەك قىلىپ.

— توغرا ئويلايسىز، بالدۇر ئۆيلىنىش ئۆز پۈتىنى ئۆزى چۈشكەن بىلەن باراۋەر. نۇرۇل جۇڭشياۋ باشلىقنىڭ ئۇنى يوقلاڭ ئىشلار توغرىلۇق سۆزلىشىشكە چاقىرىمىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. ئون نەچچە يىلدىن بېرى ئۇنىڭ قول ئاستىدا ئىشلەۋاتىدۇ. تەقى-تۇرقى، يۈرۈش-تۇرۇشىدىن كىشىدە پەقەت ھەربىي بولۇش ئۈچۈنلا يارىتىلغاندەك تەسىرات قالدۇرىدىغان بۇ ئادەمنىڭ، مەيلى كىمگىلا بولمىسۇن تۇرمۇش توغرىسىدا سۆزلىگىنىنى پەقەتلا ئاڭلاپ باقمىغانىدى. ياكى بۇ ئادەم يېشى چوڭايغانسىرى كۆڭۈلچەك بولۇپ قېلىۋاتامدىكىن. ئەمما ئۇنىڭ ئۆيلىنىش توغرىلۇق قىلغان بىر-ئىككى ئېغىز گېپى نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ ئۇزۇن يىللاردىن بېرى قاتتىق ئىرادە بىلەن ئۇنتۇپ كېتەي دەپمۇ ئۇنتۇپ كېتەلمەيۋاتقان تۇنجى مۇھەببىتىنى ئېسىگە چۈشۈرۈپ قويدى. ئۇ يۈرىكىنىڭ تۈز سەپكەندەك ئېچىشىپ ئاغرىۋاتقىنىنى چىداملىق بىلەن يېڭىپ چىرايىدىن بىلىندۈرمىدى. ئەگەر شۇ چاغلاردا قىز ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالغان بولسا، ئەمدىلا 25 ياشقا كىرگىنىگە قارىماي ئۆيلەنگەن بولاتتى. كېيىنكى تۇرمۇشىدا ئۇ بىرنەچچە قىز بىلەن ياخشى كۆرۈشكەندەك بولۇپ ئۆتۈپ باقتى، لېكىن ھېچقايسىسى ئۇنىڭ قەلبىدىكى ھېلىقى قىزنىڭ ئورنىنى ئىگىلىيەلمىدى...

— سىزنىڭ K شەھىرىدە يۈز بەرگەن ئىشلاردىن خەۋىرىڭىز بارغۇ-ھە؟ نۇرۇل جۇڭشياۋ چۆچۈپ كەتتى ۋە بۇنى باشلىق بىلىپ قالدىمىكىن دەپ ئىتتىك ئۇنىڭغا قارىدى. باشلىق ئارقىسىنى قىلىپ تۇراتتى، بۇنىڭدىن كۆڭلى تىنغان جۇڭشياۋ يېنىك نەپەس ئېلىپ جاۋاب بەردى:

— بىلىمەن، گېزىت-ژۇرنال، رادىئو-تېلېۋىزوردا بېرىلگەن بارلىق خەۋەرلەرنى تولۇق ئاڭلىدىم، ئىچكى خەۋەرلەرنىڭمۇ كۆرۈشكە تېگىشلىكلىرىنى كۆرۈپ چىقتىم. نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ ئىچىنى ئېچىشتۈرۈۋاتقان ئاچچىق كۈچەيدى. ئەمدى ئۇ بەرداشلىق بېرەلمىدى، يۈزىگە تېپىپ چىققان قىزىللىق ۋە ئاچچىقتىن چىرايى سېزىلەرلىك پۈرۈشتى. يېقىن كۆرگەن ئادىمىنىڭ ئۈزۈڭدىن يىراقتا بولسىمۇ ھايات ئىكەنلىكىنى بىلىپ تۇرۇش كۆڭلۈڭنى توق قىلىدۇ. ئۇنىڭ دۇنيادىن ۋىدالاشقانلىقىنى ئاڭلاپ قالساڭ ئازابلىنىسەن، خېلى ۋاقىتلارغىچە خۇددى بىرنېمەڭ كەمدەك بىئارام بولۇپ، يېگەن-ئىچكىنىڭ تېتىماي قالىدۇ. ئەرزىمەس بىر تەگىشىش نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ قەلبىدە ئۆچمەس سىماسىنى قالدۇرغان ھېلىقى قىز بىلەن بولغان مۇناسىۋەتنى ئادا-جۇدا قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ توي قىلغانلىقى، بالىلىق بولغانلىقى ۋە بەختىيار ياشاپ كېلىۋاتقىنىدىن كۆڭلىنىڭ بىر يېرى توق ئىدى. ھەتتا بەزىدە ئۇ خىيالەن ئۆزى بىلەن بىللە تۇرۇۋاتقاندەك ھېس قىلىپمۇ قالاتتى. ئەنە شۇنداق ئويلاش، ئۇنى باشقا قىزلارغا

كۆڭۈل بېرىشتىن چەكلەپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ قىزنىڭ ۋاپات بولغانلىق خەۋىرىنى ئاڭلاش نۇرۇل جۇڭشياۋغا ئوچۇق ئاسماندا چاقماق چېقىلغاندەك تەسىر قىلدى. قىزنىڭ زەھەرلىك چېكىملىكلەر گۈرۈھى تەرىپىدىن گۆرۈگە ئېلىنىپ، ئاخىرى شۇلارنىڭ قولىدا ئۆلتۈرۈلگەنلىكى، ئۇنىڭ ئېرى ئۆچ ئېلىش ئۈچۈن زەھەرلىك چېكىملىك ياسايدىغان ناھايىتى چوڭ يەر ئاستى زاۋۇتىنى پارتىلىتىپ قۇربان بولغانلىقى گېزىت-ژۇرنال ۋە تېلېۋىزورلاردا ئارقا-ئارقىدىن خەۋەر قىلىندى. ئەگەر ئۇ ماڭا تەگكەن بولسا مۇنداق پاجىئەگە يولۇقمىغان بولاتتى، دېگەن بىر ئوي نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ يۈرىكىنى پارە-پارە قىلىۋېتەتتى. تاشقى پىلانت ئادەملىرىنىڭ «شەپەق-301» نىڭ لايىھىسىنى ئوغرىلاشقا ئۇرۇنغان ھەرىكەتلىرى ئۈستىدىن غالىب كەلگىنى ئۈچۈن دەرىجە ئاتلىتىپ بېرىلگەن جۇڭشياۋلىق ئوتۇانسۇ قايغۇسىنى يېنىكلىتەلمىدى. مۇشۇنداق كۈنلەردە باشلىقنىڭ ئۇنى چاقىرتىپ، ساقايماس يۈزەك يارتىشىنى تاتىلغاندەك، ھەممە ئۈچۈن ئوچۇق-ئاشكارا بولغان بۇ ئىشنى ئەسلىتىپ ئۆتۈشتىكى مەقسىتى نېمىكىن؟!

نۇرۇل جۇڭشياۋ باشلىقنىڭ كەڭ، تولۇق، سەل ئېگىلگەن گەۋدىسىگە گۇمان بىلەن نەزەر تاشلىدى.

— بىلەمسىز، بىرقانچە دۆلەتنىڭ رازۋېتكا ئورگانلىرى شۇ قېتىمقى پارتىلىشقا گۇمان بىلەن قارىماقتا، — باشلىق ئاستا كەينىگە ئۆرۈلۈپ، ئاق ئارىلاش، ئۆسكىلەڭ قويۇق قاشلىرى دالدا قىلىپ تۇرغان سۈرلۈك كۆزلىرى بىلەن جۇڭشياۋغا تىكىلدى. ئۆلتۈرۈۋېرىشى ئەپ كۆرمىگەن جۇڭشياۋ ئورنىدىن لىككىدە تۇرۇپ قەددىنى رۇسلىدى، — ئەلۋەتتە، پارتىلىش ئورۇن مەخسۇس خادىملار ئارقىلىق ئىنچىكە تەكشۈرۈلدى. لېكىن، قانداق پارتىلىش دورىسى ئىشلىتىلگەنلىكى ئېنىقلانمىدى. 70 كۋادرات كىلومېتىرلىق دائىرىنى ۋەيران قىلىپ، «تاقىرتاغ» نىڭ يېلىنى ئۈستۈۋەتكۈدەك مۇنداق زور پارتىلاشنى كەلتۈرۈپ چىقارغان نەرسە، يەر شارىنىڭ قايسى بۆلۈكى-پۇشقىقىدا ياسالغان بولسۇن، ئۇنىڭ تەركىبىنى تېپىپ چىقالايتتۇق. ئەمما، تەكشۈرگۈچىلەر بۇ مەقسەتكە يېتەلمىدى، گۇمان مانا مۇشۇ يەردە.

— لېكىن، گىئولوگ مۇرات ئەپەندىنىڭ پارتىلاشتىن ئۈزۈلگەن بىر پۈتى تېپىلغاندىن كېيىن ئەھۋال ئېنىقلانغاندىغۇ، — دەپ سۆز قاتتى جۇڭشياۋ.

— توغرا، خىروئىن ئۇۋاقلرى ھەم مۇرات ئەپەندىنىڭ بىر پۈتى تېپىلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ قۇربان بولغانلىقى توغرىسىدا يەكۈن چىقىرىلدى. مۇرات ئەپەندى بىلەن دىلارا خېنىم بىزنىڭ قەھرىمانىمىز بولۇپ تونۇلدى. بىراق، مۇرات ئەپەندى مۇنداق كۈچلۈك پارتىلىش دورىسىنى قەيەردىن تاپقان، ياكى قانداق ياسىغان؟

دىلارا خېنىم بىلەن مۇرات ئەپەندىنىڭ ئۆلۈمىدىن كۆڭلى پاراگەندە بولۇپ يۈرگەن جۇڭشياۋ، بۇ سوئال ئۈستىدە ئويلىنىپ باقمىغانىدى، شۇڭا جىم تۇرۇۋەردى.

— خەلقئارا رازۋېتكا باش ئىدارىسى بۇ ۋەقەگە ئالاھىدە دىققەت قىلىۋاتىدۇ،

ھەر خىل تەخمىنلەر بار، بۇنىڭ بىرى، قولغا چۈشمەي كېلىۋاتقان زەھەرلىك چېكىملىك گۈرۈھى تارتقان زىيىنىنى ئۆچ ئېلىش ئارقىلىق تولدۇرۇشقا ئۇرۇنىدۇ دەپ قاراش. مېنىڭچە بۇ تەخمىن ئەمەلىيەتكە يېقىنراق.

— ئۇلارنىڭ شۇنداق خىيالى بولغان بولسا، بۇ چاغقىچە قول سالغان بولاتتى.

— زور پارتلاش ھەم قاتتىق تەكشۈرۈش ئۇلارنى چۆچىتىپ قويغان، ئەمدى ۋاقىت ئۇزاردى.

— قول سالدىغان ۋاقتى بولۇپ قالدى، دېمەكچىمۇسىز؟

— سىزچە قەيەردىن قول سالار؟

— راستىنى ئېيتسام بۇ ھەقتە ئويلىنىپ باقماپتىمەن، — دېدى خىجالەتچىلىكتە قالغان جۇڭشياۋ يەرگە قاراپ.

— خىجالەت بولماڭ، مەنمۇ ئويلىنىپ باقمىغانىدىم. باش ئىدارىنىڭ يوليۇرۇقىنى تۈنۈگۈن تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىنلا، ئاندىن سەگەكلەشتىم. باش ئىدارە ئىگىلىگەن ئەھۋاللاردىن قارىغاندا، بۇ ئەتكەسچىلىك گۈرۈھى ھەرىكەتنى دىلارا خېنىمنىڭ ئانىسى نىگار خانىمغا قول سېلىشتىن باشلايدۇ. نىگار خانىمنىڭ يېنىدا بىزنىڭ قۇربان بولغان ئىككى قەھرىمانىمىزنىڭ يالغۇز پەرزەنتى — سەككىز ياشلىق رەنا قىزچاق بار.

نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ ئوي-پىكرى خۇددى شۇنداق بىر گەپنىڭ بولۇشىنى كۈتۈپ تۇرغاندەك ئېچىلىپ كەتتى. ھەتتا ئۇ شۇنچىلىك ئاددىي بىر ئىشنى بۇرۇنراق ئويلاپ يېتەلمىگىنىگە ئۆزىدىن خاپا بولدى.

— مېنىڭچە بۇ تەخمىننى پەرەز دەپ قارىماي، چوقۇم شۇنداق بولىدۇ دەپ جەزمەلەشتۈرۈش كېرەك، — دېدى ئۇ ئالدىراپ، — تاشقى پىلانت ئادەملىرى «شەپەق — 301» نىڭ لايىھىسىنى قولغا چۈشۈرەلمەي، ئاخىرى پروفېسسورنىڭ ئوغلى مالىكىنى گۆرۈگە ئېلىۋالغانىدى؛ K شەھىرىدىكى بۇ قارا گۈرۈھمۇ، دىلارا خېنىمنى قىزى بىلەن گۆرۈگە ئېلىۋېلىپ تەھدىد سالغانىدى، ئۇلارنى يەنە شۇنداق قىلمايدۇ دەپ كىم ئېيتالايدۇ؟!

باشلىق ئويچان كۆزلىرىنى ئالدىدىكى كېلىشكەن قامەتكە ئىگە جۇڭشياۋغا تىكىپ، ئۇنى تۇنجى قېتىم كۆرۈۋاتقاندا بېشىدىن-ئايىغىچە يۈگۈرتۈپ چىقتى.

— مەن باش ئىدارىنىڭ تەستىقىنى ئالدىم، — دېدى ئۇ ئۆزىگە ھېچ ماسلاشمىغان بىر ھەرىكەت بىلەن ئېڭىكىنى سىلاپ قويۇپ، — سىز K شەھىرىگە بارىسىز، ۋەزىپىڭىز نىگار خانىم بىلەن رەنا قىزچاقنى قوغداش، ھەم شۇ ئارقىلىق ئەتكەسچىلىك گۈرۈھىنىڭ ئىزىغا چۈشۈش؛ يەنە بىرى، پارتلاشنىڭ ھەقىقىي سەۋەبىنى ئېنىقلاپ چىقىش. ئىككىنچى ئىشقا سەل قارىماڭ، ئەگەر ئۇ ئېنىقلانمىسا، مۇنداق يېشىلمىگەن سىز بىزنىڭ بۈگۈن ھەم ئەتىمىز ئۈچۈن ئىنتايىن خەتەرلىك، مېنىڭچە

سىز بۇنى مۆلچەرلىيەلەيسىز.

نۇرۇل جۇڭشياۋغا ھەممە ئىش ئايان بولدى. باشلىق ئۇنىڭ مەجەزىنى چۈشىنىپ قالغان، ئەگەر ئۇ ئىشكىتىن كىرىشى بىلەنلا مەقسەتنى توغرىدىن توغرا ئېيتقان بولسا، سىرتقا چىقىرالمىسىمۇ ئىچىدە ئايال خەقنى قوغداشقا باشقا بىرنى ئەۋەتسىمۇ بولاتتى دەپ ئويلاپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. چۈنكى ئۇنى ئالدىنقى قېتىم پەن تەتقىقات مەركىزىنى قوغداشقا مەسئۇل قىلىپ ئەۋەتكەندە، ئۇ قەغەز-قەلەم بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بۇ ئادەملەردىن ئۇنچىلا ئەنسىرەپ كېتىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى، دەپ ئويلىغان، ھەم بىخۇدلىشىپ ئۆزىنى تاشلىۋېتىشكە تاسلا قالغانىدى.

باشلىقنىڭ نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ ئۆيلەنگەن-ئۆيلەنمىگەنلىكىنى سورىشى ۋە ئۇنىڭ باش-ئايىغىچە قاراپ كېتىشى، ئۇنى خەتەرلىك ئىشقا ئەۋەتتۈرۈشكە ئۇنىڭ ئەنسىرىگەنلىكى ئىدى. نۇرۇل جۇڭشياۋ قىسمەتنىڭ بۇ ئورۇنلاشتۇرۇشىدىن تاڭ قالدى. ئۇ دىلارنى ياخشى كۆرگەنىدى. بويىنى قاتتىقلىق قىلغاچقا، بۇنىڭ دەردىنى ئون بىر يىل تارتتى. لېكىن، ئاخىرى كېلىپ ئۇنىڭ ئائىلىسىنى مۇھاپىزەت قىلىشنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى. بۇمۇ بىر ھېسابتا ئوبدان بولدى. دىلارنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىنكى تارتقان ئازابلىرى شۇنىڭ بىلەن بېسىلمۇ قالار. تەقدىر ئورۇنلاشتۇرغانىكەن، شۇنىڭ ئۆزى باشقا ئىشلىرىغىمۇ يول تېپىپ بېرەر.

— ئىشەنگىنىڭىزگە رەھمەت، — دېدى ئۇ ھەربىيلەرگە خاس قەددىنى تىك تۇتۇپ، — قاچان يولغا چىقىمەن؟

— بۈگۈن كەچلىك ئايروپىلاندىن قالمايسىز، — باشلىق ئۇنىڭ مۇرىسىدىن تۇتۇپ ئىش ئۈستىلى تەرەپكە ئېلىپ ماڭدى، — خەلقئارا رازۋېتكا باش ئىدارىسىنىڭ ھازىرچە بۇ ئىشقا ساقچى ئورۇنلىرىنى ئارىلاشتۇرۇش نىيىتى يوق. باش ئىدارىنىڭ K شەھىرىدىكى شۆبىسى بىزنىڭ قارىمىقىمىزدا، سىز ئىدارە باشلىقى كومار ئەپەندى بىلەن تونۇشىشىڭىزغۇ دەيمەن؟

— تونۇشىمەن.

— سىزنىڭ بارىدىغانلىقىڭىزدىن كومار ئەپەندىنىڭلا خەۋىرى بار، ئۇ سىزگە ياردەملىشىدۇ. قورال ئىشلىتىش زۆرۈرىيىتى تۇغۇلۇپ قالسا، ساقچى ئورۇنلىرىغا مۇراجىئەت قىلىمىز، ئۇلار سۆزىسىز بىزگە ھەمكارلىشىدۇ. ھوشيار بولۇڭ، ئىگىلىگەن ئەھۋالنى پەقەت ماڭىلا دوكلات قىلىسىز. ئىشنى قەيەردىن باشلاش كېرەكلىكىنى بارغاندىن كېيىن بەلگىلەڭ!

باشلىق تارتىمىدىن بىر باغلام ماتېرىيالنى ئېلىپ قاراشقا باشلىدى، ئۇنىڭ ئىشارىتى بىلەن نۇرۇل جۇڭشياۋمۇ ئۈستەلگە ئېگىشتى.

2

ئايرىپىلان K شەھىرىگە سەھەر سائەت ئۈچتىن 47 مىنۇت ئۆتكەندە يېتىپ كەلدى.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئېھتىيات يۈزىسىدىن ماشىنا ئادەم ھەيدىگەن كىرا ماشىنىسىغا ئولتۇردى. شەھەر ئۇيغۇغا چۆمگەن، لېكىن كۈندۈزدىكىدەك يورۇق ئىدى. بۇ شەھەردە ئۈچ يىل ھەربىي تەلىم ئالغان نۇرۇل جۇڭشياۋ شەھەرنىڭ ھەممە بۇلۇڭ-پۇشقاقلرىغىچە ياخشى بىلەتتى ۋە كۆزىگە چېلىققان ھەممىلا نەرسە ئۇنىڭ دىلارا بىلەن ئۆتكەن بەختىيار چاغلىرىنى ئەسكە چۈشۈرەتتى. ئۇ، دىلارانىڭ روھى قورۇنۇپ قالمىسۇن دەپ، ئۇنىڭ بىلەن بولغان ئەرزىمەس تەگىشىنى ئويلىماسلىققا تىرىشتى. خىيالغا كېلىپ قالسىلا بۇ تەگىشىگە ئۆزى سەۋەبچى بولغاندەك بىر تۇيغۇ پۇچىلانغان قەلبىنى ئۆرتەپ تېخىمۇ قىينايتتى. ئۇ چاغلاردا بۇ ياش ئوفېتسىرنىڭ مېجەزى چۇس بولۇپ، ئۆزىنى تولىمۇ مەغرۇر تۇتاتتى. قىز بالا قوپاللىقى، ئارتۇقچە تەكەببۇرلۇقنى كۆتۈرەلمەيدۇ. ئەگەر ئۇ سىلىق مۇئامىلە قىلغان، كەچۈرۈم سورىغان بولسا، بۇ ئون نەچچە يىل داۋام قىلغان ئېچىنىشلىق پۇشايماقنى كۆتۈرۈپ يۈرمىگەن بولاتتى. خەير، ئۆتكەن ئىشقا سالاۋات، ئۇ ئەمدى دىلارانىڭ قەبرىسىنى زىيارەت قىلىپ، تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ ئۇنىڭدىن كەچۈرۈم سورايدۇ، ئۇنىڭ جېنىغا قەست قىلغانلاردىن ئۆچىنى ئېلىپ، ئۆتكۈزگەن سەۋەنلىكىنى ئاقلايدۇ.

نۇرۇل جۇڭشياۋ چوڭقۇر تىنىپ كۆزلىرىنى يۇمدى. شۇ ھامان قاراڭغۇلۇق ئىچىدىن ئاجايىپ گۈزەل بىرقىزنىڭ چېھرىسى نۇرلىنىپ كېلىپ، ئۇنىڭغا قىيا بېقىپ كۈلۈمسىرىدى. نۇرۇل جۇڭشياۋ ناھايىتى خەتەرلىك ئەھۋالدا — ئۆزلىرىگە نۇرغۇن پاراكەندىچىلىك تېپىپ بەرگەن مۇخبىر قىز زەمىرە خېنىم بىلەن تاكالىشىۋاتقاندا ئۇنىڭ يېڭىلىشىم سىز نۇرۇل شاڭخۇي بولسىزغۇ دەيمەن، دەپ كۈلۈمسىرىگىنىنى پات-پاتلا ئەسلىپ قالاتتى. ئەلۋەتتە، ئۇلار رەقەبلەردىن ئىدى. بىرى تارتىۋالماقچى بولاتتى، يەنە بىرى تارتقۇزۇپ قويماسلىق ئۈچۈن جېنىنى تىكىپ قويغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇخبىر سىياققا كىرىۋالغان بۇ قىز تاشقى پىلانت ئادىمى ئىدى. نۇرۇل جۇڭشياۋ بىرنەچچە قېتىم ئۆزىنىڭ بۇ قىز توغرىسىدىكى بىمەنە خىياللىرىدىن كۈلۈپ ساراڭ بولدۇممۇ، قىز تېپىلمىغاندەك تاشقى پىلانت قىزلىرىنى ئويلاپ كەتكىنىنى قارا دەپ ئۆزىنى مەسخىرە قىلغانىدى. شۇنىڭغا قارىماي...

— ئەپەندى، بىر ماشىنا ئارقىمىزدىن قالماي كېلىۋاتىدۇ، — دېدى قاتۇرۇپ قويغاندەك ئولتۇرغان شوپۇر.

نۇرۇل جۇڭشياۋ كەينىگە ئورۇلدى. بىر ماشىنا 30 مېتىرچە ئارىلىق قالدۇرۇپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ قايسى كوچىدا كېتىۋاتقانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن ئىككى يېنىغا ئىتتىك

كۆز يۈگۈرتتى. ئاندىن ئارقىدىكى ماشىنىنى كۆزەتمە كىچى بولۇپ يەنە كەينىگە ئۆرۈلدى. دە، ماشىنىنىڭ ئوقتەك تېز يېقىنلىشىپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى. ئۇ كېچىككەندى، زەرب بىلەن ئۇرۇلغان سوقۇلۇشتىن ماشىنا قاتتىق سىلكىندى، جۇڭشياۋ يان قورالنى ئېلىشقىمۇ ئۈلگۈرەلمەي ئالدىدىكى ئىككى ئورۇندۇقنىڭ ئارىلىقىغا دۈم يىقىلدى. بۇ يىقىلىش ئۇنى يامغۇردەك ئېتىلىۋاتقان ئوقتىن ساقلاپ قالدى.

ئۇ بېشىنى كۆتۈرگەندە ئۇلارغا ھۇجۇم قىلغان ماشىنا ئۇزاپ كەتكەندى، جۇڭشياۋ ماشىنىنى قوغلاڭ دېمە كىچى بولۇپ شوپۇرغا قاراپ تۇرۇپلا قالدى. شوپۇرنىڭ كىيىملىرى ئۆتمە تۆشۈك بولۇپ تىتىلىپ كۆيۈشكە باشلىغانىدى. ئارقا مېڭىسىگە يان تەرەپتىن تەگكەن ئوقتىن ئېچىلغان تۆشۈكتىن پۇرقراپ ئىس چىقۇۋاتتى. ئۇ ئېغىر زەخمىلەنگىنىگە قارىماي، ماشىنىنى يولدىن چىقىرىۋەتمەسلىك ئۈچۈن، ھىلال ئاي شەكىلىدىكى رولنى ناھايىتى تەسلىكتە باشقۇرۇپ كېتىۋاتتى. نۇرۇل جۇڭشياۋ مۇنداق ماشىنا ئادەم شوپۇرلىرىنى ياخشى بىلەتتى. ئۇلار ئېلېكترون مېڭىدىكى بۇيرۇققا تايىنىپ، ماشىنىنى ئەڭ بىخەتەر سۈرئەتتە ھەيدەيتتى.

— ئەپەندى، ئەھۋال خەتەرلىك، — دېدى شوپۇر ئادەم ئاۋازىغا ئوخشىمايدىغان بىر غۇڭۇلداش بىلەن. جۇڭشياۋ ئۇنىڭ ئاۋاز سىستېمىسىنىڭ بۇزۇلغانلىقىنى بىلدى، — خەۋەرلىشىش سىستېمىم كاردىن چىقتى، ئىككى مىنۇت بەرداشلىق بېرەلەيمەن. دەرھال چۈشۈپ كېتىڭ، قانچە تېز بولسا شۇنچە ياخشى، ماشىنا پارتلاپ كېتىشى مۇمكىن. ماشىنا توختىدى. نۇرۇل جۇڭشياۋ ماشىنىدىن چۈشۈۋېتىپ:

— سىز قانداق قىلىسىز، ياردىمىم كېرەكمۇ؟ — دېدى ماشىنا بىلەن بىللە پارتلاپ كېتىدىغان بۇ ماشىنا ئادەمنىڭ تەقدىرىگە خۇددى ئىنسان بالىسىغا ئېچىنغاندەك ئېچىنىپ.

جاۋاب بولمىدى. جۇڭشياۋ ماشىنا قوزغىلىپ، بۇرۇلۇشتىن ئەگىپ كۆزدىن يىتكۈچە قاراپ تۇردى، ئاندىن قارشى تەرەپتىن كەلگەن ماشىنىنى توسۇپ ئولتۇردى. شوپۇرغا، ئۆزى ئۈچۈن ئالدىن ئېلىپ قويۇلغان مېھمانخاننىڭ ئادرېسىنى ئېيتماي، شەھەر سىرتىدىكى باشقا بىر مېھمانخاننىڭ نامىنى ئېيتتى. ئۇ ھېلىلا ئۇچرىغان سۈيىقەستتىن ئورنىنى ئۆزگەرتىۋېتىشى توغرا تاپقانىدى.

جۇڭشياۋ ئەسلىدە مېھمانخانغا بېرىپلا يۈيۈنۈۋېلىپ ساقچى مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى بىلەن كۆرۈشۈپ ئىشنى باشلىماقچى ئىدى. تۇيۇقسىز يۈز بەرگەن ۋەقە ئۇنىڭ نېرۋىلىنى ئويغىتىۋەتتى. كۆپ يىللىق تەجرىبىسىدىن قارىغاندا، بۇ سۈيىقەستتىن ھەرگىز تاساددىپىلىق دېيىشكە بولمايتتى. كىملىرىدۇر ئۇنىڭ كېلىشىدىن خەۋەر تاپقان، ئايروپىلان K شەھىرىگە قونۇشى بىلەنلا ئىزىغا چۈشكەن، خالىراق يەرگە كەلگەندە قول سالغان. ئۇنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ساقچى مەھكىمىسىنىڭ باشلىقىدىن باشقا ھېچكىم بىلمەيدۇ، ساقچى باشلىقى ئىشەنچلىك ئادەم. ئۇنداق بولسا سۈيىقەستچىلەر ئۇنىڭ

كېلىدىغان ئېنىق ۋاقتىنى كىمىدىن ئاڭلىغان، ئۇنى نېمە ئۈچۈن ئۆلتۈرۈۋەتمە كىچى؟
 نۇرۇل جۇڭشياۋ مېھمانخانىغا كېلىپ جاپىلىشىۋالغاندىن كېيىن، بولغان ئەھۋالنى
 باشلىققا خەۋەر قىلىپ، ئۇنىڭ پىكرىنى ئاڭلاپ بېقىش قارارىغا كەلدى. ئۇ پەۋقۇلئاددە
 خادىملار ئۈچۈن مەخسۇس ياسالغان قول سائىتىنىڭ ياندىكى كۈنۈپكىسىنى باسقى.
 سائەت سېپىرلىرى ئۆچۈپ، ھاسىل بولغان سۈت رەڭ ئېكراندا، كەچلىك كىيىم كىيگەن
 ئۇيۇقلۇق چىراي پەيدا بولدى، باشلىق ناھايىتى خاپا كۆرۈنەتتى.

— نېمە، سىز ماڭا ياتاققا ئورۇنلىشىۋالغانلىقىڭىزنى مەلۇم قىلىپ قويماقچىمۇ؟
 جۇڭشياۋ يولۇققان ھادىسىنى سۆزلەپ بەردى. باشلىقنىڭ قاشلىرى ھېسىرىلدى.
 — كەچۈرۈڭ، مەن مۇشۇنداق ئىشنىڭ يۈز بېرىشىنى ئويلىمىغانىكەنمەن، —
 دېدى ئۇ بىردەم سۈكۈت قىلغاندىن كېيىن، — ئەھۋال جىددىي ئىكەن، بۇ بىز
 قىلماقچى بولغان ئىشنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلايدۇ. سىز ئەمدى قانداق قىلماقچى
 بولۇۋاتسىز؟

— ئەتىگەندە ساقچى مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى بىلەن كۆرۈشۈپ ئەھۋالنى
 ئېيتماقچىمەن. بەلكىم ئۇ بۇ ۋەقەگە مۇناسىۋەتلىك بىرەر يىپ ئۈچىنى بىلەر...
 — نېمە بولىدىڭىز، جۇڭشياۋ، — باشلىق ئاچچىق بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى، —
 ئەگەر ئۇ يىپ ئۈچىنى بىلىدىغان بولسا بىزنى ئالدىن ئاگاھلاندۇرۇپ قويماستىدى، بولمىغاندا
 ئالدىڭىزغا ئادەم چىقارغان بولاتتى. لېكىن بۇ ئىشلار بىزنىڭ ئۈنىڭدىن گۇمانلىنىشىمىزغا ئاساس
 بولالمايدۇ. نىكار خانىمىنىڭ ئۆيىگە سىزنى ساقچى باشلىقى بىلەن ئېلىپ بېرىپ تونۇشتۇرۇپ
 قويسا، خانىم سىزگە ئىشەنچ قىلالايدۇ. يولدا ئۇچرىغان ۋەقەنى ساقچى باشلىقىغا تىنماڭ.
 — مېھمانخانا ئۆزگەرتكەنلىكىمنى سوراپ قالسىچۇ؟
 — خەۋىرىم يوق ئىكەن دېسىڭىزلا بولىدىمۇ.

— سىزدىن سوراپ قالغۇدەك بولسا...

— نېمە دېيىشىمنى ئۆزۈم بىلىمەن. دىققەت قىلىڭ، بۇ ئىش بىز ئويلىغاندىن كۆپ
 مۇرەككەپ بولىدىغاندەك تۇرىدۇ. ئۇچرىغان ھەرقانداق مەسىلىنى دوكلات قىلىپ
 تۇرۇڭ، يېرىم كېچىدە بولسىمۇ مەيلى...

سۆزلىشىش تۈگىدى. ھارغىنلىق يەتكەن جۇڭشياۋ كىيىملىرىنى يەشمەيلا ئۆزىنى
 كارىۋاتقا تاشلىدى. ئۇ ئويلانماقچى، پىكىر يۈرگۈزمە كىچى بولاتتى، لېكىن سەھەرنىڭ
 تاتلىق ئۇيقۇسىنىڭ ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلالماي ئاخىر ئۇنىڭغا ئەسىر بولدى.
 ئۇ يۈزىگە چۈشكەن ئەتىگەنلىك قۇياش نۇرىنىڭ قىزىشىدىن كۆزىنى ئاچتى
 ۋە ئۆزىنىڭ قەيەردىلىكىنى ئاڭقىرالماي، ئوڭدا ياتقىنىچە ئەتراپىغا خامۇشلۇق بىلەن
 كۆز يۈگۈرتتى.

ئۆي ئىچىدە قۇياش نۇرىنىڭ قىزغۇچ رەڭگىگە چۆمگەن تۇمان لەيلەپ يۈرەتتى.
 تۇمان يېنىك دولقۇنلىنىپ ئۆزگەندە، ھەسەن-ھۈسەندەك جۇلالىنىپ، ئالېيىشىل نۇر

تامچىلىرىنى تۆكەتتى. يىراقتىن، ناھايىتىمۇ يىراقتىن كۆزنى قاماشتۇرىدىغان كۈمۈش رەڭ چېكىت پەيدا بولدى. ئۇ بارغانسېرى نۇرلىنىپ ھەم يوغىناپ، سۈمۈرغىغا ئوخشىشىدىغان بىر قۇشقا ئۆزگەردى. قاناتنىڭ يەلپۈشىدىن تۇمان دولقۇنلاندى، ئاسماندىن مەرۋايىت ياغقانداك ئەتراپ چاقنىغان نۇر بىلەن تولدى. يېقىنلاپ كەلگەن قۇش ئاجايىپ گۈزەل بىر قىزغا ئايلاندى. جۇڭشياۋ قىزنىڭ: مەن سىزنىڭ مۇشۇ يەردىلىكىڭىزنى بىلىپ كەلدىم، دەپ پىچىرلىغانلىقىنى ئېنىق ئاڭلىدى. ئۇ نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ باغرىغا ئۆزى ئاتماقچى بولغانداك، قوللىرىنى كېرىپ ناھايىتى تېز ماڭاتتى، لېكىن زادىلا يېقىنلاشالمايتتى. تاقەتسىزلەنگەن جۇڭشياۋ ئۆزى ئالدىغا بارماقچى بولۇپ جەينەكلەندى، ئۇنىڭ قوزغىلىشىدىن تۇمان شامال سوققانداك كۈچلۈك تەۋرىنىپ كەتتى، قىزمۇ تۇمانغا سىڭىپ كەتكەندەك غايىب بولدى. زەمىرە! دەپ ۋارقىرىۋەتتى نۇرۇل جۇڭشياۋ قوللىرىنى ئالدىغا سوزۇپ.

ئۇ ئۆزىنىڭ ئاۋازىدىن چۆچۈپ كەتتى. كۆزلىرىنى ئۇۋىلاپ ئەتراپىغا قارىۋېدى، نە تۇمان، نە ئالىپشىل نۇر تامچىلىرى كۆرۈنمىدى. قۇياش نۇرى ئىشكاپتىكى ئۇزۇن بويۇنلۇق خروستال رومىكلار، ئالىي دەرىجىلىك ئىچىملىك بۇتۇلكىلىرىدا ئەكس ئېتىپ چاقناپ تۇراتتى. ئۇنىڭ قوشۇمىلىرى تۈرۈلدى، ئايروپىلانغا ئولتۇرغانلىقى، ماشىنا سوقۇلۇپ ئوق ئېتىلغانلىقى... بىر-بىرلەپ ئېسىغا كېلىپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، ئۇ تامامەن ئۆزىگە كەلگەندى.

— يەنە شۇ بىمەنە خىيال، — دېدى ئۇ كۆزى ئوچۇق تۇرۇپ، چۆچەكلەردىكىدەك سېھىرلىك دۇنياغا غەرق بولۇپ كەتكىنىگە غۇدۇڭشۇپ.

جۇڭشياۋ ساقچى مەھكىمىسىگە بېرىشقا تەييارلاندى. ساقال-بۇرۇتىنى ئېلىپ، يۈز-كۆزىنى يۇيۇش ئۈچۈن ئون بەش مىنۇت كەتتى. تېلېۋىزورلۇق تېلېفون ئارقىلىق كۈتكۈچىگە ناشتىلىق بۇيرۇپ قويۇپ، ئۇدۇل تامدىكى تېلېۋىزورنى ئېچىپ قويدى، دېكتور ئەتىگەنلىك خەۋەرلەرنى ئاڭلىتىۋاتاتتى:

«... سەھەر سائەت تۆتتىن 36 مىنۇت ئۆتكەندە، باغچىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىن 180 مېتر يىراقلىقتا بىر ماشىنا كۆيۈپ كەتكەن. دەسلەپكى تەكشۈرۈشتىن قارىغاندا ماشىنىغا ئوق ئېتىلغان، سەۋەبى ھازىرچە ئېنىق ئەمەس. ماشىنا ئادەم شوپۇرلىرىنى باشقۇرىدىغان ئورۇننىڭ مەلۇم قىلىشىچە، ماشىنىدىكى يولۇچىنىڭ كۆيۈپ كەتكەنلىكىنى بىلدۈرىدىغان ھېچقانداق ئالامەت بايقالمىغان...»

ئېكراندا كۆيۈپ قارىداپ، غۇجمەك بولۇپ قالغان ماشىنا كۆرسىتىلدى. نۇرۇل جۇڭشياۋ ئۆزىنى، ماشىنا بىلەن بىللە كۆيۈپ، كۆمەچكە ئايلىنىپ قېلىشتىن ساقلاپ قالغان قىسمەتكە ئىچ-ئىچىدىن مىننەتدار بولدى. لېكىن ئۇ، K شەھىرىدە ئۆتىدىغان كۈنلىرىنىڭ سىرات كۆۋرۈكىدە ماڭغانداك قىل ئۈستىدە قالغانلىقىنى ئويلاپ تېنى شۈركىنىپ كەتتى. رەقىبلىرى ئۇنىڭ ئۆلىمىگە نىلىكىنى بىلدى، پۇرسەت تاپسلا بىر پاي

ئوق بىلەن جېنىنى جەھەننەمگە ئۇزىتاتتى.

مۇنداق خېيىم-خەتەرلەردىن قانچە قېتىملاپ ئامان قالغان جۇڭشياۋ سائىتىگە قاراپ قويۇپ ئورنىدىن تۇردى. ئۇنىڭ ئۆزىنى تۇتۇشى ۋە قەدەم ئېلىشىدىن ئۆزىگە ئىشەنگەنلىكى چىقىپ تۇراتتى.

3

ساقچى مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى — بۇغداي ئۆڭ، كۆزلىرى چوڭ ھەم قارا، ئوتتۇرا بويلۇق، كۆكرەك مۇسكۇللىرى تار كۆيىنىكىدىن بۇرتۇپ چىقىپ تۇرغان كومار ئەپەندى نۇرۇل جۇڭشياۋنى خۇش چىراي قارشى ئالدى:

— ناھايىتى خىجىلمەن، ئالدىڭىزغا چىقالىدىم، — دېدى ئۇ كۈچىنى كۆرسىتىپ قويمىقچى بولغاندەك جۇڭشياۋنىڭ قولىنى مەھكەم قىسىپ، — ئادەملىرىمىز تۈنۈگۈن كېچىدە بىر ئوغرىلىق گۇرۇھىنىڭ ئىزىغا چۈشكەندى. ھەرىكىتىمىزدە ئويلىمىغان ئۆزگىرىشلەرنىڭ چىقىپ قالماسلىقى ئۈچۈن ئورنۇمدىن ئايرىلالىدىم. ئەتىگەندە ياتقىڭىزغا تېلېفون بەرسەم، كۈتكۈچىلەر، مېھمانخانىدا مۇنداق ئادەم يوق، دەپ جاۋاب بېرىشتى. يەنە بەش مىنۇتتىن كېيىن باشلىقتىن سوراپ باقاي دەپ تۇراتتىم. قەيەرگە چۈشتىڭىز ياكى ئەمدى كېلىشىڭىزمۇ؟

كومار ئەپەندى ئۇنى دېۋانغا تەكلىپ قىلدى، جۇڭشياۋ كاتىپ قىز سۇنغاز قەھۋەنى ئېلىۋېتىپ:

— دېگەن ۋاقتىدا كەلدىم، مېھمانخانا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويغىنىڭىزدىن خەۋەرسە ئىكەنمەن، توغرا كەلگەن بىرىگە چۈشۈۋەردىم، — دېدى.

— باشلىق ئۆزى ماڭا بۇيرۇغانىدى.

— ماڭا دېيىشنى ئۇنتۇپ قالغان بولسا كېرەك.

كومار ئەپەندىنىڭ كۆزلىرىدىن جۇڭشياۋنىڭ جاۋابىدىن گۇمانلانغانلىقىنى بىلدۈرىدىغان غەلىتە بىر نۇر لىپ قىلىپ يېنىپ ئۆچتى، جۇڭشياۋ بۇنى بايقاپ قالدى. ئىچىدە، ئۇ چوقۇم باشلىقتىن سورايدۇ، باشلىق بىلەن ئالدىن سۆزلىشىۋالغىنىمۇ ياخشى بولغانىكەن، دەپ ئويلىدى.

— مەن سىزنىڭ بىخەتەرلىكىڭىزگە كېپىلمەن، مەسئۇلىيەت دائىرەم بويىچە تۇرار جايىڭىزنى بىلىشىم كېرەك. قايسى مېھمانخانىغا چۈشتىڭىز؟ — كومار ئەپەندىنىڭ چىرايى سەل ئوڭدى، — ئەتىگەنلىك خەۋەرلەرنى ئاڭلىغانسىز، ھازىر مۇنداق ئىشلار كۆپىيىپ قىلىۋاتىدۇ.

— كۆڭۈل بۆلگىنىڭىزگە رەھمەت، مېنىڭ ئۇ مېھمانخانىدا تۇرۇپ قېلىش نىيىتىم يوق، — جۇڭشياۋ ئىنىق جاۋابتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ سائىتىگە قارىدى، — ئىشنى

باشلىسا قىمىكىن دەيمەن. ئاۋۋال نىگار خانىم بىلەن تونۇشسام، قالغان گەپلەرنى كېيىنرەك قىلىشقا قانداق دەيسىز؟

— ھازىرلا ماڭامدۇق، بىرەر يېرىم كۈن ھاردۇق ئېلىۋالمامسىز؟

— ھاردۇق ئالدىغان ۋاقىت چىقىپ قالار.

— ئىختىيارىڭىز، سىزگە ياردەملىشىشكە ھەر قاچان تەييارمەن.

نىگار خانىمنىڭ ئۆيى شەھەرنىڭ شىمالىدىكى بۇرۇن بىنا قىلىنغان ئائىلىكلەر رايونىدا ئىدى. شەھەر خەلقىنىڭ ھۈرمىتىگە سازاۋەر بولغان بۇ ياشىنىپ قالغان ئايال، قىزى بىلەن كۈيۈغلى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، شەھەر باشلىقىنىڭ شەھەر مەركىزىدىن بەرگەن كەڭ، ئازادە ئۆيلىرىگە كۆچۈشنى خالىماي، ھازىرمۇ شۇ قەدىمىي جايدا ئولتۇرۇشلۇق ئىدى.

ئېلېكترونلۇق مېگە بىلەن باشقۇرۇلدىغان پىكاپتا كېتىۋاتقان كومانر ئەپەندى، يېتىپ بارغىچە يىگىرمە ئىككى مىنۇت كېتىدىغان بۇ ئارىلىقتا، نىگار خانىم ھەققىدە قىسقىچە تونۇشتۇرۇپ ئۆتۈشنى ئۆزىنىڭ بۇرچى بىلىپ ئالدىرماي سۆزلەۋاتاتتى:

— نىگار خانىم خانىشلاردەك خاتىرجەم ياشاپ كېلىۋاتىدۇ. كۆزىتىشىمىزدىن تارىغاندا، ھازىرغىچە قارا قوللارنىڭ ئۇنىڭغا قول سوزۇشىدىن دېرەك بېرىدىغان شەپە سېزىلمىدى. بۇ موماي زەھەرلىك چېكىملىك گۈرۈھىدىكىلەرنى قىزىقتۇرالمىغاندەك قىلىدۇ، بولمىسا ئۇلار ئاللىقاچان قول سالغان بولاتتى. خۇدا ساقلىسۇن، موماي بىلەن نەۋرىسى گۈرۈگە ئېلىنىپ كېتىلسە، خەلق تەۋرەپ كېتىدۇ، بىز قاتتىق بېسىم ئاستىدا قالمايمىز. ئىش ئوڭدىن كېلىپ قۇتقۇزۇپ چىقالساقمۇ ياخشى، بولمىسا خەلقى ئالەم ئالدىدا رەسۋا بولىمىز، بەكمۇ ئوسال ئەھۋالدا قالمايمىز، — كومانر ئەپەندى خۇددى شۇنداق ئىش يۈز بېرىپ چارسىز قالغان ئادەمدەك قوللىرىنى يېپىپ قويدى، — ھەرقانداق ئىشنى يامان تەرىپى بىلەن ئويلىغان تۈزۈك، ناۋادا شۇنداق ئىش بولۇپ قالسا، كاۋاپمۇ، زىخمۇ كۆيمەيدىغان ئۇسۇل بىلەن ھەل قىلغىنىمىز ياخشىمىكىن دەيمەن. ئەكس ھالدا موماي بىلەن نەۋرىسىنىڭ ھاياتىغا كېپىللىك قىلىش بەكمۇ قىيىنغا توختايدۇ. نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ ئەندىشە قىلىدىغان يېرىمۇ مۇشۇ ئىدى. سەھەردە بولغان ۋەقە مۇندىن كېيىنكى بولىدىغان يوشۇرۇن ئېلىشىشلارغا بېرىلگەن سېگنال بولۇپ، نىگار خانىمنى قوغداشنىڭ قىيىنلىقىنى ئىسپاتلايتتى. ئۇ كومانر ئەپەندىنىڭ «كاۋاپمۇ، زىخمۇ كۆيمەيدىغان» ئۇسۇلىنى ئېغىزدىن چىقارغىنىغا ئىچىدە ئەجەپلەنگەن بولسىمۇ، پىكىرىنى ئوچۇق ئېيتماي گەپنى ئۆزگەرتتى:

— پارتلىتىش ھەققىدە يېڭى گەپلەر بارمۇ؟

— يوق، تەكشۈرۈشلەرمۇ ئاخىرلاشتى، تەكشۈرگۈچى، تەھلىل قىلغۇچىلارغا ئوخشاش،

مەنمۇ بۇ زور كۆلەمدىكى پارتلاشقا گۇمان بىلەن قارايمەن...

پىكاپ ئائىلىكلەر رايونىنىڭ كەڭ ئارىلىق قالدۇرۇپ سېلىنغان ئېگىز قەۋەتلىك

بىنالىرى، گۈللۈك، چىمەنلەرنى ئارىلاپ مېڭىپ توختىدى. نۇرۇل جۇڭشياۋ ئون نەچچە يىلدىن بېرى ئېسىدە ساقلىنىپ كەلگەن يول، ئەگىلىش، گۈللۈك ۋە يول ياقىسىدىكى يۈلەنچۈكلۈك ئورۇندۇق، ساڭگىلاپ تۇرغان ئۈزۈم تەقلىدىدىكى چىراغلارغا قاراپلا يېتىپ كەلگەنلىكىنى بىلدى. ئۇ ھاياجانلىنىپ كەتكەندى. كومانر ئەپەندىنىڭ قېنى، ماڭايلى، دېگىنىمۇ قۇلقىغا كىرمەي، گۈزەل ئەسلىمىلەرنىڭ ھىدى كېلىپ تۇرغان بۇ ئالغاندەك مۇھىتقا قاراپ قېتىپ قالغانىدى. ئۇ ھازىر قوش قاناتلىق ئەينەكلىك ئىشكىنى ئېچىپ كىرىدۇ. كەڭ پەلەمپەيلەرنى بېسىپ، ئىككىنچى قەۋەتكە چىققاندىن كېيىن، زەڭگەررەك ئىشك ئالدىدا توختايدۇ. دېمىنى ئېلىپ ئەمەلىيەتتە تىپچەكلەۋاتقان يۈرىكىنى تىنچلاندۇرۇپ، قولىنى ئىشك قوڭغۇرىقىغا ئۈزىتىدۇ. دىلارنىڭ ئىشك كۆزىدىن مارىلاپ، ئىشكىنى بىردىنلا يوغان ئېچىۋېتىپ، ئۇنى چۆچىتىۋېتىدىغانلىقىنىمۇ بىلىدۇ...

— جۇڭشياۋ، نېمىگە شۇنچە قادىلىپ كەتتىڭىز؟

نۇرۇل جۇڭشياۋ چۆچۈپ كەتتى ۋە ئۆزىنىڭ ھاياجانلىنىپ قالغانلىقىنى بىلىندۈرىمەسلىك ئۈچۈن:

— ئەتراپ بىلەن تونۇشۇپ قويغۇم كەلدى، — دەپ قويدى.

ئۇلار پەلەمپەيلەردىن كۆتۈرۈلۈپ زەڭگەر ئىشكىنىڭ ئالدىدا توختىدى. كومانر ئەپەندى قوڭغۇراقنى باستى، ئۆي ئىچىدىن شەپە ئاڭلانمىغاندىن كېيىن يەنە باستى. جاۋاب بولمىغاندىن كېيىن ئىشكىنى چەكتى، مۇشتۇمى بىلەن ئۈرۈپمۇ باقتى ئۆي ئىچى جىمجىت ئىدى.

نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ خىيالغا سەھەردىكى ۋەقە كىرىۋېلىپ، يۈرىكى ئۇيغاندەك بولدى.

— ئېچىڭ! — دېدى ئۇ قانداق قىلىمىز دېگەندەك قاراپ تۇرغان كومانر ئەپەندىگە.

ساقچىلارلا ئېلىپ يۈرەلەيدىغان ئۈنۈپرسال ئاچقۇچ قۇلۇپ تۆشۈكىگە سېلىندى، شىرىق قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ئىشك ئېچىلىپ كەتتى. ئىككىسى ئاۋايلاپ دەسسەپ ئۆيگە كىرىشتى، ئادەم كىرگەنلىكىنى بىلىندۈرۈش ئۈچۈن يۆتىلىپ قويۇشتى، ئاندىن ئىشكى ئوچۇق خانىلارغا بويۇنداپ قاراشتى، ئادەم يوقلۇقىنى بىلىپ ھەر ئىككىلىسى جىددىيلىشىپ قالدى.

— بۇلار نەگە كەتكەندۇر؟ — دېدى جۇڭشياۋ مېھمانخانا تېمىدا ئېسىقلىق تۇرغان دىلارنىڭ چوڭايتىلغان سۈرىتىگە قاراپ قويۇپ.

— موماي مۇنداق ئەتىگەندە سىرتقا چىقىپمۇ كەتمەيدۇ، — دېدى كومانر ئەپەندى جاۋاب ئىزدىگەندەك ئۆچۈرسىگە قاراپ، — باشلىقنىڭ بۇيرۇقىنى تاپشۇرۇپ ئالغاندىن كېيىن، تۈنۈگۈن چۈشكە يېقىن بۇ يەرگە ئادەم ئەۋەتكەندىم، مومايمۇ، نەۋرىسىمۇ بار ئىكەن.

— كارىۋاتقا قاراڭ، ئورۇن سېلىقلىق تۇرىدۇ. يوتقاننىڭ بىر چېتى قايرىلىپ قالغىنىغا قارىغاندا، ياتقان ئادەم شۇ تۇرۇپ كەتكىنىچە قايتىدىن ئورۇنغا كىرمىگەندەك قىلىدۇ. — ياستۇق ئىككى ئىكەن، موماي نەۋرىسى بىلەن بىللە ياتقان بولۇشى كېرەك. بۇ چەتتىكى يوتقانمۇ قايرىقلىق تۇرىدۇ.

ئىككىسى ھەممە ئۆيلەرگە كىرىپ چىقىشتى. ئۆيدىكى جاھاز، قاچا-قۇچىلار شۇ پىتىچە تۇراتتى. ھەتتا موماينىڭ نەۋرىسى — دەرس تەييارلىغان بولۇشى كېرەك — ئۈستەل ئۈستىدە ئېچىقلىق تۇرغان كىتاب-دەپتەرلەرمۇ، ئۇ خۇددى دەرس تەييارلاپ بولۇپ، ھېلىلا ئورنىدىن تۇرۇپ كەتكەندەك شۇ پىتىچە تۇراتتى.

— نىگار خانىمنىڭ ئۇرۇق-تۇغقانلىرى بارمۇ؟

كومار ئەپەندى ئېڭىكىنى سىلاپ ئويلاندى:

— كۆپ ئەمەس. ئىگىلىشىمىزچە نىگار خانىمنىڭ ئېرى دىلارا خېنىم ئون بەش ياش ۋاقتىدىلا ماشىنا ھادىسىسىدە ئۆلۈپ كەتكەن. خانىمنىڭ مۇشۇ شەھەردە ئولتۇرۇشلۇق بىر سىڭلىسىدىن باشقا يېقىن تۇغىنى يوق.

— مۇنداق قىلايلى، — دېدى نۇرۇل جۇڭشياۋ ۋاقتىنى ئۆتكۈزمەسلىك ئۈچۈن بىر ئارازغا كېلىپ، — بۇ يەردىكى ئەھۋالغا قاراپ بىر نېمە دېيىش قىيىن. سىز نىگار خانىمنىڭ تۇغقانلىرى، يېقىن تونۇشلىرى بىلەن سۆزلىشىپ بېقىڭ. مەن ھەر بىر سائەتتە بۇ ئۆيگە بىر قېتىم كېلىپ تۇراي، ئىككىمىز خەۋەرلىشىش ئاپاراتى ئارقىلىق ئالاقىلىشىپ تۇرايلى.

قوشنىلار، تونۇش-بىلىشلەرنىڭ ھېچقايسىسى خانىمنىڭ نەگە كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ بېرەلمىدى. پەقەت سىڭلىسىنىڭ «ئاخشام سائەت توققۇزدا ئىككىمىز تېلېفوندا سۆزلەشكەن، ھەدەم رەنانىڭ دەرس تەييارلاۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ بەرگەن» دېگەن گېپى، خانىمنىڭ كېچە سائەت ئون ئەتراپىدا ئۆيدە ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بېرەتتى. چۈشتىن كېيىن سائەت تۆتكىچە داۋاملاشقان بۇ تەكشۈرۈش نۇرۇل جۇڭشياۋنى ھەم سەگەكلەشتۈردى، ھەم روھىنى چۈشۈرۈۋەتتى. شەھەرگە ئەمدىلا قەدەم قويغاندا كىملىرىنىڭدۇر ئۇنى قەستلەشكە ئۇرۇنۇشى، نىگار خانىمنىڭ نەۋرىسى بىلەن ئىز-دېرەكسىز يوقاپ كېتىشى — ھە دېگەندىلا يولۇققان بۇ ئوڭۇشسىزلىق ئىچى كۈچلۈك جۇڭشياۋغا قاتتىق ئەلەم قىلدى.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئىستىراھەت بېغىنىڭ ئالدىدىن كېتىۋاتقاندا، ماشىنىسىنى توختىتىشىنى ئىلتىماس قىلدى.

— بىر ئاز يالغۇز ئايلانغۇم بار، — دېدى ئۇ كومار ئەپەندىنىڭ سوئاللىق

نەزەرىگە قاراپ قويۇپ.

كومار ئەپەندىنىڭ شۇئان چىرايى ئۆزگەردى:

— كەچۈرۈڭ، سىزنى يالغۇز تاشلاپ قويايمايمەن، جۇڭشياۋ. مېنىڭ شۇنداق

دېيىشكە مەجبۇر بولغانلىقىمنى چۈشىنىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. كومار ئەپەندى بۈگۈن بىر قانچە قېتىم «سېزنىڭ بىخەتەرلىكىڭىزگە مەن كېيىلمەن» دېگەننى تەكرارلاپ، سەن مېنىڭ ھامىيلىقىدىكى ئادەم دېگەننى پۇرتىپ قويۇشى، نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويغانىدى. چۈنكى ئۇ يۇقىرىدىن ئەۋەتىلگەن پەۋقۇلئاددە خانىم ئىدى، دۆلەت ئىچىدىلا ئەمەس، ھەر قانداق بىر دۆلەتتىكى خەلقئارا رازۋېتكا شۆبىلىرى ھەم ئۇنىڭ ئەمەلدارلىرى پەۋقۇلئاددە خادىملارغا تەلەپ قويمايتتى، بەلكى ئۇنىڭ تەلپىنى ئورۇندايتتى.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئاچچىقلىنىشنىڭ ئورنىغا كۈلۈمسىرەپ قويۇپ ئۈنچىقىمىدى. كومار ئەپەندى ئۇنىڭ قارشىدىكى مەنىنى چۈشىنىپ: — كەچۈرۈڭ، مەن پەقەت ياخشى كۆڭۈل بىلەن... — دېدى تەلەپپۇزىنى ئۆزگەرتىپ، — ئىختىيارىڭىز، مۇمكىن بولسا سىز بىلەن قانداق ئالاقىلىشىپ تۇرىدىغانلىقىمنى بىلگەن بولسام...

— ئۆزۈم خەۋەر بېرىمەن. جۇڭشياۋ باغچىغا كىردى. باغچىنىڭ كۆركەم مەنزىرىسى — رەڭمۇ رەڭ گۈللەر، گۈل بىلەن چىقىرىلغان ئاجايىپ-غارايىپ كۆرۈنۈشلەر چىكىش خىياللارغا چۆمگەن جۇڭشياۋنىڭ كۆزىگە كۆرۈنىدى. ئۇنى K شەھىرى ناھايىتى سوغۇق قارشى ئالغانىدى. باشلىققا بىر قېتىم دوكلات قىلىشقا مەجبۇر بولدى، ئەمدى يەنە، بىر كۈننىڭ ئىچىدە ئىككىنچى قېتىم دوكلات قىلىپ يوليۇرۇقنى ئېلىشى كېرەكمۇ؟ يوقالغان ئىزلارنىڭ ئىچىدىن ئىز تېپىپ يول ئاچالغان ئادەملا رازۋېتچىك بولالايدۇ. ئۇ، كومار ئەپەندى نىگار خانىمنىڭ تۇغقانلىرىدىن سوراپ بېقىش ئۈچۈن كەتكەندە، ئۆزى يالغۇز خانىمنىڭ ئۆيىگە كىرىپ، ھەممە يەرنى ئىنچىكە كۆزىتىپ چىقتى، بىر ئەمەس ئىككى قېتىم شۇنداق قىلدى. ئۇنىڭ مۇلاھىزە قىلىشىچە، ئۇ ئولتۇرغان ماشىنا ھوجۇمغا ئۇچراپ كۆيۈپ كەتكەندىن كېيىن، سۈيۈقەستچىلەر ئۇنى ئۆلدىگە چىقىرىپ، ياكى ئۇلارنىڭ يەنە بىر گۈرۈپپىسى نىگار خانىمنىڭ ئۆيىگە ماڭغان. موماينى بىر ئامال قىلىپ ئۆزلىرىگە ئىشەندۈرگەن-دە، ھېچقانداق ئىز قالدۇرماي موماينى نەۋرىسى بىلەن بىللە ئېلىپ چىقىپ كەتكەن. خانىمنىڭ كېچە سائەت ئونلاردا ئۆيدە ئىكەنلىكىگە قارىغاندا، سەھەردە ئۇنى قەستلەش بىلەن موماينى ئالداپ ئېلىپ كېتىش ئوخشاش ۋاقىتتا بولغان. جۇڭشياۋ ئۆزىنى ئەيىبلەپ تۇرالمىتتى، ھەتتا كەچۈرمەيتتى. ئەگەر ئۇ ئامان قالغىنىغا خۇشال بولۇپ، ئۆزى بىلەن بولۇپ كەتمەي نىگار خانىمنىڭ ئۆيىگە ماڭغان بولسا، بەلكىم موماينى ساقلاپ قېلىشقا ئۈلگۈرگەن بولار ئىدى...

ئۇنىڭ پۈتۈنىنىڭ ئۈچىغىلا رەڭلىك بىر پومزەك دۇمىلاپ كېلىپ توختاپ قالدى. جۇڭشياۋ پومزەكنى ئېلىپ ئۇدۇلىدا بىر قىزچاقنىڭ ئۆزىگە ھېيىق قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. دىلارنىڭ قىزىمۇ مۇشۇ قىزچاقچىلىك باردۇر، دەپ ئويلىدى ئۇ ۋە چىرايىغا

كۈلكە قوندۇرۇپ، شوخ بىر ھەرىكەت بىلەن پۈمزەكنى قىزغا تاشلاپ بەردى، قىزچاق يۈگۈرۈپ كەتتى. ئۇ شۇ چاغدىلا ئۆزىنىڭ ئىككى كىشىلىك يۆلەنچۈكلۈك ئورۇندۇقتا ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. بۇ ئۇزۇن يىللار ئىلگىرى دىلارا بىلەن باغچىغا كىرىپ قالسا، دىلارا ئولتۇرۇپ دەم ئېلىشنى ياخشى كۆرىدىغان ئورۇندۇق ئىدى. دىلارا بۇ ئورۇندۇقتا ئادەم بولۇپ قالسا، باشقا ئورۇندۇقلاردا ئولتۇرۇشنى خالىمايتتى. جۇڭشياۋ بۇ شەھەرگە بىر قانچە قېتىم كەلدى، ھەر قېتىم كەلگەندە باغچىغا مۇشۇ ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ خىيال سۈرۈش ئۈچۈنلا كىرەتتى. باغچىنىڭ ئالدىدا چۈشۈپ قېلىشتىن ئاۋۋال، ئۇ دىلارانى ئويلىمىغان، پەقەت بىردەم يالغۇز ئايلىنىپ، كېيىنكى قەدەمنى قانداق بېشىش توغرىسىدا بىر پىكىرگە كېلىۋېلىشنى ئويلىغانىدى. مەن ئۇنى ئۇنتۇپ كېتەلمەسمەنمۇ، بىر ئۆمۈر مۇشۇنداق ئازابلىنىپ ئۆتەرمەنمۇ، دەپ پىچىرلىدى جۇڭشياۋ بىر يېرى ئاغرىغاندەك تەرىنى تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئالدىدىكى تار يولنىڭ يۇقىرىسىدىن بىر قىز كېلىۋاتاتتى. باغچىدا ئادەم شالاڭ بولغانلىقتىن، قىزىل-يېشىل ئارىلاشقان رەختتىن تىكىلگەن مودىلىق كۆڭلەك قىزنى يول ئۆتۈرسىدا ئېچىلغان گۈلدەك روشەن، جەزىبىدار كۆرسىتەتتى. نۇرۇل جۇڭشياۋ قىزغا ئىختىيارسىز تىكىلىپ قاراپ قالدى، قىز ئۇنىڭغا قەيىرى بىلەندۇر تونۇشتەك بىلىندى. قىز يېقىنلاشتى، جۇڭشياۋ ئۇنىڭ مەرۋايىتتەك ئاق، پارقىراق چىرايىدىكى كۈلۈمسىرەشنى ئېنىق كۆردى. قىز كېلىپ ئۇنىڭ ئۈدۈلىدا توختىدى.

— جانابى شاڭخۇي، مېنى تونۇمىدىڭىزمۇ؟! —

نۇرۇل جۇڭشياۋ توك تېپىۋەتكەندەك ئورنىدىن چاچىراپ تۇرۇپ كەتتى. ئەگەر ئۇ، يەرلىكىگە قويۇش ئۈچۈن ئېلىپ كېتىۋاتقان مېيىت تىرىلىپ بېشىنى كۆتۈرگەن بولسا مۇنچىلىك قورقۇپ ئۆزىنى يوقىتىپ قويىغان بولار ئىدى. ئۇ مۇخبىر قىز زەمىرە خېنىمنى كۆرگەنىدى.

— سىزگە نېمە بولدى، جانابى شاڭخۇي، — زەمىرە خېنىم يول ياقىسىدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ جۇڭشياۋنىڭ ئالدىدا توختىدى، — تونۇماي قېلىۋاتامسىز، ياخشىراق قاراڭ، مېنى ئۇنتۇپ قالدىغانلىقىڭىزغا زادىلا ئىشەنمەيمەن. جۇڭشياۋ قېتىپ قالغان تىلىنى كۈچىنىپ ھەرىكەتلىنىپ زۇۋان چىقىرىۋالدى:

— زەمىرە خېنىم...

قىز تاتلىق كۈلدى:

— ناھايىتى خۇشالمەن، رەھمەت، مېنى ئۇنتۇمايسىز، ھەتتا ئىسمىمۇ خاتىرىڭىزدە بار ئىكەن.

— سىز بۇ يەرگە قانداق كەلدىڭىز؟

— سىزنىڭ مۇشۇ يەردىلىكىڭىزنى بىلەتتىم.

نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ قوشۇمىلىرى تۇرۇلدى، ئۇ ئەسلىدە شەك ئورۇنۇۋاتاتتى. بۇ سۆزنى

ئۇ تېخى يېقىندىلا ئاڭلىغانىدى، قەيەردە ئاڭلىۋېدىكىن، چۈشىدە ئەمەس ئوڭدا ئاڭلىغاندەك قىلغانىدى. توختا، ھە ئەمدى ئېسىغا كەلدى. بۈگۈن ئەتىگەندە ئۇيقۇدىن كۆزىنى ئېچىپلا زەمىرە خېنىمنىڭ قىزغۇچ تۇمان ئىچىدە قۇشتەك ئۇچۇپ كېلىۋاتقىنىنى كۆرگەن، قىز ئۇنىڭغا: مەن سىزنىڭ مۇشۇ يەردىلىكىڭىزنى بىلەتتىم، دېگەنىدى.

بىردىنلا ئۆرلىگەن غەزەپ جۇڭشياۋنىڭ ھوشىنى يىغدى.

— ئەگەر سىز راستتىنلا مەن كۆرگەن زەمىرە خېنىم بولسىڭىز گېپىمنى ئاڭلاڭ — دېدى ئۇ مۇشتىلىرىنى تۈگۈپ ھېلىلا قىزغا ئېتىلىدىغان ئەلپازدا، — سىز تاشقى پىلانت ئادىسى، بىزگە مەلۇم بولمىغان قايسىدۇر بىر سەييارىنىڭ ئەركە خېنىمى، سىزنىڭ يەر شارىدا قايتىدىن پەيدا بولۇشىڭىز ياخشىلىقتىن دېرەك بەرمەيدۇ، ئېسىڭىزدە بولسۇن، بىز ئەمدى سىلەرگە قانداق ئاقابىل تۇرۇشنى بىلىمىز.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئۇچار تەخسە بىلەن كېلىپ ئىنسانلارغا نۇرغۇن ئاۋارىچىلىكلەرنى تېپىپ بەرگەن بۇ قىزنىڭ قىيا يېقىپ كۈلگەن سىياقىنى ھازىرغىچە ئۇنتۇپالمىغان، كۆڭلى چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلىپ، ئەمەلگە ئاشمايدىغان بۇ خىيالىي مۇھەببەتنى بىمەنە ئارزۇ دەپ ئۆزىنى زاڭلىق قىلىپ كۈلۈپ يۈرگەن بولسىمۇ، قىز ئالدىغا كەلگەندە مۇنداق قوپال مۇئامىلە بىلەن قارشى ئېلىشنى ئويلىمىغانىدى. نېمىلا بولمىسۇن، ئۇ ئۆزىنىڭ توغرا قىلىۋاتقانلىغىنى بىلەتتى. چۈنكى ئۇ ئىنسان ئىدى، ئىنسانلارنىڭ مېھرى-مۇھەببىتىدىن سۇغۇرۇلغان يۈرىكى، ئۇنىڭدا ئىنسانلارنىڭ خاتىرجەملىكىگە تەھدىد سالىدىغان ھەر قانداق غەيرىي كۈچكە يول بەرمەيدىغان ۋىجداننى يېتىلدۈرگەنىدى.

— شاڭخېي ئەپەندى، مەن سىزنى چۈشىنىمەن، سىز ماڭا شۇنداق دېيىشكە ھەقلىق، — دېدى قىز جۇڭشياۋنىڭ گېپىنى ئېغىر ئالماي، — خاتىرجەم بولۇڭ، مەن «شەپەق-301» نىڭ لايىھىسىنى ئوغرىلاشقا كەلمىدىم. بۇ ئىشتا سىلەر غالىب كەلدىڭلار، بىز سىلەرنى نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيان كۆزىتىپ كېلىۋاتتىمىز. كۆڭلىڭىزگە كەلمىسۇن، تەرەققىياتىڭلار بىز ئويلىغاندىنمۇ ئاستا بولدى. بۇ قېتىم «شەپەق-301» نى ياساپ، بىزنىڭ سىلەرگە سىرلىق بولۇپ تونۇلغان — سىلەرنىڭ تىلىڭلار بويىچە ئېيتقاندا «ئۇچار تەخسە» نى چېكىندۈرگىنىڭلار، بىر ھېسابتا بىزنى خۇشال قىلدى. شۇنىڭ بىلەن يەنە، بۇ كەشپىياتىڭلار بىزنىڭ سەگەك تۇرۇشىمىزغا بېرىلگەن سېگىنال بولدى. بىزنىڭ ئۈستۈنلۈك تالىشىشىمىز ھەرگىز باشقا بىر پىلانتىدىكىلەرنى تالان-تاراج قىلىش ئۈچۈن ئەمەس. بىزمۇ تىنچلىقنى خالايمىز، بىزدىمۇ سىلەردىكىگە ئوخشاشلا ۋىجدان بار. بولمىسا ئوسمان ئەپەندى ھەم پروفېسسورنىڭ ئوغلى مالىكىنى ئوت ئىچىدە قالدۇرۇپ كېتىۋەرگەن بولاتتۇق، — نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ نەزەرىدىكى بۇ تاشقى پىلانتنىڭ ئەركە خېنىمى بىردەم تۇرۇۋېلىپ، جۇڭشياۋنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىپ قاراپ كەتتى، — مەن سىزنىڭ مېنى خاتا چۈشىنىپ قالماسلىقىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن، —

دېدى كۆزلىرىنى ئۈزمەستىن گېپىنى داۋام قىلىپ، — سىلەر ئۆزۈڭلارنى ئىنسان دەپ ئاتىغان بولساڭلار، بىزمۇ ئۆز تىلىمىزدا ئۆزىمىزنى ئىنسان دەپ قارايمىز، بىزمۇ ياراتقۇچىنىڭ مەۋجۇدلۇقىغا ئىشىنىمىز. گۆش-قېنىمىزدا ئاز-تولا ئوخشاشماسلىق بولسىمۇ، ياراتقۇچى كۆڭۈلنى ئوخشاش قىلىپ ياراتقان شاڭگۇپى ئەپەندى، سەييارىمىزدىكى قىزلارنىڭ گەپنى ئوچۇق قىلىش ئادىتى بار. مېنى يەر شارىدىكى ئىنسانلارنىڭ نامراتلىقى، كىچىككىنە مەنپەئەتنى دەپ بىر-بىرىنى قىرغىن قىلىدىغان ئۇرۇش خۇمارلىقى قىزىقتۇرۇپ كەلتۈرگىنى يوق. مەن كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرىپ كەلدىم.

تاشقى پىلانت قىزىنىڭ ياسالماقلىقتىن خالىي گەپلىرى نۇرۇل جۇڭشياۋغا تەسىر كۆرسەتتى. ئۇنىڭ تۈرۈلگەن مۇشتىلىرى بوشىشىپ، قىزغا قىزىقىش بىلەن قارىدى. قەلبىدىكى قىز ياندۇرۇپ قويۇپ كەتكەن ئۇچقۇن كۈچىيىپ، ئۇنىڭ ھارارىتىدىن جىسمى قىزىدى، ئۆزىدە ۋۇجۇدىنى ساراسىمىگە سېلىۋاتقان يېقىملىق بىر تىترەكنى ھېس قىلدى. لېكىن قان-قېنىغا سىڭىپ كەتكەن كەسپى ھوشيارلىق يەنە ئۈستۈنلۈككە چىقىپ، ئۇلغىيىۋاتقان ھېسسىياتىنى تىزگىنلىدى.

— مېنى سىزنىڭ تەسىرلىك سۆزلىرىڭىزگە ئىشىنىدۇ دەپ ئويلىسىڭىز خاتا قىلغان بولىسىز، زەمىرە خېنىم، — دېدى ئۇ سىلىقراق سۆزلەشكە تىرىشىپ، — مۇنداق سۆزلىرىڭىزگە ئوسمان ئەپەندى ئىشەنگەن، ئاخىرىدا خۇدىنى يوقىتىپ، جېنىدىن ئايرىلىشقا تاس قالغانىدى.

— ئادەم بەزىدە زۆرۈرىيەت يۈزىسىدىن ئۆزىگە يۈكلەنگەن مەجبۇرىيەتنى ئادا قىلىدۇ. ئەمما بۇ قېتىم ھېچقانداق زۆرۈرىيەتنى ئۈستۈمگە ئېلىپ كەلمىدىم. — مەن ئۇنداق قارىمايمەن. نامرات ھەم ئۇرۇشخۇمار ئادەملەرنىڭ ئارىسىغا كېلىشىنى خالىغان ئىكەنسىز، بۇ يەردە چوقۇم سىلەرنى قىزىقتۇرغان ياكى چالا قالغان بىر ئىش بار.

— سىز مېنى راستتىنلا چۈشەنمەيۋاتامسىز ياكى چۈشەنسىڭىزمۇ ئۆزىڭىزنى ئەتەي چۈشەنمىگەنگە سېلىۋاتامسىز، — قىز دىلى رەنجىگەندەك ۋە بۇ رەنجىشنى سۈكۈت ئارقىلىق تارقىتىۋەتمەكچى بولغاندەك يەرگە قاراپ بىردەم شۈك بولدى. ئالدىدىكى ئادەمدىن كۆڭۈلگە پارشا گەپ چىقىمىغاندىن كېيىن، بېشىنى كۆتۈرۈپ يەنە ئۆزى ئېغىز ئاچتى، — سىز بىلەن مېنىڭ ئوتتۇرامدا باشقىچە بىر مۇناسىۋەتنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. ئۇرۇشخۇمار دېگەن سۆزۈم غورۇرىڭىزغا تەگكەنلىكىنى بىلىدىم. سىلەردە ئەبەدىي تىنچلىقنىڭ بولۇشىغا يەنە ئۇزۇن ۋاقىت بار، سىلەر بۇ بۈيۈك مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن توختىماي كۈرەش قىلىپ كېلىۋاتىسىلەر. كۈرەش بولىدىكەن ھاياتلىققا زىيان-زەخمەت يەتكۈزىدىغان ئىشلاردىن خالىي بولۇش قىيىن. قىلىۋاتقان ئىشىڭىز سىزنى ھەر كۈن-ھەر سائەتتە ھايات-ماماتلىق بىلەن ئوينىشىشقا مەجبۇر قىلىدۇ. بىلمەيمەن، سىزنى ئۇچراتقىنىمىدىن بىرى، سىزنىڭ ھايات يۈرۈشىڭىز ماڭا

ناھايىتى مۇھىمدەك بىلىنىدىغان بولۇپ قالدى. ئۆزۈمدە دايمىم بىر ئەنسىزچىلىكنى سېزىمەن. بۇنى مۇھەببەتتىكى دەپ ئۆزۈمگە ئۆزۈم سوئال قويمەن. دېدىمغۇ، ئارىمىزدا مۇنداق باغلىنىشنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى بىز باشقا-باشقا پىلانلارنىڭ ئادىمى، — زەمىرە خېنىم ئۈنچىدەك چىشلىرىنى كۆرسىتىپ كۈلۈمسىرىدى، — سىز مېنى نېمىشقا ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلمايسىز.

قىزىرىپ كەتكەن جۇڭشياۋ قىزنى ئالدىراپ ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. ئۇ نېمە دېيىشنى ۋە بۇ قىزغا قانداق مۇئامىلىدە بولۇشنى بىلمەيتتى. ئۇنىڭ خام خىياللىرى رېئاللىققا ئايلاندى، ئەمدى ئۇ بۇ تاشقى پىلانت قىزغا ئىشىنىشى كېرەكمۇ؟ ئۇنىڭ كۆڭلىدە نېمىلەر بارلىقىنى بىر خۇدانىڭ ئۆزى بىلىدۇ. ئۇ ئۆزى بىلەن تىغمۇ تىغ تۇرغان بۇ قىزنىڭ ھېسسىياتىدىكى ئۆزگىرىشكە بەكمۇ ئەجەبلىنەتتى. لېكىن، نېمىلا بولمىسۇن، كۆز ئالدىغا كەلگەن ئۆتكەن ئىشلار بۇ قىزغا ئىشىنىشكە قارىغاندا ئىشەنمەي تۇرۇشنى ئەسكەرتكەندەك قىلاتتى.

4

نۇرۇل جۇڭشياۋ ساقچى باشلىقىنىڭ ئىشخانىسى ئالدىدا، كاتىپ قىز بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالدى.

— جۇڭشياۋ ئەپەندىمۇسىز، — قىز خۇش خۇيلۇق بىلەن كۆرۈشۈشكە قول ئۇزاتتى، — باشلىقنى ئىزدەپ كەلدىڭىزمۇ، مەرھەمەت. كېلىدىغان ۋاقتى بولۇپ قالدى، بىردەم ساقلاپ تۇرۇڭ.

تولۇق، چىرايلىق كەلگەن كاتىپ قىز ئۇنىڭغا ئىشكىنى ئېچىپ بېرىپ، ئارقىسىدىن ئۆزىمۇ كىردى.

— يېڭىلا تەييارلاپ قويغان قەھۋە بار، كۆڭلىڭىز تارتامدۇ؟

جۇڭشياۋ كاتىپ قىزنىڭ كۆزلىرىنى خۇمارلاشتۇرۇپ قاراپ-قاراپ قويۇشىدىن، ئۆزىنىڭ ئۇنىڭغا يېقىپ قالغانلىقىنى سەزدى. كاتىپ قىزلارنىڭ كۆپ ئىشلاردىن خەۋەردار بولىدىغانلىقىنى ياخشى بىلىدىغان جۇڭشياۋ ئۇنى گەپكە سالماقچى بولدى.

— بەكمۇ چىرايلىق ئىكەنسىز، تونۇشۇپ قويايلى دېگەن سۆزنى ئېيتىشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايۋاتىمەن، — دېدى ئۇ قىزنىڭ گۈزەللىكىگە مەھلىيا بولغاندەك كۆزلىرىنى چوڭ ئېچىپ قاراپ.

— ئاشۇرۇۋەتكەن بولسىڭىزمۇ چىرايىمغا نەزەرىڭىزنىڭ چۈشكەنلىكىدىن ئىنتايىن خۇش بولدۇم، — قەھۋە قۇيۇۋاتقان قىزنىڭ ئاپئاق يۈزىگە قىزىللىق يۈگرىدى، — مېنى ئاددىيلا قىلىپ «كاتىپ قىز» دەۋىرىڭ. ئالاھىدە خادىملارنىڭ ئالدىدا ئىسمىمنى ئاتاپ تونۇشتۇرۇشقا ئەرزىمەيمەن.

— مېنىڭ ئالاھىدە خادىملىقىمنى قانداق بىلىدىڭىز؟

— ئوھۇي جۇڭشياۋ، بۇنىڭ يوشۇرغۇدەك لېمىسى بار. سىزنىڭ تاشقى پىلانت ئادەملىرى بىلەن بولغان ئىشلىرىڭىز گېزىت-ژۇرنال، رادىئو-تېلېۋىزورلاردا ئەڭ قىزىقارلىق خەۋەر بولۇپ تارقىلىپ كەتتىغۇ. قىزلارنىڭ سىنىچى بولىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قالماڭ.

— شۇنداقمۇ، مەن بۇنى ئويلىمىغانىكەنمەن.

— بۇ يەردە قانچە ۋاقىت تۇرىسىز؟

— بىرەرنىڭ نەزەرىگە ئېلىنىپ قالغىنىغا ئىشەنگەن بولسام، كۆرۈشۈپ تۇرۇشقا ھەرقانداق چاغدا ۋاقىت چىقارغان بولاتتىم.

قىز قەھۋەنى سۈنۈۋېتىپ يەر ئاستىدىن نازلىق بېقىپ كۈلۈمىسىرىدى.

— قىزلارنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشقا ئۇستا ئىكەنسىز، قەيەرگە چۈشتىڭىز؟

جۇڭشياۋ چاقچاق قىلغاندەك قوللىرىنى يايدى؛

— ئېيتىپ بېرەلمەيمەن، بۇ مېنىڭ مەخپىيىتىم.

— ۋاي-ۋۇي، — قىز زاڭلىق قىلىپ نېپىز لەۋلىرىنى پۈردى، — خالىسام،

شەھەردىكى ئالىي دەرىجىلىك مېھمانخانىلارنى سۈرۈشتۈرۈپ، ئون مىنۇت ئىچىدە سىز بىلەن سۆزلىشەلەيمەن.

— دېمەك، بىز خالىغان ۋاقىتتا سۆزلىشىپ تۇرالايدىكەنمىزدە...

ساقچى ئەمەلدارنىڭ تۇيۇقسىز كىرىپ كېلىشى پاراڭنى ئۈزۈۋەتتى. جۇڭشياۋنىڭ

ئالدىدىلا تۇرغىنىدىن ھۇدۇقۇپ قالغان قىز، باشلىققا قورققانداك قاراپ قويۇپ ئالدىراپ

چىقىپ كەتتى. كۆرۈشۈش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇۋاتقان جۇڭشياۋ، كوماندا ئەپەندىنىڭ

ئوچۇق چىرايىدا بىلىنەر-بىلىنمەس ئەكس ئەتكەن سالقىنلىقىنى كۆرۈپ، كاتىپ قىز

بىلەن پاراڭلىشىپ تۇرغانلىقىنىڭ ئۇنىڭغا ياقمىغانلىقىنى بىلدى.

— نىگارخاننىڭ دېرىكىنى ئالالمىدۇق، — دېدى ئۇ جۇڭشياۋدىن قىسقىچە ئەھۋال

سورىغاندىن كېيىن، — تەكشۈرمىگەن يېرىمىز قالمايدى، پەقەت بىرلا ئېھتىمال —

گۆرۈگە تۇتۇپ كېتىلگەن بولۇشى مۇمكىن. شۇنداق بولسا، يەنە بىرنەچچە كۈن

كۈتمەكتىن باشقا ئىلاجىمىز يوق.

جۇڭشياۋمۇ بۇ ئېھتىمالغا ئىشىنىپ قالغانىدى. گۆرۈگە ئېلىۋالغۇچىلار قارشى تەرەپنىڭ

سەۋرى چىكىگە يېتىپ، ھەرقانداق تەلەپكە شەرتسىز ماقۇل دېگۈدەك ھالەتكە

يەتكۈچە تاقەت قىلىپ كۈتەلەيتتى.

— ئىزدەشنى بوشاشتۇرۇپ قويمايلى. گۆرۈگە تۇتۇپ كېتىلگەن بولسا، بەلكىم

ئۇزۇن كۈتۈشكە توغرا كەلمەس، — دېدى جۇڭشياۋ ئۆزىنىڭمۇ بىرەر تەدبىر

قوللىنالمىغىنىغا خىجالەت بولغاندەك كوماندا ئەپەندىنىڭ چىرايىغا قارىماي.

— بۇ تەرەپتىن خاتىرجەم بولۇڭ.

— مەن دىلارا خېنىمغا مۇناسىۋەتلىك ئارخىپىنى كۆرۈپ چىقاي دېۋىدىم.

— ھازىرلا نىكەرەكمۇ؟

جۇڭشياۋ بېشىنى لىگىشتى.

كومار ئەپەندى تېلېفون قىلدى. بەش مىنۇتتىن كېيىن كاتىب قىز سەرەڭگە قېپىپىلىك چىرايلىق، نېپىز قاپلىق ماگىنتلىق دېسكىنى باشلىققا بېرىپ چىقىپ كەتتى. — بۇ ئارخىپ سىزنى قانائەتلىك ئىدۇرەلەيدۇ. ئۇنىڭدا دىلارا خېنىم ياخشى كۆرۈپ قالغان ئىكرام ئىسىملىك تالانتلىق ياش پروفېسسورنىڭ ئوت ئىچىدىن بىر بوۋاقنى قانداق قۇتۇلدۇرۇپ چىققانلىقىدىن تارتىپ، تۇيۇقسىز ۋاپات بولغان ياش پروفېسسورنىڭ قەبرىسىگە قويۇلغان ئابىدىگە دىلارا خېنىم يازغان يادنامىسىچە ھەممىسى خاتىرىلەنگەن.

جۇڭشياۋ رەھمەت ئېيتىپ ئارخىپنى يانچۇقىغا سالىدى.

— ئېنىقسىز يەرلىرى ئۇچراپ قالغۇدەك بولسا، قولۇمدىن كەلگەن ياردەمنى

ئايمىمايمەن، — دېدى كومار ئەپەندى جۇڭشياۋنى ئۈزىتىۋېتىپ تەكەللۇپ بىلەن.

— ئەلۋەتتە شۇنداق قىلىمەن، كۆپ رەھمەت سىزگە.

نۇرۇل جۇڭشياۋ كىرا ماشىنىسىغا ئولتۇرۇپ ئۈدۈل مېھمانخانىغا قاراپ يۈرۈپ كەتتى.

ئۇ ئارخىپ كۆرۈشكە بەكمۇ ئەھمىيەت بېرەتتى. بەزىدە ئارخىپتىكى قانچە قېتىم،

قانچىلىغان كۆزلەردىن ئۆتكەن بولسىمۇ كىشىنىڭ دىققىتىنى قوزغىيالمىغان بىرنەچچە

ئېغىز سۆز، بەلگە ۋە سۈرەتلەردىن يىپ ئۇچى ئۈزۈلۈپ، سىرلىق تۈسكە كىرىپ

قالغان ۋەقە-ھادىسىلەرنىڭ تېخىمۇ يوشۇرۇنغان ئىزلىرىنى بايقاۋالمايتتى.

ئۇ كاتىب قىزنى ئەسلىپ كۈلۈمسىرىدى. ئۇنىڭ سىز بىلەن ئون مىنۇت ئىچىدە

سۆزلىشەلەيمەن، دېگەن گېپى خىيالىدىن كېچىپ، بىردەمگە ئېچىلغان چىرايى شۇ ھامان

تۇتۇلدى. ئادەتتە مېھمانلارنىڭ قايسى مېھمانخانا، قايسى ياتاققا چۈشكەنلىكىنى مېھماننىڭ

رۇخسىتىسىز سۈرۈشتۈرۈشكە قەتئىي رۇخسەت قىلىنمايتتى. سۈرۈشتۈرۈشكە توغرا كەلسە،

شەھەر مەمۇرىيىتىنىڭ رۇخسىتى بولۇشى كېرەك ئىدى. ئۇلار خالىغان چاغدا خالىغان

ئادىمىنى سۈرۈشتە قىلالايدىكەن-دە، — دەپ ئويلىدى جۇڭشياۋ ئىچىدە، — كاتىب قىزنىڭ

گېپى راست بولىدىغان بولسا، ئۇنىڭ مۇنداق ئۆز بېشىچىلىق قىلىشىغا كىم رۇخسەت بەرگەن؟

ئۇنداقتا ئاخشامقى ۋەقەنى قانداق چۈشىنىش كېرەك؟ ئۇلار مېھمانخانا خوجايىنىنى ئالداپ

كىرىۋالغانمۇ ياكى ئالاھىدە رۇخسەت بىلەنمۇ؟

ئۇ تۈنۈگۈن باغچىدا زەمىرە خېنىم بىلەن ئۇچرىشىپ قالغاندىن كېيىن، K

شەھىرىگە كېلىپ ئون تۆت سائەت ئىچىدە ئارقا-ئارقىدىن دۈچ كەلگەن ئەھۋاللارنى

ئويلاپ ھارغان، قورسىقى ئاچقان ھالدا مېھمانخانىغا قايتىپ كەلگەن ئىدى. شۇنچە

چارچىغىنىغا قارىماي ياتقىغا كىرىپلا ئۆزىنى كارىۋاتقا تاشلىمىدى. كۈتكۈچىگە تاماق

بۇيرۇپ قويۇپ يۈيۈندى. چېچىنى تاراۋىتىپ ئەتىگەندە چالا ئوقۇپ كارىۋاتقا تاشلاپ

قويغان گېزىتكە كۆزى چۈشتى-دە، تاماق كىرگىچە ئوقۇماقچى بولۇپ گېزىتكە قول

ئۇزاتتى. شۇ چاغدا قولدىكى سائەت خەتەرنى بىلدۈرۈپ ئۈزۈپ-ئۈزۈپ سىگنال

بەردى. ئۇ جايدىن قىمىرلىماي سائەتنى قولىدىن چىقاردى-دە، يوتقان يۈزىگە يېقىنلاشتۇرۇپ ئايلاندۇرۇپ چىقتى. سىگنال بىر پەسىپ بىر كۈچىيەتتى. ئۇ دائىرىنى بەلگىلەۋېلىپ، يوتقاننى ئېھتىيات بىلەن قايرىدى. يەنە تەكشۈرۈپ، ئاستىغا سېلىنغان يۇمشاق چۈشەكنىمۇ شۇنداق ئېھتىيات بىلەن قايرىدى. بۇ ھەرىكەتنىڭ يېنىك، زورلىقش تەلەپ قىلىنمايدىغانلىقىغا قارىماي، پېشانە-بويۇنلىرىدا تەرتامچىلىرى يالتىرىدى. ئۇنىڭ كۆزى چۈشەكنىڭ ئاستى يۈزىگە چاپلانغان — ئۇنىڭغا تونۇش بولغان تۈگمىدەك چوڭلۇقتىكى ئاق نەرسىگە چۈشتى. كەشىپ قىلىنىپ، تەتقىقات نەتىجىلىرىنى تەكشۈرۈپ بېكىتىش ئورنىنىڭ دەسلەپكى يىغىندىلا، بىر كىلوگراملىق بېسىم ياكى ئۇنىڭ قوزغىتىشىدىن يېرىلىپ، ئىچىدىن چىققان پۇراقسىز زەھەرلىك گازنىڭ تەسىرىدىن، ئادەمنى ئون بەش سېكۇنت ئىچىدە ئۇخلىتىپ ھاياتىدىن جۇدا قىلىدىغان، ئالىملار شۇ يىغىندىلا «ئەزرائىل» دەپ نام بەرگەن بۇ كەشپىيات ئىشلىتىشتىن قەتئىي چەكلەنگەنىدى. ئۇنى ياساپ چىقىرىدىغان ئۈسكۈنىلەرنى بۇزۇپ تاشلاش توغرىسىدا كەسكىن بۇيرۇق چۈشۈرۈلگەنىدى. قارار ۋە بۇيرۇق قانچىلىك كۈچلۈك ھەم كەسكىن بولمىسۇن، «ئەزرائىل» يوشۇرۇن ياسىلىپ ئاز بولمىغان كىشىلەرنىڭ جېنىغا زامان بولماقتا ئىدى...

ئۇ «ئەزرائىل» نى سويۇپ ئېلىشتىن چۆچۈپ، ئەتراپىنى قايچا بىلەن كېسىپ چىقىرىۋالدى، ئاندىن گۇمان قىلغان جايلارنى تەكشۈرۈپ خاتىرجەم بولغاندىن كېيىنلا ياتقانىدى.

نۇرۇل جۇڭشياۋنى تۈنۈگۈن سەھەردە قەستكە ئۇچراشتىن باشلاپ، كەچتە يەنە قەستلىمە كىچى بولغانغا قەدەر، كۈچىيىپ بېرىۋاتقان بىر سوئال قىيىنماقتا ئىدى. ئۇنىڭ K شەھىرىگە كېلىشىنى بىۋاسىتە باشلىقى بىلەن K شەھىرىنىڭ ساقچى باشلىقىدىن باشقىسى بىلمەيتتى، بىلىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. لېكىن ئۇنى باشقىلار بىلىۋالغان، بىلگەندىمۇ ناھايىتى ئېنىق بىلگەن. نىگار خانىمنىڭ ئۇنىڭ كېلىشى بىلانا يوقاپ كېتىشى، بۇ ئۇلارنىڭ ئالدىراپ قالغانلىقىنى، ئىز قالدۇرمىغانلىقى ناھايىتى تەجرىبىلىك ئىكەنلىكىنى بىلدۈرەتتى.

نۇرۇل جۇڭشياۋ شۇلارنى ئويلاپ مېھمانخانغا يېتىپ كەلگەنلىكىنى بىلمەي قالدى. ئۇ ياتىقىنى تەكشۈرۈپ چىققاندىن كېيىن، ئۆز ئىشخانىسىدىكى جىددىي خىزمەت قىزغىنلىقىدەك بىر روھلىنىش بىلەن ھېسابلاش ماشىنىسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئولتۇردى. ئۇ ئارخىپتىكى سۆزلەرنى، رەسىملەرنى زېرىكمەي، بەزى جايلارنى قايتا ئاڭلاپ، ھەم كۆرۈپ چىقتى. ئۇ ئون بىر يىل ئاۋۋال K شەھىرىدىن ئايرىلىپ ئۇزۇن ئۆتمەيلا، دىلارانىڭ ئىكرام ئىسىملىك ياش پروفېسسورنى ياخشى كۆرگەنلىكىنى ئاڭلىغاندا، رەشىكتىن يۈرىكى تۈز سەپكەندەك ئېچىشىپ، قانچە كۈنلەرنى ئۇيقۇسىز تولغىنىپ ئۆتكۈزگەنىدى. كېيىن بۇ ياش پروفېسسورنىڭ ۋاپات بولغانلىقى تېلېۋىزوردا خەۋەر

قىلىندى. شۇ چاغدىكى ياش ئوفېتسىر نۇرۇللا، پروفېسسورنىڭ ئۆلۈمىدىن كۆڭلىنىڭ بىر يېرىدە خۇشالمۇ بولدى. ئۇ دىلاراغا بىر پارچە خەت يازغان، خەت دىلارانىڭ سۇنغان كۆڭلىنى تەسكىن تاپتۇرىدىغان سۆزلەر بىلەن تولغانىدى. يەنە بىر مەنەدە، دىلارانى چېكىپ بېقىش مەقسەت قىلىنغان بۇ خەتكە جاۋاب قايتۇرۇلمىغاندىن كېيىن، بۇنى قاتتىق ھار ئالغان مەغرۇر ئوفېتسىر ئىككىنچىلەپ خەت يازمىدى، ھەم بۇ شەھەرگە كەلسە قىزنى ئىزدەپ بارمىدى. شۇنىڭدىن ئىككى يىل ئۆتكەندىن كېيىن، ئۇ دىلارانىڭ مۇرات ئىسىملىك گىئولوگ بىلەن توي قىلغانلىقىنى ئاڭلىدى. بۇ خەۋەر ئۇنىڭ يۈرەك-باغرىنى ئۆرتىۋەتتى. ئۇ شۇ چاغدىلا دىلارانى چىن كۆڭلىدىن ياخشى كۆرىدىغانلىقىغا تەن بەردى، ھەم ئىچ-ئىچىدىن ئۆكۈندى.

ئۇ ئېكراندا پروفېسسور ئىكرامنىڭ بىرنەچچە پارچە سۈرىتىنى بىر-بىرلەپ سېلىشتۇرۇپ كۆردى. ئۇ قاملاشقان يىگىت ئىدى. لېكىن كۆزلىرى بىر قارىماققا ئالىملارغا خاس ئويچانلىق بىلەن قاراپ تۇرغاندەك، سىنچىلاپ قارىسا، ئادەمگە ھېسسىياتسىز، سوغۇق نەزەردە تىكىلىپ تۇرغاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭغا قارىغاندا گىئولوگ مۇرات ئەپەندى ھەر بىر پارچە رەسىمدە كۈلۈپ تۇراتتى، كىشىدە خۇش خۇي، چىقىشقاق ئادەمدەك تەسىر قالدۇراتتى.

جۇڭشياۋنى دىلارانىڭ دەپنە مۇراسىمىدا تارتىلغان تۆت پارچە سۈرەت جەلپ قىلىۋالدى. پروفېسسور ئىكرامغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر يىگىت تۆت پارچە سۈرەتنىڭ ھەممىسىدە مۇرات ئەپەندىنىڭ يېنىدا ئىدى. مۇرات ئەپەندىنىڭ چىرايى قايغۇلۇق، ھەسرەتلىك ئىدى. ھېلىقى يىگىتنىڭ چىرايى ئىپادىسىز، كۆزلىرى ئەتراپىدا بولۇۋاتقان ئىشلارنىڭ ئۆزىگە ھېچ بىر ئالاقىسى يوقتەك ھېسداشسىز پارقىراپ تۇراتتى. مۇرات ئەپەندىدىن ئايرىلماي يۈرگىنىگە قارىغاندا، ئۇ چوقۇم مۇرات ئەپەندىنىڭ يېقىن ئادىمى، — دەپ پىچىرلىدى جۇڭشياۋ، — لېكىن، ئۇ نېمە ئۈچۈن مۇرات ئەپەندىنىڭ دەپنە مۇراسىمىدا كۆرۈنمەيدۇ؟ ئۇ پروفېسسور ئىكرامنىڭ سۈرىتى بىلەن ھېلىقى يىگىتنىڭ سۈرىتىنى يانمۇيان كەلتۈرۈپ قاراپ، ئىككىسىنىڭ قويۇپ قويغاندەك ئوخشاشلىقىدىن تاڭ قالدى. نىگار خانىم بولغان بولسا بۇ يىگىتنىڭ كىملىكىنى بىلىش ئاسان ئىدى، شۇنداقسىمۇ مۇرات ئەپەندىنىڭ خىزمەتداشلىرى ئۇنى ئەلۋەتتە بىلىدۇ. نۇرۇل جۇڭشياۋ گىئولوگىيە ئىدارىسىگە بېرىپ ئېنىقلاپ بېقىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ ئېكراننى ئۆچۈردى.

ئۇ ئارخىپ كۆرۈپ، ئىككى ئادەمنىڭ ئاجايىپ ئوخشىشىپ كېتىدىغانلىقىدىن باشقا يېڭىلىق تاپالمىدى. لېكىن كەتكەن ۋاقىتقا ئۆكۈنمىدى. ئۆتۈپ كەتكەن ئىشلارنى يېڭىباشتىن كۆز ئالدىدىن ئۆتكۈزۈشىنىڭمۇ كېيىنكى ئىشلارغا پايدىسى تېگىپ قالاتتى. جۇڭشياۋ سائىتىگە قارىدى، زەمىرە خېنىم بىلەن كېچىلىك كۈلۈپتا ئۇچرىشىغا بەرگەن ۋەدىسىگە يەنە ئىككى سائەت بار ئىدى. بۇ ئۇنىڭ پۈت-قوللىرىنى سوزۇپ

ھاردۇق ئېلىۋېلىشقا يېتىپ ئاشاتتى.

5

كېچىلىك كۈلۈپتا زەمىرە خېنىمنىڭ تۈگىمەس سوئاللىرىغا قىسقىلا جاۋاب بېرىپ ئولتۇرغان جۇڭشياۋ، ئۇلار تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقان كاتىپ قىزنى كۆرۈپ قالدى. قىز ئەڭ يېڭى مودىدا قورچاقتەك ياسانغانىدى. ئۇنىڭ يېرىم ئوچۇق كۆكسى، شېشىدەك سۈزۈك يالىڭاچ مۇرىلىرى ھەرقانداق ئادەمنىڭ زوقىنى قوزغايتتى.

— ئوھۇي جۇڭشياۋ ئەپەندى، — دېدى قىز كونا تونۇشلاردەك ئۇلار ئولتۇرغان ئالدى ئوچۇق خاس خانىگە كىرىپ، — سىزنىڭ يالغۇز ئەمەسلىكىڭىزنى كۆرۈپ خۇشاللىقىمنى ئىزھار قىلىشقا ئالدىرىدىم. سەۋەبىنى بىلگەندىن كېيىن، ئىجازەتسىز كىرگەنلىكىمنى كەچۈرۈۋېتىدۇ، دەپ ئويلايمەن.

نۇرۇل جۇڭشياۋ تەننى چۈشەندى. قىز ئۇنىڭغا، سىز بۇ شەھەردە يالغۇزلۇق ھېس قىلىپ قالمايدىكەنسىز، دېگەننى بىلدۈرگەندى.

— بىزنى ئىنتايىن خۇش قىلدىڭىز، خېنىم. سىز بىلەن بىللە بولساق ۋاقتىمىزنىڭ ئىنتايىن كۆڭۈللۈك ئۆتمىدىغانلىقىغا ئىشەنچىم كامىل، — دېدى جۇڭشياۋ قىزلارغا ياقىدىغان خۇشامەتكۈيىلەرچە ئاھاڭدا، — قېنى، مەرھەمەت، بۇ ياققا كېلىڭ، خېنىم. كەچۈرىسىلەر، سىلەر تونۇشمايسىلەرغۇ دەيمەن.

جۇڭشياۋ كاتىپ قىزنى تونۇشۇشقا قىستاپ، ئۇنىڭ ئۆز ئاغزىدىن ئىسمىنى بىلىۋالماقچى ئىدى.

ئىككى قىز چىرايلىرىدىن كۈلگە ياغدۇرۇپ، قىزلارغا خاس سىنچىلىق، سەندىن نەرسىم كەم دەيدىغان تەكەببۇرلۇق بىلەن، بىر-بىرىنىڭ بېشىدىن ئايغىغىچە ئىتتىك كۆز يۈگۈرۈپ چىقىشتى.

— رەھمەت، جۇڭشياۋ ئەپەندى، — كاتىپ قىز زەمىرە خېنىمدىن كۆز ئۈزۈپ جۇڭشياۋغا قاراپ كۈلدى، — مەن سىلەر بىلەن بىللە بولالمايدىغاندەك تۇرىمەن. كەچلىك سورۇن كېلىشكەن جورىلار بىلەن كۆڭۈللۈك، خەير، بىز يەنە كۆرۈشۈپ قالارمىز.

جۇڭشياۋ ئېغىز ئاچقۇچە، قىز ئىتتىك بۇرۇلۇپ چىقىپ كەتتى. ئۇ، قىز كۈلۈبىنىڭ كەڭ، ئەينەكلىك ئىشىكىدىن چىقىپ كەتكۈچە قاراپ تۇردى.

— غەلىتە قىز ئىكەن، — دېدى زەمىرە خېنىم ئولتۇرۇۋېلىپ.

— مېجەزى شۇنداقراق.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئىچىدە، ياخشى بىر پۇرسەتنى كەتكۈزۈپ قويغىنىغا قاتتىق ئۆكۈندى. زەمىرە خېنىم بولمىغان بولسا، كاتىپ قىزنى گەپكە سېلىپ بەزىبىر ئەھۋاللارنى

بىلىۋالغان بولاتتى.

يەنە بىر سائەتچە ۋاقتنى تەستە ئۆتكۈزگەن جۇڭشياۋ، قايتايلى دېگەننى بىلدۈرۈپ سائىتىگە قاراپ قويدى. زەمىرە خېنىمىمۇ شۇنى كۈتۈپ تۇرغاندەك ئۇنچۇقماي ئورنىدىن قوزغالدى.

— مېنى شۇنداق كۆڭۈللۈك ئورۇنغا تەكلىپ قىلغانلىقىڭىزدىن ئىنتايىن خۇشال بولدۇم، — دېدى زەمىرە ئۇلار سىرتقا چىققاندا، — ۋاقتنىڭ قانداق ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنىمۇ بىلمەي قاپتىمەن. قاراڭ، بۇ كېچە نېمىدېگەن گۈزەل. بىردەم كوچا ئايلانساڭ قانداق دەيسىز؟

نۇرۇل جۇڭشياۋ خالىمىسىمۇ كەيپىياتنى بىلىندۈرگىسى كەلمەي:

— چارچاپ قالمىغانلا بولسىڭىز، — دېدى سۇسقىنا.

— كۆپ ئەمەس، يېرىم سائەتلا.

نۇرۇل جۇڭشياۋ زەمىرە خېنىم بىلەن ئۇچرىشىپ قالغاندىن بۇيان، ئۆزىنى قىياس قىلغىلى بولمايدىغان بىر خەۋپ-خەتەر كۈتۈپ تۇرغاندەك جىددىي ھەم بىئارام سېزىدىغان بولۇپ قالغانىدى. يەر شارىدا يۈز بەرگەن ھەرقانداق ئىشنى ئىنسانلار ئۆزلىرى بىر تەرەپ قىلالايتتى، چۈنكى ئۇنىڭ سەۋەبكارلىرى باشقا پىلانلارغا قېچىپ كېتەلمەيتتى. ئىنسانلار بولسا تاشقى پىلانت ئادەملىرىنىڭ قانداق ۋە نېمە مەقسەتتە كەلگەنلىكىنى بىلمەيتتى. بىلگەن تەقدىردىمۇ ئۇلارغا تاقابىل تۇرۇش ناھايىتى قىيىنغا توختايتتى.

نۇرۇل جۇڭشياۋنى زەمىرە خېنىمنىڭ كېچىلىك كۈلۈبتا ناخشىنى كىشىنىڭ يۈرەك تارىنى چەككۈدەك ھېسسىيات بىلەن ئېيتىشى، ئۇسسۇلنى نازۇك تۇيغۇلارنى قوزغايدىغان ماھارەت بىلەن ئوينىشى ھەيران قالدۇرغانىدى. ئۇ كېچىنىڭ چولپانغا ئايلاندى. يىگىتلەر ئۇنىڭ ناخشا-ئۇسسۇلىدىن كۆرە، ئاجايىپ گۈزەللىكىگە شەيدا بولۇشۇپ يېنىدىن ئەگىپ كېتەلمەي قېلىشتى. ئەگەر شۇ چاغدا نۇرۇل جۇڭشياۋ ئۇلارغا: ھەي بۇرادەرلەر، سىلەر سەجدە قىلغۇدەك يەرگە يەتكەن بۇ گۈزەل قىز، ئىنسانلارغا قورقۇنچ سالىدىغان تاشقى پىلانت ئادىمى، بۇنى مەن بەش قولىمنى بىلگەندەك ياخشى بىلىمەن، دېگەن بولسا، ئۇلار ئىشەنمىگەن، نۇرۇل جۇڭشياۋنى مازاق قىلىپ كۈلگەن بولاتتى. تاشقى پىلانت ئادەملىرى ئىنسانلارنىڭ ئارىسىدا ئەنە شۇنداق ئادەم گۇمان قىلالمىغۇدەك دەرىجىدە نىقابلىنىپ يۈرەلەيتتى. ئۇلارنىڭ قانچىلىك ئادىمى بىزنىڭ ئىچىمىزدە يۈرگەندۇر، — دەپ ھەسرەت بىلەن ئويلىدى جۇڭشياۋ، — بىلمەيمىز، بىلىدىغانلىرىمىز ناھايىتى ئاز. كىم بىلىدۇ، ئۇلارنىڭ ئادەملىرى بىزنىڭ مەخپىي ھەربىي ئورگانلىرىمىزدا، مۇھىم تەشۋىقات ئاپاراتلىرىمىزدىمۇ باردۇر. نۇرۇل جۇڭشياۋ زەمىرە خېنىمنىڭ ئۇنىڭدىن ئەنسىرەپ كەلگەنلىكىگە زادىلا ئىشەنمەيتتى. شۇڭا، زەمىرە خېنىم بىلەن ئۇچراشقاندىن تارتىپلا، ئۇنى كۆزدىن نەرى قىلماسلىق ئۈچۈن، ھازىرچە قىزنىڭ رايىغا بېقىپ يۈرۈش

قارارىغا كەلگەندى.

— پاراڭ قىلغاچ ماڭسىڭىزچۇ، — دېدى زەمىرە خېنىم جۇڭشياۋنىڭ جىم بولۇپ قالغانلىقىدىن ئىچى پۇشۇپ.

— مەن قىزلارنىڭ كۆڭلىنى ئېلىشنى بىلمەيمەن. سىزدەك ساھىبجامال قىزغا گەپنى نېمىدىن باشلىشىمنى تېخىمۇ بىلمەي قېلىۋاتمەن، — دېدى جۇڭشياۋ قىزغا قاراپ كۈلۈپ.

— بوپتۇ، گەپنى مەن باشلاي. سىزدىن بىر ئىشنى سورىماقچى ئىدىم، جاۋاب بېرىشنى خالىمىسىڭىز ھەرگىز رەنجىمەيمەن.

— قېنى، ئاڭلاپ باقاي.

— سىز بىزنىڭ ئۇچار

تەخسىنى چېكىنىشكە مەجبۇر

قىلغان «شەپەق» —

301 نى ساقلاپ قېلىپ

كاتتا ئىش قىلدىڭىز، ئېيتىڭا،

جانابى شياڭۋېي، سىزنىڭ

شۇ قەھرىمانلىقىڭىز ئۈچۈن،

ھۆكۈمىتىڭىز سىزگە نېمىلەرنى

قىلىپ بەردى؟

— سىز قانداق ئويلە-

غاندىڭىز؟

— بىزنىڭ بىر ئادىمىمىز

مۇقەددەس سەييارىمىزغا سىرتتىن كېلىدىغان بىرەر خەۋپنى ئالدىن سېزىپ ئاگاھلاندۇرغان،

ياكى سىزدەك خەۋپنى توسۇپ خىزمەت كۆرسەتكەن بولسا، بىر ئۆمۈر باياشاد ياشاش

شەرىپىگە ئىگە بولىدۇ.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئاۋازلىق كۈلۈۋەتتى:

— مېنىڭ تۇرمۇش ئەھۋالىم سىزگە ياقماپتۇ-دە، شۇنداقمۇ؟

— مېنىڭ كۆڭلۈم ناھايىتى تۇيغۇن، شۇنچىلىك چوڭ خىزمەت كۆرسەتكەن

بولسىڭىزمۇ، بىخەتەرلىكىڭىز كاپالەتكە ئىگە قىلىنماپتۇ، خەۋپ-خەتەر ئىچىدە يۈرۈشتىن

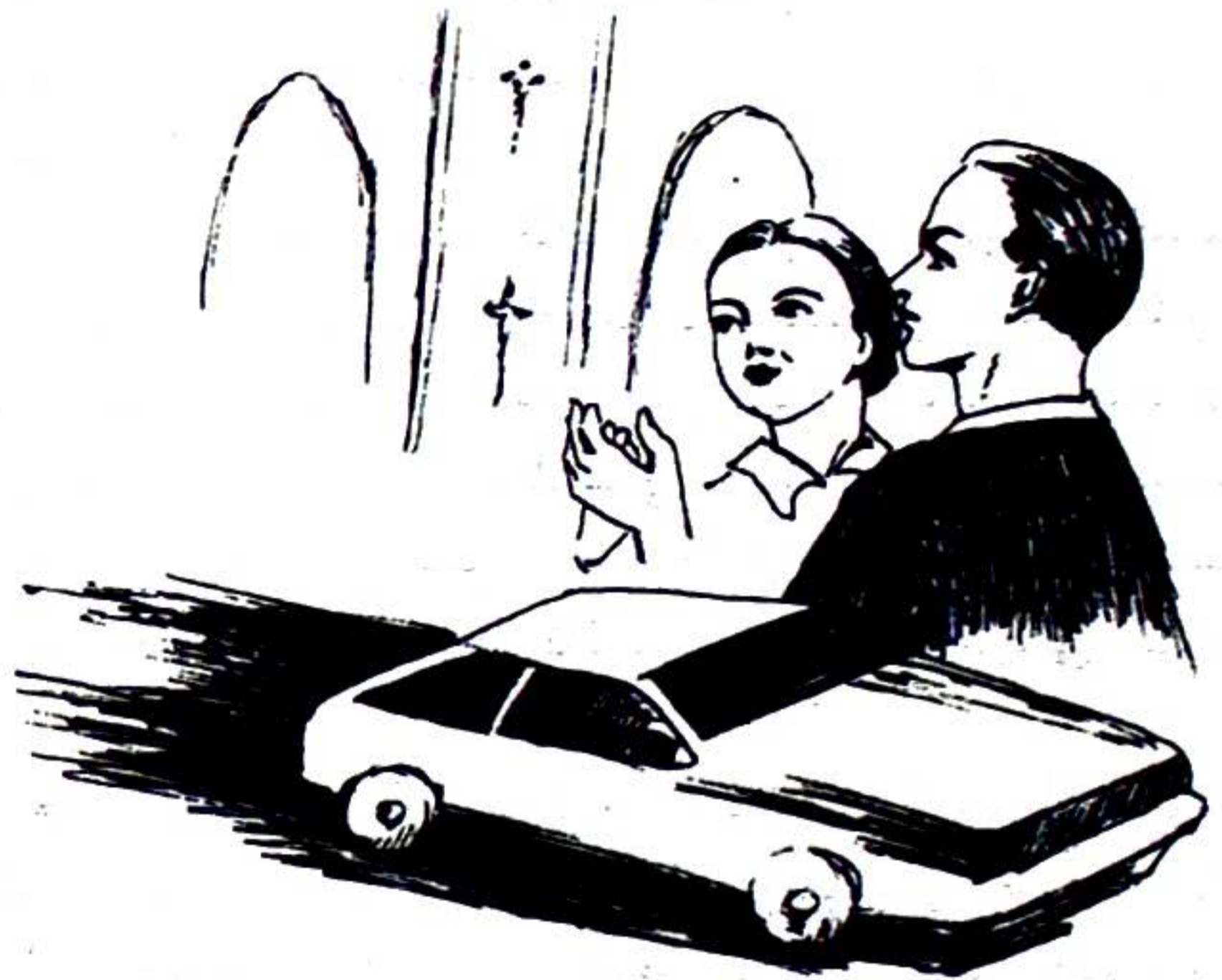
قۇتۇلالمايسىز.

— ياخشى كۆڭلىڭىزگە رەھمەت، — دېدى جۇڭشياۋ قولىنى كۆكسىگە قويۇپ، —

مۇكاپاتلاش — شۇ ئادەمنىڭ كۆرسەتكەن خىزمىتىنىڭ قەدرىگە يەتكەنلىكىنىڭ

ئىپادىسى. يۈزۈمگە سالدى دەپ ئويلاپ قالماڭ، سىلەر توغرا مۆلچەرلەپسىلەر، بىزنىڭ

تۇرمۇشىمىز سىلەرنىڭكىدىن كۆپ تۆۋەن، بۇنى بىزمۇ قىياس قىلالايمىز، بىزمۇ سىلەردەك

ئەبەدىي تىنچلىققا، كەم-كۈتسىز باياشاد تۇرمۇشقا ئىگە بولغىنىمىزدا، ئادەملىرىمىزنىڭ كۆرسەتكەن خىزمىتىنى تەقدىرلەشنى بىلىمىز، بىز شۇ مەقسەتكە يېتىش ئۈچۈن تىرىشۋاتىمىز. ھازىرچە، بىز دېگەندەك چوڭ ئىنئاملارغا ئىگە بولالمىساقمۇ، خەلقىمىزنىڭ قەدىرلىشىگە ئېرىشەلسەك، مۇشۇنىڭ ئۆزى بىز ئۈچۈن ئەڭ چوڭ مۇكاپات.

— بايقى خېنىم سىزنى جۇڭشياۋ دەپ ئاتىدى، ئىككى ئاي بۇرۇن سىز شاڭخېي ئىدىڭىز، ئېھتىمال بۇ...

نۇرۇل جۇڭشياۋ باشقا گەپ قىلماي كۈلۈپلا قويدى. زەمىرە خېنىم بۇ گەپنى ئىنچىكىلەپ كېتىشنى خالىمىدىمۇ، جىم بولۇپ قالدى. جۇڭشياۋ مۇشۇ ئارىلىقتا پەيدا بولۇپ ئۆزىنى ۋەسۋەسىگە سالغان بىر سوئالنى سوراشتىن ئۆزىنى توختىتالمىدى.

— زەمىرە خېنىم، مەنمۇ سىزدىن بىر ئىشنى سوراپ باقاي دېۋىدىم. ئالدىن ئېيتىپ قوياي، سوئالىم ئورۇنسىز بولسا جاۋاب بەرمىسىڭىزمۇ بولىدۇ.

زەمىرە خېنىم شوخ بىر ھەرىكەت بىلەن ئۇنىڭغا تىكىلدى:

— قېنى، مەنمۇ ئاڭلاپ باقاي.

— سىلەرنىڭ، سىزگە ئوخشاش بىزنىڭ سەييارىمىزغا كېلىپ-كېتىپ يۈرۈۋاتقان ئادىمىڭلار خېلى كۆپقۇ دەيمەن.

بۇ قېتىم زەمىرە خېنىم ئاۋازلىق كۈلۈۋەتتى:

— ئەگەر مەن سىزدىن «شەپەق — 301» نىڭ لايىھىسىنى قەيەرگە يۆتكەپ يوشۇرۇپ قويدۇڭلار دەپ سورىغان بولسام، سىز قانداق جاۋاب بەرگەن بولاتتىڭىز؟

— قانداق جاۋاب بېرىدىغانلىقىم سىزگە ئايان.

— پارىڭىمىز گۈزەل ئايدىڭ كېچىگە زادىلا ماس كەلمەيدىغان تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتىدۇ. بۈگۈنگە شۇنچە كۆڭۈللۈك ئوينىغانلىقىمىز، مۇشۇنچىلىك پاراڭلاشقانلىقىمىز كۇپايە قىلىدىغاندەك تۇرىدۇ.

— مەنمۇ سىزنى ئۇزىتىپ قويىمەن.

— رەھمەت، قاچان ماڭا ئىشەنچ قىلالىسىڭىز شۇ چاغدا ئۇزىتىپ قويارسىز.

نۇرۇل جۇڭشياۋ زەمىرە خېنىم بۇرۇلۇشتىن ئەگىپ كۆزدىن يىتكۈچە قاراپ تۇردى. ئۇنىڭغا بۇ قىزنىڭ ئۆزى يالغۇز، كىرا ماشىنىسىغىمۇ ئولتۇرماي مېڭىشى ئەجەبلىنەرلىك بىلىنىمىدى. چۈنكى ئۇ، بۇ تاشقى پىلانت قىزىنىڭ خېنىم-خەتەرگە ئۇچرىماي كېتەلىشىگە ئىشىنەتتى.

نۇرۇل جۇڭشياۋنىڭ تاشقى پىلانت ئادەملىرىنىڭ يەنە پەيدا بولغانلىقىنى ئۆزىنىڭ بىۋاسىتە باشلىقىغا مەلۇم قىلىش مەجبۇرىيىتى بار ئىدى. مەلۇم قىلمايمۇ بولمايتتى. لېكىن، جۇڭشياۋ ئۆزىگە بېرىلىدىغان قاتتىق جازانى بېلىپ تۇرۇپ مەلۇم قىلىشقا ئالدىرىمىدى. ئۇ ئىككىلىنىۋاتاتتى. چۈنكى ئۇ، زەمىرە خېنىمنى قايتا ئۇچراتقاندىن بۇيان، قەلبىدە قۇرۇپ قېلىۋاتقان مۇھەببەت بۇلىقىنىڭ كۆزى ئېچىلىپ،

بۇلدۇقلاپ ئېتىلىپ چىقۇۋاتقان سۆيگۈ تەشئاللىقنىڭ شاۋقۇنىنى سەزمەكتە ئىدى. شۇنداقتىمۇ، بۇ گۈزەل تاشقى پىلانت قىزىنىڭ ئۇنى دەپ بۇ يەرگە كەلگەنلىكىگە ئىشەنچ تۇرغۇزالمىۋاتتى.

ئالدى تەرەپتىن ئىككى ئادەمنىڭ قارىسى كۆرۈندى. ئۇلارمۇ ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىش ئۈچۈن، كوچا ئايلىنىپ يۈرگەنلەردىن بولسا كېرەك. مېڭىشى بەكمۇ ئاستا ئىدى. كېچىنىڭ پەيزىدىن ھۇزۇرلىنىپ كېلىۋاتقان جۇڭشياۋدا كەمدىن كەم كۆرۈلىدىغان تاماكا خۇمارى قوزغالدى. ئۇ تاماكىسىنى ياندۇرۇۋېتىپ، كەينىدىن — ئەللىك قەدەمچە نېرىدىن قوللىرىنى شىمىنىڭ يانچۇقىغا سېلىۋالغان بىر ئادەمنىڭ تۈگۈلۈپ كېلىۋاتقانلىقىغا كۆزى چۈشۈپ قالدى. جۇڭشياۋنىڭ تېنى يېنىك جۇغۇلداپ كەتتى. ئۇ ئەتراپىغا نەزەر تاشلىدى، كوچىدا ئۇلاردىن باشقا ئادەم قالمىغانىدى.

ئالدىدىن كېلىۋاتقان ئىككى ئادەم ئۈچ قەدەم ئارىلىق قالدۇرۇپ توختىدى. — كېچىڭىز خەيرلىك بولسۇن، ئەپەندى، — دېدى ئۇلاردىن بېرى، ئاھاڭدىن مەسخىرە قىلىۋاتقانلىقى ئاشكارا بىلىنىپ تۇراتتى.

— سىلەرگىمۇ خەيرلىك كەچ، ئەپەندىلەر، — دېدى جۇڭشياۋ ئۆزىنى توختىتىۋېلىپ. — ئاۋارە قىلىدىغان بولدۇق، تاماكىمىزنى ياندۇرۇۋالغان بولساق...

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئۇلارنىڭ تەجرىبىسىزلىكىنى بىلىپ قالدى. ئادەتتە، ئالدى-ئارقىسىدىن كېلىپ ئوتتۇرىغا ئېلىۋالدىغان — «قىسماق» دەپ ئاتىلىدىغان بۇ ئۇسۇل كونىراپ كەتكەن بولسىمۇ، گۈرۈھ بولۇپ ھەرىكەتلىنىدىغان كەسپىي قاتىللار، مۆشۈك چاشقانىنى تۇتۇۋېلىپ قىيناپ ئوينىغانغا ئوخشاش، ئۆلتۈرمەكچى بولغان ئادەمنىڭ ئۆلۈم ئالدىدىكى تىترىشى، جان قايغۇسىدا قاقشاپ نالە قىلىشىدىن ھۇزۇرلىنىش ئۈچۈن مۇشۇ ئۇسۇلنى قوللىناتتى. تەجرىبىلىكلىرى ئىشنى دەرھال تۈگىتىپ غايىب بولۇشقا. ئالدىرايتتى.

نۇرۇل جۇڭشياۋ يانچۇقىغا قول سېلىپ گۇمان تۇغدۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن قولىدىكى تاماكىسىنى تەڭلىدى. ئادەتتە، ھۇجۇم قىلغۇچى ئۆزىنىڭ يالغۇز ئەمەسلىكىگە ئىشىنىپ، كۆرەڭلىك بىلەن مۇھىم پەيتىنى كەتكۈزۈپ قويدۇ. جۇڭشياۋ ھەش-پەش دېگۈچە بوش قولى بىلەن ئۇنىڭ تاماكىغا سۇنغان قولىدىن تۇتۇۋېلىپ، ئاللىقىغا تاماكا ئوتىنى بېسىپ ياقىتى. ئاندىن كۆيۈك ئاغرىقىغا چىدىماي ۋارقىراپ كەتكەن بۇ قان خۇمارنىڭ چاترىقىغا كۈچەپ تەپتى. جانسىزلانغان گەۋدىنى يىقىلىشقا قويماي ياقىسىدىن سىقىپ تۇتۇپ ئۆرە قىلدى. دە، قورالنى چىقىرىپ ئېتىشقا تەمشەلگەن يەنە بىرىگە قارىتىپ ئىتتەردى، ئوق ئېتىلدى. ئۇ ئۆز ئادىمىنىڭ ئۆلگەنلىكىدىن ئىككىنچى قاتلىنىڭ تەمتىرەپ قالغانلىقىنى كۆرگەن جۇڭشياۋ ئېتىلىپ بېرىپ، ئۇنىڭ قوراللىق قولىنىڭ بېغىشىدىن مەھكەم تۇتۇۋالدى. ئۇ، بۇ ئىشلارنى تەمكىنلىك بىلەن ۋاقتىدا قىلىپ ئۈلگۈردى، چۈنكى ئارقىسىدىن يېتىپ كېلىدىغان ئۈچىنچى قاتلىنىڭ ئوق چىقىرىدىغانلىقىنى بىلەتتى. شۇڭا قولىدىن تۇتۇۋالغان قاتلىنى بىرلا كۈچەپ ئالدىغا ئېلىۋالدى. دەل شۇ چاغدا

ئېتىلغان ئوق ئىككىنچى قاتلىغا تەگدى، جۇڭشياۋ قۇچقىدىكى قاتلىنىمۇ يېقىلىشقا قويماي، قورالنى ئېلىۋالماقچى بولدى. ئەمما، ھالسىزلانغان قاتل جان ئاچچىقىدا قولىنى سىلكىگەندى، قورال قولىدىن چىقىپ كېتىپ ئۈچ مېتىرچە يىراققا سېرىلىپ كەتتى. جۇڭشياۋ بۇنىڭلىق بىلەن ئۆزىنى يوقىتىپ قويمىدى. ئىككىنچى قاتلىنىمۇ ئالدىنقىسىغا ئوخشاش ئۈچىنچى قاتلىغا قاراپ ئىتتەردى، ئارىلىق يىراقراق بولۇپ قالغىنى ئۈچۈن، ئۆلۈك ئۈچىنچى قاتلىغا سوقۇلماي، گۆپ قىلىپ يەرگە يېقىلدى. جۇڭشياۋ بۇنى قورالغا قاراپ موللاق ئېتىپ ئېتىلغاندا كۆرۈپ قالدى. ئەگەر ئۆلۈك قاتلىغا سوقۇلۇپ ئۇنى ئىككى سېكۇنت ئارىسالدا قىلىپ قويغان بولسا، ئۇ قورالنى ئېلىۋېلىشقا ئۈلگۈرگەن بولاتتى. يانپىشىنىڭ چىدىغۇسىز كۆيۈپ ئاغرىشى نۇرۇل جۇڭشياۋنى قوزغىيالماس قىلىپ قويدى. ئارقىدىنلا ئوك مۇرسى ئوتتا قىزدۇرۇلغان زىخنى تىققاندەك ئېچىشىپ كەتتى. ئۇ ئەمدى ئىككى غېرىچ نېرىدىكى تاپانچىمۇ قول سوزالمايدىغان ھالەتكە چۈشۈپ قالدى. قاتل قورالنى تەڭلەپ ئاستا يېقىنلىشىۋاتاتتى. نۇرۇل جۇڭشياۋنى ئۆلۈم ۋەھىمىسى چاڭگىلىغا ئېلىۋالدى. ئۇ تەرلەپ كەتتى. تامىقى قۇرۇپ لەۋلىرىنى يالىدى، ياردەم تىلگەندەك ئىككى يېنىغا ئۈمىدسىزلىك بىلەن قارىدى. دىلارنى ئويلىدى، ئۇنىڭ بىلەن قايتا دىدارلىشىدىغانلىقىنى بىلىپ كۈلۈمسىرەشكە ئۇرۇندى. كۆز ئالدىغا زەمرە خېنىم كەلدى، ئۇنىڭ ئۆزىنى ياخشى كۆرىدىغانلىقىغا ئىشەنمىگىنىگە ئۆكۈندى.

قاتل ئۇنىڭدىن ئىككى قەدەم نېرىدا توختىدى. ئۇلارنىڭ كۆزلىرى ئۇچراشتى. قاتل جۇڭشياۋنىڭ چىرايىدىكى ئۆلۈم ھەسرىتىنى كۆرۈپ ھىجايغىنىچە قورالنى ئاستا كۆتۈرۈپ توغرىلىدى. جۇڭشياۋ كۆزلىرىنى يۇمۇۋالدى، ئۇنىڭ لەۋلىرى ئىختىيارسىز «زەمرە» دەپ پىچىرلايتتى. ئوق ئېتىلدى، ئۇ قاتتىق بىر سەسكىنىپ، ئاندىن قىمىر قىلماي يېتىپ قالدى.

— نۇرۇللا... نۇرۇل ئەپەندى، كۆزىڭىزنى ئېچىڭ!...

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئاجايىپ تونۇش ئاۋازى ئاڭلاپ كۆزلىرىنى ئاچماقچى بولدى، لېكىن قاپاقلىرى چاپلىشىپ قالغاندەك زادىلا ئاچالمىدى. ئۇ دۇنيانىڭ قىزلىرى ئادەمنى شاپىلاقلاپ ئويغىتامدىكەنە، دەپ سەل رەنجىمۇ قالدى.

— نۇرۇل ئەپەندى، كۆزىڭىزنى ئاچسىڭىزچۇ، نېمە بولدى سىزگە، بۇ، مەن —

زەمرە...

كېيىنكى شاپىلاقلاش ئالدىنقىلىرىدىنمۇ قاتتىقراق ئىدى. ئۇ مەڭزىنىڭ ئېچىشىپ ئاغرىشىدىن چىرايىنى پۈرۈپ، كۆزىنى مىڭ تەستە غۇۋا ئاچتى. ئىچىدە زەمرەگە ئاچچىقلىناتتى؛ ئۇرغىنى نېمىسى، ئۇيقۇسى ئېچىلغۇچە ساقلاپ تۇرسا بولمامدىكەنە.

— ئاھ، خۇداغا مىڭ شۈكرى... مەن ھەرھالدا ئۆلگۈرۈپ كەپتىمەن.

نۇرۇل جۇڭشياۋ پېشانىسىگە چاپلىشىپ قالغان چاچلىرىنى كەينىگە قايرىپ، مەڭزىنى مەڭزىگە يېقىۋاتقان، باش-كۆزىنى سىيلاپ، ياشاڭغىرىغان كۆزلىرى بىلەن تەلپۈرۈپ

قاراپ تۇرغان زەمىرە خېنىمنى ئاران تونۇدى، ئۇ ھوشىغا كەلگەندى، لېكىن قىمىرلىغۇدەك ھالى يوق ئىدى.

— بىردەم چىداڭ... دوختۇرخانىغا ئېلىپ بارىمەن، مانا ھازىرلا...
جۇڭشياۋ قىزنىڭ قولىنى تۇتماقچى بولۇپ، قولىنى كۆتۈرمەكچى بولۇۋېدى، مادارى يەتمىدى، زەمىرە خېنىم ئۇنىڭ گەپ قىلماقچى بولغانلىقىنى بېلىپ ئېگىشتى.
— ئۇ يەردىمۇ ساق قويمايدۇ... خالىي يەرگە... ئۆزىڭنىڭ ئۆيىگە...
ئۇ ئارتۇق گەپ قىلالماي ئۆزىنى لەسسە تاشلىۋەتتى.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ھوشىغا كېلىپ ئەتراپىغا سەپسالدى، ئۇ كارىۋاتتا ياتاتتى، بېشىدا مامۇق ياستۇق، ئۈستىگە ئاپئاق كىرلىك تارتىلغان نېپىز يوتقان يېپىقلىق ئىدى. باش ئۈستىدىلا قورام تاشنىڭ پارچىلاشتىن ھاسىل بولغان قىرلىق يۈزى كۈچلۈك چىراغ يورۇقىدا خروستالدەك پارقىراپ تۇراتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ئۆيدە ئەمەس غارغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر يەردە ياتقانلىقىدىن قاتتىق ھەيران بولدى، ئۇ يەرگە قارىدى، يەرگە قىزىل گۈللۈك گىلەم سېلىنغانلىقى ئۇنى تېخىمۇ تاڭ قالدۇردى، ئەتراپتا ئۇ ياتقان كارىۋات ۋە سېلىنغان گىلەمدىن باشقا جاھاز كۆزگە چىلمايتتى.

ئۇ بۇ يەرگە قانداق كېلىپ قالدىكىن؟! نۇرۇل جۇڭشياۋ بارلىق سەزگۈلىرىنى يىغىپ ئەسلىشىكە ئۇرۇندى. توغرا، ئۇنى ئۆلتۈرمەكچى بولۇشقاندى، ئۇ، ئۆلتۈرمەكچى بولغانلارنىڭ ئىككىسىنى يەر چىشلەتتى. كېيىن يانپىشى، مۇرىسىگە ئوق تېگىپ قىمىرلىيالمىدى. قاتىل ھېچىيىپ كېلىپ قورالنى تەڭلىگەن، ئوق ئاۋازىنىمۇ ئېنىق ئاڭلىغان، بۇ ئۇنىڭ ئوڭدا كۆرگەنلىرى، كېيىن زەمىرە خېنىم كەلگەندەك قىلدى، ياكى بۇ ئۇنىڭ چۈشمۇ. ئۇنىڭ باش تەرىپىدىن كىمدۇر بىرنىڭ ئاچچىقلىنىپ ۋارقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.
— ساڭا ئىنسان بالىسىنى بىزنىڭ مەخپىي تۇرالغۇمىزغا باشلاپ كېلىشكە كىم رۇخسەت بەردى. بۇ ئىشنى ئالىي قۇماندا نىمىز ئاڭلاپ قالسا، ئاقىۋىتىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ باقمىدىڭمۇ!؟

نۇرۇل جۇڭشياۋغا بۇ بوم، بوغۇق ئاۋاز تونۇشتەك قىلدى، لېكىن قەيەردە ئاڭلىغانلىقىنى ئەسلىيەلمىدى.

— ماڭا ئۇنىڭدىن باشقا ئامال يوق ئىدى، مەن ئۇنىڭ كۆز ئالدىمدا ئۆلۈپ كېتىشكە قاراپ تۇرالمايمەن.

بۇ زەمىرە خېنىمنىڭ ئاۋازى ئىدى، قارشى تەرەپ ئاچچىقىدىن ياناي دېمەيتتى.
— بۇ ئۇلارنىڭ ئۆزىنىڭ ئىشى، بىزنىڭ ئارىلىشىشقا ھەققىمىز يوق، سەن قايتىپ كېتىشكە تەييارلان.

— دادا، مېنى چۈشىنىڭ، مەن ئۇنى تاشلاپ كېتەلمەيمەن، ئۇ خەتەر ئىچىدە، ياردەم قىلىڭ، دورىلارنى بەرسەم ساق ئادەمدەك ئورنىدىن تۇرۇپ كېتىدۇ.
— زەمىرە، ئوبدان قىزىم، گېپىمنى ئاڭلا، سېنىڭ ئىنسان بالىسى بىلەن بىللە

ئۆتۈشۈڭ مۇمكىن ئەمەس، بۇنىڭغا قانۇنسىزمۇ يول قويمىدۇ. سەن بۇ خام خىيالىنى كاللاڭدىن چىقىرىۋەت.

— مەن ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆتمەن دەۋاتقىنىم يوق، بۇنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ياخشى بىلىمەن. لېكىن ئۇنىڭ ھايات بولۇشى مەن ئۈچۈن مۇھىم. قارشى تەرەپ قۇشلارنىڭ ۋىچىرلىشىغا ئوخشىشىپ كېتىدىغان تىل بىلەن سۆزلەپ كەتتى. ئىككى مەنۇتتىن كېيىن سۆزلىشىش ئاخىرلىشىپ، زەمىرە خېنىم كارىۋات يېنىدا پەيدا بولدى. ئۇ جۇڭشياۋنىڭ كۆزى ئوچۇق ياتقانلىقىنى كۆرۈپ كۈلۈمسىرىدى. — ھوشىڭىزغا كەپسىز، بەكمۇ ئەنسىزگە ئىدىم، خەتەر ئۆتۈپ كەتتى. نۇرۇل جۇڭشياۋ قىزغا مېننەتدارلىق بىلەن قاراپ دېدى:

— سىزگە قانداق رەھمەت ئېيتىشىمنى بىلمەيمەن، زەمىرە خېنىم. سىز بولمىغان بولسىڭىز بۇ چاغقىچە ئۆزۈمنى ئاللاننىڭ دەرگاھىدا كۆرگەن بولاتتىم.

— ئەسلىدە سىزنى ئۇزىتىپ قويغان بولسام بولاتتىكەن. كېتىۋېتىپ كۆڭلۈم ئۇيغاندەك بولدى. ھېلىمۇ ياخشى ئۈلگۈرۈپ بارالدىم. ماڭا ئىشەنمىدىڭىز، نۇرۇل ئەپەندى، راست گەپ قىلىدىڭىز. ماڭا سىزنىڭ بۇ شەھەرگە نېمە ئىش بىلەن كەلگەنلىكىڭىزنى بىلىشنىڭ ھاجىتى يوق، سەيلى-سايىھەتكە كەلمىگەنلىكىڭىز ئېنىق. بۇنى ئۈچ ئادەمنىڭ سىزنى ئۆلتۈرمەكچى بولغانلىقىنىڭ ئۆزىلا ئىسپاتلاپ بېرەلەيدۇ.

— كەچۈرۈڭ، زەمىرە خېنىم، — خىجالەت بولغان جۇڭشياۋ كۆزلىرىنى قاقچۇرۇپ، قىزلىق تاشلاردىن پۈتۈلگەن تورۇسقا قارىۋالدى، — گېپىمنى توغرا چۈشىنىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. دۈشمەنلىك ھالەتتىن بىردىنلا دوستانە ھالەتكە ئۆتۈش، ھەم ئۇنىڭغا ماسلىشىش ئۈچۈن بىر جەريان كېرەك.

زەمىرە خېنىم ئۇنىڭ سۆزىنى ماقۇللىغاندەك بېشىنى لىڭشىتىپ قويدى. — سائەت قانچە بولغاندۇ؟

— تېخى ئەتىگەن، تاڭ سۈزۈلمىدى. — مەن قەيەردە تۇرۇۋاتىمەن. بىلىشىمگە بولارمۇ؟

زەمىرە خېنىم جاۋاب بېرىشكە قىيىنلىغاندەك ئويلىنىپ قالدى. — سىز ھازىر مېنىڭ سۆزلەشكىنىمنى ئاڭلىدىڭىزمۇ؟ — دېدى قىز جۇڭشياۋنىڭ

كۆزىنىڭ ئىچىگە قاراپ. نۇرۇل جۇڭشياۋ يوشۇرمىدى.

— ئاڭلىدىم. ھەتتا سىزگە ئاچچىقلاڭغان ئادەمنىڭ ئاۋازى ماڭا تونۇشتەكلا بىلىندى، بىراق ئېسىمگە ئالالمىدىم.

زەمىرە خېنىمنىڭ چىرايىدا شوخ كۈلكە ئوينىدى: — ئۇ، سىز «گۈلچى بوۋاي» دەپ ئاتىغان ھېلىقى ئادەم، يەنى مېنىڭ دادام

بولدۇ. مېنىڭ بۇ يەرگە كەلگىنىمنى بىلىدىغان بىردىنبىر ئادەممۇ شۇ.

جۇڭشياۋ چۈشەنگە نلىكىنى بىلدۈرۈپ كۈلۈمسىرىدى. — سىز ياتقان بۇ يەر، بىزنىڭ يەر شارىدىكى تۇرالغۇمىز بولىدۇ. بۇ يەرلى سىلەرنىڭ بىلمەسلىكىڭلار كېرەك ئىدى. دادام شۇنىڭ ئۈچۈن ماڭا ئاچچىقلايدى. لېكىن، ئۇ، سىزنىڭ ئىككى سائەت ئىچىدە سەللىمازا ساقىيىپ كېتىشىڭىزگە پايدىلىق دورىلارنى ئېيتىپ بەردى. — كۆپ رەھمەت، زەمىرە خېنىم، — نۇرۇل جۇڭشياۋ يۈرىكىدىن چىققان بۇ سۆز بىلەنلا بولدى قىلماي، قىزنىڭ قولىدىن تۇتۇپ سىلىدى. زەمىرە خېنىم قولىنى تارتىۋالدى.

6

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئىشتىن چۈشۈشكە ئۈنەش مەنۇت قالغاندا ساقچى مەھكىمىسىگە كىرىپ كەلدى. ئىشانسىدا يالغۇز ئولتۇرغان كومار ئەپەندى ئۇن-تىنىسز ئورنىدىن تۇرۇپ كۆرۈشۈشكە قول ئۇزارتتى، تۇرقىدىن جىددىيلەشكە نلىكى، ھارغانلىقى چىقىپ تۇراتتى.

— مەرھەمەت، ئولتۇرۇڭ. جۇڭشياۋ يۇمشاق دىۋاننىڭ، تۈنۈگۈن ئەتكەندە كاتىپ قىز بىلەن پاراڭلاشقان چاغدا ئولتۇرغان يېرىگە كېلىپ جايلاشتى. — چارچىغاندەك قىلىسىز، — دېدى ئۇ گەۋدىسىنى يۆلەنچۈككە تاشلاپ. كومار ئەپەندى ئۇنىڭغا ئەجەبلەنگەندەك قاراپ قويدى: — ئاڭلىمىدىڭىزمۇ، ئاخشام سائەت ئون بىر يېرىم ئەتراپىدا «بوستان» كوچىسىدا ئۈچ ئادەم ئولتۇرۇلگەن. نەق مەيداندىكى ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئۇلارنىڭ ئىككىسى ئۆزلىرىنىڭ ئوقىدىن ئۆلگەن، ئۈچىنچىسى باشقىلار تەرىپىدىن ئېتىلغان. ئوق تەگكەن تۆتىنچى شەخس — سۈيىقەستكە ئۇچرىغۇچى بولسا كېرەك — بىر مېترچە سۆرىلىپ ماڭغان. يارىلانغىنىغا، قان كۆپ كەتكىنىگە قارىماي ئۇمۇ غايىب بولغان.

— ئۆلگەن ئۈچ ئادەمنى تونۇيالىدىڭلارمۇ؟ — ئۆزلىرىگە قاتتىق ئىشەنگەن چىغى، نىقابى تارتىمىغانىكەن. ھەر ئۈچىلىسى چەت ئەللىك، يېنىدىكى قورالدىن باشقا، ئېنىقلىغۇدەك نەرسە تېپىلمىدى. — سۈيىقەستكە ئۇچرىغۇچى سۆرىلىپ ماڭغۇدەك ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان بولسا ئىزى بولۇشى كېرەككۇ؟

— شۇنداق، قان ئىزى بولۇشى كېرەك ئىدى، — كومار ئەپەندى سوغۇق كۈلۈپ قويدى، — پۇراش سېزىمى ئەڭ ياخشى ئىتىلىرىمىزمۇ بەش مېتىردىن نېرىغا ئۆتەلمىدى، قان ياكى قان ئىزى ئەمەس، ئاياغ ئىزىمۇ قالمىغان.

نۇرۇل جۇڭشياۋ زەمىرە خېنىمنىڭ ياردىمىدىن سۆيۈنۈپ كەتتى، ئۇ بولمىغان بولسا، بۈگۈن ئۇ كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرەلمىگەن بولاتتى. ئۇنىڭ ئورنىدا باشقا بىرى — ئۆزىگە ئوخشاش بىر ئىنسان بالىسى قۇتۇلدۇرۇپ قالغان ۋە يەتتە قەۋەت يەر ئاستىغا يوشۇرۇپ قويغان ھالەتتە، كوماندا ئەپەندى ئۇنى تېپىۋالالايتتى. ئۇنداق ئىككى يېرىدىن يارىلانغان قان كۆپ چىقىپ كەتكەن ئادەمنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قېلىشۇ ئاسان ئەمەس ئىدى. زەمىرە خېنىم ئۇنى ئىككى سائەت ئىچىدە ئورنىدىن دەست تۇرغۇزدى، بەدىنىدە جاراھەت ئىزىمۇ قالمىدى، ئۆزىنى كەم ماغدۇر ئەمەس، كۈچ-قۇۋۋىتى تۇرغۇپ تۇرغاندەك تېتىك، روھلۇق ھېس قىلدى.

— بۇ ۋەقەنى نىگار خانىمنىڭ يوقىلىپ كېتىشى بىلەن چېتىشلىقى بار دەپ قاراشقا بولارمۇ؟ — سورىدى جۇڭشياۋ.

— بىر نېمە دېيەلمەيمەن، — دېدى كوماندا ئەپەندى ئويلىغان ھالدا، — بىر نېمە دېيىشكە تېخى بالدۇر. مۇناسىۋەتلىك دەپ قارىساق، بۇ ئىشتىن پەقەت ئىككىمىزنىڭلا خەۋىرى بار، لېكىن ئىككىمىزلا ساق-سالامەت تۇرۇپتىمىز.

نۇرۇل جۇڭشياۋ كوماندا ئەپەندىنىڭ مۇناسىۋەتلىك بولغان بولسا، سەن يارىلانغان ياكى ئۆلگەن بولاتتىڭ دېمەكچى ئىكەنلىكىنى، مۇنداق دېسە بەكمۇ قوپال كېتىدىغانلىقىنى بىلىپ، ئۆزىنى قوشۇپ ئېيتقانلىقىنى چۈشەندى.

— ئېغىر كۆرمىسىڭىز، بىر يۈتۈم قەھۋە بۇيرۇتقان بولسىڭىز بەكمۇ ياخشى بولاتتى، — دېدى جۇڭشياۋ گەۋدىسىنى دىۋان يۆلەنچۈكىدىن ئاچرىتىپ، — ئۇسسۇغاندەك قىلمەن، كۈنمۇ بەك ئىسسىق.

— تەكەللۇپ قىلماڭ، مانا ھازىرلا.

كوماندا ئەپەندى بېرىپ تۇرۇپكىنى ئالدى، ئۇ جۇڭشياۋغا ئارقىسىنى قىلىپ تۇراتتى، جۇڭشياۋنىڭ كۈتكىنىمۇ شۇ ئىدى. ئۇ شىمنىڭ پۇچقىنى قاققان بولۇپ ئېگىشتى، دىۋاننىڭ ئاستىغا قول تىقىپ بارماقنىڭ يېرىمدەك كېلىدىغان نېپىز، قارا بىر نەرسىنى ئېلىپ مەيدە يانچۇقىغا سالدى. ئۇ بۇ ئىشنى ناھايىتى چاققان، ئۈچ سېكۇنتنىڭ ئىچىدە ئورۇنداپ بولدى.

— كاتىپ قىز كېتىپ قالغان ئوخشايدۇ، — دېدى كوماندا ئەپەندى تۇرۇپكىنى قويۇۋېتىپ، — يېڭىدىن دەملىتىپ بېرەي دېۋىدىم، شۇنداقتىمۇ ئۆزۈم...

— رەھمەت، ئاۋارە بولماڭ، بارىنى قويۇۋېرىڭ، بىرلا يۈتۈم...

جۇڭشياۋ قەھۋەنى ئىچىپ، ھۇزۇرلانغاندەك تامشىپ قويدى:

— نىگار خانىم توغرىلۇق بىرەر خەۋەر بارمۇ؟

— قىلىشقا تېگىشلىك ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى قىلدىم، لېكىن يىپ ئۈچى ھازىرغىچە

تېپىلمىدى. مەن سىزگە ئەسكەرتكەندىم، بۇ ھازىرغىچە قولغا چۈشمەي كېلىۋاتقان، كۈچلۈك قوراللانغان گۇرۇھ. گىئولوگ مۇرات ئەپەندى پارتلاتقان ئورۇن ئۇلارنىڭ بىر

تارىمقى. نىگار خانىمنىڭ شۇلارنىڭ قولىدا بولۇشى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن. ئەگەر شۇنداق بولۇپ قالسا، ئۇلار شەپە بەرمىگىچىلىك بىزنىڭ يىپ ئۇچىغا ئىگە بولۇشىمىز بەكمۇ تەس.

— كۈتۈپ تۇرۇشىمىز كېرەك دېمەكچىمۇسىز؟

كومار ئەپەندى قوللىرىنى يېيىپ قويۇپ ئۈنچىقىمدى. ئەمما كۆزلىرىدىن، كەلگەندىن بۇيان سەن نېمە قىلالىدىڭ، دېگەن مەسخىرىنى ئوچۇق چۈشەنگىلى بولاتتى.

— بەلكىم سىزنىڭ دېگىنىڭىزمۇ توغرىدۇر، — دېدى جۇڭشياۋ، — نىگار خانىمنىڭ يوقىلىپ كېتىشى، بىزنىڭ ئۇنىڭغا كۆڭۈل بۆلۈشىمىزنىڭ زۆرۈرلىكىنى تونۇپ يەتكەن چىغىمىزدا تۇيۇقسىز يۈز بەردى. بۇرۇنراق ئويلاشقان بولساق مۇنداق بۇرۇقتۇرمىلىق ئىچىدە قالمىغان بولارىدۇق. قېنى، كۈتۈپ باقايلى، لېكىن بىزمۇ بوشىشىپ قالمايلى. نۇرۇل جۇڭشياۋ خۇشلىشىپ چىقىپ كەتتى.

كومار ئەپەندى كۆزى بىلەن ئەمەس ئېغىزى ئارقىلىق سىز نېمىلەرنى قىلىۋاتسىز، جۇڭشياۋ ئەپەندى، دەپ سوراپ قالغان بولسا، جۇڭشياۋ ساقچى باشلىقىدىن يامانراق ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغان بولاتتى. نىگار خانىمنى نەۋرىسى بىلەن بۇرنىنىڭ ئاستىدىن ئالداپ ئېلىپ كېتىشتى. ئۇنىڭدىن ھېچقانداق دېرەك يوق؛ ئۈچ قېتىم ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالدى، ئەلۋەتتە، رازۋېدچىك ئۈچۈن ھاياتىنى ساقلاپ قېلىشۇمۇ پەم-پاراسەت تەلەپ قىلىدىغان ئىنچىكە، جىددىي بىر ئىش. ئۇ بۇ ئۈچ قېتىملىق سۈيىقەستتىن دۈشمەنلىرىنى ئىنىدىن چىقارغىنىغا خۇشال بولغانىدى، بەك بالدۇر خۇشال بولۇپ كەتكىنىنى كېيىنرەك بىلىپ قالدى؛ كۈتۈلمىگەندە تاشقى پىلانت قىزى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى، ئۇنىڭغا ئىشەنمىگەندى، قىز ئۇنىڭ ھاياتىنى ساقلاپ قېلىش بىلەن ئۆزىنى ئىشەندۈردى. مانا مۇشۇ ۋەقەلەر ئۈچ كۈن ئىچىدە بولۇپ ئۆتتى. ئۇنى K شەھىرىگە كەلگەندىن بۇيان بىر سوئال قىيىنپ ئارام بەرمىدى. ئۇنىڭ K شەھىرىگە كېلىشىنى ساقچى باشلىقى كومار ئەپەندىدىن باشقا ھېچكىم بىلمەيتتى. كەلگەندىن بۇيانقى ئۇچرىشىش ۋە بولغان ۋەقەلەرنى بىر-بىرلەپ كۆز ئالدىدىن ئۆتكۈزگەن نۇرۇل جۇڭشياۋ كومار ئەپەندىنىڭ ئۆزىدىن گۇمانلىنىپ قالدى. گۇمانى يىشىلمىغۇچە ئارام تاپمايدىغانلىقىنى ھېس قىلغان جۇڭشياۋ، تۈنۈگۈن ئەتىگەندە كاتىپ قىز قەھۋە قويۇۋاتقان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ دىۋاننىڭ ئاستىغا مىكرو تىپلىق ئۇن ئالغۇ چاپلاپ قويدى. بۇ ئۇن ئالغۇ ئاۋازنىڭ تەۋرىتىشىدىن ھەرىكەتلىنەتتى، ئاۋاز بولمىسا ئۆزلۈكىدىن توختاپ قالاتتى. ساقچى ئەمەلدارىنىڭ ئىشخانىسىغا يوشۇرۇنچە ئۇن ئالغۇ قويۇپ قويۇش قاراملىق ئىدى، ئەمما جۇڭشياۋ باشقا ئامال تاپالمىدى. ئۇن ئالغۇنى ئۇزۇن ۋاقىت قويۇپ قويۇشۇمۇ خەتەرلىك ئىدى.

جۇڭشياۋ مېھمانخانىغا كېلىپ، ياتىقىنى تەكشۈرۈپ خاتىرجەم بولغاندىن كېيىن،

ئۇنئالغۇنىڭ ئاۋازىنى ئۆزى ئاڭلىغۇدەك تەڭشەپ ئولتۇردى. ئۇنئالغۇ لېنتىسى قىرىق مىنۇتتا تۈگەيتتى، لېكىن جۇڭشياۋ ئۇنى قايتا-قايتا ئاڭلاشقا ئىككى يېرىم سائەت ۋاقىتنى سەرپ قىلدى ۋە ئۆزىنىڭ دېققىتىنى قوزغىغان ئىككى قېتىملىق تېلېفون ئارقىلىق سۆزلىشىشنى تۆۋەندىكىدەك ئەينەن خاتىرىلىۋالدى: «ساقچى ئەمەلدارغا ئۇرۇلغان تېلېفون: ... سېغىزغاننى ئۈركىتىپ قويدۇڭلار دەمسىز... مەن بۇنى ئەسكەرتكەندىم... بىز كېلىشكەن... مەجبۇر قىلالمايسىز... مەن تېخى ۋىجدانىمنىڭ يېرىمىنى يوقىتىۋەتكىنىم يوق...»

كاتىپ قىزغا ئۇرۇلغان تېلېفون: «... ھە... (ۋېنىرا) ... ئەقلىڭىزدىن ئادىشىپ قالدىڭىزمۇ... بۇ يەرگە تېلېفون بېرىشكە ھەددىڭىز يوق... كەچتە؟! قاراپ باقاي...» نۇرۇل جۇڭشياۋ مۇنداق مەخپىي سۆزلىشىش، شەرتلىك بەلگىلەر، ھەتتا سان-سېفىرلار بىلەن قىلىنغان سۆزلىشىشلەرنى كۆپ ئاڭلىغانىدى، شۇڭا ئۇنىڭ مەنىسىنى يېشىشتە ئانچە قىيىنلىق كەتمەيتتى. قارشى تەرەپنىڭ ئۇنى «سېغىزخان» دەپ ئاتىغانلىقىغا ئەجەبلىنىپ كېتىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. ئۇلار «سېغىزخان» نىڭ ئەھۋالىنى ساقچى باشلىقىدىن سوراپ ئۇرغان، ساقچى باشلىقى «سېغىزخان» نى ئۈركىتىپ قويغانلىقتىن ئۇلاردىن خاپا. قارشى تەرەپ بىلەن ساقچى باشلىقى ئوتتۇرىسىدا بىر كېلىشىم بار، قارشى تەرەپ ئۇنى كېلىشىمدە بولمىغان نەرسىنى بېجىرىشكە مەجبۇرلىغان، ساقچى باشلىقى ۋىجدانىنىڭ بىر قىسمى ساقلىنىپ قالغاچقا، ئورۇنداشتىن باش تارتقان.

كۆپ ئويلىغان نۇرۇل جۇڭشياۋ ساقچى باشلىقى كومار ئەپەندىدىن گۇمانلانغانلىقىنىڭ توغرا چىققانلىقىنى جەزم قىلدى. كاتىپ قىز توغرىسىدا ئۇ تېخى ئېنىق بىر پىكىرگە كېلەلمىدى. باشقىلارنىڭ ئۇنى «ۋېنىرا» دەپ ئاتىشى، بەلكىم، ئۇنىڭ چىرايىغا قارىتىلغاندۇر ۋە ياكى ئەركىلىتىپ شۇنداق ئاتىشىدىغاندۇر. ئەمما، قىزنىڭ تەلەپپۇزى قاتتىق، تېلېفون بەرگۈچى ئۇنى رەنجىتىپ قويغان بولۇشىمۇ مۇمكىن. كەچتە؟! نۇرۇل جۇڭشياۋ ئۇنى كېچىلىك كۈلۈبتا ئۇچرىتىپ قالغاندا، كاتىپ قىز جۇڭشياۋنىڭ يېنىدا ئۆزىدىنمۇ چىرايلىق بىر قىزنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ ھەسەت قىلغاندەك قىيىنچىلىق چىقىپ كەتتى. ئۇنى بىرى كۈلۈبقا تەكلىپ قىلغان، قىز ئاچچىقلىنىپ قاراپ باقاي، دېگەن بولسىمۇ بارغان، جۇڭشياۋ كاتىپ قىز كېتىپ تەخمىنەن ئىككى سائەتتىن كېيىن قەستكە ئۇچرىدى. بۇنى كاتىپ قىزنىڭ كېچىلىك كۈلۈبقا بارغانلىقى بىلەن باغلاشقا بولامدۇ؟! نۇرۇل جۇڭشياۋ بۇ گۇماننى ئۆزىدىن نېرى قىلدى. سەئەت ئىككىدە ئۇنىڭ ئۇ ئۇ ئەمدى باشلىققا دوكلات قىلىشى كېرەك ئىدى. سائەت ئېكرانىدا ئۇنىڭ قاشلىرى ھىمىزلىگەن سوغۇق چىرايى كۆرۈندى:

— سۆزلەڭ، — دېدى قىسقىلا قىلىپ.

نۇرۇل جۇڭشياۋ دېمەكچى بولغانلىرىنىڭ ھەممىسىنى سۆزلىدى. لېكىن خىزمەت مەجبۇرىيىتى ۋە ئىرادىسىگە خىلاپ ھالدا تاشقى پىلانت قىزى زەمىرە خېنىم بىلەن ئۇچرىشىپ قالغانلىقىنى، تىلىنىڭ ئۇچىغا كېلىپ قالغان بولسىمۇ ئېيتىمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۈچ ئادەمنىڭ قەستلىمەكچى بولغانلىقى زەمىرە خېنىم ئارىلاشمىغان، ئۇنىڭ بىرەر يېرىمۇ زەخمىلەنمەي قۇتۇلۇپ چىقىپ كەتكەن ۋەقە بولۇپ سۈرەتلەندى.

— سىزنىڭ پىكرىڭىز قانداق؟ — دەپ سورىدى باشلىق ئادەتتىكىدەك ئۆزىنىڭ ئويلىغىنىنى ئالدىن ئېيتماي.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئويلىغانلىرىنى سۆزلەشكە باشلىدى:

— ساقچى باشلىقىنىڭ ئادەملىرىگە تايىنىشقا بولمايدۇ. بىر گۇرۇپپا ئالاھىدە ئەترەت ئەۋەتىلىشى كېرەك. ئۇلار شەھەرگە كەلگەندىن كېيىن، خالىي بىر جايدا (جۇڭشياۋ جاي ئىسمىنى ئېيتتى) كۈتۈپ تۇرىدۇ. ئۇلاردىن ئىككى ئادەم كومار ئەپەندى ئىشتىن چۈشۈشتىن ئون بەش مىنۇت ئىلگىرى ئۇنىڭ ئىشخانىسىغا كىرىپ كېلىدۇ. مەن بىر ئىشنى باھانە قىلىپ، ئىشخانىغا ئۇلاردىن بەش مىنۇت بۇرۇن يېتىپ بېرىپ ئۇنى گەپكە تۇتۇپ تۇرىمەن. ئىش ۋاقتىنىڭ توشۇشى بىلەن تەڭ، بىز كومار ئەپەندىنى ئېلىپ ماڭىمىز، بۇ ھېچكىمدە گۇمان توغدۇرمايدۇ. ئەگەر ئۇ نىگار خانىمنى گۆرۈگە ئېلىۋالغۇچىلار، ھەم ئۇلارنىڭ ئورنىنى ئېيتىپ بەرسە، بۇ قارا گۆرۈھنى قانداق يوقىتىش كېرەكلىكى ئۈستىدە يەنە مەسلىھەتلىشىمىز. مېنىڭچە، كومار ئەپەندىنىڭ گېپى بويىچە ئېيتقاندا «ئۇنىڭ ۋىجدانىنىڭ بىر قىسمى ساقلىنىپ قالغان»، ئۇ ۋىجدان ئازابى تارتىۋاتقاندا كۈمۈ قىلىدۇ. ئىش ئوڭۇشلۇق بولسا، كېيىنكى ھەرىكەتتە ئۇنىڭ ئادەملىرىدىن پايدىلىنىمىز.

— قوشۇلىمەن. ھەرئېھتىمالغا قارشى مەن يەنە بىر گۇرۇپپا تولۇق قوراللانغان ئەترەتنى تەييار قىلىپ قويىمەن. سىز ئىككى ئىشقا دىققەت قىلىڭ. بىرىنچىسى، نىگار خانىم بىلەن نەۋرىسى قولىمىزغا ساق-سالامەت قايتىپ كېلىشى كېرەك. ئىككىنچىسى، سىزنى خالىغان ۋاقتىدا تېپىپ سۆزلىشەلەيدىغان ھېلىقى كاتىپ قىزىمۇ ئىشخانىدا تۇتۇپ تۇرۇڭ. ئۇمۇ سىلەر بىلەن بىللە بولسۇن، بولمىسا خەۋەر تارقىلىپ كېتىپ، ئىشىمىزغا دەخلى يەتكۈزىدۇ. ئېھتىيات قىلىڭ، سىزگە مۇۋەپپەقىيەت تىلەيمەن.

نۇرۇل جۇڭشياۋنى زور ۋەقەنى بىر تەرەپ قىلىش ئالدىدا بولىدىغان خۇشاللىق ئارىلاش جىددىيلىك ئىگىلىۋالدى. ئۇنى يەنە خەلقئارا رازۋېدكا بىرلەشمىسىنى جەلپ قىلغان دېلونى ئېنىقلاپ، قازىنىدىغان شۆھرەتمۇ ھاياجانلاندىرۇۋەتكەندى. ئۇ ئىككى ئاي بۇرۇن تاشقى پىلانت ئادەملىرى بىلەن تۇتىشىپ «شەپەق — 301» نى ساقلاپ قالدى. بۇنىڭ بىلەن ھەممە ئادەم ئۇنى تونۇپ كەتتى. مانا ئەمدى، جاھىل زەھەرلىك چېكىملىك ئەتكەسچىلىك گۆرۈھىنى تارمار قىلىش ئالدىدا تۇرىدۇ. بۇ

ھەرىكەت مۇۋەپپەقىيەتلىك ئاياغلاشسا ئۇنى پۈتۈن دۇنيا تونۇپ كېتىدۇ. بەلكىم ئۇ خەلقئارا رازۇبىدا بىرلەشمىسىنىڭ ئۆزىدە ئىشلەيمۇ قالار.

ئىشك چىكىلدى، خۇشاللىقتىن بالىلاردەك قوللىرىنى ئىشقىلاپ، ئۆي ئىچىدە ئايلىنىپ يۈرگەن جۇڭشياۋ قاتتىق چۆچۈپ، جايىدا شىپىدە توختاپ قالدى. ئۇ بۈگۈنكى ھەرىكەت ئاخىرلاشقچە بىرى بىلەن ئۇچرىشىشنى زادىلا خالىمايتتى. بۇ شەھەردە ئۇنى ياتىقىغا ئىزدەپ كېلىدىغان ئادەممۇ يوق ئىدى.

ئۇ پۈت ئۈچىدا دەسسەپ كېلىپ ئىشك كۆزىدىن قارىدى. زەمىرە خېنىم! ئۇ بۈگۈنكى كۈندە ئايال زاتى بىلەن ئۇچرىشىشنى، بولۇپمۇ تاشقى پىلانت ئادىمى بولغان بۇ خېنىم بىلەن كۆرۈشۈشنى ئەسلا خالىمايتتى.

ئۇنىڭ چىرايىدىكى خاپىلىقنى كۆرگەن زەمىرە خېنىم: — مېھماننى شۇنداقمۇ سوغۇق قارشى ئالامسىز؟ — دېدى ئىشكتىن كۈلۈمسىرەپ كىرىۋېتىپ.

جۇڭشياۋ ئۇنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى، سوغۇق ئىچىملىك قۇيۇپ بەردى، لېكىن، ئۆزىنى ئەركىن-ئازادە تۇتۇشقا قانچە ئۇرۇنمىسۇن، گەپ-سۆزى يىرىك، ھەرىكىتى تەبىئىي ئەمەس ئىدى.

— سالامەتلىكىڭىز قانداقراق؟

— رەھمەت، ئۆزۈمنى ئەسلىدىكىدىنمۇ ياخشى سېزىۋاتىمەن، قىلغان ياردىمىڭىزگە يەنە بىر قېتىم تەشەككۈر ئېيتىشىمغا رۇخسەت قىلىڭ.

— نېمە بولدىڭىز نۇرۇل ئەپەندى، مەن بۇ يەرگە قايتا-قايتا ئېيتىلغان تەشەككۈرلەرنى ئاڭلىغىلى كىرگىنىم يوق، — زەمىرە خېنىمنىڭ قوشۇمىلىرى تۇرۇلدى، — يوقلاپ تۇرۇش ئەڭ ئەقەللىي بىر ئىشقا، سىزنىڭ بۇ شەھەردە مەندىن باشقا يېقىن ئادىمىڭىز يوق كەچۈرۈڭ، كەيپىياتىڭىز ناچار ۋاقتىدا كىرىپ قايتىمەن. ئېھتىمال، بۇ مېنىڭ سىز بىلەن ئاخىرقى كۆرۈشىشىم بولۇپ قالار. سىزنى ئىشەندۈرەلمىدىم، ئىشەندۈرەلمىگىنىم بويىچە قايتىدىغان ئوخشايىمەن.

نۇرۇل جۇڭشياۋ داڭقىتىپ تۇرۇپلا قالدى. ئۇ زەمىرە خېنىمنىڭ بۈگۈنكىدەك جىددىي پەيتتە — ئۇنىڭغا كۆڭلىنى ئىزھار قىلىپ چۈشەندۈرگىلى بولمايدىغان ئەھۋالدا، تۇيۇقسىز كېتىپ قېلىشنى زادىلا ئويلىمىغانىدى. ئۇ راستتىنلا كېتىپ قالارمۇ؟ جۇڭشياۋ ئۇنىڭ لەۋلىرىنى ھىمىرىپ، قويۇق كىرىپىكلىرى سايە تاشلىغان شەھلا كۆزلىرىدىن خاپىلىق ئۇچقۇنداپ تۇرغان مەرمەردەك سۈزۈك چىرايىغا قارىدى. قىز ھەقىقەتەنمۇ خاپا بولغانىدى، ئۇ جۇڭشياۋغا قارىماي، ئۆزىنىڭ بۇ يەرگە كىرىپ قالغىنىغا ئەپسۇسلانغان بىر تەرىپىدە، تامدىكى قاپارتما نەقىشلەرگە قارىلىپ قالغانىدى. ئۇ، ئۇ نەرسىلەرنى كۆرمەيتتى، نېمە قىلىشنى بىلمىگەن ئادەمدەك ھاڭۋېقىپ ئولتۇراتتى. ئەگەر، ھازىرنىڭ ئۆزىدە ناھايىتىمۇ يىراقتىن ئۇنى دەپ كەلگەن بۇ قىزنىڭ كۆڭلىنى تەسكىن تاپتۇرىدىغان

چىن سۆزىنى ئېيتىمسا، قىزنىڭ ئىشىنىش ئەمەس، قىلغان ئەقىدىسىگە ئۆكۈنۈپ رەنجىپ كېتىدىغانلىقىغا كۆزى يەتتى.

ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ قالارمەنمۇ دېگەن خىيال جۇڭشياۋنىڭ بەدىنىنى جۇغۇلدايتتى. — كەچۈرۈڭ، مەن سىزنى رەنجىتىپ قويدۇم، — دېدى ئۇ ئۆزىگىمۇ غەلىتە بىلىنگەن تىترەڭگۈ ئاۋازدا. قىزنىڭ تۇرقى ئۆزگەرمىدى، — ناھايىتى جىددىيلىشىپ تۇرغان ۋاقتىدا كىرىپ قالدىڭىز. سىز بىلەن بۈگۈن كەچتە كۆكىسى-قارنىمىدىكىنى تۆكۈپ مۇڭداشماقچىدىم، ماڭا ئىشىنىڭ زەمىرە خېنىم، چىن گېيىمنى دەۋاتىمەن. ئەگەر سىز ھازىرلا كەتمەكچى بولسىڭىز، بۇ ئۇچرىشىش مەن ئۈچۈنمۇ ئاخىرقى ئۇچرىشىش بولۇپ قېلىشى مۇمكىن. سىز كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرۈپ يۈرەلەيسىز، مەن سەللا ئېھتىيات قىلىسام، قاراڭغۇلۇق ماڭا مەڭگۈ ھەمراھ بولۇپ قالىدۇ.

زەمىرە خېنىم يالت قىلىپ قاراپ جۇڭشياۋنىڭ مۇڭلۇق كۆزلىرىنى، ئايرىلىشقا قىيىنغان پەرىشان چىرايىنى كۆردى.

— نېمە! بۇ نېمە دېگىنىڭىز؟! — دېدى ئۇ چۆچىگەن بىر قىياپەتتە.

نۇرۇل جۇڭشياۋ ئاچچىق كۈلدى:

— سىز مېنىڭ بۇ شەھەرگە ساياھەتكە كەلمىگەنلىكىمنى ئېيتقاندىڭىز.

زەمىرە خېنىم ئۇنىڭغا ئۈزۈنغىچە قاراپ كېتىپ، ئۇلۇغ-كېچىك تىندى.

— راست، مەن شۇنداق دېگەندىم، سىزنى ئويلاپ ئۆزۈمنىڭ ماكانىدىمۇ

خاتىرجەم يۈرەلمىگەندىم، — ئۇ ئورنىدىن ئىتتىك تۇرۇپ، دېرىزە ئالدىغا كەلدى-دە،

ئاسمانغا قاراپ قوللىرىنى يېپىپ نالە قىلدى، — ياراتقۇچى ئىگەم، مېنى نېمە ئۈچۈن

ئىمكانى يوق بىر كويغا سېلىپ قويغانسەن. مېنى ئىككى سەييارىنىڭ ئارىلىقىدا

ئەنسىزلىك، ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە قاتراپ يۈرۈپ، ياشلىقىمنى خورىتىشىنى راۋا كۆردۈڭمۇ؟!

ئىلاجسىزمەن، قولۇمدىن كەلمەيدۇ. ساڭا سېغىنىمەن، ساڭا ئىلتىجا قىلىمەن، مەندەك

بىر ئاجىز بەندەڭنىڭ ئاھۇ-زارغا قۇلاق، ئۆزۈڭ سىلغان كوينىڭ داۋاسىنى ئۆزۈڭ

كۆرسىتىپ بەر، — ئۇ ھاياجىنىنى بېسىش ئۈچۈن كۆزلىرىنى يۈمۈپ، يۈزىنى ئاسمانغا

قاراتقىنىچە بىردەم جىم تۇردى، كېيىن ئاستا كەينىگە ئۆرۈلۈپ، قايغۇلۇق چىرايى

بىلەن جۇڭشياۋغا يۈزلەندى، — ماڭا راست گېيىڭىزنى ئېيتىڭ، جۇڭشياۋ، — دېدى

تەلەپچان بىر ئاھاڭدا، — راست گېيىڭىزنى دەڭ. سىز نېمە قىلماقچى، سىزنى ھايات

كۆرەلمىمەن-يوق!؟

قىزنىڭ نالىسى جۇڭشياۋنىڭ يۈرىكىنى ئېزىۋەتتى. ئۇ يۈگۈرۈپ بېرىپ ئۆزىگە

شۈنچە مېھرى-مۇھەببەت بىلەن كۆيۈنگەن قىزنى قۇچاقلاپ باغرىغا بېسىشتىن ئۆزىنى

ئاران-ئاران تۇتۇۋالدى.

— مەن، قىلماقچى بولغان ئىشىمنى سىزدىن ۋاقىتنىچە سىر تۇتۇشنى توغرا

كۆرگەندىم. مەن توغرىلۇق باشقىچە ئويدا بولۇپ قالماسلىقىڭىز ئۈچۈن، ئەمدى

ئېيتىمساممۇ بولمىغۇدەك. قۇلاق سېلىڭ، بۇ مۇنداق ئىش، — جۇڭشياۋ K شەھىرىگە

كېلىشتىكى مەقسىتىنى قىسقىغىنا قىلىپ سۆزلەپ بەردى. ئاخىرىدا، — بىز چوقوم غەلبە قىلىشىمىز كېرەك، غەلبە قىلىش ئارقىلىقلا، ئادەمنى زەھەرلەپ، تىرىك تۇرغۇزۇپ دوزاخ ئازابىنى تارتقۇزىدىغان زەھەرلىك پىلان ئۇۋىسىنى يەر يۈزىدىن يوق قىلىۋېتەلەيمىز، — دەپ كېيىنكى ئاخىرلاشتۇردى.

— مەن بۈگۈن كەچتە قايتىمىسام بولمايدۇ، نۇرۇل ئەپەندى. بىزنىڭمۇ قائىدە-تۈزۈملىرىمىز بار، كېچىكسەم ماڭا بېرىلىدىغان جازانى تەسەۋۋۇر قىلالمايسىز. كېيىنكىدىن قارىغاندا پىلان ناھايىتى پۇختا ئىكەن، كۆپ ۋاقىت كەتمەيدىغاندەك قىلىدۇ. سىزدىن تەلپىم، مېنى مۇنداق رەزىل مەخلۇقلارنى تۈپ يىلتىزىدىن يوقىتىدىغان بۇ ھەرىكەتكە قاتناشتۇرۇڭ. مەن سىزدىن ئايرىلىپ تاقەت قىلىپ ئولتۇرالمىمەن.

— غەيرىتىڭىزگە رەھمەت، — دېدى جۇڭشياۋ، — لېكىن تەلپىڭىزنى ئورۇندىيالمايمەن، بۇنىڭ ئۈچۈن بىزنىڭ قومانداننىڭ رۇخسىتى بولۇشى كېرەك. مەن سىزنىڭ، يەنى تاشقى پىلانت ئادىمىنىڭ بىزنىڭ ئارىمىزدا ئىكەنلىكىنى بۇرچۇمغا زىت ھالدا تېگىشلىك ئورۇنلارغا مەلۇم قىلىمىدىم، بۇنىڭ ئۈچۈن ماڭا بېرىلىدىغان ھەرقانداق جازاغا تەييارلىنىپ قويدۇم. ئەگەر ئۇلار سىزنى بىلىپ قالسا، چۈشەنمەسلىكتىن كېلىپ چىقىدىغان پاتىپاراقچىلىقلارغا سەۋەبچى بولۇپ قالسىز، خاتىرجەم بولۇڭ، بىز بۈگۈنكى ھەرىكەتنىڭ ھۆددىسىدىن تولۇق چىقالايمىز.

قائىدە-تۈزۈم بېكىتكۈچىلەرنىڭ ئۇنىڭغا خىلاپلىق قىلغۇچىلارغا قانداق مۇئامىلىدە بولىدىغانلىقىنى ياخشى بىلىدىغان زەمىرە خېنىم، ئالدىدىكى ئۆزىگە ئوخشاشلا خىلاپلىق قىلغۇچىغا ئوتلۇق بېقىش بىلەن قاراپ:

— بۇ تۈزۈملەردىن قاچانمۇ قۇتۇلارمىز، — دېدى كۈلۈمسىرەپ.

— بىر ئىلتىماس بار، مەن قايتىپ كەلگۈچە ياتاقتا تۇرۇپ تۇرغان بولسىڭىز. — نېمە ئۈچۈن؟

— مۇھىم ماتېرىياللار بار، يېنىمدا ئېلىپ يۈرەلمەيمەن. ناۋادا قايتىپ كېلەلمىگۈدەك بولسام بىزنىڭ ئادەملىرىمىزگە تاپشۇرۇپ بېرىسىز.

— ياتىڭىزدا سىزنى كۈتۈپ تۇرۇشقا ۋەدە بېرەلمەيمەن. لېكىن، قۇتلۇق ئىشقا ئاتلانغان ئادەم ئاغزىنى ئۇششۇتمەسلىكى كېرەك. مەن قۇدرىتى ئۇلۇغ ئاللادىن، سىزنىڭ ساق-سالامەت قايتىپ كېلىشىڭىزنى تىلەيمەن.

نۇرۇل جۇڭشياۋ كوماندا ئەپەندىگە كۆرۈشىدىغان مۇھىم ئىش بارلىقىنى تېلېفوندا ئېيتىپ قويۇپ، تاكى ۋاقىت توشۇپ ياتاقتىن چىقىپ كەتكۈچە زەمىرە خېنىم بىلەن پاراڭلىشىپ ئولتۇردى. بۇ ئۇلارنىڭ بىر-بىرىدىن گۇمانسىزماي، كۆڭلىدىكى پاك تۇيغۇ-ھېسسىياتلىرىنى بايان قىلىشقان سۆھبەت بولۇپ قالدى. (داۋامى كېيىنكى ساندا)

مەسئۇل مۇھەررىر ئالمىجان ئىسمائىل

(ھېكايە)

تەبىئىي تارتىنچا قلىقىمۇ ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالدى.

ئۇلار تونۇشۇپ توپتوغرا بىر يىلدىن كېيىن، ئەرىپات ئۇنىڭ گىلاستەك لەۋلىرىنى بوشقىنا چىشلەپ تۇرۇپ بەرگەن «ما-قۇل» جاۋابىنى ئالدى. شۇ كۈنىمۇ خۇددى بۈگۈنكىدەك ئاسماندا يۇلتۇزلار چاراسلاپ تۇرغان سېھىرلىك كېچە ئىدى...

ئەرىپات ئېغىر ئۇھ تارتىپ سائىتىگە قارىدى. سائەتنىڭ ئىستىرىلكىسى 11نى كۆرسىتىپ تۇراتتى. پەلەمپەيدە ئاياغ تېۋىشى ئاڭلاندى. ئەرىپات قۇلاق سالدى. بىراق بۇ ئۇ كۈتۈۋاتقان ئاياغ تېۋىشىغا ئوخشمايتتى. دېگەندەك ھېلىقى تېۋىشلار ئۈچىنچى قەۋەتكە كۆتۈرۈلدى ۋە بىر ئىشكىنىڭ ئېچىلىپ يېپىلغانلىقى ئاڭلاندى. ئۇ يەنە خىيالغا چۆمدى.

نادىيە ئۇنىڭغا ماقۇللۇق بىلدۈرۈپ ئۇزۇن ئۆتمىگەن بىر كۈنى ئەرىپات ئىككە-سى ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ئارقىسىدىكى سۇ ئۈستى باغچىسىغا كىردى. ئۇلار كۆلىنى بويلاپ يانمۇ يان مېڭىپ كېتىۋاتتى. ئالدى تەرەپتىن قولتۇقلىشىپ ئىككى قىز چىقىپ

بۇ كېچە شۇنداق جىمجىت، شۇنداق سېھىرلىك ئىدىكى، ئۆتكەن ئىشلارنى كىشىنىڭ ئېسىگە سالاتتى.

ئۆيىنىڭ ئىچىدىكى قوش كىشىلىك كارىۋاتتا 30 ياشلار چامىسىدىكى بىر يىگىت غەمكىن كۆزلىرىنى تورۇسقا تىككىنىچە جىمجىت ياتاتتى. ئۇ ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ ياش ئوقۇتقۇچىسى ئەرىپات ئىدى. ئۇ شۇنداق خىيال سۈرۈپ بىردەم ياتقاندىن كېيىن، ئورنىدىن تۇرۇپ يېنىدا غەمىز ئۇخلاۋاتقان قىزغا قاراپ قويدى ھەم ئۇنىڭ ئۈستىدىكى ئەدىيالىنى تۈزەشتۈرۈپ قويۇپ دېرىزە ئالدىغا كەلدى. يۇلتۇزلار بىلەن بېزەلگەن ئاسمان شۇ قەدەر گۈزەل بولۇپ كىشىنى چوڭقۇر خىياللارغا يېتەكلەيتتى. ئەرىپات خىيالغا پاتتى. بۇنىڭدىن بەش يىل ئىلگىرى ئەرىپات بىر خىزمەتدەشنىڭ تويىدا باشقىلارنىڭ ۋاسىتىسى ئارقىلىق نادىيە ئىسىملىك بىر ئاكۇشىپ قىز بىلەن تونۇشۇپ قالدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئەرىپاتنى نادىيەنىڭ غۇنچىدەك نازۇك قامىتى بىلەن گۈزەل ھۆسنى جامالىلا ئەمەس، بەلكى يۈرۈش-تۈرۈش، گەپ-سۆزلىرىدىكى

كەلدى، ئۇلار يېقىنلاپ كېلىشىگە، زىلۋاغىنە كەلگەن چىرايلىق بىرى مۇرىسىگە تۇماندەك يېپىلىپ تۇرغان چاچلىرىنى يېنىك بىر ھەرىكەت بىلەن سىلكىگىنىچە شوخلۇق بىلەن ئەھۋال سورىدى.

— ياخشىمۇسىز ئەرىپات!

— ۋۇي، ياخشىمۇسىز، بۇياقلارغا

كېلىپ قاپسىزغۇ؟!

— ھەدەمنىڭكىگە كەلگەن، ھەدە تونۇشۇپ قويۇڭلار، — ئۇ قىز يېنىدىكى ياش ئايالغا بۇرۇلدى، — بۇ مېنىڭ ئالىي مەكتەپتىكى ساۋاقدىشىم ئەرىپات.

— ياخشىمۇسىز، — ئايال ناھايىتى سىپايىگەرلىك بىلەن ئەھۋال سورىدى، — يۈرۈڭلار ئۆيگە باشلاي، ئۆيىمىز مۇشۇ يەردىلا، — رەھمەت، كېيىنچە كېلەرمىز.

مەنمۇ سىلەرگە تونۇشتۇرۇپ قوياي، — ئۇ يېنىدىكى تامدەك تاتىرىپ كەتكەن نادىيەگە قارىدى، — بۇياقنىڭ ئىسمى نادىيە. بىز پات يېقىندا توي قىلماقچى.

— سىلەرنى تەبرىكلەيمىز، — ئىككى قىز تەڭلا شۇنداق دېيىشتى، ئاندىن خوش ئېيتىپ كېتىپ قېلىشتى. نادىيە بولسا تېخىچىلا ئۇلارنىڭ كەينىدىن سوغۇق قاراشلىرى بىلەن تىكىلىپ تۇراتتى.

— يۈرۈڭ كېتەيلى، — نادىيە شۇنداق دېگەچ نادىيەنى قولتۇقلىۋالدى ۋە ئۇنىڭ چىرايىدىن ئۆزىنى قىزغىنىۋاتقانلىقىنى سېزىپ چەكسىز سۆيۈندى.

چۈنكى ئۇ بۇنىڭ ئۆز تۇرمۇشىدىكى تۈگمەس بەختسىزلىكنىڭ كۆڭۈلسىز كۆلەڭگەسى ئىكەنلىكىنى ئويلاپ يەتمىگەنىدى، شۇڭا ئۇ گىدەيگىنىچە، قاڭشىرىنى يۇقىرىغا

كۆتۈرۈپ مېيىقىدا كۈلۈمسىرىدى. شۇنداق كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇلارنىڭ تويى بولدى، ئۇلار بىر يىلغىچە سەن-پەن دېيىشمەي چىرايلىق ئۆتتى. بۇ بىر يىل جەرياندا نادىيە ھەر قېتىم ئەرىپاتنى مەكتەپ قورۇسىدا ئايال ئوقۇتقۇچىلار ياكى قىز ئوقۇغۇچىلار بىلەن كۆرۈپ قالسا خۇددى سۇ ئۈستى باغچىسىدىكىگە ئوخشاشلا تاتىرىپ كېتەتتى. ھەتتا بەزى چاغلاردا قارىماي ئۆتۈپ كېتەتتى، لېكىن ئەرىپات ئۆيگە كىرگەندە بولسا چىشىنى يېرىپ بىر نېمە دېمەيتتى، ئەرىپات بولسا دائىملا نادىيەنى خاتىرجەم قىلىشقا، ئەمەلىي ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق دۇنيادا ئۇنىڭدىن باشقا ھەرقانداق ئايال زاتىنى ياخشى كۆرمەيدىغانلىقىغا ئىشەندۈرۈشكە تىرىشاتتى ۋە ئائىلىسىدىن پەخىرلىنەتتى. بىراق بۇنداق ھېسسىيات پەقەت نادىيەنىڭ كۆزى يورۇغچىلا داۋاملاشتى. نادىيە دوختۇرخانىدا بوشانغان كۈننىڭ ئەتىسى ئەرىپات ئۇنى ئېچىقىپ كېتىش ئۈچۈن ماشىنا تېپىپ كەلگىلى چىقىپ كېتىپ ئىككى سائەتچە ھايال بولۇپ قالدى. ئۇ ماشىنا تېپىپ كەلگەندە، ئۇنى ئايالى گۇمان قاپلىغان سوغۇق كۆزلىرى بىلەن قارشى ئالدى ۋە سىپايىلىك بىلەن تېخى ھېلىلا ئىنسىنىڭ ماشىنا تېپىپ كېلىشىگە چىقىپ كەتكەنلىكىنى ئېيتىپ، ئەرىپاتنىڭ بىر جاپادا تېپىپ كەلگەن ماشىنىنى قىلچە يۈز خاتىرە قىلماي قايتۇرۇۋەتتى. ئاندىن ئىنسى ئېلىپ كەلگەن ماشىنىغا چۈشۈپ ئاپىسىنىڭ ئۆيىگە كەتتى. ئەرىپاتقا ئۇنىڭ ماشىنىنى قايتۇرۇۋەتكەنلىكى شۇنچىلىك ھار كەلدىكى، ئۆزىمۇ شۇ

قىزىمىزنىڭ ئىسمىنى...

— بولدى ئەرىپات، دائىملا ۋاقتىدا كەلمەيسىز، ئۈنمۇ ماڭا ئوخشاش خارلىنىپ قالمسۇن دەپ ئەزىزە قويدۇق.

— نېمە؟ — نادىيەنىڭ تەتۈرلىكى

ئەرىپاتنىڭمۇ ئوغىسىنى قايناتتى، — سىز بۇ ئۆيدە خارلىنىپ قېلىۋاتامسىز؟

— بۇ ئۆيدە ئەمەس، — نادىيە

ئاچچىقى بىلەن ۋارقىرىدى، — سىزنىڭ ئۆيىڭىزدە، بىزنىڭ...

ئەرىپات جىددىيە شەكىلىدە، كېلىپ ئايالنىڭ قولىنى تۇتۇۋالدى.

— ئاستىراق نادىيە، ئۆتۈنۈپ قالاي،

ئاستىراق، سەت بولىدۇ.

— پاه، ئەجەب سەتنى بىلىدىكەن.

سىز! ئەمىسە نېمىشقا ۋاقتىدا كەلمەيسىز؟ تايىنلىق ھېلىقى مەمەدان ستۇدىنتىڭىز بىلەن يۈرگەنسىز؟

— بۇ گەپ قانداقلارچە ئاغزىڭىزغا

پېتىۋاتقاندۇ نادىيە؟ — ئەرىپاتنىڭمۇ

ئاۋازى ئۆزى بىلەن يۇقىرىراق چىقىپ

كەتتى، بىراق ئۇ يەنە دەرھال نېرىقى

ئۆيدىكى قېيىن ئاتىلىرىنى ئەسكە ئالدى. —

دە، پەسكويغا چۈشتى، — توۋا مۇشۇ

گەپلەر سىزدەك بىر ئادەمنىڭ ئېغىزىدىن

چىقىۋاتىدۇ. — ھە!؟

— نېمە ئەمدى مېنى مەسخىرە

قىلاي دەمىسىز؟ — نادىيە تېخىمۇ ئەزۋەيلەش-

كە باشلىدى، — سىزدەك دەيسىزغۇ؟

مەن قانداقكەنمەن؟! راست دەيسىز،

مەن دېگەن سىزدەك داشۆسىڭ ئەمەس،

ئارانلا تېخنىكومنى پۈتتۈرگەن، مېنىڭ

ئىدىيەم قالاق، شۇنداق چۈشەنمەيمەن.

ماشىنا بىلەنلا كېتىپ قالغىلى تاس قالدى، بىراق ئۇنىڭ كۆزلىرى قېيىن ئايالنىڭ قولىدىكى ئايپاق يۆگەكتىكى كىچىككىنە جانغا چۈشكەندە بولسا، يەنە بۇنداق قىلىشقا رايى بارمىدى.

ئەرىپات كۈندە دېگۈدەك گۆش ۋە مېۋە-چىۋە ئېلىپ قېيىن ئايالنىڭ ئۆيىگە باراتتى. ئارىلىقنىڭ يىراقلىقى ھەم مەكتەپ-

تىكى ئالدىراشلىقلار تۈپەيلى بىرەر كۈن بارماي قالسا ئايالنىڭ كۈندەشلىكىگە

ولغان خۇمار كۆزلىرى ئۇنىڭ يۈزىگە ھەشتەردەك قادىلاتتى. ھەتتا بوۋاققا

ئىسىم قويدىغان كۈنىمۇ مۇنداق بىر ئىش بولۇپ ئۆتتى.

ئەرىپات ئاكىسىنى ئۆيىدىن ئېلىپ

كەلگىچە دېيىشكەن ۋاقىتتىن ئازراق ئېشىپ

كەتتى. ئىشنىڭ چوڭى ئەنە شۇنىڭدىن

باشلاندى. ئۇلار يېتىپ كەلگەندە قىز

تەرەپنىڭ دادا، ئاكاىلىرى تەييار بولۇپ

بولغان، قويۇلدىغان ئىسىمۇ ئىمام ئاخۇنۇمغا

ئۇقتۇرۇلۇپ بولغانىدى. ئەرىپات بۇنىڭدىن

خەۋەرسىز بولغاچقا، ئۆيگە كىرىپلا ئۆزى

نەچچە ۋاقىتتىن بېرى ئويلاپ قويغان

ئىسمىنى ئېيتتى.

— دادا، قىزنىڭ ئىسمىنى ئامانگۈل

قويساق قانداق؟

— بۇمۇ بولاتتىكەن بالام، بىراق

نادىيە ئۆزى ئايالغا ئەزىزە قويايلى دەپ

ئېيتىپتىكەنغۇ؟ بىز ئىمامغىمۇ ئۇقتۇرۇپ

بويۇتۇق.

ئەرىپات ئالدىراپ ئايالى ياتقان

ئۆيگە كىردى.

— نادىيە بىز مەسلەھەتكەشكەنغۇ،

قويۇلدى. ئاخىرى قىرىق كۈنىمۇ توشۇپ نادىيە ئۆز ئۆيىگە يېنىپ كەلدى. ئۆيىگە كېلىپلا نادىيەنىڭ كونا كېسىلى يەنە قوزغالدى. ئۇ ئۆيىنىڭ بۇلۇڭ-پۇچقاقلرىنىمۇ گۇمان تولغان كۆزلىرى بىلەن ئاقتۇرۇپ چىقتى، ئۆزى ئىشلىتىدىغان ئەتىر، يۈز مایلارنىڭمۇ ئاغزىلىرىنى ئېچىپ كۆرۈپ چىقتى. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىگە ئەرىپات جىمجىت ئولتۇرۇپ سەپ سالدى. ئەمدى ئۇنىڭ قەلبىدە بىر يىل ئىلگىرىكىدەك نادىيەنىڭ قىزغىنىشلىرىدىن پەخىرلىنىش ھېسسىياتىنىڭ ئورنىنى بىزارلىق ئىگىلىدى...

* *

ئەرىپات ئۆرۈلۈپ قىزىغا قارىدى. ئەتە ئۇنىڭ ئۈچ ياشقا تولغان كۈنى. ئۇ يانچۇقىدىن تاماكا ئالدى، لېكىن تۇتاشتۇرماي يەنە سېلىپ قويدى. چۈنكى نادىيە ئۇنىڭغا بالىنىڭ يېنىدا قەتئىي تاماكا چەكمەسلىكىنى، چەككۈسى كەلسە تالاغا چىقىپ چېكىشنى قاتتىق چېكىلگەندى. بۇ ئۈچ يىلدىن بېرى نادىيە ئۇنىڭ يىلىكىنى قۇرۇتۇپ بولاي دەپلا قالدى. ئۇ ھەدپىسىلا يوق يەردىن پۇتاق چىقىرىپ ئەرىپات بىلەن ئۇرۇشاتتى، ئۇنىڭغا ئارام بەرمەيتتى. ئەرىپات ھەر قېتىم ئۇنىڭ گەپلىرى يۈرىكىگە قاتتىق تەگكەن چاغلاردا، ئۇنىڭدىن ئاجرىشىپلا قۇتۇلۇش قارارىغا كېلەتتى. يۇ، يەنە يۈرەك پارىسى ئەزىزەنىڭ غۇبارسىز كۆزلىرىگە باققىنىدا بۇ نىيىتىدىن يېنىپ قالاتتى. تىرىك يېتىملىك ئەرىپاتنىڭ يۈرىكىنى لەختە-لەختە

شۇنداق تۇرۇپ نېمىشقا مېنى ئالدىڭىز، يا مەن سىزگە يېپىشۋالمسام...
— ياق، نادىيە ياق، — ئەرىپات ئۆزىنىڭ ئاغزىدىن چىققان كىچىككىنە گەپنىڭ بومبىنىڭ پىلىكىگە ئوت ياققان سەرەڭگىدەك تەسىر قىلغىنىدىن تېڭىرقاپ قالدى ۋە ئامالسىز ئۇنى بەزلەشكە باشلىدى، — ماڭا قاراڭ نادىيە، ئەگەر سىزلا خۇشال بولسىڭىز مەيلى، بالىمىزنىڭ ئىسمىنى ئەزىزە قويايلى. بىراق سىزدىن ئۆتۈنۈپ قالاي، ماڭا ئىشنىڭ. مەن ئۈچۈن ھەرقانداق ستۇدىنتىكلارمۇ سىزچىلىك قەدىرلىك ئەمەس. بۇ مېنىڭ يۈرەك سۆزۈم.

ئەرىپات ئىشەنچلىك نەزەردە نادىيە-گە تىكىلدى. نادىيەمۇ ئەمدى ياش يۇقى كۆزلىرى بىلەن ئەرىپاتقا باقتى. لېكىن يەنىلا ئۇ گۇمانسىراپ تۇرغاندەك قىلاتتى.
— راستمۇ؟

— راست جېنىم، راست، — ئەرىپات ئايالىنىڭ ئۆزىنى چەكسىز ياخشى كۆردى. دىغانلىقى سەۋەبىدىن تېزلا ئېرىشكە باشلىغانلىقىنى چۈشەندى ۋە ئۇنى يەنىمۇ ئىشەندۈرۈشكە تىرىشتى، — ئەمدى تېخىمۇ خاتىرجەم بولسىڭىز بولىدۇ. مەن ئارزۇلۇق پەرزەنتىمىزنىڭ قەلبىگە ئازار بېرىدىغان ئىشنى مەڭگۈ قىلمايمەن.

بۇ سۆزلەر بىلەن ھەر ئىككىسىنىڭلا قەلبىدىكى ئازابلىق تۇيغۇلار نەلەرگىدۇر غايىب بولۇپ، خۇددى شامدەك ئېرىپ كېتىشتى. نادىيە ئەرىپاتنىڭ قولىنى تۇتتى ۋە يۇمشاق ئالغانلىرى بىلەن چىڭ سىقتى. شۇنداق قىلىپ بالىنىڭ ئىسمى ئەزىزە

تارتىمىدى، يېتىملىكنىڭ تەمىنى يەتكۈچە تېتىدى.

ئەرىپات مۇشۇلارنى ئويلىغاچ قىزىنىڭ يېنىغا كەلدى. قىزى چۈشەنكەن بولسا كېرەك ئۆمچىيىۋاتاتتى. ئەرىپات ئېگىشىپ ئۇنى ئاستاغىنە ئەللەيلىدى.

تام سائىتىنىڭ ئاۋازى ئۇنى خىيالىدىن ئويغاتتى. سائەت 12 بولغانىدى. ئەرىپات-نىڭ تاقىتى چېكىگە يەتتى. ئۇ قارا بېسىپ قالمىسۇن دەپ تەككىنىڭ ئاستىغا پىچاقنى باستۇرۇپ قويۇپ، ئىشىكىنى ئېتىپ سىرتقا چىقتى. بىراق ئۇ زالىدىن چىقىپلا توختاپ قالدى. قانداقلا بولمىسۇن بالىنى بۇ كېچىدە يالغۇز قالدۇرۇش ياخشى ئەمەستە. شۇڭا ئۇ بىنا ئالدىدا ئۇياق-بۇياققا مېڭىشقا باشلىدى. چارەك سائەت ئۆتكەندىن كېيىن دەرەخلەر ئوتتۇرىسىدىكى يولدا بىنا تەرەپكە كېلىۋاتقان ئىككى ئادەمنىڭ قارىسى كۆرۈندى. ئۇ ئايدىڭدا نادىيەنىڭ ئاپئاق كاستۇم-يوپىكىسىنى تونۇدى. ئەرد-پاتنىڭ چىشلىرى غۇچۇرلىدى.

نادىيەمۇ بىنا ئالدىدا كۆرۈنگەن قارا گەۋدىدىن ئەرىپاتنىڭ ئۆزىنى ساقلاۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى ھەم ئىچىگە قورقۇنچ كىرىۋالدى.

— ئاپلا، يولدۇشۇم...

ئۇنىڭ يېنىدىكى يىگىت چۆچۈپ كەتتى.

نادىيەنىڭ چىرايىنى قورقۇنچ قاپلاپ تۇرۇپلا قالدى. يىگىتنىڭ چىرايىدا دىلغۇللۇق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ئاڭغىچە ئەرىپاتىمۇ ئۇلارنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئەسلىدە ئۇ بارغان پىتى نادىيەنى سوراققا تارتماقچى،

قىلىۋەتتى. ئەمدى كېلىپ ئۇمۇ بالىنىڭ كۆڭلىنى ئىككىگە بۆلسۈنمۇ؟ ياق، ياق، يېتىملىك دەردىنى ئەرىپاتنىڭ تارتقىنى يېتەر، ئۇ ئەمدى بۇ ئاجىزەنىڭمۇ قەلبىگە ھىجران ئۇرۇقى سالمىسۇن.

ئەرىپات تۇغۇلۇپ ئۈچ ياشقا تولغان يىلى ئۇنىڭ ئاتا-ئانىسى نېمە سەۋەبتىندۇر ئاجرىشىپ كېتىشتى. ئاكىسى ئەزىمەتنى دادىسى، ئەرىپاتنى ئاپىسى ئالدى. ھەر ئىككىسىلا ئاجرىشىپ بىر قانچە يىلدىن كېيىن قايتا توي قىلىشتى. شۇنىڭدىن تارتىپلا تاكى ئەزىمەت ئون توققۇز ياشقا، ئەرىپات ئون يەتتە ياشقا كىرگىچە ھەر ئىككىسىلا ئۇ ئۆيگە بارىپلا ئۆگەي ئاپىنىڭ تاپا-تەنە-سى، بۇ ئۆيگە كەلسە ئۆگەي دادىنىڭ دەھشەتلىك ھومىيىشلىرىدىن قورقۇپ بىچارىلەرچە كۈن ئېلىشتى. ئەرىپات ئون يەتتە ياشقا كىرگەن يىلى بولسا ئۇنىڭ ئۆگەي دادىسى قىمار ئويناپ قولغا چۈشۈپ قېلىپ، قاماققا ئېلىندى ھەم ئۇزۇن ئۆتمەي ئاپىسى بىلەن ئاجراشتى. ئەنە شۇنىڭدىن كېيىنلا بالىلار ئازادلىققا چىقىپ قالدى. ئەزىمەتمۇ ئاپىسىنىڭ يېنىغا كېلىۋالدى. بىچارە ئانا ئۆزى ئىشلەپ تاپقىنى بىلەن ئىككى بالىنىڭ ئوقۇش راسخوتى ۋە ئۈچ جاننىڭ قورسىقىنى ئارانلا قامدايتتى. ئۇلارنىڭ دادىسى بىر تىيىنلىقمۇ ياردەم قىلمايتتى. شۇڭا ئەزىمەت ئوقۇشتىن چېكىنىپ، ئوقەتكە كىرىشۋالدى. مانا ھازىر ئۇ شۇنداق كۆتۈرۈلۈپ كەتتى. جاي ئېلىپ ئۆيى سالىدى. توي قىلىپ ئاپىسىنىمۇ ئۆز يېنىغا ئاپىرىۋالدى. بىراق ئۇلار بۇ كۈنگە يېتىش ئۈچۈن ئاز جاپا

ئۇنىڭ چاۋىسىنى چىتقا يايماقچى ئىدى. بىراق، ئۇ بىردىنلا نىيىتىدىن ياندى. چۈنكى ئۇ ئايالىنىڭ مەيلى قانچىلىك كەچ قالمسۇن، ھەرگىزمۇ ئۆزىنى ئالدىمايدىغانلىقىنى بىلەتتى.

— ئەجەب كەچ قالدىڭىزغۇ، — ئۇمۇلايىم ئاۋازدا سوراپ يىگىتكە قول تەڭلىدى، — ياخشىمۇسىز!

نادىيە تېڭىرقاپ قالدى. ئۇ ئەرىپاتنى مۇنداق مۇئامىلە قىلىدۇ دەپ ئويلىمىغانىدى. ھەم ئۇنى ئۈچ يىلدىن بۇيان قىلغانلىرىنىڭ ھەممىسىگە بۈگۈن تېڭىشلىك جاۋاب قايتۇرىدۇ، دەپ ئويلىغانىدى. شۇڭا ئۇ نېمە دېيىشىنىمۇ بىلمەي قاراپلا قالدى. ئۇنىڭ ئورنىدا يىگىت جاۋاب بەردى.

— كەچۈرۈڭ، بۈگۈن كېچىدە ئايالىمنى دوختۇرغا ئېلىپ كەلگەندىم. ئۇنىڭ قان بېسىمى بەك تۆۋەنلەپ كەتكەچكە بارلىق دوختۇر، سېستىرالار جىددىي قۇتقۇزۇش ئېلىپ باردى، — يىگىت يېنىك تىن ئېلىپ قويدى، — ئاخىرى ئايالىم تېخى بايراقلا ساق سالامەت يەڭگىۋالدى. شۇڭا، بەك كەچ كىرىپ كەتكەچكە، بۇ دوختۇرنى ئۆزۈم ئەكىلىپ قويۇشۇم.

— ھەممىسىنىڭ ئۆيىدىكىلەر كېلىپ ئېپىكتىشى، سىز بالا بىلەن بارالمىغاچ، بۇياق مېنى ئەپكېلىپ قويدى، — نادىيە ئالدىراپ ئىزاھلىدى.

— ھە، رەھمەت سىزگە، — ئەرىپات يەنە شۇنداق شەمىي ئاھاڭدا دېدى، — سىزنى ئاۋارە قىتۇق. — ھە! ئۆيگە كىرىڭ.

— رەھمەت، رەھمەت، — يىگىت

ئەرىپاتنىڭ بۇ ئىشنى توغرا چۈشەنگىنىدىن ئەندىشىلىرى تارقاپ دېدى، — ئەسلىدە مەن بۇ دوختۇرلارغا رەھمەت ئېيتىپم بولىدۇ. ئەمدى دوختۇرخانىغا باراي.

— ئەمدى خەتەرلىك پەيت ئۆتۈپ كەتتى، خاتىرجەم بولۇڭ، — نادىيە خۇددى يولدىشىنى ئىشەندۈرمەكچى بولغاندەك يىگىتكە يەنە بىر قېتىم تەسەلىمى بەردى. ئەرىپات ھېچنېمە بولمىغاندەك خۇش خۇي ھالدا يىگىتنى ئۆزىتىپ قويدى. بىراق نادىيە خۇددى ئەرىپاتنى بىرىنچى قېتىم كۆرۈۋاتقانداك ئۇنىڭغا قاراپ تۇراتتى. ئۇ شۇ تاپتا قايتا-قايتا رەھمەت ئېيتىپ خوش دەۋاتقان يىگىتكە خوش دېيىشىنىمۇ ئۇنتۇپ ئۆز خىيالى بىلەن تۇراتتى.

— نادىيە، يۈرۈڭ كىرىپ كېتەيلى، — ئەرىپاتنىڭ ئاۋازى يەنىلا شۇنداق مۇلايىم چىقۇۋاتاتتى، — بالا يالغۇز قالدى.

— ھە، — نادىيە چۈشىنىكسىز دېيىپ قىياپەتتە قاراپ قويدى، — بالا يالغۇز دېدىڭىزما؟

ئۇلار ئۆيگە يېنىپ كىرىشتى. نادىيەنىڭ يۈزلىرى ئوت ئېلىشقا باشلىدى. ئۇ ئەرىپاتقا نېمە دەپ گەپ قىلىشنى، ئۇنىڭ يۈزىگە قانداق قاراشنى بىلمەيتتى. ئەگەر بۈگۈن ئۇنىڭ ئورنىدا ئەرىپات شۇنداق كەچ قالغان بولسا، چوقۇم تاڭ ئاتقۇچە بۇ ئۆيدە جېدەل-ماجرى بېسىمىغان، يەنە تېخى بىر ھەپتىگىچە نادىيە ئۇنىڭغا بۇتتاپ تاماقمۇ ئەتمىگەن بولاتتى. بىراق ئەرىپات خۇددى ھېچ ئىش بولمىغاندەك خاتىرجەم ھالدا سۇ تەڭشەپ پۇتىنى يۇيۇۋاتاتتى. بۇنى كۆرۈپ نادىيە تېخىمۇ سىقىلىشقا باشلىدى.

ئېرىشتىم. سىز مېنى بۇرۇن ياخشى كۆرەتتىڭىز، ئەمدى يەنە ئىشىنىدىغان بولدىڭىز. بۇ دېگەن ھەقىقىي بەخت. شۇنداقمۇ نادىيە؟

— شۇنداق قەدىرلىكىم، — نادىيە ئەرىپاتنىڭ بۇنچە ھاجانلانغانلىقىنى كۆرمىدى. گىلى ئۇزۇن بولغانىدى. ئۇ بېشىنى ئەردەپاتنىڭ مەيدىسىگە يوشۇردى، — شۇنداق، سىزمۇ، مەنمۇ، ئىككىمىزلا بەختلىك.

ئۇ چەكسىز بەخت ئىچىدە نېمىلەرنى دەۋاتقىنىمۇ بىلمەي پىچىرلايتتى. ئەرىپات ئۇنىڭ بېشىنى قوللىرى ئارىسىغا ئېلىپ ئۆزىگە قاراتتى.

— ئەتە ئەزىزەنىڭ تۇغۇلغان كۈنى ئىكەنلىكى يادىڭىزدىدۇر؟

— ھە راست، — نادىيەنىڭ ھارغىن كۆزلىرى يوغان ئېچىلدى، — ئەتە ئۇنىڭغا نېمە سوۋغات تەييارلىساق بولار؟

— سوۋغاتنى تەييارلاپ بولدۇققۇ، — ئەرىپات شۇنداق دېگەچ ئايالىنىڭ چېچىنى سىلدى، — بۇنىڭدىنمۇ ياخشى سوۋغات بولماس، نادىيە بويۇنلىرىغىچە يەنە بىر قېتىم قىزىرىپ كەتتى. راست تەييارلاپ بولدۇق، ئەتىدىن باشلاپ ئۇ يېڭى ھاۋادىن نەپەس ئالىدۇ. بىچارە قىزىم، ئەمدى ھەرگىزمۇ دادىسى ئىككىمىز ماي تارتىشىپ قالغاندا بىزنىڭ ئەركىلىتىشىمىزگە تەشنا بولۇپ بارماقلىرىنى شۇمۇپ ئولتۇرمايدۇ، ئۇ شۇنداق دېگەچ ھەر قېتىم ئۆزى جېدەل چىقارغاندا، قىزىنىڭ ئاپىسىنىڭ دەھشەتلىك چالۋا قاشلىرىغا، دادىسىنىڭ ئەلەملىك ئۇھ تارتقىنىچە گەپ قىلماي

(ئاخىرى 123 - بەتتە)

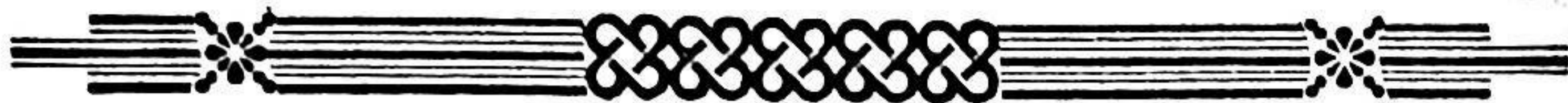
ئۇ ئۆز-ئۆزىدىن ئەندىكىپ كېتىۋاتاتتى. ئەرىپاتنىڭ ئاۋازى ئۇنىڭ خىيالىنى بۆلدى. — مەنمۇ بالىنى يەسلىدىن ئەكەلگۈ-چە كەچ كىرىپ كەتتى. شۇڭا سەيلا قورۇغاندىم. كورغا ئېلىپ قويدۇم، ئىسىدە-تىپ يەۋىلىك. — ماقۇل.

نادىيە گۇناھ ئۆتكۈزۈپ تۇتۇلۇپ قالغان كىچىك بالدەك، گەپ قىلماي ئولتۇرۇپ تاماق يېيشكە باشلىدى. ئەرىپات ئاستا ئۇنىڭ ئارقىسىغا كەلدى. — نادىيە، مەن سىزدىن بىرنەرسە-نى سورىماقچىدىم.

نادىيە بىردىنلا جىددىيلىشىپ كەتتى، — ھە، مەندىنما؟ سوراڭ، سورا-ۋېرىڭ... نېمە گەپتى؟ — ئۇ ئەرىپات ئەمدى دېگۈلۈكنى دەپ قورسىقىنى بوشتىۋالىدىغان بولدى دەپ ئويلاپ، يەنە بىر مەيدان كۆڭۈلسىزلىككە تەييارلىنىپ قويدى. بىراق ئەھۋال ئۇنىڭ ئەكسىچە بولدى.

— نادىيە، سىز ماڭا ئىشىنەمسىز؟ نادىيەنىڭ قولىدىكى چۇكا ئۈستەلگە چۈشۈپ كەتتى. — مەن... مەن سىزگە، — نادىيە خىجالەتچىلىك ئىچىدە كۆزلىرىنى ئۈستەلگە تىكتى، — مەن سىزگە ئىشىنمەن.

— راست دەۋاتامسىز، — ئەرىپاتنىڭ كۆزلىرى يالتىراپ كەتتى، ئۇ نادىيەنىڭ مۇرىسىدىن تۇتۇپ ئۆزىگە قاراتتى، — ماڭا سىزنىڭ مۇشۇ گېپىڭىزلا كېرەك. ئەمدى مەن ھەقىقىي تۈردە بەختكە

ئوسمانجان ساۋۇت

تۇن تۇشلرى

1

كۆكرىكىمدە يۈرىكىم ئۇرۇپ تۇرغان چېغىمدا،
مېنىڭ مۈلكۈم تالاشسىز تەڭدىشى يوق ئالتۇن تاڭ.
ئاڭا گۈللەر تېرىلغان كۆڭلۈمدىكى بېغىمدا،
قونالمايدۇ بەرگىگە شۈبھىلەردىن چاڭ-توزان.

تومۇرلىرىم تۇتاشتۇر كۈلكىسىگە دائىما،
مىڭ ئەسىرگە تەڭ بەلكى مېنىڭ مۇشۇ بىر كۈنۈم.
قاچماق بولغان ۋاقتىنىڭ مەن بارمايمەن رايىغا،
ئۇچار مىڭ يىل بوشلۇقتا بىر كۈندىكى مىڭ ئۈنۈم.

چۈنكى مەن بۇ بىر كۈندە تالاي كۈنگە ئېرىشىپ،
تالاي كۆزنىڭ يېشىنى ئىشقىم بىلەن قۇرۇتتۇم.
ئېسىپ قالسا زۇغوي يەل، زۇغوي بىلەن قېرىشىپ
مىڭ دوستۇمنىڭ ئەيىبن بىر تىنىقتا ئۈنۈتتۈم.

شۆلگىيىمدىن ساقايدى تالاي يامان يارىلار،
سۇنۇق دىلغا دىلداشمەن قايغۇ كېلىپ باسقاندا.
ئاپتاپ ھامان دۇنيادا مۇھەببەتتىن تارىلار،
ياپراقلارنىڭ كۈيلىرى قوندى ئۆرلەپ ئاسمانغا.

2

بارىكالا، دوستلىرىم، قېرىنداشلىرىم
بار سىلەردە ئاجايىپ مەجەز.
بىر كۈن ئاقساق قالىپ تۇپۇقۇم چۆچۈپ،
داۋراڭ سالىسىلەر مىڭ كۈن بۇرۇپ جەز.

ئۈچ يۈز ئاتىش بەش كۈن ئۇچتۇم ئاسماندا،
سەييارىلەرنى ئېتىپ ئوينىدىم.
ئاق-قارا بۇلۇتلار قولىياغلىقىم بولدى،
بەلكىم ئۇ يەردە ھېچنېمىنى ئاياپ قويمۇدۇم.

سامان يولىنى تۇتاشتۇرۇپ قويدۇم دېرىزەمگە،
ئاق ئېچىلغان ئورۇكۇمگە تولۇنئاي ھەيران.
قۇتۇپ كېچىلىرى سىرلىرىنى سۆزلىدى ماڭا،
ئۇچار تەخسىلەر ۋەسىلىمگە يېتەلمەي ۋەيران.

قالتىس بىر مۆجىزىلەرنى ياراتتىم چامامدا
ئېغىزلارنى ھاڭ ئاچۇرىدىغان.
شادلىنىدۇ دەپتىمەن ئېرىقداشلىرىم
مېنىڭ ئۈچۈن ئالۋاستىلارنى قاچۇرىدىغان.

كۈتكەنلىرىم غايىب بولدى ئۇپۇقتىلا،
ئۇنتۇدۇڭلار ئۇچۇش، پەرۋاز، قانات،
ئاسمان، دېگەن سۆزلەرنى پۈتۈن.
شائىرانە ساددىلىقىم ھەيرەتتە قويدۇڭ مېنى،
تامىقىم ئىشىدى، يۈرىكىم ئىشىدى، ئۇمۇندۇم قاتتىق،
ئىچىمۇ تۈتۈن، تېشىمۇ تۈتۈن.

3

دېرىزەمنىڭ ئالدىدا، تاڭ پەيتىدە
ياندۇ ئىككى يۇلتۇز، ئىككى دۇنيا.
كۈيلىرىم، شېئىرلىرىم، سۆيگۈلىرىم
ياندۇ توختىماستىن ئۇندا گويا.

ھەر قەدەم بىر شادلىققا ئىشىك ئاچۇر،
ئەي ئاجۇن دەردىڭ قېنى؟ غېمىڭ قېنى؟

ئېرىمە، ئەي يۇلتۇزۇم، ساقىپ كەتمە،
تۆكمەستىن ھېسلىرىمنى قويۇپ ئالاي.
ۋاراقلىسام كىتابسەن بە تلىرىڭدە
مەن بىلىمگەن ھېكمەت بار تالاي-تالاي.

4
قەدەھلىرىڭ كۈمۈش ئىكەن، مەيلىرىڭ ياقۇت،
كىمگە تۇتماق ئىستەيسەنكىن ئۇنى ئەي رەنا.
چوققىلارغا ئوخشاپ قالدىڭ ئاق قارلىق مەزمۇت،
تۇرۇشىڭدا باركى جەزمەن بىر چوڭقۇر مەنا.
كىمگە تۇتساڭ ئىختىيارىڭ، بۇزمايمەن يۈسۈن،
ئەمما تۇنجى خېرىدارىڭ مەن بىلگىن شۇنى.
قاچقانلارنى قوغلاش بىزگە مەڭگۈلۈك ئۇدۇم،
ئاغزى كۆيگەن پۈۋلەپ ئىچەر ھەتتا سوغ سۇنى.
ئوتتۇز ئوغۇل تۇرۇپتىمىز تەمەلەر گۈلخان.
بۇ تەۋكادا بىز ھەممىمىز ئۇتساقلا دەيمىز.

خان ئەركىسى بولسا تاڭنىڭ ھەمىشە چولپان،
سەن شۇ تاپنىڭ ئەركىسى سەن پەرىشتە ئەي قىز.
ئوتتى كۈنلەر، ئوتتى كۈيلەر، بۇ دۇنيا چەمبەر،
بەندىلىك شۇ ھەر قەلبتە ھاكىم ئۇنتۇلۇش.
كۈمۈش قەدەھ مەندە ئەمدى، مېنىڭدە كەۋسەر،
ساڭا ئوتتى مەندىن تەمە ھەمدە تىك تۇرۇش!

1996-يىل، 14-ئاۋغۇست

تۇرسۇنئاي ھۈسەيىن

زۆھرە يۇلتۇز

ئۇ سۆزلىسە كېڭىيەر ئالەم،
 كائىنات ۋە يۇلتۇز تۈركۈمى
 كۆز ئالدىڭدا بولىدۇ ئايان،
 قېرى زېمىن، يېڭى يۇلتۇزنىڭ
 كەلمىشىنى قىلىدۇ بايان.
 قەلبى ئۇنىڭ لىرىك بىر شېئىر،
 سۆزى ئۇنىڭ لىرىك بىر شېئىر.
 ئۇ قەيەردە ئۇنە شۇ يەردە
 گۈل ئېچىلار، ياشنار ئېتىز-قىر.
 ئوتتۇز جۈپ كۆز باقار ھاياتقا
 ھەيرانلىق ۋە ئىشەنچلەر تولغان.
 ئوتتۇز يۈرەك يالقۇنلار ئۇنىڭ
 سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بىگۇمان،
 ئالەم، شېئىر، تارىخ ھەققىدە
 يوق ھېچنەمە، ئۇ بىلمەيدىغان،
 ئۇ ھاياتتا ياشار ئىشەنچتە
 ئالدىراشلىق ئىچىدە ھەر كۈن.
 ئۇ، بىر قۇياش، سۈبھىنى نۇرغا،
 تۈننى كۈنگە ئۇلغان پۈتۈن.
 ئۇ بىر شەپەق سەھەرنى ھەمدە
 كەچنى نۇرغا چۆمكىگەن گۈلگۈن.
 ئۇزاقلاردىن داھىيلارنى بىز
 قىلىپ كەلدۇق قۇياشقا تەققاس.
 ئاھ بىر كۈنى ئوتتۇز چوغ يۈرەك
 ئۆز سېپىدە تۇراتتى سەپراس.
 بىرى شۇ دەم ئالدىغا چىقىپ،

زۆھرە يۇلتۇز كىرىپكىلىرىنى
 ئاچتى چەكسىز ھاياتقا خۇشال.
 زوق-ھاياجان ھەمدە ئەنسىرەش
 يۈرىكىدە ئاجايىپ بىر ھال،
 كەتتى جۇشقۇن ئېقىم كۈۋەجەپ،
 دولقۇنلىغان دېڭىزدەك ئۇزاق.
 كەتتى يۈگۈرۈپ يالڭايىق پېتى
 بىز قالدۇرۇپ ھارۋىلارنىڭ ئۇ،
 رىقىسىدىن ئەگشىپ ئۇزاق،
 ئائىناتتىن قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز
 چۆمۈلگىلى چۈشتى دەرياغا
 قاپقاراڭغۇ تۇماننى بۆسۈپ،
 نۇر ئىچىگە چۆمۈلدى قىرغاق،
 كۈلۈپ كەتتى سەبىدەك ھەرياق.

* *

يۈرىكىدە ئۈمىد ۋە ئىشەنچ
 ئاق كۆڭۈللۈك سەبىلىكى ھەم
 دەريا كەبىي ياسايدۇ قىيان
 ئوتتۇز جۈپ كۆز تىكلەر ئاڭا.
 تەلپۈنىدۇ ئوتتۇز شوخ يۈرەك،
 بالاغەتكە يېتىشىپ قىزلار،
 بولغان كەبىي بالاغا ئانا،
 بولۇپ قالدى سەبىي كۆزلەرگە
 يۇلتۇزدەك نۇر چاچقۇچى شولا.

ئۇنى قۇياش دېگەنلىكى راست.
 ئۇ ھودۇقتى مۇنداق باھادىن،
 ئۇيالىدى ھەم بوپقالدى تىمتاس.
 ئوتتۇز يۇلتۇز چاقناپ ئاشۇ دەم
 قۇياشقا ئولاشتى خالاس.

* * *

ئاھ دولقۇنلۇق دېڭىز گويىكى
 زەر قۇياشنى قىلماقچىدەك غەرق،
 نەپسى مىنگەن ئەقلىگە سوتچى
 قىلمىغاندەك ھەق ناھەقنى پەرق،
 زور ئىنقىلاپ قوشۇنى بۇ دەم
 كەڭ مەيداندا تۇرىدۇ سۈرلۈك.
 شۇ مەيداندا سازايى بولۇپ
 تۇرار ئاشۇ قەلبى قۇياش قىز،
 ئۇ سوناللىق نەزەرى بىلەن
 ئالامانغا تىكىلەر بۇئان،

چوڭ يۈرەكتە ئىشەنچى ھەمدە
 گىرەلىشەر ئەندىشە، گۇمان.
 ئۇ تۇرىدۇ مەردانە-مەغرۇر
 كۆزلىرىدىن چاقىتىپ زىيا،
 لاتاپەت ۋە گۈزەللىككە باي
 ئاھ، جەلپىكار ۋېناستەك گويى.
 ئوتتۇز جۈپ كۆز، ئوتتۇز قەلبىنىڭ
 ئەمەسمۇ ئۇ ئەقىل ئىلاھى،
 سەببىلەرنىڭ گۈدەك قەلبىدە
 ياسار تۇغىيان ھەسرەت ۋە ئاھى.

كەڭ مەيداندا تۇرىدۇ ھوشسىز،
 سانسىز يۈرەك-ساناقسىز ئىنسان،
 سۆزلىيەلمەس ھەق ۋە ناھەقنى
 ئاشۇ دەمدە ئامالسىز ۋىجدان،
 قىز قەلبىدە گويى مۆھۈردەك
 نۇر قۇياشتەك بىر سۆز ھۆكۈمران.
 «بۇ ئىشلارمۇ ئۆتۈپ كېتىدۇ»
 دېگىنىدەك خۇددى سۇلايمان. ①

* * *

قاننىنى يېيىپ قارا تۈن
 قارايسىمۇ كېچىچە ئاسمان،
 جامالىنى كۆرسىتەر سۈبھى،
 چىراي ئاچار قۇياش بىگۇمان.
 قارا زۈلمەت پەردىلىرىنى
 قىلىچلىدى ئايماستىن نۇر.
 زېمىن ئۆزرە تۆكۈلدى زىيا
 بېغىشلىدى جانلارغا ھۇزۇر.
 قايتىلانماس قارا بىر تارىخ،
 ئۆتۈپ كەتتى كۆلەڭگە ئوخشاش.
 جەۋلان قىلدى كۆكتە ئالتۇن نۇر،
 كۈلدى يەنە دىللاردا قۇياش.
 ئاھ، شەپقەتسىز كاللىندار يىلدىن
 يىرتىپ ئالدى ئەللىك بىر ۋاراق،
 ئاھ پەدەزكەش پەسىللەر چەكتى
 يۈزىگە قورۇق، چېكىسىگە ئاق.
 ئۇ چۇ، سەبىي سانسىزلاپ دىلنىڭ

① رىۋايەت قىلىنىشىچە، سۇلايمان پەيغەمبەرنىڭ ئۈزۈكىگە «بۇمۇ ئۆتۈپ كېتىدۇ» دېگەن بىر سۆز ئويۇلغان ئىشى.

ئېتىزغا ئاققۇزدى كەۋسەر.
 ئۇنىڭ قىلغان لەۋزىنى ھەر بىر
 شاگىرتلىرى بىلىدۇ گۆھەر.
 ئوربىتانى كەزگەن، ئايلانغان
 بەجايىكى يورۇق يۇلتۇزدەك؛
 شاگىرتلىرى ئۇنىڭ ھەرياقتا
 نۇر سەپمەكتە خۇددى كۈندۈزدەك.
 گاھى چاغدا ئاسمان سەتھدە
 چاقناپ قالار يورۇق يۇلتۇزلار.
 ئۇنىڭ ئەقىل جەۋھەرلىرىنىڭ
 گۆھىرىدۇر شۇ ئوغۇل-قىزلار.

* * *

زۆھرە يۇلتۇز ئاسمان سەتھدە
 چاقماق كىرىپك، كۆزىنى ئاچار.
 ئۇ زېمىنگە ئىشەنچ-ئۈمىدكە
 روزى سايت

مادار ياشتىن ئارتۇق، ئىجاد نەۋقران

مادار ياشتىن ئارتۇق، ئىجاد نەۋقران
 ئىجازەت قەلەمگە كۆڭۈل رايدىن،
 ئۇ تۆكسۈن مۇھەببەت ئىزى-پايدىن.
 سۈزۈك چەشمىلەر شىلدىرى ھەر سەھەر
 ياشارتسۇن يۈرەكنى ئېقىپ جايدىن.
 ماڭا يوق ئىجادتىن بۈلەك ئەتۋار،
 ئۇ ئوت قىشتا، يازدا بەلەن سايدىن.
 ئارامم، ھۈزۈرۈم نەزىمدىن كېلەر،

گۆھەر تەزكىرىسى

يورۇڭقاشتىن قاشتاش چىقىدۇ،
 باشقا يەردە يوق بۇ ئەۋزەللىك.
 رەڭگى يېشىل، سەيۋېرەڭ، ئاق، كۆك...
 جۇلاسىدا كۈرمىڭ گۈزەللىك.
 كىم ساقلىسا ئۇنى يېنىدا،
 يەتمەس خەۋپ، ياردۇر ئېسەنلىك.
 شۇ گۆھەردەك پاكىز، ئېسىل،
 ئەلمىساقىتىن تارتىپ خوتەنلىك.

گادايىمەن، بىراق باي جاھان بايدىن، تىلەيلى ياشاشنى ئۆمۈردىن ئۇزاق،
 مادار ياشتىن ئارتۇق، ئىجاد نەۋقران، يىقىلماي ئاۋام قەلبى دەرگاھىدىن...
 يۈرەك ساق، ئۈمىدى چوڭ زەپەر، غايىدىن.

يەنە كەلمەيمز ئالەمگە

قاراپ باقسام بۇ ئالەمگە ئۇ شاد، بۇ مۇپتىلا غەمگە،
 بىرى ئالىم، بىرى كالۋا، بىرى ئوخشايدۇ ھاتەمگە.
 ئۇنىڭ ئەجرىدە چۆل بوستان، بۇنىڭ كەشپىدە مىڭ داستان،
 بىرى يۈرگەي مۇرادىنى چېتىپ پالچى بىلەن رەمگە.
 بىرى پۇلغا ھېرس-ھەيران، بىرى ئىشرەت بىلەن ۋەيران،
 بىرى ئۇسسۇز، بىرى ھەتتا بى ھاجەت ئابۇزەمزەمگە.
 بىرىنىڭ مەرىپەت يارى، ئىلىم-پەن دوستۇ دىلدارى،
 لاغاي بىرى يۈرەر بۇلغاپ چىرايلىق يولنى بەلغەمگە.
 بىرىنىڭ كىبرىدىن تاجى، بىرى دەر: كىبرىدىن داجى!
 بىرىنىڭ بېھساب خەرجى، بىرى زار ئۇستىباش، كەمگە.
 ئەمەل-مەنەپتە مەست بىرى، يېتىم، تۇل-خارۇ خەس بىرى،
 ئاۋامغا ھەمنەپەس بىرى — ھامان تەييار شىپا-ئەمگە.
 بىرى دوستىنى تالاشتۇرغاي، بىرى خالىس ياراشتۇرغاي،
 ئۇ بەدبۇي پۇۋلىگەي ماۋۇ ئىپارھىد چاچسا خانەمگە.
 بىرى ئىنساب-دىيانەتتە، بىرى شەيتان خىيانەتتە،
 بىرى مىكرۇ جىنايەتتە جۇدۇن پۈركۈيدۇ لالەمگە.
 بىرىدە شۇنچە قابىللىق، بىرىدە روھىي غاپىللىق...
 بۇلارنىڭ قايسىسى پاتسۇن يارانلار بۇ رسالەمگە،
 بۇ ئالەم پانىيدۇر بىزگە، زامان غەمخانىدۇر بىزگە،
 ياشايلى زاتى ئىنساندەك، ئامانەت جان بۇ ئادەمگە.
 بەختنى چىڭ باغاشلايلى، ۋەتەن-بوستاندا ياشنايلى،
 غۇبار، ئىللەتنى تاشلايلى، يەنە كەلمەيمز ئالەمگە!

ئۆتەيلى ئىناق

ئەي يارانلار، قەدىردانلار ئۆتەيلى ئىناق،
 ئىناقلىقتا بارچە ئىمكان، بارچە ئاسايش.

بۇ ھاياتتىن كەلدى بىزگە تۆمەن خىل سىناق،
يولسىزنى تار ئەتمسۇن ئارازلىق خاھىش،

بۇ جاھانغا تۆرەلگەن بىز ئادەم، ھاۋادىن،
كامال تاپقان ئىناقلىقتىن، مېھرۇ ۋاپادىن،
قول ئۈزمىسەڭ غاپىللىقتىن، پىتتە - ئىغۋادىن،

ئىقبالىمىز شان كۆكىدە قىلماس نامايىش،

ئارزۇيىمىز ياشاش بىزنىڭ غەمسىز، ئازارسىز،
ھەسەتخورلۇق، قىزىل كۆزلۈك قالسۇن بازارسىز،

كىم بۇ پەيلىنىڭ خۇشتارى شۇ نۇمۇسسىز - ئارسىز،
يوقال ئارسىز دەيلى ئورتاق بېرىپ پەرمايش،

مېھىر - شەپقەت ئاب كەۋسەر - جانغا ئارامدۇر،
شەپقەتسىزلەر، مېھرىسىزلەر نادان، قارامدۇر،

ئەلدىن مېھىر قىزغاندى كىم شادلىق ھارامدۇر،
پايدا بەرمەس ئەتە قىلغان پۇشايمان، كايىش...

ئىناقلىقنىڭ نۇسرىتىدىن ئۇلغايدى پۇشتۇڭ،
بەش بارماقنىڭ جەملىكىدە كۈچلەندى مۇشتۇڭ،

بوران دەرمىش نەۋرىسىگە؛ يالغۇزنى ئۇشتۇڭ،
تىل زەخمە يەر بىر - بىرىگە ئۇرۇلغاندا چىش،

تاغلار مەزمۇت، پۈتۈنلۈكتە ئېگىزدۇر بېشى،
ئەتىۋاردۇر چىڭلىقىدا يورۇڭقاش تېشى،

شۇنچىلىكنى بىلىمىگە نىڭ ئوڭمايدۇ ئىشى،
بويقالمايلى قۇمدەك چاچقۇن، مېجەزى رايىش،

ئۆم - ئىناقلىق بەرسۇن بىزگە قۇدرەت، ھىمايەت،
ۋىجدانىمىز مەردلىك ئارا تاپسۇن ھىدايەت،

دەيدۇ ئاقىل؛ كۈلۈپ ياشا، مۇرادىڭغا يەت،
ئىناقلىقتا بارچە ئىمكان، پارچە ئاسايىش!

بارچە ئاسايىش! مۇرادىڭغا يەت،
ئىناقلىقتا بارچە ئىمكان، پارچە ئاسايىش!

بارچە ئاسايىش! مۇرادىڭغا يەت،
ئىناقلىقتا بارچە ئىمكان، پارچە ئاسايىش!

ساۋۇتجان تاھىر

ئىككى غىزەل

1

ئايا دىلبەر، ئەيب ئەتمە سېنى سۆيىدۇم، دېسەم ئەسلا،
 ئىشقا ئوتۇڭدا مەجنۇندەك ساڭا كۆيىدۇم، دېسەم ئەسلا.
 ئۆزۈڭ بىر گۈل، گويا ئەنەبەر چاچار خۇش بۇي دىماقىغا،
 ئەجەبلەنمە ئاشۇ ھىدىتىن بەھوش بولىدۇم، دېسەم ئەسلا.
 مۇھەببەت ئوتلىرىڭ بۇ دەم تۇتاشتى خەستە جانىمغا،
 ئىشەن، ئىشقىڭدا مىڭ مەرتە كۆيۈپ-ئۆچتۈم، دېسەم ئەسلا.
 سېنىڭ ئىشقىڭ گويا ئاتەش دىلىمغا ياقتى گۈلخاننى،
 خاتا بولماس ھاياتىمنى ساڭا تۇتتۇم دېسەم ئەسلا.
 ماڭا ئىلھام ئاتا قىلدى سېنىڭ ئاتەش كەبى سۆيگۈڭ،
 يەنە كۈلمە، ۋىسالىڭغا نەزم پۈتتۈم، دېسەم ئەسلا.

2

سەن يارالدىڭ بۇ جاھانغا ئادىمى جاندىن ئەزىز،
 چىن مۇھەببەت بابىدا پادىشاھ-خاندان ئەزىز.
 قوي كۆزۈڭ، شېرىن سۆزۈڭ ياقتى دىلىمغا ئىشقا ئوتى،
 بولمىغاي سەنسىز جاھاندا ھۆرى غىلماندىن ئەزىز.
 رازىمەن ئاقسام سۇدا دىلدار ئۈچۈن تاھىر بولۇپ،
 بولمىغاي ئاشىققا ھەر چاغ ئەھدۇ پەيماندىن ئەزىز.
 ئۆتسە ئۆمرۈم سەن بىلەن مېھنەت-ئىجادتا يانمۇيان،
 مەن ئۈچۈن ئوتلۇق ۋىسالىڭ باغى رىزۋاندىن ئەزىز.

مەتىلى مەنسۇر

ئىككى شېئىر

تۇپراق

ساڭا ئېھتىرامم بار يۈرەكتىن ئەي ئانا تۇپراق،
 گۈزەللىك بابىدا چەكسىز گۈزەلسەن بى باھا تۇپراق.

يېتىلگەنمەن سېنىڭ ئىللىق قۇچاقىڭدا خۇشال، ئەركىن،
 ھۇزۇر چەكسىز قۇۋۋەت بەرگەچ كېچە-كۈندۈز ماڭا تۇپراق.
 سېنىڭسىز يوق ئىدى بەختىم ئېچىلماس ئىدى ھەم ئەقلىم،
 شۇڭا سۆيگۈم ئاشار ھەر دەم سۆيۈنسەممەن ساڭا تۇپراق.
 پۇرايدۇ باغلىرىڭ ئەنەبەر، تېغىڭ گۆھەر، سۈيۈڭ كەۋسەر،
 ئەزىز سەن شۇ قەدەر مەنچۈن جىمى ئالەم ئارا تۇپراق.
 مېنىڭ ئادەملىكىم بولغان سېنىڭ غەمخورلۇقۇڭ بىرلە،
 سېنى دەپ جانىپدا قىلسام ماڭا بۇ ھەق-راۋا، تۇپراق.
 سېنى گۈللەيمەن ئەجرىمدىن سۆيۈپ مەڭگۈگە قەلبىمدىن،
 ساڭا قىلغان بۇ ۋەدەمگە ئەقىدەم چىن گۇۋاھ تۇپراق.

ئۆرگىلەي

ئۆرگىلەي گۈل ۋە تىنىم، سەن مېھرىباندىن ئۆرگىلەي،
 مېھرى ئىسسىق، قۇچقى كەڭ ئانا جاندىن ئۆرگىلەي.
 قوينى گۈل-جەننەت ۋە تەننىڭ ئايىمىڭ بولدى بۈگۈن،
 تويغا باش كومپارتىيەم، شۇ پاسىباندىن ئۆرگىلەي.
 ئىلىدا، قەشقەردە توي، خانىتەڭرىدە، يەنئەندە توي،
 شۇ تويغا باشچى پارتىيەم جانجاندىن ئۆرگىلەي.

ئابدۇللا كېرىم

تەلىۋىنگەن يۈرەك

ئەي ۋەتەن، بەختىڭ ئۈچۈن بولسام چاكار بەختىم مېنىڭ،
 ئۆرلىسەم يۈكسەك تامان ئالتۇن ساراي تەختىم مېنىڭ.
 ھەرقاچان يەڭگىنى تۈرۈپ چېكىپ رىيازەت سەن ئۈچۈن،
 تاقايىمەن كۆكسۈڭگە گۈل، بۇ چىن قارار — ئەھدىم مېنىڭ.

* *

ۋەتەن ئىشقىغا باغلانغان ئەقىل-ھىكمەت بىلەن بۇ باش،
 ۋەتەن-ئەل دەپ ناۋا قىلسام كېتەر ئېرىپ گىرانت تاش.

ئۆزۈم پىچلاردا تاۋلانغان ۋەتەن ئىقبالىنى كۆزلەپ،
ئاقار مېھرىم ئانا يۇرتقا بولۇپ مىسالى يورۇڭقاش.

* * *

ئەي ۋەتەن، ئالدىڭدا قەرزىم ئەيلىيەلمەستىن ئادا،
ۋاقىت بىلەن مەن بەسلىشىپ ئۈزمەكتىمەن ئوكيان ئارا.
ئۈزىمەن شان قۇچقىچە كۆپ بولسىمۇ توسقۇن-خادا،
جۈرئىتىمگە تەڭ كېلەلمەس تاغ كەبى ئېغىر جاپا.

* * *

ئەل-ۋەتەننىڭ تومۇرىغا تومۇرۇم تۇتاش ھامان،
يۈرىكىم ئەل ئىشىدا كۆيگەن گويا ئوتقاش ھامان.
ئەل ئىشىنى كېچە-كۈندۈز قىلىمەن دائىم زىكىر،
ئەلگە خىزمەت ئىشلىگەندە يۇرت-خەلق قولداش ھامان.

* * *

قارىغاي دېدى: تىيانشان بىلەن يېشىم ئوخشاش،
تاغ كۆركىمەن باھار، ياز ۋە قىشىم ئوخشاش.
سەنمۇ مەندەك قەددىڭنى تۈز، غۇرۇرلۇق بول،
پېشىڭ يەتسۇن پەلەكلەرگە يېشىم ئوخشاش.

* * *

سوراپ قالدىڭ، تېگىم ئەسلى ئانا قەشقەر ئەزىزىدىن،
يورۇق دۇنياغا كۆز ئاچتىم گۈزەل ئىلى قەدىردىن.
بولۇپ كارۋان بېسىپ ئۆتتۈم ئۇزۇن مەنزىلنى ماچىندا،
ئانا يۇرت كۆكسىگە گۈللەر تاقاپ نۇسرەت، شەرەپشاندىن.

* * *

سۆيۈنەر جېنىم مېنىڭ يۇرتنىڭ باھارى، يازىدىن،
تەنلىرىم يايىراپ كېتەر مەجنۇن تېلىنىڭ نازىدىن.

قىش جۇدۇنلۇق بولسىمۇ كۆڭلۈم باھاردۇر دائىما،
بەھرى ئالغاچقا ۋەتەننىڭ ياڭرىغان خۇش سازىدىن.

* * * *

ئېيتىمەن دەۋرىم ئۇلۇغدۇر، چىن ساداقەت ئالىمى،
ئەل ئۈچۈن قوينىنى ئاچقان ھۈر-سانادەت ئالىمى.
تىنچ-ئىناق قوينۇڭدا ئۆتسەم بوپ خالاس غەم-قايغۇدىن،
كەلمسۇن ھەرگىز يېنىپ ئۆتمۈش-جاھالەت ئالىمى.

* * *

يەتسە قۇربىم جاھانشۇمۇل ئىشلارنى مەن ئاسان ئەيلەي،
ئەل-يۇرت ئۈچۈن تىنچ-ئامانلىق يوللىرىنى راۋان ئەيلەي.
قىلىپ دەپنە بى ئاراملىق، غەلۋە-يىغا قۇيۇنسى،
ئەلنى ئاۋات، يۇرتنى خۇرام، چىن بەختىيار جاھان ئەيلەي.

* * * *

ۋەتەننىڭ ھەر يېرى مەن ئۈچۈن جەننەت،
قەدرىنى بىلىپ مەن ھەممىدىن ئەزىز.
ئالىمەن قوينىدا بەھۇزۇر لەززەت،
پەرزەنتلىك ئەقىدەم ئاسماندىن ئېگىز.
كىم ئۆزى دۇنيادا بەختلىك كىشى،
يادلىنار ئەل ئىچرە قىلغان ھەر ئىشى.
تەر تۆكسە تۇغۇلغان ئالتۇن تۇپراققا،
قەبرىدىن ئېچىلار گۈللەر ياز-قىشى.

* * * *

ئەي ئوغلۇم مەن كەتسەم قالما ئۈتتۈپ،
مەن تەرگەن گۈللەرنى قويما قۇرۇتۇپ.
مەن ۋەتەن پەرزەنتى، مېنىڭ ئەقىدەم
يولۇڭنى مەشئەلدەك تۇرسۇن يورۇتۇپ.
كۆز يۇمسام ئاسمىنىم يېپىنچام بولۇر،
بۇ گۆھەر تۇپرىقىم نىپىنچام بولۇر.
مانا شۇ ئەقىدە ماڭا ئۆلگۈچە
بىر ئۆمۈر تۈگىمەس مول ئىلھام بولۇر.

* * * *

قولدىكى چىلىنى ئاستا ئالدى-دە، ئونسىز چىقىپ كەتتى.

ئاتمىش ياشتىن ھالقىغاندىمۇ ئىشرەت جاڭگىلىدا تىنەپ يۈرگەن بۇ ئادەمنىڭ ئەلەس كۆزلىرى ئەمدى ئۇسسۇلچى قىزلارغا توغرىلاندى. ئۇ قىزلارنىڭ چوكانتالدىك ئەۋرىشىم بەللىرىگە، تايلاقنىڭ لوكىسىدەك تەۋرىنىپ تۇرىدىغان ئەمچەك-لىرىگە ئاچ كۆزلۈك بىلەن قارىماقتا ئىدى. ئەپسۇسكى تەقدىر ئۇنىڭ قىزلار بەزمىسىدە-

دىن ئۇزاقراق ھۇزۇرلىنىشىغا پۇرسەت بەرمىدى. سىرتتا ئەنسىز ۋارقىرىغان ئاۋاز ئاڭلىنىپ، مەترووزى دورغا كىرىپ كەلدى.

— بېگىم، بېگىم، چاتاق بولدى. — نېمە چاتاق بولدى؟ — دېدى ئىمىن بەگ بەگ ئۆيدىكىلەرنى چىقىپ كېتىشكە ئىشارەت قىلىۋېتىپ.

دۇتارچى، ئۇسسۇلچىلارنىڭ ھەممىسى يان ئىشىكتىن شىپىرلىشىپ چىقىپ كېتىشتى. — شەنجىڭپۇغا يېڭىدىن ئامبال كەپتۇ، — دېدى مەترووزى دورغا دۇدۇق-لاپ، — ئۇ ھەممە يۇرتنىڭ بەگلىرىنى ئالماشتۇرۇۋاتىمىز.

— ئۇنىڭ گېلى بارمىكەن؟ — دېدى ئىمىن بەگ ئورنىدىن ئازراق مىدىرلاپ قويۇپ، — گېلى بولسىلا ئەنسىرەش ھاجەتسىز.

— گېلى بارلىقىغۇ باركەن، لېكىن ناھايىتى سۈرلۈك كۆرۈنىدۇ.

— ھە، ھە... — ئۇ بىر دەم ئويلى-نىۋالغاندىن كېيىن گېپىنى داۋام قىلدى، — سەن دەرھال بىر يورغا ئات بىلەن ئىككى

چۈلۈك تاۋۇز تەييارلىغىن. — خوش بېگىم، — دورغا چىقىپ كەتتى.

ئىمىن بەگ يالغۇز قالغاندىن كېيىن ياستۇققا جەينىكىنى تىرەپ قىيىپىدى. ھەرقانچە سۈرلۈك بولسىمۇ ئۇنى يۇمشىتىدۇ. خان نەرسە پۇل. پۇلغا ئېگىلمەيدىغان پادىشاھ نەدىكەن. ئۇ شۇلارنى خىيالدىن ئۆتكۈزگەچ مىيىقىدا كۈلۈپ قويدى.

2

تۈۋرۈكتىكى چىراغپايدا چىنچىراغ يېنىپ تۇراتتى. ھەشەمەتلىك ئايۋاننىڭ سۈپىسىدا ئىمىن بەگ، مەترووزى دورغا ۋە يەنە بىرنەچچە سالاپەتلىك كىشى كېرىلىپ ئولتۇرۇشاتتى.

— ھەر بىرلىرىگە مەلۇم بولغاچكى، ھازىر ئەھۋال سەل يامانلىشىپ قالدى. — ئىمىن بەگ قوتاز قۇيرۇقىدىن ياسالغان چىۋىن قورۇغۇچىنى ھەريان پۇلاڭلىتىپ ئولتۇرۇپ گەپ باشلىدى، — شەنجىڭپۇغا يېڭىدىن ئامبال كەلدى. ئۇ قاپقى يامان، مەجەزى چۈس ئادەم ئىكەن. مەن سەپكە ئولتۇرۇپلا ھەممە يۇرتلارغا ئالتۇن سېلىق قويدى. بىزگە كەلگىنىمۇ ئاز ئەمەس. شۇڭا ھەر بىرلىرى ئۈچ يۈزدىن تىللا چىقىرىشقا، — ئىمىن بەگ ئەتراپتىكىلەر-گە تەكشى قارىۋېلىپ داۋام قىلدى، — ئەمەسە ئىشنى باشتۇگمەن كەنتىدىن باشلايلى، قېنى سادىر ئاخۇن باي، ئۆزلىرى قاچان تاپشۇرالىكىن؟

كەتتى. سادىر باي « ۋاي جان! مەن بېرەي، تولۇق تاپشۇراي! » دەپ ۋارقىراپ كەتتى.

— بۇنى دەرھال ئامبال ھەزىرەتلىرىنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ زىندانغا سۈلە-تىڭلار! — دېدى بەگ سادىر بايغا دىۋەيلەپ.

— بېگىم، تەخىر قىلسىلا، سادىر باينىڭ سېلىقنى تولۇق تاپشۇرۇشىغا بىز كېپىل بولايلى، ھەممىز ئەتە ئەتىگەندە تاپشۇرايلى، — ساقاللىق، ئېگىز بويلۇق كىشى ئارىغا چۈشتى.

— خەير، — دېدى ئىمىن بەگ ساقىلىنى تۇتالاپ، — قاسىم ئاخۇن باي ئاتا يوللۇق ئادەم، لەۋزىنى يەردە قويساق قاملاشماس، بۇنى يېشىۋېتىڭلار. كالتەكچىلەر پىشانىسىدىن تەر تەپچە-رەۋاتقان سادىر باينىڭ قولىنى باغلاقتىن بوشاتتى.

3

ھەيۋەتلىك قارا دەرۋازا ئۈستىدە سۈر رەڭلىك چەمبەرنىڭ ئىچىگە ئېلىپ ياسالغان ئون ئىككى چىشلىق شۇئار بەلگىسى ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى، يامولنىڭ ئۆگزىسىدىمۇ ئون ئىككى چىشلىق شۇئار بەلگىسى چۈشۈرۈلگەن بايراق لەپىلدەيتتى. دەرۋازىنىڭ ئىككى تەرىپىدە پاقالچىقىغا ئاق ماتا يۆگۈۋالغان، سېرىق كىيىملىك ئىككى نەپەر قوراللىق ئەسكەر دىققەتتە تۇراتتى.

ھەممەيلەننىڭ نەزەرى سەپكۈن يۈز، چاڭگا ساقال كەلگەن سادىر بايغا ئاغدۇرۇلدى.

— مەندە ئۈچ يۈز تىللا يوق، — دېدى سادىر باي تۈكۈرۈكىنى يۈتۈپ، — يىغىپ-تۆشەپ كەلسەم ئەللىك-ئاتمىش تىللا چىقار.

— ھەرقايسىلىرى يۇرتنىڭ مۆتۈەرلىرى، بۇ ئىشتىن باش تارتىشىلا ياخشى ئاقىۋەت يوق، — دېدى ئىمىن بەگ بايلارنىڭ كۆڭلىگە ۋەھىيە سېلىپ.

— مەن باش تارتماقچى ئەمەس بېگىم، راستتىن قولۇمدا بار ئوقەت شۇنچىلىك.

سادىر باي بەگنىڭ كەچۈرۈمىگە ئېرىشەلمىدى. بەلكى كۆز يۈمۈپ ئاچقۇچە ئىمىن بەگ پەيدا قىلغان دەھشەتلىك قىيامەتكە دۈچ كەلدى. بەگ قولىدىكى چۈش قورۇغۇچى تامغا پاقىدە ئۇرغانىدى، يان ئۆيدىن يەڭلىرى شىمايلىغان دورغىلار ئارغامچا، كالتەكلەرنى كۆتۈرۈشۈپ چىقتى. ئۇلار خۇددى ئوۋغا ئېتىلماقچى بولغان بۈركۈتتەك قەھرىلىك كۆزلىرىنى سادىر بايغا تىكىپ، قوللىرىنى بېلىگە تىرەپ ئايۋاننىڭ سەھنىسىدە قاتار تۇرۇشاتتى. ئۇلارنىڭ چىرايى بەكمۇ سۈرلۈك ئىدى. ئىمىن بەگنىڭمۇ، مەترووزى دورغىنىڭمۇ چىرايى سۈرلۈك ئىدى.

— باغلا! — بەگ چۈش قورۇغۇچىنى يەرگە قاتتىق ئۇردى. كالتەكچىلەر سادىر باينىڭ قولىنى كەينىگە قايرىپ باغلاشتى. ئايۋان ئىچى ئوپۇر-توپۇر بولۇپ

مە تىرووزى دورغا گۈللۈك خورجۇن ئارتىلغان ئاق ئاتنى يېتىلەپ دەرۋازا ئالدىغا يېتىپ كەلدى. ئۇ ئۆزىگە بىر كىشىنى ھەمراھ قىلىۋالغانىدى.

— توختا! نەگە بارسەن، ئۆزۈڭ كىم؟

دەرۋازىغا يېقىنلاشقان دورغىنىڭ قەدىمى شىپپىدە توختاپ قالدى. ئاق ئاتمۇ ھەربىي بۇيرۇقنى چۈشەنگەندەك قۇيرۇقنى شىپاڭشىتىپ قويدى.

— بىز تاغلىق يۇرتتىكى ئىمىن بەگنىڭ ئادەملىرى، ئامبال ھەزىرەتلىرى بىلەن كۆرۈشمە كچىدۇق. ئېلىپ كەلگەن سوۋغە-تىمىز بار.

— ئەمىسە بىردەم ساقلا، — ئەسكەرنىڭ بىرى يامۇلنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى. مە تىرووزى دورغا دەرۋازا ئالدىدا بويۇن قىسىپ تۇرۇپ قالدى.

— كىرسەڭ بولىدىكەن، — دېدى ئامبالنىڭ ئىجازىتىنى ئېلىپ چىققان ئەسكەر مە تىرووزى دورغىنى دەرۋازا ئىچىگە ئىشارە قىلىپ.

يېڭى كەلگەن ئامبال پاكىر، ساقال بۇرۇتى يوق ئادەم ئىدى.

— ھاڭگى دېگەن يۇرتنىڭ يېڭى خانابلىرىغا بىر يورغا ئات بىلەن ئىككى تاۋۇز سوۋغات قىلدى. بۇ ئەرزىمەس سوۋغات-لارنى قوبۇل قىلىشلىرىنى ئۆتۈنمەن، — مە تىرووزى دورغا ئامبالغا تەزىم قىلدى.

ئاق ماتادىن كۆڭلەك، ئىشتان كىيگەن چاكارلار ئامبالنىڭ كۆرسەتمىسى بويىچە مە تىرووزى دورغىنى قوبۇلخانغا باشلىدى.

— سەن ئىمىن بەگنىڭ نېمىسى؟ بۇلۇڭدىكى ئەجدىھاننىڭ ھەيكىلىگە ھەيرانلىق بىلەن قاراپ ئولتۇرغان دورغا چۆچۈپ كەتتى.

— ياردەمچىسى، ياق خىزمەتچىسى. ئامبالنىڭ سوئاللىرى بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۇلىنىپ كىلىۋەردى.

— ئىمىن بەگ قانداقراق ئادەم؟ — قوينىڭ قوزىسىدەك ياۋاش، ئۆزلىرىگە چىن دىلىدىن سادىق ئادەم، تەقىرىم. — ئەل ئارىسىدا ماڭا قارىتا قانداقراق گەپ سۆزلەر بار؟

— ھە، ھە، ھەممە كىشى ئۆزلىرىنى «ئادالەتلىك، خەلقپەرۋەر ئامبالكەن» دېيىشىدۇ.

چاكارلار ئۈستەل راستلاپ ھېلىقى چولۇق تاۋۇزدىن بىرنى كۆتۈرۈپ كىردى. مە تىرووزى دورغىنىڭ يۈرىكى ھاياجاندىن قاتتىق-قاتتىق سوقۇپ كەتتى. تاۋۇزغا يوغان قىڭراق ئۇرۇلۇشى بىلەن داستىخاندا يۈز بەرگەن ئاجايىپ مۆجىزىدىن ئامبالنىڭ كۆزلىرى چاقناپ كەتتى. شەرىپتى ئولۇق ئېقىشۇپتىلگەن شاپاقنىڭ ئىچىدىن ساپىرىق تىللار جىرىڭلاپ تۆكۈلمەكتە ئىدى.

4

كۆكۈچ كۆزلىرى سەل ياشاڭغۇراپ تۇرىدىغان قېرى رەمبال ئاپئاق جەيناماز ئۈستىدە يۈكۈنۈپ ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ ئالدىدا بىر دەستە كونا كىتاب بار ئىدى.

— سىز مېنىڭ ئىشەنچلىك ئادىمىم

كېرەم ئاخۇن، — دېدى رەمبالغا روبرو ئولتۇرغان ئىمىن بەگ مەيۈس ھالدا، ئامبالغا چاي بەرگىنىمىزگىمۇ خېلى كۈنلەر بولدى. لېكىن، تېخىچە ھېچ بىشارەت بولمىدى. ۋاقىت ئۆزىرىغانسېرى ئۈمىد چىرىغىم خىرەلىشىپ، تەقدىرىمدىن ئەنسە-رەيدىغان بولۇپ قالدىم. بۈگۈن سىزنى چاقىرىشىمدىكى سەۋەب دەل مۇشۇ.

— ئەندىشە قىلمىسىلا بېگىم، — دېدى رەمبال، — دانيار ئەلەيھىسسالام-نىڭ قولى بىلەن بىر پال ئېچىپ كۆرەي. ئىنشائاللا، ئىشلىرى ئوڭدىن چىققاي، — رەمبال سۆزلىگەچ قىبلىگە توغرىلاندى-دە، كىتابىنى ئوقۇشقا تەمشەلدى. شۇ پەيتتە بىر ۋاراق قەغەزنى كۆتۈرۈۋالغان مەترووزى

دورغا ھۇجرىغا يۈگۈرۈپ كىردى. — بېگىم، بېگىم! ئامبالدىن يارلىق چۈشۈپتۇ.

— يارلىق؟ — بەگ ئورنىدىن سەكرەپ تۇرۇپ يارلىقنى قولغا ئالدى. گەرچە ئۇ ساۋاتسىز بولسىمۇ، مۆھۈرلۈك قەغەزدىكى ئىرماش-چىرماش خەتلەرگە سىنىچىلاپ قارىدى. ئۇنىڭغا قەغەزدىن ئامبالنىڭ ھىدى پۇراۋاتقاندەك بىلىنمەكتە ئىدى.

— قېنى، نېمە دەپتۇ؟ — دېدى بەگ يارلىقنى رەمبالغا تەڭلەپ. رەمبال يارلىقنى دانىمۇ دانە قىلىپ ئوقۇغىلى تۇرغاندا بەگنىڭ چىرايىغا ئاستا-ئاستا كۈلكە يامرىدى.

مەسئۇل مۇھەررىر روزىمە ھەممەت جۈمە

قۇياش ئاجايىپ بىر سۈزۈك ئەتىگەننى باشلاپ كېلىۋاتاتتى. ساڭا راستلا سوۋغات تەييارلاپ قويدۇق، — نادىيە ئۆزىمۇ بىلمەي ئاۋازىنى چىقىرىپ شۇنداق دېگىنىدەك چە ئوتتۇرىدا ئوماق پۇشۇلداپ ئۇخلاۋاتقان قىزنىڭ ئوڭ مەڭزىگە يۇمشاققنا سۆيدى. بۇ چاغدا قىزنىڭ سول تەرىپىدىنمۇ ئاستا سۆيگەن ئاۋاز ئاڭلاندى.

(بېشى 106-بەتتە) « ئولتۇرۇشلىرىغا بويىنى قىسقىنىچە قورقۇمىدە-راپ قاراپ تۇرغان ھالىتىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى ۋە بوغۇزىغا بىر نەرسە قاپلىشىپ قالغاندەك بولۇپ كۆز چاناقلىرى ئېچىشتى. ئۇ پەردىنى قايرىپ سىرتقا قارىدى. شۇ تاپتا ناھايىتى يىراق ئۇپۇقتىن تۈنۈ-گۈنكىدىنمۇ بەكرەك نۇرلىنىپ چىققان

مەسئۇل مۇھەررىر ئالىمجان ئىسمائىل

(Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page)

ئەخمەتجان تۇرۇپ

قىلار ياكلىق تەبەسسۇم

قىلار ياكلىق تەبەسسۇم

بۇ يەردە
باھاردىكى تۇنجى چېچەكتەك
ياكلىق قىلار ھامان تەبەسسۇم.
غۇنچىلىغان ئەقىدىلەرنى
يۇتالمايدۇ ئاتەش ئەمگەن قۇم.

بۇ يەردە
قااشتېشىدەك تۇرىدۇ چاقناپ
يۈرەكلەردە ئۆگمەس ئېتىقاد.
تورغايلارغا قۇرۇلسا قاپقان،
ئارسىلار قىلىدۇ بەربات.

بۇ يەردە

ئەرش تامان ئۇچىدۇ پات-پات،
ياش تامچىتىپ خامان ناخشىسى
غۇزمەك-غۇزمەك يۇلتۇزلار توپى
پەرىشتىنىڭ تىزىغا قونۇپ
چۆچەك ئاڭلار ئايدىڭ كېچىسى.
مۇنەۋۋەر قۇربان

بۇ يەردە

« ئانار گۈل » نى ئېيتىپ ئوتۇنچى
مەرۋايتقا تولغان جاڭگالدىن
باشلاپ كېلەر ئۆي-ئۆيگە سەھەر.
تۇغار كۈندە نۇرلۇق بىر قۇياش
چىرايلاردىن تەپچىرىگەن تەر.

خىزمەت مېلودىيىسى

قۇياشنى چىشلەپ كەلگەن سەھەردەك،
خىزمىتىنى باشلاپ ئويغىنار دۇنيا.
كۆكۈمنىڭ ھارۋىسى سۆرەپ كەلگەن ئاي
ئەتىكى تەشۋىشتە باش قويار بۇندا.

يىللارنىڭ سوۋغىسى يەڭگىل كۆي ئەسلى،
ئۇزاقتىن-ئۇزاققا شوخ مېلودىيە.
قەدىمدىن ھازىرغا تۈگمەس ناخشا،
بىر خىللا تۇرمۇشتەك تۇرغۇن ئابىدە.

ئۇ ئۆزى مەڭگۈلۈك سېمفونىيىدەك
 كېلەر ئۆز پەيتىدە، بەزى بىمەھەل.
 ئۇزۇندىن ئۇزۇنغا سوزۇلغان بىنا،
 ھاسىراپ-ھۆمىدەپ چىقار ئۇھ-ۋايجان.
 ۋاقتنى يېقىتىپ قويار بەزىدە،
 بويالغان قەغەزىلەر كۆزىدە ئارمان.

ماشىنا، ۋېلسپىت چاپدۇ تىنماي،
 مانا بۇ يادلانغان خىزمەت خاتىرىسى.
 ئەجرىدە، تۆھپىدە كۈلگەن زىناقلا
 ھاياتنىڭ شادلىقى، قىممەت قارشى.
 بوۋاي بوپ، موماي بوپ قايتىدۇ ئىشتىن،
 تىنىمسىز شىۋىرلاپ قوغلايدۇ ئەجەل.

ئۆمەر جان شاۋۇدۇن

ۋىسال ئارزۇلىرى

ھايات يولى

كەلدىم دەيسەن تۆرىلىپ ئارىمىزغا تۈنۈگۈن،
 ھاياتىڭدىن زارلىنىپ ياش تۆكسەن نە سەۋەب.
 ماڭالمىساڭ بۇ يولدا، باشقىلارغا ئۆتۈنگىن،
 ھايات سېنى كۆتۈرمەس ئۆز ئاناڭدەك پەپىلەپ.

تۇغۇلماقمۇ تەس لېكىن، ياشىماق ئۇندىن قېيىن
 ئېتەكلىرى شۇنچە كەڭ زىددىيەتلىك ئالەمدە.
 ياشالمىساڭ ئادەمدەك، ئۇنداق ياشاش بىر تىيىن،
 ئايىنى يۈلۈپ ئالىدۇ بولسا غەيرەت ئادەمدە.

تەقدىر شۇنداق كېلىدۇ، گاھى ئوڭلۇق، گاھى كاج،
 بوي سۇنمامسەن، سۇنمامسەن بەلگىلەيدۇ ئىرادەڭ.
 ياشاي دېسەڭ بىز بىلەن مېھنىتىڭدىن چېچەك ئاچ،
 ئۆزىرايدۇ نۇرلىنىپ ھاياتتىكى مۇساپەڭ.

نە كېرەك

سۆيگۈ-مېھرەك بولمىسا كۈلدەك چىرايىڭ نە كېرەك،
 تەڭشىمەي تۈز-تەمنى ئەتكەن غىزايىڭ نە كېرەك.
 تۈننى يورۇتقان تولۇن ئاي تۇرسا ئاسماندا كۈلۈپ،
 ئاخشىمى ھويلاڭغا ياققان جىن چىراغىڭ نە كېرەك.

بولمىسام كە يىتىدە تىللاپ، بار چېغىدا نازلىنىپ،
 ھە دېسە ماختاپ مېنى بەرگەن باھايىڭ نە كېرەك. ئەمەلگە ئۇ ئالە
 مەن سېنى سۆيىدۇم دېسەم، سەن باشقىغا بەردىڭ كۆڭۈل، مەن
 ئەمدى داد-پەرياد چېكىپ، تارتقان جاپايىڭ نە كېرەك. مەن
 مېنى سۆيگەن يار بىلەن ئۆتسەم بەختلىك كەپدە،
 مەن ئۈچۈن ئالەمچە كەڭ ئايۋان-سارايىڭ نە كېرەك.

ۋىسال ئارزۇسى

گۈل پۇرايمەن، ئەنەز پۇرايمەن،
 سېنىڭ ئوتلۇق تىنىقلىرىڭدىن.
 پاك مۇھەببەت-سۆيگۈ سورايمەن،
 ناز-كەرەشمە خۇلقلىرىڭدىن.

ۋىسالىڭغا يەتكۈزگىن مېنى،
 زىنىقىڭغا مەي قۇيۇپ ئىچەي.

سۆزلىرىمگە ئىشەنگىن-ئىشەن،
 ھەقىقەتكە ئىشەنگىنىڭدەك.
 بۇ كۆڭلۈمنى چۈشەنگىن-چۈشەن،
 ئۆز ئاناڭنى چۈشەنگىنىڭدەك.

ئەسقەر ياسىن

ھايات نۇرى

ئاتونۇش گۆدەك

بىردىنلا بوشلۇقتا كۆز چېقىپ چاقماق،
 ياندى-دە، ئارقىدىن ئۆچتى پەرىشان.
 تۇرماقتا ھەيۋەتلىك خىيالغا يېتىپ،
 ئۆتكۈنچى سۈكۈتكە مۆكۈنگەن دەۋران.

ئۇچرىتىپ مەن سېنى بۇ يەردە ئاتا،
 بىرەي دەپ ئويلىدىم ساڭا مۇھەببەت.
 شۇ سەۋەب يوقالسا دەيمەن ئۇن-تىنىسىز
 دىلىڭنىڭ يارىسى، قايغۇسى پەقەت.

تەكلىپ تۇرمەن كۆككە، بۇلۇتلار
 مەقسەتسىز، نىشانسىز كېتەر توزۇشۇپ.
 يېنىمغا كېلىدۇ بىر كىچىك بالا،
 تەسەللى بېرىدۇ قولۇمنى تۇتۇپ:

ئېھ، ئاق كۆڭۈل قەدىردان ئاتا،
 قاچان بۇ دۇنياغا بولدۇڭ تەۋەللۇت؟
 ئېھتىمال ئەتە بىز بۇ يەرگە كېلىپ
 تۇرماسىمىز بۇلۇتقا جىمجىت كۆز تىكىپ.
 تۇرماسىمىز كىشىلەر توپى ئىچىدە
 نىشانسىز، مەقسەتسىز ھەريان ئىنتىلىپ.

ئېھ، بالام، ئېيتقنا قاياقتىن كەلدىڭ
كىم ئۆزۈڭ ۋە كىمنىڭ مىسكىن بالىسى؟
بىلمەستىن دۇنيانىڭ تىلىسىم-سىرىنى،
ساقايماس مەڭگۈگە دىلىنىڭ يارىسى.

ھايات نۇرى شۇ بولسا ئەگەر

تەن ۋە لەۋنىڭ لىرىك ئېقىنى
ئېقىپ كىرەر سۈزۈك كېچىگە.
ھايات نۇرى شۇ بولسا ئەگەر
كىرىپ كېتەي شۇنىڭ ئىچىگە.

مۇرات ناسىر

كۈتۈش

نۇر قوينىغا باشلايدۇ ھەردەم،
كۆڭلۈم نۇرلۇق ئاسماندەك ئوچۇق،
ئۇيۇق تامان ئۆرلەشتۈر غايەم.

قەلبىمدە بار ساڭا، بىر ساڭا
كېچە-كۈندۈز ئوتلۇق تەلپۈنۈش.
ئۆتسە ئەسىر كۈتۈشلەر ئارا،
ھېس قىلمايمەن ئەسلا ئۆكۈنۈش.
تاۋلايدىكەن ھىجران ئادەمنى،
شادلىق ماڭا سېغىنىش، كۈتۈش...

چەكسىز سۆيگۈ مەنزىللىرىدە،
بىر سېنىلا ئىزدەيدۇ كۆڭۈل.
سەن قەلبىمدە (كۆڭۈل قەسىرىمدە)،
ئۈمىد بېرىپ ئېچىلغان بىر گۈل.
مەن ئىشقىڭدا ئۇزۇن تۈنلەردە
ئاشق بولۇپ سايىرىغان بولبۇل.

ئارمانلىرىم بەرمەيدۇ تۇتۇق،
قارىچۇقۇمدا تەۋرەيدۇ ئالەم.
ھېسلىرىمدا قىزارغان ئۇيۇق

ھاۋاخان ئەخمەت

تويۇك بولغان كۈن

باغاق

مېھمان بولۇپ بارالماسەن ئاھ،
كۈتەلمەسمەن مېھىنىڭنى ھەم.
قۇيۇلارمەن جامىڭغا پەقەت،
كەيپ قىلسا سېنى دەرد-ئەلەم.

باغاق بېرىپ يۈرمە سەن ماڭا،
تارقىلارمەن باغاق بولۇپ مەن..
ياش تۆكۈپمۇ كۈلەرمەن يەنە،
بەختىڭ ئۈچۈن توۋلانسا ئۆلەن.

بولسام ئۇنىڭ، بولسام بىر قولى،
 ئىشتا جاپا چەكمەسە دەيمەن.
 خىيالىمدا ياشنار ئۇ ھامان،
 ئۇنتالمىدىم ھەم ئۇنتالمايمەن.

بىر يەرلىرىڭ ئوخشايدۇ ئاڭا،
 بىر يەرلىرىڭ يەنە ناتونۇش.
 تۇرساڭمۇ سەن يېنىمدا لېكىن
 قالار دىلىنىڭ بىر يەرلىرى بوش.

ئاھ، سەندىشىم ئايرتالمايمەن،
 بۇ دۇنيادا ئەڭ يېقىنىم سەن.
 كۆكسۈڭگە باش قويدۇم ئسە دەپ،
 كەچۈر، سېنى سۆيەلمىدىم مەن.

لەيلەپ قالار چەكسىز ئېغىر مۇڭ،
 تونۇش يولدا ئۆتسەڭ قىز يۆتكەپ.
 تونۇمايمۇ قالارمەن بەلكىم
 كۆز يېشىمدا كەتسەڭ چېچەكلەپ.

دالدىلارغا مۆكەرمەن جىمجىت،
 قۇلقىمنى ئېتىۋېلىپ چىڭ.
 ئارمىنىم يوق ئىدى شۇ كېچە
 كىرىۋالسام چۈشۈڭگە سېنىڭ.

قانداق قىلاي؟

مۇھەببىتىم بولۇپ قالدىڭ سەن،
 لېكىن سېنى سۆيەلمىدىم مەن.
 كەچۈر، تۇنجى مېيىپ سۆيگۈنۈم
 ئورنىۋاپتۇ چۈشۈمگە لىۋەن.

ئەنئەنە قۇتلۇق نەزەرى

رەيھان

ئۆزۈڭ سازەندىمۇ، چەكتىڭ يۈرەكنىڭ تارىنى، رەيھان،
 بۇلاپ كەتتىڭ ئەجەب غەمىز كۈنۈمنىڭ بارىنى، رەيھان.
 جۇدالىق ئەۋجىگە چىقتى، بۇقۇلداپ يىغلىدىم كۈن-كۈن،
 ئۆيۈم ئەسلەتتى ھەر ئەسنا شەيخلەر غارىنى، رەيھان.
 چىقىپ تۈن نىسبىدە كۆككە پەلەكنى مىڭ كېزىپ چىقتىم،
 تەبەسسۇم قىلدى يۇلتۇزلار، تېپىڭ دەپ چارىنى، رەيھان.
 ۋىسالنىڭ كۆرمىكىم نېسىپ بولۇرمۇ قىسقا ئۆمرۈمدە؟

شۇ تاپتا باستى جىمجىتلىق، بىلەمسەن ئارىنى، رەيھان؟
 ئەقىلنىڭ قۇشلىرى ئۇچتى، ئۈمىدىنىڭ كۆزىدە شادلىق،
 تاپارمەن سېنى — ۋەسلىڭنى، كېزىپ يەر شارىنى، رەيھان.

ئامانگۈل ئېلى

ئىككىنچى باھار مۇقەددىمىسى

قۇم ۋە دېڭىز

شەرقتىكى گۈزەل دېڭىزدا باردۇر ئارال، قېيىق ھەم يەلكەن. ساھىلىدا سۆيۈملۈك قۇياش جىمىرلايدۇ گۈزەل ئەتكەن.

ئىككىنچى باھار مۇقەددىمىسى

شىرىق-شىرىق چۈشەر يوپۇرماق، شاخلار ئارا ئۇھسىنىپ مەيۈس. بىر تۈپ دەرەخ ئاقشۈت شۇنداق، يالىڭاچلىنىپ كېتەر تەلتۆكۈس.

شۇ دېڭىزنىڭ تۈزلۈك سۈيىدە باقسام دەيمەن روھىمنى يۈيۈپ. بۇ ناتونۇش دۇنيا ھەققىدە ئالسام يەنە قايتا ئويلىنىپ.

يوپۇرماقلار سىڭەر توپىغا، دەسسەپ ئۆتەر غەمسىز ئاياغلار. تەبەسسۈمدە كۆكلەيدۇ يەنە، ئىككىنچى رەت كەلگەندە باھار.

ئولتۇرسام مەن ئارالدا تەنھا، سۈزۈك سۇغا پۈتۈمنى چىلاپ؛ تېڭىرقىغان گۈزەل ئارمانلار قۇياش بىلەن چىقسا يېلىنجاپ.

چۈشتىكى ئاتەش

ئاڭلىناتتى يىراقتىن نەپىس روھنىڭ تۈشى رۈجەكلەردىن خىيالچان باقار ئىدى بىر پەرى. ئەركە شامال تولغىنىپ چىسىلدىقنى قايرىدى مامۇق تۆشەك ئۈستىدە چۈش كۆرىدۇ ئاي نۇرى

بىراق،

مەن دېڭىزدىن يىراق بىر جايدا، كۆكۈچ قۇملۇق، يېشىل ئېتىزدا. قېيىق، ئارال، يەلكەنلەرمۇ يوق، ئەمما بۇ يەر ئوخشار دېڭىزغا.

قىياقلارنى ئەسلىتەر ئەگىم-ئەگىم قاشلىرى، كىرىپىكلىرى جۈپلەشكەن، قاشتېشىدەك بەدىنى. ئانار كەبى مەڭزىدە جىلۋە قىلار تەبەسسۈم، ئارمانلارنى پىچىرلاپ ناز ئۇيقۇدا جۈپ لېۋى.

ئۇخلاۋاتقان زۇمرەت دېڭىزدەك كۆرۈنىدۇ قۇملۇق، ئانا يۇرت. تومۇرىدا دېڭىز دولقۇنى، ۋۇجۇدىدا قۇياش كەبى ئوت.

سىرلىق تۈننىڭ كەيپىدە ھىم ئېتىلگەن دېرىزە، سىم-سىم يامغۇر پىچىرلاپ يۈرەر ئىدى ئۆگزىدە. شەپە قىسمان ھۇجرىدا چۈش كۆرىدۇ شۇ پەرى، بەخت قۇچقان تەبەسسۈم ھىلال ئاينىڭ مەڭزىدە.

كۈتۈش

مەن بىر بالا ساڭىلا ئوخشاش،
قانتىم يوق، ئەمما كۆڭلۈم توق.
گاھ ئايلانسام سىم-سىم يامغۇرغا،
پەپىلەيدۇ گاھىدا ئۇيۇق.

دەقىقىلەر ساناپ ئادەملەر
كۈتەر سېنى سۆيۈملۈك قۇشلار.
نېسىپ بولسا دەيمەن ماڭمۇ
ساڭا ئوخشاش كۆكتە ئۇچۇشلار.

ئېھ، نەدىسەن باھار قۇشلىرى،
ئىزلەپ سېنى تۇمانلار ئارا،
تاپالمىدىم ئوماق روھىڭنى،
گۈگۈمدىكى شەپەق باغرىدا.

قايتتىم ئاستا پىچىرلاپ قويۇپ،
كۆز پەسلىدە سۇلغان ياپراققا.
قانچىلىغان پەسىللەر ئۆتتى،
سەن كەلمىدىڭ ئەمما بۇياققا.

ئابدۇشۈكۈر راشىدىن

سەككىزىنچى قىتئە

سەككىزىنچى قىتئە

غالب چۈش

ئۇ يەردە يوق بىرەر مۇ ئۇۋا،
ھەم بىرەر قۇش، بىرەر تال قانات.
ئۇ يەردە يوق قىلچە مۇھەببەت،
ھەم نۇر ئېمىپ ياشىغان ھايات.

ئۇ يەردە يوق قويۇق جىگدىلىك،
چىچەكلەردىن رەڭلەنگەن ئورمان.
ئۇ يەردە يوق بىرەر چىغىر يول،
ھەم يولىدىن ئاداشقان كارۋان.

ئۇ يەردە يوق بىرەر مۇ كۈلبە،
ھەم ئېچىلغان بىرەر دېرىزە.
ئۇ يەردە يوق بىرەر مۇ يۇلتۇز،
ھەم سۈرلۈكلۈك تارقاتقان خىرە.

ئۇ يەردە بار پەقەت بىر شېئىر،
بىر قىتئەنى ساقلىغان شائىر.

سۈبھىلەرنىڭ ئىللىق قويندا
مەن ئەندىكىپ كەتمەي ئويغىنىپ.
كۆز يېشىڭنى تۆككىمىن، ئانا،
گەر جۆپلىسەم قىلدەك تولغىنىپ.

مەن چۈشۈمدىن تاپارمەن بەخت،
ياتالمايمەن دەرمەن ئاھ، ئىست.
كۈلۈمسىرەپ قالسام چۈشەكەپ،
سۆيۈپ قويغىن ئانا يۈز يېقىپ.

چۈشەنمەيدۇ مېنى دىلبىرىم،
غايىبانە يۈرسەممۇ كۆيۈپ.
كېلەرمىكىن ياكى بىر كۈنى
مەن كۆيگەندەك، ئۇ مېنى سۆيۈپ؟

ئۆمەر جان مۇھەممىدى

ئوغلۇمغا

يىغلىماي تۇر ئورنۇڭدىن ئوماق ئوغلۇم،
 يىقىلسام ئاتام ئەجەب باقىدى، دەپ.
 ئەجەبا ماڭا مېھرى شۇنچىلىكمۇ؟
 ئۈستۈمدىن توپا-چاڭنى قاقىدى، دەپ.
 يىغلىماي تۇر ئورنۇڭدىن ئوماق ئوغلۇم،
 «تۇرۇش» نى ئۆگىتىدۇ «يىقىلىش» لار.

دىلشات قىيۇم

قېنى؟

كىم تەسەۋۋۇر ئەيلىگەن سۆيگۈ-ۋاپانىڭ نەرخىنى،
 يارغا قويدۇم مەن سوئال توغرا جاۋابنى بەر، قېنى.
 يۈرگۈدەكمش ئاڭلىسام ھەتتاكى تەڭرى ئاھ ئۇرۇپ،
 كۆرمىگەچكە سۆيگۈنىڭ گۈلدەك جۇلاسى-بەرقىنى.
 سۆيگۈ بولغاچ بۇ ھايات خۇددى سۆيۈملۈك سەيلىگاھ،
 كىم ئۆلۈمنى سېغىنىپ كەتتىم بېھشكە دەر قېنى؟
 تەقدىرگە يۈكلەپ ھەممىنى يۈرمەككە كۆنگەنلىك ئازاب،
 سايەگمۇ كۈلگەي بىلمىسەڭ گۈل ۋە تىكەننىڭ پەرقىنى.
 مەيلى ۋاقىتلىق بىلمىسەڭ سۆيگۈمنى (تاقەت مەندە بار)
 دەرسەن ھامان بىر كۈن ۋاپا-خىسلەتكە باي دىلبەر قېنى؟

شەۋكەت ئىبراھىم

يامغۇرلۇق دالا

ئاقۇچ تۇمان ئىسكەنجىسىدە
 چەكسىز دالا — مۇڭلۇق مۇزىكا.
 تىمتاس ئەمەس ئەسلى بۇ ھايات
 ھەر قەدەمدە تۇرغان لىرىكا.
 سىمىلدايدۇ يامغۇر بىتىنىم
 دېرىزەمگە ئاستا ئۇرۇلۇپ.
 ھېسلىرىمنى ئېپ كەتتى بۇ دەم
 چەكسىز دالا قۇشتەك ئۇچۇرۇپ.

سىمىلدايدۇ يامغۇر بىتىنىم،
مايسىلارغا تاقاپ بېزەكلىك.

مۇھەممەت مەمتېلى

يېشىل ھايات، يېشىل مەنزىرە
بېرەر دىلغا چەكسىز گۈزەللىك...

ئىككى قىتئە

1

ئايالغا بوپتىكەن سۇمبۇل چاچ نېسىپ،
«ئەقىلسىز» تامغىسىن كىم قويغان بېسىپ؟
بۇمۇ بىر «مۆجىزە» بىر ئۇيغۇر قىزى
ئەقلىنى ئۇزارتسا چېچىنى كېسىپ.

ئايىنۇر نىياز

2

مەي تولغان جام گويا ياقۇت كۆز ئۈزۈك،
ياكى بىر جانان ئۇ، لەۋلىرى سۈزۈك.
بىلمىسە ئۇنىڭدىن لەززەت ئېلىشنى،
قەدەھنىڭ لېۋىدىن سۆيىمگەن تۈزۈك.

دەرەخ ۋە ياپراق

سەن دەرەخسەن، مەن بولسام ياپراق،
ئۇخلىۋالسام شېخىڭدا دىلبەر.
يىقىلمىغاي مۇھەببىتىمىز
جۇت باسسۇمۇ ئالەمنى ئەگەر.

كۈرەشچان ھۈسەيىن

سەنمۇ مەندەك ئويلامسەن، كۆرسەڭ
ياپراقلارنى دەرەخ شېخىدا.
چۈشۈپ كەتسەم ياپراق بوپ يەرگە،
ساقلاپ قويغىن يۈرەك قېتىدا....

رۇبائىلار

ئەسلى كور قۇياشنى كۆرەلمىگەنلەر،
كۆرسىمۇ قۇياشكەن دېيەلمىگەنلەر.
قۇياشنىڭ بارىدا ئىسسىنىپ ياپراپ،
يوقىدا تىۋىنىپ سۆيەلمىگەنلەر.

* *

بېلىنى ئېگىپ ئۇ چىقارسا قوش تىل،
سۆيىدۇ دېمىگىن، پىنھاندۇر دىلى.

* *

بىخۇدسەن كۆرۈنەر پەرىشتە شەيتان،
ئازسەن شۇ ئۈچۈن بىچارە ئىنسان.
تۇيغۇلۇق سەندىكى قاناتتۇر قانات،
ساڭا ئارام يەرگەن شەيتانلار قاچان؟

يىلاننى بىلەمسەن، ئاچىماق تىلى،
ئەۋرىشىم، سۆڭەكسىز، يۇمشاقتۇر بېلى.

بۇ ساندىكى شېئىرلارنىڭ مەسئۇل مۇھەررىرى ئوسمانجان ساۋۇت، مامۇت زايىت

مۇھاكىمە ۋە تەقرىز

ئەھمەت ئەمىن ھاجى جۈبەيرى

تارىخى رومانچىلىقنىڭ مۇۋەپپەقىيىتى

پروزىچىلىق ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدىكى بىر ئاجىز ھالقا. رومانچىلىق تېخىمۇ شۇنداق. بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر پروزىچىلىقى ئازادلىق ھارپىسىدا ۋە ئازادلىقنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدە زۇنۇن قادىرى قاتارلىق يازغۇچىلىرىمىزنىڭ ھېكايىلىرىنى ۋەكىل قىلغان ھالدا دۇنياغا كەلگەن ۋە راۋاجلانغان. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بىرمۇنچە مۇنەۋۋەر ھېكايە، پوۋېستلار مەيدانغا كەلدى. 80-يىللارغا كەلگەندە ئۇيغۇر پروزىچىلىقى ئالاھىدە تەرەققىياتقا ئېرىشتى. پېشقەدەم ۋە ياش يازغۇچىلىرىمىز نۇرغۇنلىغان ئېسىل ھېكايە، پوۋېستلارنى يېزىپلا قالماستىن، يەنە رومان ئىجادىيىتىگىمۇ يۈرۈش قىلىپ، ئۇيغۇر پروزىچىلىقىنى يېڭى پەللىگە كۆتۈردى. بۇلارنىڭ ئىچىدە بىرمۇنچە رومانلار كىشىلەرنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى.

يازغۇچى ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرنىڭ «ئىز»، «ئويغانغان زېمىن» ناملىق تارىخى رومانلىرى ئەنە شۇلارنىڭ جۈملىسىدىندۇر. تارىخى تېمىدا يېزىلغان بۇ رومانلار 1912-يىلى ۋە 1931-يىلى قوزغالغان ئىككى قېتىملىق قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلابىنى تېمى قىلىپ، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ دەھشەتلىك زۇلۇمغا قارشى ئېلىپ بارغان باتۇرانە كۆرەشلىرىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئۇيغۇر تارىخى رومانچىلىقىدا بىر يېڭى بەت ئاچتى. مەن بۇ ماقالىدە ئاساسلىقى «ئويغانغان زېمىن» رومانى ئۈستىدە توختىلىمەن.

1

يازغۇچى ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر «ئويغانغان زېمىن» رومانىدا 1931-يىلى ئاپرېلدا قوزغىلىپ 1940-يىلىغىچە داۋاملاشقان خوجىنىياز ھاجى باشچىلىقىدىكى 2-قېتىملىق قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىشىنى يازغان. مۇشۇنداق زور تارىخى ۋەقەنى چىن ئەكس ئەتتۈرۈش ئۈچۈن، يازغۇچى مول تارىخى، ئىجتىمائىي، سىياسىي بىلىمگە، يۈكسەك بەدىئىي ماھارەتكە ئىگە بولۇشى زۆرۈر. يازغۇچى ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر بۇ تېمى ئۈستىدە ئۇزاق

يىل جاپالىق ئىزدەندى. ئۇ قۇمۇلنىڭ تاغلىرىغا بېرىپ، ئىنەتلاپ بۆشۈكىنى، قانلىق جەڭ بولغان جايلارنى كەزدى، ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. ھايات ياشاۋاتقان پېشقەدەم ئىنقىلابچىلار بىلەن سۆھبەتلەشتى. نۇرغۇن تارىخىي ئىزلارنى ئىزدىدى، شۇ يىللاردىكى ئىجتىمائىي تۈزۈم، جەمئىيەت تۈزۈلمىسى، ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى، ۋە سىياسەتلەرگە ئائىت ماتېرىياللارنى ئەستايىدىل ئۈگەندى.

بۇ ئەسەردىكى ئاساسلىق ئىجابىي-سەلبىي پىرسۇنلارنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك مۇشۇ ۋەقەلەرگە قاتناشقان ھەقىقىي تارىخىي شەخسلەر. ئاپتور قوزغىلاڭ يېتەكچىلىرىنى، خەلق قەھرىمانلىرىنى ئىلاھلاشتۇرۇۋەتمىدى. ئەكسىچە تېجىلەر ۋە فېئودال ھۆكۈمرانلارنى ئەيىش-ئىشرەت ۋە پارخورلۇقتىن باشقىنى بىلمەيدىغان، يارىماس، دۆت ئادەملەر قىلىپ تەسۋىرلىدى. بەلكى تارىخىي چىنلىققا ھۆرمەت قىلغان ئاساستا ھۆكۈمرانلارنىڭ چىرىكلىكى بىلەن ئۇلارنىڭ قارا نىيەت، قۇۋ-ھارامزەدىلىكلىرىنى چوڭقۇر قېزىپ، ئۇلارنى شۇ تارىخىي دەۋردىكى ھەقىقىي ئادەم سۈپىتىدە تەسۋىرلىدى. مەسىلەن، «بالا سەركەردە»، «يولدا قوشۇلغان ھەمراھ»، «كۈتۈلمىگەن ئاقۋەت»، «پاجىئە مۇشۇ يەردىن باشلاندى»، «بالا سەركەردە» تۇرپاندا»، «ئەجەل كۈلەڭگىسى» قاتارلىق بابلاردا زېرەك، باتۇر، قۇۋ، يۈزسىز، قارا كۆڭۈل، قارانىيەتچى ماجۇڭنىڭ ئوبرازى يورۇتۇپ بېرىلگەن. «ئىبلىس ھەرىكەتتە»، «جادۇگەرنىڭ ئەپسۇنى»، «باش ئەگمەس تاغلار» قاتارلىق بابلاردا بولسا، شىڭ شىسەي رەزىل، قۇۋ، جاللات قىياپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. بۇنداق قىلىش، بىر تەرەپتىن، تارىخقا ئۇيغۇن بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، ئىجابىي قەھرىمانلارنىڭ خاراكتېرىنى يارىتىشقا پايدىلىق. خوجىنىياز ھاجى ۋە باشقا ئىنقىلاب يېتەكچىلىرى ئىلاھلاشتۇرۇلماي، ھىيلىگەر، ۋەھشىي دۈشمەن بىلەن كەسكىن، جاپالىق ئېلىشىش داۋامىدا تەدرىجىي پېشىپ يېتىلگەن، ئارتۇقچىلىقمۇ، يېتەرسىزلىكمۇ بولغان رېئال ئادەملەر سۈپىتىدە سۈرەتلەنگەن. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئاپتور ئۇلارنىڭ ساددىلىقى، نادانلىقى، سىياسىي نەزەرنىڭ تارلىقى قاتارلىق نۇقتىلىرىنىمۇ تەڭلا ئېچىپ بەرگەن. شۇڭا دېھقانلار قوزغىلىڭىنىڭ زەھىرىلىرى قانداقتۇر خەلقنى ئۈستۈن تۇرىدىغان غايىۋى شەخسلەر بولماستىن، بەلكى خەلق ئاممىسىنىڭ بىر ئەزاسى سۈپىتىدە ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ئۇلار دېمۇ باشقا ئادەملەرگە ئوخشاش نورمال مۇھەببەت-نەپرەت، خوسۇسىي تۇرمۇش سەرگۈزەشتىلىرى بولىدۇ. ئۇلارمۇ شادلىنىدۇ، ھەسرەتلىنىدۇ، غەم قىلىدۇ. قىلغان ئىشىدىن پۇشايمان يەيدۇ. ئۇلار كىشىنىڭ ھۆرمىتىنى، مۇھەببىتىنى، شۇنداقلا ھېسداشلىقىنى قوزغايدۇ ۋە بەزى ئىشلىرى كىشىنى قاتتىق ئەپسۇسلاندۇرىدۇ. مەسىلەن، روماننىڭ ئىككىنچى كىتابىنىڭ ئۈچىنچى بابىدا قارا شەھەردىن كەلگەن روزى كارۋان خوجىنىياز ھاجى بىلەن سۆزلىشىپ تۇرۇپمۇ ئۇنى پەرق ئېتەلمەي قېلىپ: «غۇجام، ماڭا ھېچنەمنىڭ كېرىكى يوق، مېنى رازى بولسۇن دېسە، غازى خوجىنىياز ھاجى ئاتىمىزنىڭ يۈزىنى كۆرۈۋالسام

بولدى « دەيدۇ، روماننىڭ 1-كىتاب 6-بابى ۋە 10-بابىدىكى قاسىم پالۋاننىڭ شىڭشىيادىن كەلگەن ئوق-دورا ھارۋىلىرىنى توسۇپ زەربە بېرىش جېڭىدە باتۇرلارچە جەڭ قىلىپ، كۈتۈلمىگەندە، يوشۇرۇن ئېتىلغان ئوق بىلەن قۇربان بولۇشى، ماجۇڭنىڭ بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش ئەھۋالى، قوزغىلاڭنىڭ ئېغىر كۈنلىرىدە يولۋاسنىڭ يۈز ئۆرۈپ، يوشۇرۇن قەست قىلىشى؛ ماجۇڭنىڭ بىلەن شىڭ شىسەينىڭ زىنچۈەندىكى ئۇرۇشى؛ خوجىنىياز ھاجىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭغا يولغا چىقىپ، توقسۇندا تۇرغىنىدا ماجۇڭنىڭ شۇملۇق ئىشلىتىپ، خوجىنىياز بىلەن ئىتتىپاق تۈزمەكچى بولۇشى قاتارلىق ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسى چىن ۋەقەلەردۇر.

2

تارىخنىڭ ھەقىقىي قىياپىتىنى ئېنىقلىۋېلىپ، ئۇنىڭدىن ماھىيەتلىك ۋە قانۇنىيەتلىك نەرسىلەرنى تېپىپ چىقىش تارىخىي رومان يېزىشنىڭ ئالدىنقى شەرتى ۋە ئاساسى. لېكىن يالغۇز مۇشۇلا كۇپايە قىلمايدۇ، تارىخىي رومان تارىخ ئەسەرلىرىگە ئوخشمايدىغان بىر خىل ئەدەبىي ئەسەر. تارىختىكى ۋەقەلەر ۋە ئادەملەر روماننى بىر ئىسكىلت بىلەن تەمىنلەپ بېرىدۇ، ئەمما ئەسەرنى ھەقىقىي قان، گۆشى بار، كىشىلەرنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدىغان ھېكايە سىۋىزېتىگە، جانلىق، يىتۈك بەدىئىي ئوبرازغا ئىگە قىلىش ئۈچۈن تارىخىي چىنلىق ئاساسىدا بەدىئىي توقۇلما بولۇش كېرەك. بەدىئىي توقۇلما بولمىسا، تارىخىي رومانمۇ بولمايدۇ. تارىخىي رومان تارىخ ئىلمى بىلەن رومانچىلىق سەنئىتىنىڭ ئورگانىك بىرىكىشىدىن ئىبارەت. تارىخىي تۇرمۇشنى ئاساس قىلغان ھالدا بەدىئىي ئىجادىيەت ۋە بەدىئىي توقۇلما ئېلىپ بېرىلغاندىلا، ئاندىن تارىخىي تۇرمۇشنى تېخىمۇ مەركەزلىك، تېخىمۇ تىپىك، تېخىمۇ جانلىق، تېخىمۇ چوڭقۇر قايتا ئەكس ئەتتۈرگىلى بولىدۇ. ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر بۇ روماندا قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭىدىن ئىبارەت بۇ تارىخىي ۋەقەنى بارلىق بىۋاسىتە ۋە ۋاسىتىلىك تۇرمۇش تەجرىبىلىرىنى ئىشقا سېلىپ، ناھايىتى ياخشى توقۇلما قىلىپ، ئەمەلىي تۇرمۇش ۋە كۆرەش كۆرۈنۈشلىرىنى سىزىپ بەرگەن. تارىخ كىتابلىرىدا پەقەت كىشىلەرنىڭ ئىسمىنىلا كۆرەلەيمىز، ۋەقە بايانلىرىنىلا ئاڭلىيالايمىز. ئەمما تارىخىي روماندا، جۈملىدىن «ئويغانغان زېمىن» رومانىدا پىرسۇناژلار بىزنىڭ كۆز ئالدىمىزدا تىرىك ئادەم قىياپىتىدە نامايەن بولۇپ، قومۇلنىڭ ئەينى تارىخىي شارائىتىدىكى تاغ-يېزىلىرىدا ھەرىكەت قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ قىياپەتلىرىلا ئەمەس، مېجەز-خۇلقى، ئوي-پىكرى، يۈرۈش-تۇرمۇشلىرىمۇ بىر-بىرىگە ئوخشمايدۇ. روماندا ئاپتور، بىرىنچىدىن، تارىختىكى چىن ئادەم، چىن ئىشلارنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ، رومان سەنئىتىنىڭ ئېھتىياجىغا قاراپ، تارىخىي دېتاللارنى مۇۋاپىق مەركەزلەشتۈرۈپ، يىغىنچاقلاپ، تاۋلاپ ۋە مۇبالغە قىلىپ، تارىخنىڭ ماھىيەتلىك چىنلىقىنى تېخىمۇ جانلىق،

تېخىمۇ روشەن ھالدا قايتا ئەكس ئەتتۈرگەن. مەسىلەن، «قان بىلەن تۈگىگەن ئەلچىلىك» دېگەن بابتا قوزغىلاڭچىلارنىڭ ئەلچىلەر بىلەن ئۇچرىشىپ، سۆھبەتلەشكەنلىكى بايان قىلىنغان. بۇ بابتىكى ۋەقەلەر، سۆھبەتلەر ئارقىلىق خوجىنىياز ھاجى قاتارلىق قوزغىلاڭ رەھبەرلىرىنىڭ ئەقىل-پاراسىتى، قەيسەر كۈرەش ئىرادىسى، دۈشمەننىڭ ئالدامچىلىقى، رەزىللىكى، سۈيىقەستى ۋە ئەينى چاغدىكى سىياسىي ۋەزىيەتنىڭ مۇرەككەپلىكى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. «قايلان ئۆز ماكانىنى تاپتى» دېگەن بابتا ليۇشىجاڭ بىلەن ئۇنىڭ مۇشاۋۋۇرى ياك سەنمۇ ئوتتۇرىسىدىكى خوجىنىياز ھاجىنى قانداق يوقىتىش توغرىسىدىكى سۆھبەت، خوجىنىيازنىڭ پۇرسەت تېپىپ تاغقا چىقىپ قوزغىلاڭچىلارغا قوشۇلۇشى، ليۇشىجاڭنىڭ غەزەپتە مۇشاۋۋۇرىنى ئۆلۈۋېلىشقا قىستىشى ئىپادە قىلىنغان. شۇنىڭغا ئوخشاش باشقا بابلاردىمۇ ھەقىقىي تارىخىي ۋەقەلەر بەدىئىي توقۇلما قىلىنىپ، جانلىق ئەكس ئەتتۈرۈلگەن. 1-كىتابنىڭ 18-بابىدىكى ئەنسارى بىلەن ئۇچرىشىش، سۆھبەتلەر، 2-كىتابنىڭ «تۇمانلىق قىسمەت» دېگەن بابىدىكى ۋەقەلەر بايانى ۋە ئەنسارىنىڭ توقسۇندا ھاجى بىلەن خوشلىشىپ، ئۈرۈمچىگە بېرىشقا ئۈنماي قۇمۇلغا قايتقانلىقىدەك ۋەقەلەر يازغۇچىنىڭ ناھايىتى ئەپچىل ئورۇنلاشتۇرۇشى ئارقىلىق بىزگە كېيىنكى ئېھتىماللىقلاردىن بىشارەت بېرىپ، خەلقنىڭ راينى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىش بىلەن بىرگە رومان سىۋىژىتىنىڭ دراماتىك خۇسۇسىيىتىنى كۈچەيتكەن.

تارىخىي روماندا چوقۇم زور تارىخىي ۋەقەلەر ۋە شەخسلەرنىڭ خاراكتېرى، ئىش-ھەرىكىتىنىڭ ئەسلى قىياپىتىگە ھۆرمەت قىلىپ، تارىخىي ماھىيەتكە سادىق بولۇش زۆرۈر، لېكىن رومانچىلىق سەنئىتىنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن، ئومۇمىيلىققا مۇناسىۋەتسىز ئورۇن، ۋاقىت قاتارلىقلارنى مۇۋاپىق ئورۇنلاشتۇرۇشقا، ۋەقەنىڭ قىسمەن مەزمۇنىنى پاكىتلىق ھالدا مۇۋاپىق تەكشۈش ۋە ئۆزگەرتىشكە بولىدۇ. مەسىلەن، 1-كىتابنىڭ 1-بابىدىكى ئۈرۈمچى خاڭچىڭ قەبرىستانلىقىدىكى ئۇچرىشىش، 5-بابتىكى سۇ قوۋۇقتىكى تۈز ۋەقەسى، يەنى چېرىكلەرنىڭ خەلقنىڭ تۈزلۈقىنى چىقىپ، تۈزلىرىنى تارتىۋېلىشى، شۇ سەۋەبلىك چېرىكلەر بىلەن خوجىنىياز ھاجى ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇش، ليۇشىجاڭ بىلەن يۈسۈپ تەيجى ئوتتۇرىسىدىكى سۆز جېڭى، يۇقىرىدا تىلغا ئالغان ئەنسارى بىلەن ئۇچرىشىش، ئايرىلىش، «قەشقەردىن خەت»، «جىرجىس ھاجى»، «سەكسەن قويغا بىر مىلتىق» بابلىرىدىكى ۋەقەلەر ئەسەر سىۋىژىتىنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن ئورۇنلاشتۇرۇلغان ۋە توقۇلغان. ئىككىنچىدىن، بىر قىسىم رىۋايەت ۋە كۈندىلىك خاتىرە، تەرجىمىھال بايانلىرى ئارقىلىق ئەسەرنىڭ سىۋىژىتىنى ۋە پىرسۇناژلار خاراكتېرىنى بېيىتقان. تارىخىي روماندا مۇشۇنداق نەرسىلەرنى تاللاپ، تاۋلاپ پايدىلانغاندا، ئەسەرنىڭ ھېكايە مەزمۇنىنى موللاشتۇرغىلى، تېمىنى روشەنلەشتۈرگىلى، بەزى پىرسۇناژلارنىڭ خاراكتېرىنى ئېچىپ بەرگىلى بولىدۇ. مەسىلەن، روماندا تۇرسۇن دولاننىڭ كۈندىلىك خاتىرىلىرى، شىڭ شىسەينىڭ كۈندىلىك خاتىرىلىرى،

شىڭ شىسەي، ماجۇگىيىڭ، يولۋاسلارنىڭ تەرجىمىھالى بېرىلگەن. شۇنداقلا ئەسەرنىڭ بېشىدىلا باش قەھرىمان خوجىنىيازنىڭ ھايات كەچمىشلىرى بايان قىلىنغان. بۇ بىزنىڭ ئۇ ھەقتىكى چۈشەنچىمىزنى چوڭقۇرلاشتۇرىدۇ. نەمەت خەلپەت ئېيتقان «مۈشۈك بىلەن چاشقان» ھېكايىسى، «مايمۇن بىلەن تاشپاقا» ھېكايىسى دەل شۇ چاغدىكى ئەھۋال ۋە مەسىلىلەرگە ماس ئېيتىلىپ، ئەسەردە ناھايىتى چوڭ رول ئوينىغان.

تارىخى روماندا تارىختا خاتىرىلەنگەن بەزى ئاددىي خاتىرىلەردىن پايدىلىنىپ، ۋەقە ۋە پىرسۇناژلار خاراكتېرىنىڭ مەنتىقىلىق تەرەققىياتىنى بويلاپ، ئەينى چاغدىكى تارىخى شارائىتتا يۈز بېرىش ئېھتىمالى بولغان تەسىرلىك كۆرۈنۈشلەر مۇۋاپىق تەسەۋۋۇر قىلىنىدۇ. بەدىئىي تەسەۋۋۇر بىلەن بەدىئىي توقۇلما قۇرۇقتىن قۇرۇق ئويدۇرۇپ چىقىش بولماستىن، بەلكى تارىخى تۈرمۈش قانۇنىيىتىگە ئۇيغۇن بولىدۇ. توقۇلما قىلىنغان بەزى ۋەقەلەر بىلەن پىرسۇناژلار گەرچە تارىختا ئۆتمىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئەينى چاغدىكى تارىخى شارائىتتا يۈز بېرىش مۇمكىنچىلىكى بولغان بولىدۇ. يازغۇچى قاتتىق ئېھتىياتچان پوزىتسىيە بىلەن تارىخنى پۇختا ئىگىلەپ، چوڭقۇر تەتقىق قىلىپ چىققاندىلا، ئاندىن دادىل تەسەۋۋۇر ۋە توقۇلما قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولالايدۇ.

قومۇل قوزغىلاڭچىلىرى ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ ۋە كۆچلۈك دۈشمەن بىلەن بولغان كۈرەشتە ئۆزلىرىنىڭ باتۇرلۇقى ۋە ئەقىل-پاراسىتى ئارقىلىق دۈشمەننى تار-مار قىلغان، بولۇپمۇ، قوزغىلاڭچىلار ئالدى تەرىپى ئاسمانپەلەك قارلىق تاغ، ئىككى قاسنىقى قاتمۇقات تاغ تىزمىلىرى بىلەن قورشالغان پۈتۈنى جىلغىسىغا قاپسىلىپ قالغاندا تەڭداشسىز ئەقىل-پاراسەت ۋە شىجائەت بىلەن قارلىق تاغقا يامشىپ چىقىپ، ئىنقىلاب كۈچىنى ساقلاپ قالدى. شىڭ شىسەينىڭ قوزغىلاڭچى بىراقلا ئوچۇقتۇرۇۋېتىش خام-خىيالىنى بەرباد قىلدى. بۇ ئىش توغرىسىدا ئاپتور شىڭ شىسەينىڭ مۇنداق بىر كۈندىلىك خاتىرىسىنى بايان قىلغان: «بۈگۈن خوجىنىياز بىلەن ئون يەتتىنچى قېتىم ئۇرۇشۇۋاتىمەن. بىرنەچچە ئايغا سوزۇلغان قاتتىق ئېلىشىشتىن كېيىن ئاخىر بۇ يىرتقۇچ يىلپىزنى خالتا كوچىغا سولۇۋالدىم، قاننى بولسىمۇ بۇ يەردىن ئۇچۇپ كېتەلمەيدۇ، ئۇنىڭ پەيمانى ئەمدى توشقان ئوخشايدۇ، ئۇ ئەمدى زەمبىرەك ئوقلىرىدا كۈكۈم-تالقان بولۇپ كەتمىگەن تەقدىردىمۇ، جۈدۈن-چاپقۇن سوقۇپ تۇرغان بۇ ئەجەل جىلغىسىدا پۈتۈن قەۋمى بىلەن مۇزلاپ ئۆلىدۇ. يا بولمىسا قول كۆتۈرۈپ ئەل بولىدۇ. ئەي ئاسمان خۇداسى، ئەمدى بەس! خوجىنىياز بىلەن ئون سەككىزىنچى قېتىم ئۇچراشقنىمدا، يا ئۇنىڭ كېسەلگەن بېشىنى، يا شۇ باشنىڭ ئالدىدا ئېگىلىپ تۇرغىنىنى كۆرەي، چۈنكى بۇ ئۇرۇش يەنە سوزۇلسا، قالغان چېرىكلىرىمىدىنمۇ ئايرىلىپ قالىدىغان ئوخشايەن.»

خوجىنىياز ھاجى پۈتۈنى جىلغىسىدا قالدۇرغان ئاق خەسە لاتىغا يېزىلغان خېتىدە شىڭ شىسەينىڭ بۇ نىيىتىگە مۇنداق جاۋاب بەردى: «شىڭ زىخۇي جانابلىرى، بىزنى ۋەدىسىدە تۇرماي قېچىپ كېتىپتۇ دەپ كايىمغاي، ۋەدە دېگەن ئادەم بىلەن

ئادەم ئوتتۇرىسىدا بولىدىغان ئىش، سىز بۆرە، بىز قوي، ئاچ بۆرىگىزە پالانى كۈننىڭ پالانى سائىتىدە ئالدىڭىزغا بارىمىز، بىزنى شۇ چاغدا يەڭ دەپ ۋەدە بەرگىلى بولامدۇ؟ خۇلاسىە كالام، بۇ زېمىن بىزنىڭ ئانىمىز. ئانىنىڭ قۇچىقى ئۆز پەرزەنتى ئۈچۈن ھەر زامان ئوچۇق... ئەمما بۇ زېمىن ئۇنىڭ پەرزەنتلىرىنىڭ پۈت-قولىنى چۈشەپ، قېنىنى ئىچمەكچى بولغانلارنى قاننى ئاستىغا ئەمەس، قەھرى-غەزىپىگە ئالىدۇ. ئۇنداقلارغا گۆر بولىدۇ...»

3

«ئويغانغان زېمىن» رومانىنىڭ يەنە بىر مۇۋەپپەقىيىتى شۇكى، ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر بۇ ئەسەردە پىرسۇناژلار خاراكتېرىنى ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك ياراتقان. ئەسەردە ئوخشاشمىغان خاراكتېردىكى نۇرغۇن پىرسۇناژلار ئوبرازى يارىتىلغان. ئاپتور بۇ پىرسۇناژلارنى كەسكىن كۈرەشنىڭ بوران-چاپقۇنلىرى ئىچىگە، ئۆتكۈر زىددىيەت توقۇنۇشلىرى ئىچىگە قويۇپ، ئۇلارنىڭ ئۆزىگە خاس خاراكتېرىنى ئېچىپ بەرگەن. ئەسەردىكى باش قەھرىمان، قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ داھىسى خوجىنىياز ھاجىنىڭ قەھرىمانلىق ئوبرازى، ئەخلاق-پەزىلىتى، ئىقتىدارى ئۇنىڭ كۈرەش ھاياتى داۋامىدا تەدرىجىي تاۋلىنىپ، پىشىپ يېتىلگەن. خوجىنىياز ئەسلى بىر ئاددىي چارۋىچى ئائىلىسىدىن كېلىپ چىققان يىگىت بولغاچقا، ئۇنىڭدا قۇمۇل تاغلىقلىرىغا خاس ساددا-ئاق كۆڭۈللۈك، باتۇر، چۈس مەجەز يېتىلگەن. روماننىڭ بېشىدىن ئاخىرىغىچە ئۇ مۇشۇنداق مەجەز بىلەن ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. ئۇ زۇلۇمغا، فېئودال، ئىستىبداتلارغا چىش-تىرنىقى بىلەن ئۆچ. خوجىنىياز ھاجىنىڭ خاراكتېرى ئۇنىڭ تۆۋەندىكى دىئالوگلىرى ئارقىلىق تېخىمۇ روشەن ئېچىپ بېرىلگەن.

1-كىتابنىڭ 4-بەتلىرىدە ئۇ ھەيدەر ئەپەندىگە مۇنداق دەيدۇ:

«— راستىمنى ئېيتسام، تۈنۈگۈن مېنى ئۆي قاپلىنىغا ئوخشاشقىنىڭىزغا ئاچچىقىم كەلگەندى... قاپلان — قاچانلا بولسا قاپلان، ئۇ قولغا ئۆگىنىدىغان نېمە ئەمەس... بوپتۇ، سىز دېگەن ئۆي قاپلىنىمۇ بولۇپ تۇراي، لېكىن بۇ قاپلان قاچانلا بولسا، ئۆز ماكانىنى تاپماي قويمايدۇ.»

بەشىنچى بابتا يەنە مۇنداق دىئالوگ بېرىلگەن:

«— ئۈرۈمچىدىن كەلگەن ئەمەلدارلار تېرىلغۇ يەرلەرنى موغا ئالىمىز دەپ، قۇمۇل ۋاڭلىقىنىڭ تومۇرىغىمۇ پالتا چېپىۋەتتى. ئەمدى كىمدىن ئۆچ ئالىمەن؟ شۇڭىزە، مەنمۇ يۇرتقا كېتىپ ئۆز تىرىكچىلىكىمنى قىلاي دېۋىدىم. ئەممازە، كۆرۈۋاتىدىلارغۇ، ھۆكۈمەتنىڭ تېرىلغۇ يەرلەرنى موغا ئېلىش دېگەن بىر نېمىسى ئات ئايلىغانغا، يول سارىخانغا دەپ، تېرىلغۇ يەرلەرنى بىز خەقتىن تارتىۋېلىپ، ئۆز كىشىلىرىگە بەخشەندە قىلىپ بېرىش ئىكەن. بۇ قىيىنچىلىق بۇلاڭچىلىق ئەمەسمۇ؟ بۇنى ئاز دەپ لېۋلۇيچاڭنىڭ

لالما چېرىكلىرىنى قارىمامدىغان، كېچىسى باغقا كىرگەن ياۋا تۇڭگۇزدەك قۇتراپ كەتكىنى... داد دېگەننى سۆرەپ يۈرۈپ ئۇرۇۋاتسا، قىز-چوكانلارغا نومۇسسىزلارچە چىقىلىپ، ئاياغ ئاستى قىلىۋاتسا، قېنى ئېيتسلاچۇ، بۇنىڭغا قانداق چىدىغىلى بولسۇن! «
ماجۇڭنىڭ ئالدامچىلىق ھۈنرىنى ئىشقا سېلىپ، خوجىنىياز ھاجىغا: «سىز يەنىلا نەيزىنىڭ سېپى، مەن نەيزىنىڭ ئۇچى بولسام...» دەپ خەت يازغاندا، ھاجى مۇنداق دەيدۇ:

«بو لومودىنىڭ شۇنداق دەيدىغىنىنى كۆڭلۈم تۇيۇپ تۇرغان. ئەمدى بىر نېمىسىگە يوق قاپلاشقاندا قىلىۋاتقان گەپلىرىنى قارىمامدىغان، ھوي ھارامزادە، مېنىزە كىچىك بالىنى گوللىغاندەك گوللىماقچىمۇ؟ بولدى، ياغاچ قازاندا بىرلا قېتىم ئاش پىشىدۇ... ھە راست، يەنە بىر گەپ، بىزنىڭ قۇمۇللاردا (سۇغا سالسا سۇ كۆتۈرمەس مىسقال تۆمۈرنى، ئالتۇن بېرىپ ئېلىپ بولماس قالغان كۆڭۈلنى) دېگەن گەپ بار، بۇنىمۇ تۇڭچىغا ئۆردۈرۈپ، ئۇنىڭغا ئۇقتۇرۇپ قويسىلا.»

ئۇ سابىت داموللىنىڭ قەشقەردىن ئەۋەتكەن ئەلچىلىرىگە مۇنداق دەيدۇ:
«... مۇشۇ تاپتا مەنمۇ ئىتتىپاقلىقنى دېمەيدىغان بولسام، قەشقەرگە بېرىپ، ئۇ لومودىلارنىڭ ئەدىپىنى بېرىپ قويماقچىدىم. بىزنىڭ قۇمۇللاردا (ئېشەك ئۆلۈۋاتسا، قوڭى غىجەك تارتىپتۇ) دېگەن ماقال بار. ئەل-يۇرت نېمە كۈندە، ئۇلار نېمە كويدا! مەندە ئۆز ئالدىغا پادىشاھلىق قۇرۇپ، تاج كىيەيچۇ دەيدىغان نىيەت يوق. مېنىڭ بۇ بېشىغا تاج ياراشمايدۇ. مەن دېگەن تاغدا پادا بېقىپ، مەرگەنلىك قىلىپ ئۆتكەن چورۇقى يوغان تاغچى. مېنىڭ مەقسىتىم ئېزىلگەن خەلقىمىزنى زۇلۇمدىن قۇتقۇزۇش، باراۋەر ھوقۇققا ئىگە قىلىش، قان تۆكۈلۈشىنى چاققانراق تۈگىتىپ، يۇرتقا تىنچلىق ئورنىتىش.»

ئاپتور خوجىنىياز ھاجىنىڭ خاراكتېرىنى يارىتىشتا يەنە باشقىلارنىڭ تىلىدىن پايدىلانغان. مەسىلەن، 1-كىتابنىڭ 17-بەددا قاسىم ئەپەندى بىلەن تۇرپان قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ سەردارى مەخسۇت مۇھىتىنىڭ مۇنداق بىر سۆھبىتى بېرىلگەن:
«قاسىم ئەپەندى مۇنداق دېدى:

— بۇلتۇر ئەتىيازدا چېرىكلەر كەڭ كۆلەملىك ھۇجۇم باشلىدى. بۇ ھۇجۇم ناھايىتى قاتتىق بولدى. بىز بەرداشلىق بېرەلمەي قاچتۇق... ئۇلار بىزنىڭ مىللىتى تۇتقان كىشىلىرىمىزدىن ئۈچ-تۆت ھەسسە كۆپ ئىدى. بىز يەنە نەچچە كۈندىكىدەك بىر ياقىن سوقۇشۇپ، بىر ياقىن چېكىنىدىغان بولساق، كۆپ چىقىمغا ئۇچراپ كېتەتتۇق. ھاجىم شۇ ئەھۋالنى بايقىدى چىغى، (چېرىكلەرنى مەن توسۇپ تۇرىمەن. سىز توپنى باشلاپ كېتىۋېرىڭ، مېنىڭ يېنىمدا مېرول مەرگەن قالسىلا بولدى) دەپ بۇيرۇق قىلدى ۋە ئۆزى بىر قول پىلموتىنى ئېلىپ، مېرول مەرگەن بىلەن چېرىكلەر تەرەپكە ئات سالدى... ئۇزۇن ئۆتمەي ئۇ بىزگە يېتىشىۋالدى. مېرول مەرگەن سول بىلىكىدىن

يارلىنىپتۇ. ھاجىم ئۆزىنىڭ ئېتىدىن ئايرىلىپ، باشقا بىر ئاتقا مىنىپ كەپتۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە يىگىرمە نەچچە تال مىلتىقنى بىر ئاتقا ئارتىپ يېتىلەپ كەپتۇ... پەقەت ئىككىلا كىشى شۇنچە چېرىكنىڭ ئالدىنى توسۇپ، چېكىندۈرۈپ تاشلاپتۇ... قاسىم ئەپەندى... ئۆزىنىڭ پىكىرلىرىنى يەكۈنلىگەندەك: (بۇ ئادەم يۈرۈش-تۇرۇشىدا ئېيىققا ئوخشاش قوپال بولغان بىلەن جەڭدە يولۋاستەك قارام، تۈلكىدەك ھىيلىگەر، يىلپىزدەك چاققان، سېغىزخاندەك سەگەك، لېكىن ئائىلە مەسىلىسىدە تولىمۇ بېپەرۋا) دېدى. »

2- كىتابنىڭ 2- بابىدا يەنە مۇنداق بىر دىئالوگ بار: « — توۋا، بۇ راستتىنلا ئاجايىپ ئادەم ئىكەن، — دەپ پىچىرلىدى تاھىر بەگ مەھمۇت مۇھىتىنىڭ قۇلىقىغا، — بىر قارىسىڭىز ئۆمرى تاغدا ئۆتكەن مالچىغا ئوخشايدۇ؛ بىر قارىسىڭىز، ئەزىم دەريالاردا تولا ئۆزگەن سالچىغا ئوخشايدۇ. ئوقۇمىغان ئادەم بولغان بىلەن... »

تۇرسۇن دولانمۇ ئۆزىنىڭ خاتىرىسىگە مۇنداق يازدى: « ئوتتۇرا بوي كەلگەن، كەڭ غوللۇق، قوللىرى ئۇزۇن، قېلىن قاشلىرى ئاستىدىكى دۈڭلەك كۆزلىرى ئۆتكۈر قارايدىغان قارا ساقال كىشى، يەنى ئاشۇ ئادەملەرنىڭ سەردارى ھاجى ئاكام مەندە ناھايىتى چوڭقۇر تەسىرات قالدۇردى. بۇ ئادەمنىڭ سۆز-ھەرىكەتلىرى قوپال، مېجەزى چۈس، چالا ساۋات بولغان بىلەن ئۆزى كۆڭلى يورۇق، پىكىرى ئوچۇق ئىكەن. ئۇنىڭ ئىككى-ئۈچ كۈندىن بېرى شىڭ شىسەي بىلەن ھاجۇگىيىنىڭ ئەلچى ئەۋەتىش يولى بىلەن قۇرغان توزاقلرىدىن شۇنچە ئاسان قۇتۇلغىنى مېنى ھەيران قالدۇردى. راستىنى ئېيتسام، شۇ كۈنلەردە بۇ ئادەم نېمە دەپ جاۋاب بېرەركىن دەپ بېشىم قاتقان ۋە ئەندىشە قىلغانىدىم. »

قىسقىسى، ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ۋاستىلىك ۋە بىۋاسىتە يول بىلەن قوزغىلاڭنىڭ داھىيسى خوجىنىيازنىڭ قەھرىمانلىق ئوبرازىنى ناھايىتى مۇۋەپپەقىيەتلىك ياراتقان. خوجىنىياز ھاجى بىر دېھقان ھەم دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ يېتەكچىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۇنىڭدا يەنە نۇرغۇن ئاجىزلىق، يېتەرسىزلىكلەرمۇ ساقلانغان. مۇھىمى، ئۇ گەرچە ئۆزى ئېيتقاندا، « ئېزىلگەن خەلقىمىزنى زۇلۇمدىن قۇتقۇزۇش، باراۋەر ھوقۇققا ئىگە قىلىش » نى كۆزلەپ قوزغالغان بولسىمۇ، لېكىن، شۇ مەقسەتكە قانداق يېتىش، كىمنى يوقىتىش، كىمگە تايىنىش مەسىلىسى ئۇنىڭ نەزەرىدە ئېنىق بولمىدى. قوراللىق كۆرەشتە جەسۇر بولغان بۇ پالۋان سىياسىي نەزەرىنىڭ قىسقىلىقىدىن، دۈشمەن بىلەن بولغان سىياسىي كۆرەشتە مەغلۇپ بولدى. توققۇز يىل داۋاملاشقان ئىنقىلاب ئاخىرى پاجىئەلىك باستۇرۇلدى. خوجىنىيازنىڭ يەنە بىر ئاجىزلىقى شۇكى، قوزغىلاڭ پۈتۈن شىنجاڭ خەلقىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىپ، كۈچلۈك ئىجتىمائىي ئاساسقا ئىگە بولغان بولسىمۇ، لېكىن ھەرقانداق شارائىتتا پۈت تىرەپ تۇرىدىغان ئىنقىلابى بازى —

ئارقا سەپ قۇرمىدى. شۇڭا نەگە بارسا ماجۇڭيىڭدەك قاراقچىنىڭ پاراكەندىچىلىكىگە ئۇچراپ تۇردى. بۇ ھال شىڭ شىسەينىڭ ئىنقىلابىنى باستۇرۇش سۈيقەستىنىڭ ئىشقا ئېشىشىغا ئىمكانىيەت يارىتىپ بەردى.

روماندا يەنە قوزغىلاڭ رەھبەرلىرىدىن مەھمۇت مۇھىتى، سالى دورغا، قاسىم پالۋان قاتارلىقلارنىڭ ئوبرازىمۇ مۇۋەپپەقىيەتلىك يارىتىلغان، ئالايلىق، سالى دورغا قوزغىلاڭ بايرىقىنى ئەڭ دەسلەپ كۆتەرگەن كىشى. ئۇ قورقۇمسىز، ۋىجدانلىق، ئەقىللىك، باتۇر ئادەم. تۇرسۇن دولاننىڭ تەسۋىرلىگىنىدەك «سالى دورغا — ئېگىز بويلۇق، كەڭ غوللۇق، ياپىلاق يۈزلۈك، قاتاڭغۇر كەلگەن بۇ سېرىق ساقال كىشى خۇددى بىر پارچە ئوتتەك كۆرۈنىدۇ. ئۇ شىكار ئىزدەپ يۈرگەن بۈركۈتتەك، كۆزلىرىنى دائىم يىراق-يىراقلارغا تاشلاپ تۇرىدۇ.»

قوزغىلاڭ پارتىلىغان دەسلەپكى كۈنلەردە بەزى كىشىلەر پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ بۇلاڭچىلىق قىلىپ، خەنزۇ پۇقرالارنى ئۆلتۈرۈشكە تۈتۈنغاندا، سالى دورغا ئۇلارنى توسىدۇ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

«— بۇ نېمە قىلىق؟ كىم سىلەرنى بىكاردىن-بىكارغا قان تۆكۈپ، بۇلاڭچىلىق قىل دېدى؟»

— ئۆزلەمۇ شۇنچە چېرىكى ئۆلتۈردىلەغۇ؟ بىز بىر خىتاينى ئۆلتۈرۈپ، مېلىنى ئالساڭ نېمە بوپتۇ؟ — ھۈرىپەيدى شادا پاچاق بىرى.

— پوق يېمە، خوتۇن تالاق! چېرىك دېگەن چېرىك، بۇ قېرىدا نېمە گۇناھ؟ يىگىت بولساڭ پۇقرانى ئانا ئىمەي، قولىدا مىلتىقى بار چېرىكلەرگە ئۆزۈڭنى كۆرسەت.»

«بىزنىڭ مەقسىتىمىز ئادەم ئۆلتۈرۈپ، بۇلاڭچىلىق قىلىش ئەمەس، قېرىنداشلار! بىز زورلۇق، ھاقارەتكە چىدىماي كۆتۈرۈلدۇق. پىچاق سۆڭەككە يەتتى ئەمەسمۇ! ئەممازە، تىنچ يۈرگەن پۇقراغا چىقىلساق بولمايدۇ. دۈمبىسى سۈر كۆرۈنگەننىڭ ھەممىسى بۆرە ئەمەس. تاغ ئۆچكىسىنىڭمۇ دۈمبىسى سۈرغۇ؟! تائىپە ئىكەن دەپ كۆرگەنلا ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ، مال-مۈلكىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلساق، ئويلاپ بېقىڭلار، قۇمۇلنىڭ ئۆزىدىكى قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ھالى نېمە بولىدۇ؟ تائىپىلەر ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى قىرئەتكە يەتمەي» سالى دورغىنىڭ بۇ سۆزلىرى قوزغىلاڭنىڭ نىشانىنى توغرا يولغا باشلاشتا ھەل قىلغۇچ رول ئوينىغان.

روماندىكى توخنىياز زورمۇ ئالاھىدە ئوبراز. ئۇ توغرا سۆز، تۈز كۆڭۈل، باتۇر كىشى، ھېچكىمدىن، ھېچنەمدىن ھېيىقمايدۇ. ھەتتا توغرا تاپىغاندا خوجىنىياز ھاجىغىمۇ يۈز-خاتىرە قىلىپ ئۆلتۈرمايدۇ. خوجىنىياز ھاجى خەلچىخان بىلەن توي قىلغاندا، ئۇ ھاجىنىڭ يۈزىگىلا مۇنداق دېدى:

«— ئابدىنىياز خوتۇننىڭ سىزغان سىزىقىدىن چىقالماي، ئەل-يۇرتنى تاشلاپ

كەتتى. ھەممىز قان كېچىۋاتقان مۇشۇنداق كۈنلەردە ئۆزلە خوتۇن ئۈستىگە خوتۇن ئېلىۋاتىدىلا، زادى ھېچقايسىلىرىغا ئىشەنگىلى بولمايدىكەن.»

ئابدىنىياز مېراپ بالا-چاقىسى بىلەن گەنسۇ تەرەپكە كەتمەكچى بولغاندا، توخنىياز زور ئۇنى توسۇپ، نەسبەت قىلدۇ:

« — ئابدىنىياز! ئىككىمىز مۇشۇ يۇرتتا تۇغۇلۇپ بىللە ئۆسكەن... بۇ يېغىلىقتا ئۆزۈڭ باش بولۇپ، يوغان ئىشنى باشلىدىڭ. يۇرت... ساڭا ئەگەشتى. نى-نى ئەرلەر ئىسسىق جانلىرىدىن كېچىپ، تىزغىچە قان كەچتى. قىزىلگۈلنىڭ توقىدەك، بەش ئاتارنىڭ ئوقىدەك يىگىتلەر چۆل-باياۋانلاردا كېپەنسز قالدى. ئەمدى يۇرتنىڭ بېشىغا كۈن چۈشكەندە بىزنى تاشلاپ نەگە بارماقچىسەن؟ سەركە چېغدا يامان يەرگە كېلىپ قالسا پادىنى تاشلىماي يول تېپىپ توپنىڭ ئالدىدا ماڭىدۇ. سەن دېگەن يۇرتنىڭ سەركىسى بولغان ئادەم.»

2-كىتاب 17-بابتا قەشقەرگە يولغا چىقىش ئالدىدا تۇرغاندا توخنىياز زور خوجىنىياز ھاجى بىلەن توقۇنۇشۇپ قالىدۇ. روماندا مۇنداق دىئالوگلار بېرىلگەن:

« سابت داموللا ھەققىدىكى بايقى مۇزاكىرىدە راسا ئوغىسى قايناپ تۇرغان ھاجىم توخنىياز زورنىڭ ھېچكىمدىن ئەيمەنمەيدىغان، بولۇپمۇ ھاجىمنىڭ ئۇرۇش ۋاقتىدا خوتۇن ئۈستىگە خوتۇن ئېلىشىغا قۇمۇلدىن تارتىپلا دادىل قارشى تۇرۇپ كېلىۋاتقان قورقۇمسىز، توغرا سۆزلۈك كىشى ئىكەنلىكىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويدى چېغى:

— خوتۇنلارنىڭ ئىشى بىلەن سېنىڭ نېمە كارىڭ، — دەپ تاشلىدى.
 — نېمە كارىڭ دېگەنلىرى نېمىسى؟ — دېدى توخنىياز زور ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ، — بىز دۈشمەن بىلەن جەڭ قىلىمىزمۇ ياكى خېنىملارنى كاجۇۋاغا ئارتىپ تاغ سۆرەپ يۈرىمىزمۇ؟ خوتۇن دېگەن تېپىلماسنىڭ خورمىسى ئەمەسقۇ؟
 — توخنىياز، — ۋارقىرىدى ھاجىم، — سەن كىم بىلەن گەپلىشىۋاتقىنىڭنى ئۇنتۇپ قالما!

— ئۇنتۇپ قالمىدىم، مەن سان-ساناقسىز مۇسۇلمانلار بىزنى زۇلۇمدىن قۇتقازغۇچى غازى ئاتىمىز دەپ ئەقىدە باغلاپ كېلىۋاتقان خوجىنىياز ھاجىم بىلەن گەپلىشىۋاتمەن، ئۆزلىرىمۇ ئەل-يۇرتنىڭ ئەقىدىسىنى ئۇنتۇپ قالمىسلا! »
 ئاق كۆڭۈل، گاڭگۈك مېجەز، توغرا سۆزلۈك ۋە جەڭ مەيدانىدىكى ئاجايىپ قەھرىمانلىقلىرى بىلەن ھەممىنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولغان بۇ كىشى شۇ توقۇنۇشتىن كېيىن قوشۇندىن كېتىپ قالىدۇ. خوجىنىياز ھاجى بۇ قىلغىنىدىن كېيىن پۇشايمان يەيدۇ.

ئەنئىنىيازغا ئوخشاش سادىق، پىداكار جەڭچى، ئۇ 1-قىتىملىق قۇمۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى قانلىق باستۇرۇلغاندا، شۇ قان دېڭىزى ئىچىدىن تىرىك چىققان بىردىنبىر شاھىد، ئۇ، ئون نەچچە يىل يۇرتقا قايتالماي مۇرى تاغلىرىدا غەرب بولۇپ

يۈرۈپ، خوجىنىياز قوشۇنلىرى مورغا بارغاندا قايتا ئىنقىلابقا قوشۇلغان. ئۇنىڭ كۆرگىنى كۆپ، نەزەردائىرسى نىسبەتەن كەڭ، ئەكسىيەتچى ھاكىمىيەتنىڭ ماھىيىتىنى ئېنىق بىلىپ يەتكەن. شۇڭا خوجىنىياز ھاجى شىڭ شىسەيگە ئالدىنىپ ئىتتىپاق تۈزۈپ، سابىت داموللا ھۆكۈمىتىنى بىر تەرەپ قىلىش ئۈچۈن قەشقەرگە ماڭغاندىلا ئىنقىلابنىڭ ئىستىقبالىدىن ئۈمىد ئۈزۈپ، قايتىپ كەتمەكچى بولىدۇ. كۈچادا ھاجىم ئۆيلەنمەكچى بولۇۋاتقان كۈنلەردە ئەنسىرى يۇرتقا كەتمەككە روخسەت سورايدۇ. ئۇ مۇنداق دەيدۇ:

« — تۆمۈر ئاكام تولا چۈشۈمگە كىرىپ بولمايدۇ. ئاخشاممۇ ئۇ رەھمەتلىكنى چۈشەپ قايتىمەن. تۆمۈر ئاكامنىڭ ئۈرۈمچىدە ئالغان ھېلىقى خوتۇننىڭ ئۆيى دېگۈدەكمەن. تۆمۈر ئاكام شۇ ئۆيدىن بىر دۇتارنى ئەپچىقپ ماڭا كۆرسىتىۋاتقۇدەك، قارىسام دۇتارنىڭ قورسىقىدىن قىپقىزىل قان ئېقىۋاتقۇدەك، چۆچۈپ ئويغىنىپ كەتتىم. مەن كېتەي ئاكا، ماڭا رۇخسەت بەرسىلە. ھاجىم ئەنسىرىنىڭ كۆڭلىدىكىنى ئەمدى چۈشەندى چىغى، نېمە دېيىشنى بىلمەي تۇرۇپ قالىدۇ. »

خوجىنىياز ھاجى ئۈرۈمچىگە كېتىۋېتىپ توقسۇنغا چۈشكەندە، ئەنسىرى يەنە كېتىشنى تەلەپ قىلىپ مۇنداق دەيدۇ:

« — ياق بارمايمەن، تۆمۈر ئاكام بىلەن ئامانقۇلنىڭ قان ئارىلاش كۆز ياشلىرى بىلەن زەپىلىشىپ ياتقان قەبرىسىنى كۆرمىگىنىم تۈزۈك. »

ئاخىرىدا ئۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ:

« — ھاجى ئاكا، مەن ئاقسۇدىكى چىغىمدىلا ئېيتتىمۇ، بۇ توختام ئاللاننىڭ كالامى بولغان < قۇرئان كەرىم > دىنمۇ ئۇلۇغمۇ؟ لى شۇفۇ دېگەن مەلئۇن تۆمۈر ئاكامغا < قۇرئان > تۈتۈپ بېرىپ، ئاخىر نېمىلەرنى قىلمىغان؟ بارىمەن دېسىلە، ئۆزلە بېرىۋەرسىلە. »

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر روماندا يۇرت مۆتىۋەرلىرى ئىچىدىكى خەلقپەرۋەر يۇقىرى تەبەقە كىشىلىرىنىڭ ۋەكىلى سۈپىتىدە يۈسۈپ تەيجى ئوبرازىنى ياراتقان. يۈسۈپ تەيجى قۇمۇل ۋاڭ ئوردىسىنىڭ ئاخىرقى چوڭ تەيجىسى (ۋەزىر قاتارىدىكى كىشى). ئۇ خەلقپەرۋەر، خەلقنىڭ ھال-دەردىگە يېتىدىغان، ئاق كۆڭۈل ئەمەلدار. شۇڭا ئۇ ھۆكۈمەت ۋە شاھ مەخسۇت ۋاڭ تۇتقۇن قىلىشقا بۇيرۇق چۈشۈرگەن تۆمۈر خەلىپىنىڭ يېقىن سەبىدىشى خوجىنىياز پالۋاننى ئۆز ھىمايىسىگە ئېلىپ، ئوردا مۇھاپىزەتچىلىرىنىڭ باشلىقى قىلىۋالغان. ئۇنىڭدىن باشقا قاسىم پالۋان قاتارلىق باتۇر يىگىتلەرنى ئوردا ئەتراپىغا يىغقان. يۈسۈپ تەيجى خەلقنىڭ بېشىغا ئېغىر كۈلپەت سېلىۋاتقان جىن شۇرپىن ھاكىمىيىتىگە قاتتىق نەپرەتلىنىدۇ. ئۆز ئىمتىيازىدىن پايدىلىنىپ خەلقنىڭ ھالىغا يېتىشكە ۋە قوغداشقا تىرىشىدۇ. مەسىلەن، قۇمۇلنىڭ سۇ قۇۋۇق مەھەللىسىدە يۈز

بەرگەن تۇز ۋە قەسدىن كېيىن، قۇمۇلدا تۇرۇشلۇق ھۆكۈمەت چېرىكلرىنىڭ باشلىقى ليۇشىجاڭ بىلەن مۇنداق سۆزلىشىدۇ:

« ليۇشىجاڭ سىپايلىك بىلەن يەنە گەپ باشلاپ، سۇ قۇۋۋىتىكى ۋە قەدە ئوردا تەيجىنىڭ جاۋابكارلىقى بارلىقىنى، بۇ ئىشنى ئۈرۈمچىگە مەلۇم قىلىپ، جاۋابكارلىقىنى باشقىدىن سۈرۈشتە قىلىدىغانلىقىنى ئېيتىپ، ھازىرچە چېرىكلەرنى ئۇرغان ۋە ئۇلارنىڭ قوراللىرىنى تارتىۋالغان (ئوغرىلار) نى جازالاپ، سەككىز تال مىلتىقنى دەرھال تاپشۇرۇشنى تەلەپ قىلدى.

— سەككىز تال مىلتىقنى ئېلىپ كەتسىڭىز بولىدۇ. ئەمما چېرىكلەرنى ئۇرغان كىشىلەرنى جازالاشتىن بۇرۇن بۇ ۋەقەگە سەۋەبچى بولغان چېرىكلرىڭىزنى قاتتىق جازالاش جايىز، بىز مۇسۇلمانلار تۈزنى ئىمان قاتارىدا مۇقەددەس بىلىمىز، سىلەر تۈزىمىزنى يەپ تۈزلۈقىمىزنى چاقساڭلار بۇنىڭغا قانداق تاقەت قىلغىلى بولىسۇن؟ جانابلىرى بۇ ئىشتا سىڭىڭ جاۋابكارلىقىڭ بار دەيسىز، بەرھەق. شۇنداق. ئەپسۇسكى، ۋەقەنىڭ ئۈستىدە ئۆزۈم بولماي قاپتىمەن. بولسام، پۇقرانىڭ تۈزلۈقىنى چاققان قولۇڭ شۇمۇ دەپ چېرىكلرىڭىزنىڭ قولىنى سۈندۈرۈپ، ئاندىن ئالدىڭىزغا ئاپىرىپ بەرگەن بولاتتىم. ليۇشىجاڭ تەيجىنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، ئورنىدىن دەس تۇردى-دە، قوللىرىنى ئەسەبىلەرچە پۇلاڭلىتىپ مۇنداق دېدى:

— تەيجى، ھوشىڭىزنى يىغىڭ، ھازىر قۇمۇل ۋاڭلىقى ئۆلدى. سىز قۇرۇق سۆڭەكنى قۇچاقلاپ ياتماڭ!

— قۇمۇل ۋاڭلىقى ئۆلگەن بىلەن قۇمۇل خەلقى ھايات. سىزمۇ ھوشىڭىزنى يىغىڭ، كىمكى پۇقرانى دەپسەندە قىلسا، ئۇنىڭ ئاقىۋىتى پۇشايمانلىق بولىدۇ، — دېدى يۈسۈپ تەيجى ئورنىدا قىمىرلىماي ئولتۇرۇپ.

ليۇشىجاڭ ئوردىنىڭ قورال-ياراقلرىنى يىغىۋالغاندىن كېيىن يولۋاسقا قاراپ «ياۋدارىن، تەيجى جانابلىرىدىن سوراڭ، ئەمدى قۇمۇل دىيارىدا ئۈزۈنغىچە تىنچلىق ھۆكۈم سۈرىدۇ، دەپ ئىشەنسەم بولامدۇ؟» دەيدۇ. يۈسۈپ تەيجى جاۋابەن: «يولۋاس بېگىم، خوجىڭىزغا ئېيتىڭ، قۇمۇل دىيارى تىنچلىققا ليۇشىجاڭدىنمۇ بەكرەك مۇھتاج، ئەمدى تىنچلىق بولۇش-بولماسلىق شىجاڭ جانابلىرىنىڭ پەيلىگە باغلىق» دەيدۇ.

سەلبىي پىرسۇناژلاردىن ئىستىبدات ھاكىمىيەتنىڭ ۋەكىلى، ئىككى قولى شىنجاڭ خەلقىنىڭ قېنى بىلەن بۇيالىغان جاللات، پۇرسەتپەرەست شىڭ شىسەي بىلەن قارا نىيەت، ئىككى يۈزلىمىچى مىللىتارىست ماجۇڭيىڭنىڭ ئوبرازىمۇ تارىخىي چىنلىق ئاساسىدا جانلىق يارىتىلغان.

ئەسەردە تەرجىمىھال بايانى، خاتىرە ۋە دىئالوگلار ئارقىلىق شىڭ شىسەينىڭ ئۇقارا نىيىتىگە يېتىش يولىدا قىلغان سىياسىي يانچۇقچىلىقى، خەلق ئىنقىلابىنى

باستۇرۇشتىكى ۋەھشىلىكى، تۈلكىدەك ھىيلىگەر، ئالدامچىلىقى ئېچىپ تاشلانغان. شىڭ شىسەي لياۋنىڭ ئۆلكىسىدىكى چېغدىلا بىرەر چوڭ ھوقۇق تۇتۇش، ھەتتا ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىش قارانىيىتىدە بولۇپ، بۇ يولدا ھەرقانداق ئىشنى قىلىشقىمۇ بەل باغلاپ قويغان. ئۇنىڭ تەلىپىگە شىنجاڭدا جىن شۈرپىن ھاكىمىيەتكە چىققاندىن كېيىن قابىل كىشىلەرنى ئەتراپىغا توپلاش يۈزىسىدىن ئۇنىمۇ تەكلىپ قىلىپ، ھەربىي مۇشاۋۇر قىلغان. ئەمما، شىڭ شىسەي بۇنىڭغا رازى بولماي، يەنە بىر ئەپلىك پۇرسەت كۈتۈپ ياتتى. قۇمۇل دېھقانلار ئىنقىلابىنى باستۇرۇش ئۈچۈن قۇمۇلغا ئەۋەتىلگەندە، ئۇ بۇنى يەنىمۇ يۇقىرى ئۆرلەشنىڭ ياخشى پۇرسىتى دەپ بىلدى. لېكىن، قوزغىلاڭچىلار بىلەن 18 قېتىم قاتتىق ئېلىشىپ تەڭ كېلەلمەي، خام خىيالى بەرباد بولغانىدى. ئۇنىڭ تەلىپىگە سىياسىي ئۆزگىرىش يۈز بېرىپ، جىن شۈرپىن ھاكىمىيىتى ئاغدۇرۇپ تاشلاندى. شىڭ شىسەي بۇ پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، ھەربىي كۈچىدىن پايدىلىنىپ، بىردىنلا شىنجاڭدا ھاكىمىيەتنى قولغا ئالدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ بىر دۈمىلاپلا قوزغىلاڭچىلار بىلەن بىر يولدىكى ئادەم بولۇۋېلىپ، ئالدامچىلىق ۋاسىتىسىنى قوللىنىپ، قوراللىق كۈچ ئارقىلىق قايقانغا چۈشۈرەلمىگەن بۇ يىلپىزنى ئالداپ قايقانغا چۈشۈردى. قىسقىسى، ئاپتور شىڭ شىسەي خاراكتېرىنىڭ ماھىيەتلىك تەرەپلىرىنى ئېچىپ بېرىشتە تېگىشلىك سەھىپە ئاجراتقان.

ماجۇڭيىڭ ئەسلى گەنسۇدا. «خۇددى ئوۋچىنىڭ ئوقىدىن قۇتۇلغان بولسىمۇ، چۆل-باياۋاندا ئاچلىقتىن ئۈچەي-باغرى ئۈزۈلگۈدەك ھالغا كېلىپ، بىرەر جاندارنى تېمىقىلاپ ئولتۇرغان ئاچ بۆرىگە ئوخشىشىپ» قالغان پەيتتە، قۇمۇل قوزغىلاڭچىلىرى ئۇنى شىنجاڭغا تەكلىپ قىلدى. بۇ، ئۇنىڭغا بۆلۈتلۈك ئاسماندا چاقماق چاققاندىكە گويا چۆلدە جان ھەلقۇمىغا يەتكەندە سۈزۈك بۇلاققا يولۇققاندىكە ئۈمىد بېغىشلىدى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «مېنىڭ بەختىمنى شەرقتىن ئېيتىمىغان بىلەن، غەربتىن ئېيتقان ئوخشايدۇ. يۇلتۇزۇمنى گەنسۇ-چىڭخەي ئاسمىنىدا ئەمەس، شىنجاڭ ئاسمىنىدا ياراتقان ئوخشايدۇ». «شىنجاڭدا بىرەر يىل تۇرۇپ، قانات-قۇيرۇقىمىزنى رۇسلۇۋالسا، بۆلەكتىن باش كۆتۈرۈپ كېلىپ، يوغان قورساق ماپۇفاڭدىن چوقۇم قىساس ئالىمىز.»

ماجۇڭيىڭ شىنجاڭغا چىققاندىن كېيىن، قوزغىلاڭچىلارغا چىن كۆڭلىدىن ياردەم بەرمەي، ئەكسىچە ئولجىلارنى پۈتۈنلەي ئۆزىنىڭ قىلىۋېلىپ، قانات-قۇيرۇقىنى تەڭشۈۋالدى-دە، بۇ سىياسىي قىمارۋاز نەدە ئامەت بولسا شۇ يەرگە دو چىقىپ، دېھقانلار قوزغىلىڭىغا ئەشەددىي كۈشەندە بولدى.

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر بۇ قارانىيەت مىللەتلىرىنىڭ ئوبرازىنىمۇ تارىخىي چىنلىق ئاساسىدا جانلىق يارىتىپ بەردى. روماندا يەنە ئىككى يۈزلىمىچى، خائىن يولۋاسنىڭ شامالغا قاراپ ئىش تۇتىدىغان، ئۆز مەنپەئەتىگە پايدىلىق بولسىلا، ئانىسىنىمۇ سېتىۋېتىدىغان خاراكتېرى ئۈستىلىق بىلەن يارىتىلغان. ئۇ، زۆرۈر تاپقاندا جىن شۈرپىن

ھۆكۈمىتىگە ، ۋاڭ ئوردىسىغا خىزمەت قىلدى ، ۋاقتى كەلگەندە ئىنقىلابقا خائىنلىق قىلىپ ، دۈشمەن تەرەپكە ئۆتۈپ كەتتى ، ھەتتا ماجۇگېيىڭ بىلەن بىرلىشىپ ، دېھقانلار قوزغىلىڭغا قارشى تىغ كۆتۈردى ، ئۇ ھەممىدە ئۆزىگە يېتىدىغان مەنپەئەتنى ئۆلچەم قىلىپ ، ساتقىنلىقتىنمۇ يانمىدى .

4

بىر ئەدەبىي ئەسەر ھامان يازغۇچىنىڭ ئىدىيىۋى سەۋىيىسى ، بىلىم قۇرۇلمىسى ، تۇرمۇش ھادىسىلىرىنى توپلاش دەرىجىسى ، سەنئەت تەجرىبىسى ، بەدىئىي ئىجادىيەت ماھارىتى قاتارلىق تەرەپلەرنىڭ ئومۇمىي ئىنكاسى . « ئويغانغان زېمىن » رومانىدا يازغۇچى ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر 1931-يىلىدىن 1940-يىلىغىچە بولغان ئۇزاق بىر تارىخىي دەۋرنى ، شۇ دەۋردىكى سىياسىي ، ئىجتىمائىي مۇھىتنى ، ئەينى ۋاقىتتىكى ئۆتكۈر سىنىپىي ، مىللىي زىددىيەتلەرنى كەڭ-تاشا ۋە ئەمەلىي سۈرەتلەپ بەردى . بىز بۇ ئەسەردىن دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ چىن ، بىپايان ئارقا كۆرۈنۈشىنى ، جەرياننى بىلىپلا قالماستىن ، نۇرغۇن ئىجتىمائىي ، تارىخىي ۋە جۇغراپىيىلىك بىلىملەرگە ئىگە بولالايمىز . خەلقىمىزنىڭ 30-يىللاردىكى تۇرمۇشى ، مەدەنىيىتى ، ئۆرپ-ئادىتى ، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ھېسسىياتىنى ئىگىلىيەلەيمىز . رومان دېھقانلار ئىنقىلابىنىڭ غەلبە ۋە مەغلۇبىيەتلىرى ئىچىدىن مول ۋە چوڭقۇر تارىخىي تەجرىبە - ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ بەردى . ئۇ ، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر پروزىسى ، جۈملىدىن تارىخىي رومانچىلىقىدىكى زور مۇۋەپپەقىيەت ، دېھقانلار ئىنقىلابىنى تېپا قىلغان چوڭ ھەجىمدىكى مۇنەۋۋەر ئەسەر ، تارىخىي رومانچىلىقىمىزنىڭ ئۈلگىسى .

مەسئۇل مۇھەررىر سارەم ئىبراھىم

قىرىنداش مىللەتلەر دەپپاتىدىن

ئاتىكەم زەمىرى (تاجىك)

مىز قانداق بولدى

(ھېكايە)

ئالدىغا تەبىئىيلىق ئىمتىھانىدىن ئۆتەلمىدىم، داشۇ ئىمتىھانغا قاتنىشىش سالاھىيىتىم يوق بولدى، دەپ بارىمەنمۇ؟ ئاھ خۇدا، بۇنى سەرۋىنازمۇ ئاڭلاپ بولغاندۇ، ئۇ مەن توغرىلۇق نېسىلەرنى ئويلاۋاتىدىكىن؟ مەن ئەمدى قانداق قىلىمەن؟

ئارمان روھى چۈشكەن ھالدا مەكتەپتىن يىراقلاشتى ۋە بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ كونا قەلئەگە كەلدى. قۇياش چوغدەك يېنىپ تۇراتتى، كونا قەلئەنىڭ ئەسىرلەر مابەينىدە بوران-چاپقۇن تەسىرىدە خارابىغا ئايلانغان تاش تاملىرىدىن، توپا-شېغىل دۆڭلىرىدىن ئوت-يالقۇن كۆتۈرۈلەتتى، پەستە — كەڭ شىۋەرلىكنىڭ تۆۋىنىدە تاشقۇرغان دەرياسى كۈۋەجەپ ئاقماقتا ئىدى، ئارمان بىر قىسىم گۈمۈرۈلۈپ چۈشكەن تاش تام ئۈستىگە چىقىپ شاھ ئەۋلىيا مازىرى تەرەپكە يۈزلىنىپ ئولتۇردى، ئۇنىڭغا ھازىر تەبىئەتتۇ، ھاياتلىقمۇ قېتىپ تاشقا ئايلىنىپ كەتكەندەك

ئارماننىڭ قەلبى كەڭ گىرۋەكلىك چوڭقۇر ئەينەك كاسىغا ئوخشايتتى، بۇ كاسىغا ئۇ ناھايىتى كۆپ ئارزۇ-ئۈمىد شارابىنى تولدۇرۇپ كەلمەكتە ئىدى، بۇ شاراب شۇنچىلىك سۈزۈك ئىدىكى، ئۇنىڭ ئەكسىدە پارلاق كەلگۈسى بىلەن چەمبەر-چاس باغلانغان مۇھەببەتنىڭ شولسى ئەكس ئېتەتتى.

ئارمان مەكتەپكە يېقىنلاشقانسېرى قەدىمىنى تېزلەتتى، تومۇز ئاپتېپىدا قارىداپ، سەل جۈدىگەن چىرايى ئۈمىد-ۋارلىقتىن پەيدا بولغان ھاياجان تەسىرىدە سۇس قىزارغانىدى، مەكتەپ قورۇسىدا ھېچكىم كۆرۈنمەيتتى، ئۇ تامدىكى ئىمتىھان نەتىجىسى ئېلان قىلىنغان جەدىۋەلگە كۆز يۈگۈرتتى. جەدىۋەلدە ئۇنىڭ ئىسمى يوق ئىدى، ئۇنىڭ كۆزلىرىگە قاراڭغۇلۇق تىقىلدى، تۈگەشتىم، پۈتۈنلەي تۈگەشتىم، داتۇڭ يېزىسىغا ① قانداق بارىمەن؟ ئاتا-ئانامنىڭ

① تاشقۇرغان ناھىيىسىنىڭ يەكەن ناھىيىسىگە تۇتىشىدىغان بىر يېزىسى.

يامان ئىدى، ئارمان ئۇ ئادەمدىن ئەيىب-
نەتتى، تەپ تارتاتتى. سەرۋىناز بىلەن
ئارمان سىنىپتىمۇ، سىرتتىمۇ بىر-بىرىگە
ئاستىرىتىن نەزەر سالاتتى، كۈنلەرنىڭ
ئۆتۈشى بىلەن مۇھەببەت ئىلاھى ئۇلارنىڭ
ياشلىقتىكى شاش ھېسسىياتلىرىنى كۆزگە
كۆرۈنمەس يىپ بىلەن مەھكەم باغلاپ
قويدى. سەرۋىنازنىڭ مېڭىش-تۇرۇشلىرىدىن-
كى لاتاپەت، گەپ-سۆزلىرىدىكى مۇلايىم-
لىق، كۈلكىلىرىدىكى سېھىرلىك ئاھاڭ
ئارماننىڭ يۈرەك تارىنى تىرتىپ، كۆڭۈل
ئالسىنى لەرزىگە سالاتتى. ئۇ سەرۋىناز-
دىن كۆزىنى ئۈزەلمەيتتى، سەرۋىناز
بىلەن كۆزلىرى ئۇچرىشىپ قالغاندا ئۆزىچە
قىزىرىپ ئىزتىراپقا چۈشەتتى. كۆڭلىدىكى
ئوچۇق ئىزھار قىلالمايتتى، ئۇ يوق چاغدا
مۇھەببەت توغرىسىدا ئاجايىپ گۈزەل
سۆزلەرنى ئويلاپ تاپاتتى ۋە ئۇنىڭغا
چوقۇم ھەممىنى دەيمەن، دەپ ئۆزىگە
ۋەدە بېرەتتى، بىراق سەرۋىنازنى كۆرگەن
ھامان تىلى تۇتۇلۇپ، بىر ئېغىز مۇ زۇۋان
سۈرەلمەيتتى.

ئالدىنقى يىلدىكى «4-ماي» ياشلار
بايرىمى ناھايىتى كۆڭۈللۈك ئۆتكۈزۈلدى.
كەچلىك كۆڭۈل ئېچىش پائالىيىتىدە ئارمان
ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسۇل ئويناپ ھەممىنىڭ
كۆزىدىن ئوت چىقىرىۋەتتى. بىر چاغدا
سەرۋىناز ئۇنىڭ قېشىغا كېلىپ، سىزگە
رەھمەت، دەپ ئۆزىنىڭ قايىللىقىنى ئىپادىلەپ-
دىلدى. كەچتە ئارمان ئۇنىڭ زالىدىن
يالغۇز چىقىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى.
ئۆيىنىڭ ئارىلىقى خېلى بار، شاھ، ئەۋلىيا
مازىرى ئۇنىڭ يولى ئۈستىدە، شۇ يەردىن

تۇيۇلماقتا ئىدى، قۇياشنىڭ قىزىق تەپتىمۇ
ئۇنىڭ بەدىنىگە تەسىر قىلالمايتتى، شۇ
تاپتا ئەتراپتىكى تاغلار، گىياھلارمۇ ئۇنى
مەسخىرە قىلىۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى، يىراققا
كۆككە بوي سۈنۈپ چوقچايدىغان مۇز تاغ
ئاتا ئۇنىڭ دەرد-ئەلىمىنى، پىغان-زارىنى
ئاڭلىمايتتى، چۈنكى ئارماننىڭ نەزەرىدە
ئۇ چوققىمۇ مەڭگۈلۈككە ئۇخلاپ قالغاندەك
ئىدى. شاھ ئەۋلىيا مازىرىنىڭ نېرسىدىكى
بۈككىدە سۆگەتلىك يىراقتىن قارىغاندا بىر
يېشىل ئۆگزىگە ئوخشايتتى. بۇ جاي
ئارماننىڭ كۆزىگە باشقىچە گۈزەل كۆرۈ-
نەتتى. ئۇ يەردە ئۇنىڭ مەھبۇبى،
سۆيگەن يارى سەرۋىناز ياشايتتى،
ئارمان ئاشۇ ئۆگزىگە تىكىلىپ ئولتۇرغىنىچە
خىيالغا كەتتى.

ھېيت-بايرام كۈنلىرى يىراقتىن كېلىپ
ئوقۇۋاتقان ساۋاقداشلار سەرۋىنازنىڭ
ئۆيىگە كېلىشەتتى. شۇ قاتاردا ئارمانمۇ
بار ئىدى، ئەلۋەتتە. سەرۋىنازنىڭ
ئاتا-ئانىسى ئاق كۆڭۈل، مېھماندوست
ئادەملەر بولۇپ، ساۋاقداشلار خۇددى
ئۆز ئۆيىدىكىدەك تارتىنماي يەپ-ئىچىپ
مېھمان بولۇشاتتى، ئۇسسۇل ئويناپ، ناخشا
ئېيتىشاتتى، ئارمان سەرۋىنازنىڭ ئانىسىنى
كۆرگەندە ئۆز ئانىسىنى كۆرگەندەك
سۆيۈنەتتى. سەدەپخان ئاچمۇ ئۇنىڭغا
بۆلەكچە قىزغىن مۇئامىلە قىلىپ قولىدىن
كېلىشىچە ئىلتىپات كۆرسىتەتتى. سەرۋىناز-
نىڭ دادىسى بەستلىك، كېلىشكەن ئادەم
بولۇپ، قاپقارا شاپ بۇرۇتلىرى ئۇنى
تېخىمۇ سۈرلۈك كۆرسىتەتتى، ئاشۇ قىياپىتىدە-
گە ماس ھالدا مېجەزى چۈس، ئاچچىقى

جايدا مىدىرلىماي تۇردى، ئۇ ئۆز مۇددىئاسىنى سەرۋىنازغا بىلدۈرەلمىگەن. دى، شۇ كېچىسى سەرۋىنازنىڭ ئوقيا كىرىپكىلىرى ئاستىدا ھەمىشە خۇمارلىشىپ تۇرىدىغان شەھلا كۆزلىرىنى ئەسلىپ ئۇخلىماي تاڭ ئاتقۇزدى...

يېقىنلاپ كېلىۋاتقان ماتۇر ئاۋازى ئارماننىڭ خىياللىرىنى بۆلۈۋەتتى. ئارمان ماشىنىنى تونۇدى. ئۇنىڭ تاغىسى سالمان ناھىيىگە چىققان بولۇپ، ئارماننىڭ قەلئە-دىن چۈشۈۋاتقىنىنى كۆرۈپ ماشىنىنى توختاتتى. ئارمان سۆڭەكلىك تەرەپكە ئاخىرقى قېتىم تەلپۈرۈپ قارىدى-دە، ماشىنا تەرەپكە يۈگۈردى. ئەتىگەن بىر ساۋاقدىشىدىن سەرۋىنازنىڭ پۈتۈن ئائىلە-سى بىلەن بىللە كارىسەغەل ① يايلىقىغا كەتكەنلىكىنى ئۇققاندى.

ئاھ، — دېدى ئۇ يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ ئۇلۇغ-كېچىك تىنغان ھالدا، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشەلمىگەن بولسام ياخشى ئىدى، ئۇ ھازىر مېنىڭ قانچىلىك ئازابلىنىۋاتقىنىنى بىلمەيدۇ، مەن ئاتا-ئانام ئالدىدىمۇ، سەرۋىناز ئالدىدىمۇ ئەيىبلەنمەن. ئارماننى يىغا تۇتتى، كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش قۇيۇلدى، ئۇنى كۈتۈپ تۇرغان سالمان كېيىنكىدىن چۈشتى.

ئارمان ئۆزىنى باسالماي ئۇن سېلىپ يىغلىۋەتتى. سالمان ھاڭ-تاڭ بولۇپ قاراپ قالدى. ئارمان كېيىنكىگە چىقىپ ئولتۇرغان-دىن كېيىنمۇ يىغىنىنى توختالمىدى.

— سالمان تاغا، مەن تەييارلىق ئىمتىھانىدىن ئۆتەلمەپتىمەن، داشۆگە

ئۆتكىچە چوقۇم قورقىدۇ، ئارمان شۇلارنى ئويلاپ توپ ئارىسىدىن ئاستا سۇغۇرۇلۇپ چىقتى. بۇ ياخشى پۇرسەت، بۈگۈن كۆڭلۈمدىكىنى دەپ، مۇھەببىتىمگە جاۋاب ئالمەن، ئۇمۇ ھەممىنى سېزىپ تۇرىدۇ، مېنىڭ كۆيۈپ يۈرگىنىمنى بىلىدۇ، ئېنىق بىر نېمە دەڭ، دەپ تۇرۇۋالمەن، ئارمان تېز-تېز چامداپ مەكتەپ دەرۋازىسىغا يېقىنلاشقاندا سەرۋىنازغا يېتىشىۋالدى.

— مەن سىزنى ئاپىرىپ قوياي. — رەھمەت، ئاۋازە بولماڭ، — سەرۋىناز يېقىملىق كۈلدى، — ئاكام ئالدىغا كەلمەكچىدى، ھېلى ئۇچراپ قالار. سەرۋىناز يېنىك قەدەم تاشلاپ ماڭاتتى، ئارماننىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ، بەدىنىگە تىترەك ئولشىپ، گەپنى نەدىن باشلاشنى بىلمەيتتى.

— سەرۋىناز، — ئارمان خېلىدىن كېيىن مېڭ تەستە ئېغىز ئاچتى، — يەنە بىر يىل ئوقۇساق داشۆ ئىمتىھانىغا قاتنىشىمىز، داشۆگە بىللە بارارمىز-ھە؟ — مېنىڭغۇ يۇقىرى مەكتەپلەردە ئوقۇغۇم بار، لېكىن، دادامنىڭ مەجەزىنى سىزمۇ بىلىسىز، ئانام چىڭ تۇرۇۋالمىغان بولسا دادام بۇ چاقىچە مېنى مەكتەپتىن چىقىرىۋالاتتى.

— مەن ئوقۇشقا كېتىپ قالسام، سىز... — تىنچ... ئاكام كېلىۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ گېپى شۇ يەردە ئۈزۈلۈپ قالدى.

ئارمان ئۇلار خېلى ئۇزاق كەتكىچە

① تاشقۇرغاندىكى بىر يايلاق.

لىشىپ كونا يامۇل ئورنىدىن تاش كۆلە-
غانىكەن، بىر كوزا سېرىق پۇل تېپىۋاپتە-
مش، شۇڭا ئاسانلا باي بولۇپ كەتتى،
بولمىسا ئىككى تال يىڭنە - يىپ ساتقانغا
شۇنچىلا بولۇپ كېتەمدۇ؟

كىشىلەرنىڭ ھەر خىل پاراڭلىرىغا
سەۋەب بولۇۋاتقان مۇشۇ بازاردا
شەخسىي تىجارەتكە يول ئاچقان بۇ تۇنجى
بوتكىنىڭ خوجايىنى ئارمان ئىدى.

ئۇ خېرىدار كۆتۈپ ئولتۇراتتى. كىشىلەر
ئۇنىڭ بوتكىسىدىكى ماللارغا ھەۋەس
قىلاتتى، بەس-بەستە سېتىۋېلىشقا،

نەرسە-كېرەك ئالمايدىغانلارمۇ ئاتايەن
كېلىپ مال جازىلىرىغا سىنىچىلاپ قاراپ
تۇرۇشقا، قىسقىسى بۇ بوتكا ئەجدادلىرى-
دىن تارتىپ مۇشۇ تاغ ئارىسىدا ياشاپ
كېلىۋاتقان تاجىكلارنىڭ تۇرمۇشىغا تۈرلۈك
يېڭىلىقلارنى ئېلىپ كەلمەكتە ئىدى. لېكىن
ئۇلار ئارمانغا غەلتە نەزەر بىلەن قارايتتى.

ئارماننىڭ ئاتىسى گۈلشەر ئاتا خەلق
ناخشىلىرىنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ ئېيتىدىغان،
ئۇسسۇل ئوينىغاندا يۈرەكلەرنى ھايانغا
سالدىغان داڭلىق سەنئەتكار ئىدى.

يېزىدىكى ئوغۇل - قىز توپلىرىدا كال ساۋز ①
ۋە خەندەسىر ② لەردە ئۇ ھۈرمەتلىك
مېھمان سۈپىتىدە تۆردىن ئورۇن ئالاتتى.
بۇنداق سورۇنلاردا ئۇ گاھ سۆڭەك نېپىنى،
گاھ دېپىنى چېلىپ توي نەغمىسىنى قىزد-
تېۋىتەتتى، كېچە-كېچىلەپ ناخشا ئېيتاتتى،
ئۇسسۇل ئويناتتى. ئۇ نەگىلا بارسا

بېرىش مۇددىئايىم سۇغا چىلاشتى، ئەمدى
مەن تۈگەشتىم. — ئۇنداق دېمە. ئادەم ئۈمىدسىز
بولماسلىقى كېرەك، ھەرھالدا سەن تولۇق
ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈردۈڭ. داتۇڭغا
بارساڭ، بىرەر مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىق
قىلسەن.

— ياق تاغا، ئاتا-ئانامنىڭ يۈزىگە
قانداق قارايمەن، بولدى، مەن يۇرتقا
بارمايمەن.

2

باھار. چوققىلار ئاپئاق قاردىن قېلىن
لباس كىيىپ تۇرسىمۇ يانباغىر، قاپتالار،
تۈزلەڭلەر، يايلاقلار يېشىللىققا چۆمگەن،
تاغلىق شەھەر باھار قۇياشىدا گۈزەل،
يېقىملىق تۈسكە كىرگەندى. بازار ئوتتۇ-
رىسىغا يېڭىدىن قويۇلغان جىگەر رەڭ
سىرلىرى پارقىراپ تۇرغان ياغاچ بوتكا
پۈتكۈل ناھىيە بازىرىدىكىلەرنىڭ دىققىتىنى
قوزغىماقتا ئىدى.

— توۋا، تېخى يېقىندا مەكتەپ
سەنئەت ئۆمىكىدە، ناھىيە ئىچىدىكى
توي-تۆكۈنلەردە ناخشا ئېيتىپ ئۇسسۇل
ئويناپ يۈرگەن بالا ھەش-پەش دېگۈچە
ئۆزگىرىپ ئېلىپ-ساتار بولۇۋالسا-ھە؟
— بېيىپ كەتكىنىنى دېمەمسىلەر،
ھازىر ئۇنىڭ پۇلى ناھايىتى جىقىمىش.
ئۆتكەندە دۆلەت شاھ ئۆيى سالغاندا ياردەم-

① بوۋاقلارنىڭ چېچىنى چۈشۈرۈش.

② خەتتە توي

كىچىككىنە ، زېرەك ئوغلى ئارماننى بوينغا مىندۈرۈۋالاتتى ، ئارمان باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغدىلا « تەيفۇن » ، « بانا-ماك » ، « لەيلا » ، « گۈلى دارام » ، « قىزىل ياغلىق » قاتارلىق خەلق ناخشىلىرىنى بىمالال ئېيتالايدىغان بولدى . ئۇ ناھىيىگە ئوقۇشقا ماڭىدىغان چاغدا ئۇنىڭ ئاپىسى :

— بالا كىچىك ، ناھىيىدە ئوقۇيالايدۇ ، قىيىنلىدۇ ، — دېگەندى . ئاتىسى :

— ياق ، مەن ئارماننى مۇرادىغا يەتكۈچە ئوقۇتىمەن ، كاتتا ئادەم قىلىمەن ، ناھىيىدە تاغىسى سالمان بار ، تىنەپ قالمايدۇ ، ئەنسىرمە ، — دېدى ۋە ئوغلىنى ناھىيىلىك ئوتتۇرا مەكتەپكە ئۆزى ئەكەلدى . ئارماننىڭ پوپكىسىدا سەپەر لازىمەتلىكلىرىدىن باشقا دادىسى بەرگەن سۆڭەك نەيمۇ بار ئىدى ، ئارمان ساۋاقداشلىرى بىلەن تېزلا چىقىشىپ كەتتى . ئۇنىڭ جاراڭلىق نېپى ، ناخشا ، ئۇسسۇللىرى مەكتەپنىڭ مەدەنىي پائالىيەتلىرىنى جانلاندۇرۇۋەتتى ، ئوقۇتقۇچىلارمۇ ، ساۋاقداشلارمۇ ئۇنى ھۆرمەتلەيتتى . شەنبە كۈنى چۈشتىن كېيىن يېقىن ئەتراپتىن ، ناھىيە ئىچىدىن كېلىدىغان ساۋاقداشلار ئۆيلىرىگە قايتىشاتتى ، يىراق يېزىلاردىن كەلگەن ئوقۇغۇچىلار بولسا ئارماننىڭ ئەتراپىغا ئولشاتتى . كۈنلەر ، ھەپتىلەر ، بولۇپمۇ دەم ئېلىش كۈنلىرى ئەنە شۇ تەرىقىدە ئۆتۈپ كەتتى . سەرۋىناز بىلەن تونۇ-شۇش ، دوستلىشىش ئۇنىڭ ياشلىق ھاياتىغا يېڭىدىن-يېڭى مەزمۇنلارنى قوشتى ، ئۇ

① بىر خىل چىرايلىق كىچىك .

ناخشا ئېيتسا سەرۋىناز جور بولاتتى ، ئۇسسۇل ئوينىسا سەرۋىنازمۇ كېيىنەكتەك پىرقىرايتتى .

شۇ تاپتىمۇ ئارماننىڭ ئەس-يادى سەرۋىنازدىلا ئىدى . ئۆزى بوتكىدا بولسىمۇ ، كۆزى بازار كوچىسىدا ، سەرۋىنازنىڭ مەكتەپتىن ئۆيىگە قايتىدىغان يولىدا ئىدى . ئۇيان-بۇيان ئوتتۇراتقان قىزلارمۇ ، تاغ يامزىلىدا ، تاشلار ئارىسىدا ياشىرىپ تۇرغان قارىقات ، تاغاقكۈللەرمۇ ، يىراقتا ، يانباغرىلاردا ئۆسكەن ئىرغايىلارمۇ ئۇنىڭ كۆزىگە سەرۋىناز بولۇپ كۆرۈنەتتى . تېخىمۇ يىراقتا ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇرغان موز تاغ ئاتا چوققىسىمۇ سەرۋىنازنىڭ قەددى -- قامىنى ئەسلىتەتتى . ئارماننىڭ نەزەرىدە ئاشۇ چوققىدىكى ئاپئاق قار سەرۋىنازنىڭ پاك ، بىغۇبار كۆڭلىگە تىمسال ئىدى ، چۈنكى ئارمان ئاقىۋەت بىر كۈن سەرۋىنازنىڭ مۇھەببىتىگە ئېرىشىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى بۇ ئىشەنچ داشۆنىڭ تەييارلىق ئىمتىھان باشلىنىشتىن بۇرۇن سەرۋىناز ئۇنىڭ قولىدىن يۈرەك بىلەن ناننى ئالغان كۈندىن باشلاپ تېخىمۇ كۈچەيگەندى . ئارمان سەرۋىنازغا مۇھەببەت ئىزھار قىلىشنىڭ ئامالىنى ئىزدەپ يۈرگەن پەيتلەردە ، تەلىپىگە يارىشا تاغىسى سالمان تاغدىن بىر راماپاي ① ئوۋلاپ كەلدى . بۇ بىر ياخشى پۇرسەت ئىدى . تاجىكلارنىڭ ئادىتى بويىچە ئارمان راماپاينىڭ يۈرىكىنى ئايرىم پىشۇرۇپ ئاننىڭ ئارىسىغا ئېلىپ ياغلىققا چىگدى . دە ، مەكتەپكە يۈگۈردى ، ئۇ مەكتەپ دەرىۋازىسى ئالدىدا سەرۋىنازنى

① بىر خىل چىرايلىق كىچىك .

ماشىنا ھەيدەپ كېلىۋاتقان سالماننىڭ ئالدىغا يىغلاپ بارغان ئاخشى تاڭ ئاتقۇچە ئرخلىمدى، ئەتىگەندە ئۇ كېسەل ئادەمدەك چىرايى سارغايغان ھالدا ئورنىدىن تۇردى. سالمان ئاشتىدىن كېيىنلا ئۇنى ماشىنىغا چىقاردى، ماشىنا مۇز تاغ ئاتا باغرىدىن ئۆتۈۋاتقاندا ئارمان كېيىنكىدىن بېشىنى چىقىرىپ قارلىق چوققىغا قارىدى، ئۇ ھەمىشە سەرۋىنازنىڭ گۈزەل سىماسىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگەندە مۇشۇ چوققىغا قاراپ خىيال سۈرۈشنى ياخشى كۆرەتتى. شۇ تاپتىمۇ ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا چەكسىز ئېگىزلىكتىكى قار ئۈستىدىن تاغ پەرىسى ئۇنىڭغا ئارمان، كۆڭلۈكىنى بۇزما، ھازىردىن باشلاپ يېڭى بىر ھاياتقا يۈزلەن، ئىستىقبال ئالدىڭدا، سەن ئۇنىڭغا جۈرئەت ۋە ئىرادە بىلەنلا يېتەلەيسەن، دەۋاتقاندا تۇيۇلاتتى.

ئارمان شەھەر رەستىلىرىدىكى زەت-رەت دۇكان بوتكىلارنى، قىزىپ كېتىۋاتقان سودا-سېتىقنى كۆرۈپ ئەقلى لال بولدى. ئۇ بۇرۇن كىشىلەردىن شەھەر يېزىلاردا بولۇۋاتقان تۈرلۈك ئۆزگىرىشلەرنى كۆپ ئاڭلىغانىدى، مانا ئەمدى ئاشۇ ئۆزگىرىشلەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. شۇ كۈنى تاغسى يوغان ئىككى پوپكىغا تاغاق، سۈزگۈچ، مەشۈت يىپ، زەڭ، تۈگمە، ئىلگەك، يىڭنە قاتارلىق نەرسىلەر-نى قاچىلاپ ئارمانغا تۇتقۇزدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ تاغ-داۋانلار ئېشىپ، چەكسىز يايلاقلارنى كېزىپ چىقتى، قىشچە سوغۇققا، قار شۆبىرىنىڭ قىيناشلىرىغا پەرۋا قىلماي شەھەر بىلەن تاغ ئوتتۇرىسىدا باپكارنىڭ

كۈتۈپ تۇردى. يىراقتىن ئۇنى كۆرۈپلا پۇتلىرى كالۋالىشىپ، تۈگۈنچەك تۇتقان قوللىرى تىترىدى. ئۇ بارلىق غەيرىتىنى يىغىپ سەرۋىنازغا يېقىنلاشتى. سەرۋىناز يېنىك تەبەسسۇم قىلىپ، ئۇ تەڭلىگەن تۈگۈنچەكنى ئالدى. ئارمان ئۇنىڭ سوۋغە-نى قايتۇرۇپ بېرىشىدىن قورققاندا يۈگۈرگىنىچە سىنىپقا كىرىپ كەتتى. ئۇنىڭ يۈرىكى ۋەھىمە، ھاياجان، ئۈمىد ئىلكىدە سوقاتتى. مانا، ئارىدىن نۇرغۇن ۋاقىت ئۆتۈپ كەتتى. كۈتۈشتىن، ئىنتىزارلىقتىن ئارماننىڭ ۋۇجۇدى كۆيۈپ قوقاسقا ئايلاندى، مۇھەببەتكە بولغان ئۈمىدىمۇ ئاستا-ئاستا سۈسلىشىشقا باشلىدى، بىراق شۇنچە قىلىپمۇ سەرۋىنازنى كۆڭلىدىن چىقىرتەلمەيدى. ئۇنىڭ ھاياتى سەرۋىنازغا باغلانغانىدى. بەخت-سائادىتىمۇ، ھۈزۈر-ھالاۋىتىمۇ سەرۋىنازدا ئىدى. ئارمان ئاخىرى سودىگەرگە ئايلاندى، ناخشا-مۇزىكا، ئۇسسۇل بىلەن داۋاملاشقان ياشلىق دەۋر يىراقتا قالدى. ئۇ شەھەردىن مال يۆتكەۋېتىپمۇ، يايلاقلاردا مال سېتىۋېتىپمۇ ياشلىقىدىكى ئاشۇ گۈزەل چۈشلىرى ئىچىدە مەست بولۇپ يۈردى. ئەپسۇسكى قىز تاكى ھازىرغىچە ئۇنىڭ ئاشۇ قېتىمقى «يۈرىكىمنى سىزگە بەردىم» دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدىغان سوۋغىسىغا ھېچقاچان داق جاۋاب قايتۇرماي كېلىۋاتاتتى. سەرۋىناز ھازىر ناھىيە بازىرىدىكى باشلانغۇچ مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتاتتى. ئارمان ئۇنى كەمدىن-كەم كۆرەلەيتتى، بۇ ھال ئۇنىڭ ئىش-پىراقىنى تېخىمۇ ئارتتۇراتتى. ئارمان كونا قەلئەدىن چۈشۈپ

مۇكسىدەك قاتناپ تۇردى، ئۇنىڭ پۇلى ئۆزى تەسەۋۋۇر قىلغاندىكىدىنمۇ تېز كۆپەيدى. يول ئازابى، سەرۋىنازنىڭ مۇھەببىتى تۈپەيلى ئۇ ئاخىرى مۇشۇ بوتكىنى ياسىتىپ، ئارام خۇدا ئولتۇرۇپ تىجارەت قىلىشقا كىرىشتى.

ئارماننىڭ كۆزىگە ئەتراپتىكى جانلىق-- جانسىز نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى سەرۋىناز- نىڭ سىماسىدەك كۆرۈنەتتى. يېنىك سوققان باھار شامىلىمۇ ئۇنىڭغا سەرۋىناز- نىڭ ھىدىنى ئېلىپ كېلىۋاتقاندەك تۇيولاتتى. ئارمان كوچىدىن كۆز ئۈزۈپ بوتكىنىڭ بىر تەرىپىدە ئېسىقلىق تۇرغان سۆڭەك نەيگە تىكىلدى. نەي ئۇنىڭغا گۈلشەر ئاتىنى، داتۇڭنىڭ گۈزەل مەنزىرىسىنى، ساددا، ئاق كۆڭۈل يۇرتداشلىرىنىڭ توي-تۆكۈنلەردە- كى ناخشىلىرىنى ئەسلىتەتتى، ئەمدىلىكتە بۇ نەي پەقەت تەۋەرىۋەك سۈپىتىدە بوتكىغا ئېسىپ قويۇلدى. ئارماننىڭ ئۇنى چېلىشقا ھەپسىلىسىمۇ، چولسىمۇ يوق.

قۇياش ئۇيۇققا باش قويۇۋاتاتتى. ئارماننىڭ يۈرىكى تۇيۇقسىز دۈپۈلدەشكە باشلىدى، سەرۋىناز كېلىۋاتاتتى. ئارمانغا پۈتكۈل دۇنيا گۈل دېڭىزىغا ئايلىنىپ كېتىۋاتقاندەك، مۇز تاغ ئاتا يېنىك باش لىڭشىتىپ ئۇنى قوللاۋاتقاندەك تۇيۇلۇپ كەتتى. سەرۋىناز پۈكەي ئالدىدا توختى- دى. ئۇ گۈلسۈرۈختەك قىزارغان يۈزىنى يوشۇرۇشقا تىرىشىپ پەسكە قارىۋالدى، پوپكىسىدىن ئالغان قەغەز بولاقنى ئارماننىڭ قولىغا تۇتقۇزدى- دە، خۇددى ھېلىقى چاغدا ئارمان ئۆز سوۋغىسىنى بېرىپلا سېنىپ بىناسىغا يۈگۈرۈپ كىرىپ كەتكەندەك،

سەرۋىنازمۇ ئۇنىڭ كۆز ئالدىدىن غايىب بولدى. ئارمان تىترەپ تۇرغان قوللىرى بىلەن بولاقنى ئاچتى. كەشتىلىك قولىغاغلىققا سانچىلغان بىر تال يىڭىننىڭ تۆشۈكىگە ئۈچ خىل يىپ بىلەن چاچ ئارىلاشتۇرۇپ ئۆتكۈ- زۈلگە ئىدى، بۇ «قارا باشىم سىزگە مەنسۇپ!» دېگەن مەنىدىكى ئەنئەنىۋى مۇھەببەت ئىزھارى، يىڭىننىڭ تەلىپىگە قوشۇلغانلىقىنىڭ بەلگىسى ئىدى. ئارماننىڭ يۈرىكى شادلىق، بەخت ھاياجىنىدىن يېرىلىپ كېتەيلا دەپ قالدى. ئۇ ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ ئۈزۈندىن بۇيان قولغا ئالمىغان سۆڭەك نەينى ئالدى- دە، ئاجايىپ زوق- ئىش- تىياق بىلەن چېلىشقا باشلىدى.

3

«قەدىرلىك ئارمان، شەنبە كۈنى توي خېتى ئېلىش بەلگىلەندى، شۇ كۈنى مېنى كونا قەلئەدە كۈتۈڭ.»

سەرۋى

ئارمان قونجىراپ ئېغىزىغا بارىدىغان يولدا ماشىنىدىن چۈشۈپ قېلىپ چوقۇر، سارارق، سېرىقتاش يايلاقلىرىدا ماللىرىنى سېتىپ قايتىپ كەلگەندە دۈكان ئىچىدىن ئاشۇ خەتنى تېپىۋالدى. خەت ئىشىك قىسلىچىقىدىن كىرگۈزۈلگە ئىدى.

ئارماننىڭ قولىدىكى ئۈمىد شارابىغا تولغان كاسسى يەنە بىر قېتىم سۇنغاندەك بولدى. ئۇ جانسىز پۇتلىرىنى ئاران يۆت- كەپ، پۈكەي بىلەن مال جازىسى ئارد- لىقىدىكى كارىۋاتتا ئولتۇرۇۋالدى. كۆز ئالدى قاراڭغۇلاشتى، پۈتكۈل تاغ- دەريالار، يىپايان زېمىن قاراڭغۇلۇق ئىچىگە غەرق بولغاندەك

شەرمى ھايالىق قىز بولۇپ ئۆستى. ئۇ ئارمان بىلەن بولغان مۇھەببىتىنى باشقىلارنىڭ سېزىپ قېلىشىدىن قاتتىق ھەزەر ئەيلەيتتى. ئارماننى كۆرسىلا شەلپەردەك قىزىرىپ كېتەتتى. ئارماننىڭ سوۋغىسىنى ئالغاندىن كېيىنمۇ ئۇ ناھايىتى ئۇزۇن ۋاقىتقىچە قەلب سىرلىرىنى ئىزھار قىلىشقا پىتىنالمىدى. ئۇ ئارماننى چىن كۆڭلىدىن ياخشى كۆرەتتى. شۇڭا تاجىك قىزلىرىنىڭ ئادىتى بويىچە ئارمانغا يۈرەك سوۋغىسىنى بەردى. شۇ كۈندىن باشلاپ ئۇ دوكانغا پات-پات كېلىدىغان، ئارمان بىلەن قورۇنماي گەپلىشىدىغان بولدى. بىر قېتىم سەرۋىناز:

— ئارمان، سىز مۇشۇ ئالماق-ساتماق دېگەننى قىلمىسىڭىز بولاتتى، — دېدى.

— توغرا، بىز تاجىكلار ئاتا-بوۋىمىزدىن تارتىپ سودا-سېتىق قىلىشنى يامان كۆرىمىز، سودىگەرنى ئالدامچى دەپ قارايمىز. بىراق سىزمۇ چۈشىنىسىز، بىزنىڭ بۇ دىيارىمىز قەدىمكى زاماندا غەرب بىلەن شەرقنىڭ سودا، مەدەنىيەت ئالاقىسىدىكى مۇھىم تۈگۈن ئىدى. قاراڭ، ئىسلاھات، ئېچىۋېتىش يولغا قويۇلغاندىن كېيىن قونجىراپتىن ئايغى ئۈزۈلمەي كىرىۋاتقان چەت ئەللىكلەر بۇ يەردە توختىماستىن ئۇدۇل شەھەرگە قاراپ ئاقتى، چۈنكى شەھەردە سودا-تىجارەت قايناپ كەتتى. مەن شەھەرنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم، جىق ئويلىدىم، ئاخىرى مۇشۇ يولنى تاللىدىم، ئاتا-بوۋىمىز قىلىپ باقمىغان ئىشلارنى مەن قىلىپ باقاي دېدىم. ھەرھالدا زىيان تارتىدىم، كۆپ

تۈيۈلدى. يېڭىدىن سېلىنغان پىششىق خىشلىق، كەڭ، ئازادە دۇكان بىراقلا تارلىشىپ، بارا-بارا ئۇنىڭ بەدىنىنى قىسۋاتقانداك ئىدى. «شەنبە... توي خېتى... كونا قەلئە...» ئارمان خەتنى قايتا-قايتا ئوقۇيتتى، بارى يوق بىرنەچچە جۈملە سۆز ئۇنى قاتتىق ئازابلىماقتا ئىدى. قانچىلىك ۋاقىت ئۆتتىكىن، ئۇ تەستە ئورنىدىن تۈرۈپ سىرتقا چىقتى. ئىشكىنى قۇلۇپلىدى. بازاردا، كوچىلاردا ئادەم كۆپ ئىدى. كۆز قۇياشى ئىللىق نۇر چېچىپ تۇراتتى. ئارمان بىر بېسىپ-ئىككى بېسىپ كونا قەلئەگە قاراپ ماڭدى. يىراقتا قۇيۇق سەرۋىلەر تاغ باغرىغا سېلىنغان گىلەمدەك جۇلالىناتتى، زىرىق، ھارام ئوت، مەرۋى، بىنەپشەلەر ھۆپپىدە ئېچىلىپ كەتكەن يانتۇلىقلاردىن نەي ئاۋازى كېلەتتى. ئارمان كونا قەلئە ئۈستىدە «شاھ ئەۋلىيا» مازىرىنىڭ نېرىسىدىكى سۆڭەتلىك تەرەپكە قاراپ ئۇزۇندىن ئۇزۇن ئولتۇردى. ئارمان ئۈچ كۈندىن بۇيان كېچىنى ئويۇمىسىز ئۆتكۈزدى. كۈندۈزلىرى دۇكاندا ئولتۇرغۇسى كەلمەي كونا قەلئەگە كېلىپ سەرۋىنازنىڭ ئۆيى تەرەپكە قاراپ ۋاقىت ئۆتكۈزدى. بۈگۈن شەنبە ئىدى. ئارمان تاڭ ئېتىش بىلەن تەڭ دۇكاندىن چىقىپ كونا قەلئەگە كەلدى. سەرۋىناز قاچان كېلىدۇ، نېمىدەپ كېلىدۇ، ئارمان بۇنى بىلمەيتتى، ئۇ پەقەت چەكسىز ئىنتىزارلىق ئىلكىدە سەرۋىنازنىڭ ئۆيىگە، ناھىيە تەرەپكە بارىدىغان يولغا كۆز ئۈزمەستىن قارايتتى.

سەرۋىناز كىچىكىدىن ئەقىللىك،

پۇل تاپتىم. بۇنىڭدىن كېيىن تېخى قەشقەر-
 گە، ئۈرۈمچىگە، گۇاڭجۇ، شاڭخەيلەرگە،
 ھەتتا چەت ئەللەرگە چىقىپ سودا قىل-
 ىمەن دەيدىغان پىلانم بار...
 — ياق ئارمان، سىز بۇ ئىشنى
 قىلماڭ، مەن...
 — نېمە دەيدىغانلىقىڭىزنى چۈشىنىمەن،
 دېدى ئارمان كۈلۈپ تۇرۇپ، — سودا-سېتىققا
 تۈتۈنغىنىمدىن كېيىن كىشلەر مېنى يات
 ئادەمدەك كۆرۈشتى. توۋا، ئۇلار ماللىرىمنى
 باھا تالاشمايلا ئاغزىمدىن چىققىغا ئېلىشىدۇ-يۇ،
 مېنى ياقتۇرمايدۇ، ئەمما ھازىر مېنى دورا-
 ۋاتقانلارمۇ چىقۇۋاتامدۇ. ئەنە قاراڭ، بوتكىلار
 كۆپەيدى، بۇ بىر يۈزلىنىش، بۇنىڭدىن كېيىن...
 ئۇنىڭ سۆزلىرى ئاخىرلاشمايلا سەرۋە-
 ناز كەينىگە بۇرۇلۇپ دۇكاندىن چىقىپ
 كەتتى. ئارمان ئىككى ئوت ئارىسىدا
 قالغانلىقىنى ئېنىق سەزدى. ئۇ تاللىغان
 يولىدىن قايتسا سەرۋىنازنىڭ ئاتا-ئانىسى
 قىزنىڭ خاھىشىغا يول قويۇشى مۇمكىن.
 بىراق ئارمان بۇ يولغا ئاللىقاچان قەدەم
 تاشلاپ بولغان، يولنىڭ نۇرغۇن قىسمىنى
 بېسىپ بولغان. بۇ يول ئۇنىڭغا بەخت
 كەلتۈرىدۇ، بايلىق كەلتۈرىدۇ، بەلكى
 سەرۋىناز ئۈچۈنمۇ شۇنداق. ئىككىسىنىڭ
 تەقدىرى ئوڭدىن كېلىپ رىزىق-نېۋىسى
 قوشۇلۇپ قالسا، كەلگۈسى تۇرمۇشى
 باياشادلىقتا ئۆتىدۇ. ئەپسۇس، باشقىلارغا
 ئوخشاشلا سەرۋىنازمۇ ئارماننىڭ ئىشىدىن
 نومۇس قىلىدۇ.
 سەرۋىناز كۆپ ئويلىنىدى. ۋىجدانى
 ئۇنىڭغا ئارماننى ياخشى كۆردۈك، ئۇنىڭغا
 باغلاندىك، مۇھەببىتىڭنى ئىزھار قىلدىك،
 ۋەدە بەردىك. ئۇ سودا قىلىدۇ، پۇل
 تاپىدۇ، باي بولىدۇ، بۇ ھەرگىز نومۇس

قىلىدىغان ئىش ئەمەس، سەن ئەمدى
 ئۇنىڭغا مەڭگۈلۈك ھەمراھ بول، دەپ
 خىتاب قىلاتتى.
 — مەيلى ئارمان، — دېدى ئۇ بىر
 كۈنى، — سىزنىڭ توغرىدەك قىلىدۇ،
 يوللىرىڭىزدىن يانماڭ، مەن سىزنى قوللايمەن،
 سىزگە مەدەتكار بولىمەن.
 سەرۋىناز شۇ گەپنى دەپلا
 كەينىگە ئۆرۈلۈپ يۈگۈرگۈكىنىچە كېتىپ
 قالدى. ئارماننىڭ يۈرىكى شۇرىدە ئېرى-
 دى، ئۈمىد قۇشى قانات قېقىپ مۇز تاغ
 ئۈستىدە پەرۋاز قىلىشقا باشلىدى. ھەي،
 مۇز تاغ ئاتا، ھەي سۆيۈملۈك مۇز تاغ
 پەرىسى... مەن نېمىدېگەن بەختلىك!
 تومۇز كۈنلىرىنىڭ بىرىدە گۈلشەر
 ئاتا ئوغلنىڭ ئارزۇسىنى كۆزدە تۇتۇپ
 سالماننى ئەگەشتۈردى-دە، سەرۋىنازنىڭ
 ئۆيىگە كىردى.
 — قىزىڭغا ياغلىق چىگەي، دەيمەن.
 — ئاشۇ ئالدى-ساتتى قىلىپ يۈرگەن
 ساياق ئوغلۇڭ ئۈچۈنمۇ؟ ياق!
 گۈلشەر ئاتىنىڭ كۆڭلى قاتتىق ئازار
 يېدى، ئوغلدىنمۇ رەنجىدى. داتۇڭدا ئۇ
 ھەرقانداق بىر ئائىلىنىڭ قىزىنى بىر ئېغىز
 گەپ بىلەنلا يۈلۈپ ئالالايتتى. بۈگۈن
 سەرۋىنازنىڭ ئاتىسى ئۇنىڭ گېپىنى بىر
 ئېغىز گەپ بىلەنلا رەت قىلدى. سالمان
 ئارماننى سەرۋىناز توغرىسىدىكى ئوي-خە-
 ياللىرىدىن ۋاز كېچىشكە دەۋەت قىلدى.
 بىراق ئارماننىڭ قەلبىگە نەقىش بولۇپ
 ئويۇلغان مۇھەببەتنى ھەرقانداق قىلىپمۇ
 يوق قىلىۋەتكىلى بولمايتتى.
 بىر كۈنى سەرۋىناز مەكتەپتىن
 قايتىشىدا دۇكانغا كىردى.
 — مېنى تاغامنىڭ ئوغلغا بەرگۈدەك،

ۋەدىلەشكەن يىگىتىم بار، ئۆز يىگىتىم بىلەن توي قىلىمەن، ئەگەر سىلە بۇنىڭغا قارىماي توي خېتى كېسىۋەرسىلە مەن يۇقىرىغا ئەرز قىلىمەن، دېدىم. تاغامنىڭ ئوغلى ھېچتەرسە دېيەلمەي قالدى، يېنىپ چىقتۇق. مانا، ھەممە ئىش شۇ، لېكىن ئارمان، مەن... مەن ئاتامدىن قورقۇۋاتە- مەن، ئۇ ھېلى مېنى ئىزدەشكە باشلايدۇ. سالمان تاغىڭىزغا دەڭ، بىزنى ماشىنىسى بىلەن داتۇڭغا ئاپىرىپ قويسۇن، تويىدىن كېيىن قايتىپ كېلەيلى. ئاتا-ئانام ئىلاجىسىز بىزنى ئەپۇ قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ، مەن خىزمىتىمنى قىلىۋېرىمەن، سىزمۇ تىجارىتىڭىزنى قىلىۋېرىسىز. ھە، يەنە بىرگەپ، بىز ناھىيە بازىرىنىڭ چېتىدىن يەر ئېلىپ تازا چىرايلىق ئۆي سالايلى، كېيىن... كېيىن مېنى گۇاڭجۇغا ئاپىرىسىز جۇمۇ... سەرۋىنازنىڭ كۆزلىرىدىن ياش قۇيۇلۇپ تۇراتتى، يىغلاۋېتىپ كۈلەتتى، كۈلگە ندىمۇ، يىغلىغاندىمۇ يۈزلىرى ھامان قىزىرىپ تۇراتتى. ئارمان ئۇنى چىڭ قۇچاقلاپ يۈزلىرىگە كۈچەپ سۆيىدى. سەرۋىناز قارشىلىق كۆرسىتىپ ئۆزىنى قاچۇراتتى، ئارمان ئىككىنچى قېتىم سۆيۈشكە تەمشەل- گەندە سەرۋىناز يۇلقۇنۇپ بوشاندى-دە، پەسكە چۈشۈپ كەتتى.

— توختاڭ، سەرۋىناز!

— تېز چۈشۈڭ، بۇ خارابىلىقتا يۈرگە- نىمىزنى خەق كۆرسە نېمە دەيدۇ.

ئىككىيلەن سالماننىڭ ئۆيىنى كۆزلەپ يۈرۈپ كەتتى.

يېقىندا ياغلىق چىگمىش، ئانام شۇنداق دەۋاتىدۇ، — دېدى ئۇ مەيۈس ھالدا. — سىز رازىمۇ؟ — ئارمان لاغلىداپ تىترەپ كەتتى.

— رازى ئەمەس، ھەرگىز... لېكىن ئاتا-ئانام زورلايدۇ.

— قانداق قىلماقچىسىز؟

— مەن سىزگە ۋەدە بەرگەن.

ئارمان ئۆزىنى باسالماي سەرۋىنازنىڭ قولىدىن تۇتۇپ ئۆزىگە تارتتى. سەرۋىناز شەلپەردەك قىزىرىپ يىنىكىگە قارشىلىق كۆرسەتتى-دە، ئارماننىڭ قولىدىن بوشىنىپ قېچىپ كەتتى... —

ناھىيە تەرەپتىن قىزىل كۆڭلىكىنىڭ ئېتەكلىرىنى لەپلىدىتىپ سەرۋىناز كېلە- ۋاتاتتى. ئارمان ئۆز خىيالى، ئۆز دەردى بىلەن بولۇپ كېتىپ ئۇنىڭ قاچان ئۆيىدىن چىقىپ ناھىيىگە كىرگەنلىكىنى كۆرمەي قالغانىدى. ئۇ قەلئە تېمىدىن سەكرەپ چۈشۈپ سەرۋىنازنىڭ ئالدىغا يۈگۈردى. سەرۋىنازمۇ تېز-تېز مېڭىپ كەلمەكتە ئىدى، كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش ئېقىۋاتاتتى. — نېمە ئىش بولدى سەرۋىناز؟

— نېمە ئىش بولاتتى، ناھىيىگە كىردۇق. ھەرئىككىڭلار ئۆز رازىلىقىڭلار بىلەن توي قىلامسىلەر، دەپ سورىۋىدى. مەن ياق دېدىم... — سەرۋىناز توختىماي ئېقىۋاتقان كۆز ياشلىرىنى سۈرتكە- نچە گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — ئاتا-ئانام زورلىدى، مەن قوشۇلمايمەن. مېنىڭ

مەسئۇل مۇھەررىر سارەم ئىبراھىم

تۇردى ئاخۇن ئەركىباي (تاجىك)

جوياننىڭ تويى

زەرەپشان سۆيگۈسى

سۆيگەندە مۇز تاغنىڭ لېۋىگە قۇياش،
سۆيگۈدىن تۆرەلدىڭ ئەي، شوخ زەرەپشان،
سۆيگۈنىڭ قىزى سەن، سۆيگۈ پەرسى،
سۆيگۈ دەپ توۋلايسەن شۇڭلاشقا ھامان.

سۆيگۈنىڭ تومۇرى جىلغا-جىرالار،
سۆيگۈنىڭ كۆزلىرى سۈزۈك بۇلاقلار،
سۆيگۈنىڭ مېھرىدۇر دولقۇنلىرىڭ ھەم،
سۆيگۈنىڭ ماكانى گۈزەل قىرغاقلار.

سۆيۈملۈك جىلغىدا مېنىڭ تاش كەپەم،
سۆيىمەن ئارچىزار، ئېقىن، بويۇڭنى،
سۆيىمەن ئىرغايىنىڭ شاخلىرى كەبى،
سۆيىمەن ئېگىلىپ شەربەت سۈيۈڭنى.

سۆيگەندە لېۋىڭگە تاش بېغىرلاپ مەن،
سۆيسەن كۆكسۈمگە ئالتۇن چايقتىپ،
سۆيدى دەپ رەقىبلەر كەسسە بېشىمنى،
سۆي يەنە ئېلىپ كەت بىللە ئېقتىپ.

ۋەتەننىڭ گۈلباغ

ۋەتەننىڭ زېمىنى مىسالى گۈلباغ،
ئېچىلار باغرىدا خۇش پۇراق رەيھان،
تاشلىنار يۇلۇنۇپ، چىقسا مۇبادا
بەدپۇراق شۇمبۇيا، زەھەرلىك ئازغان.

رەڭگارەڭ بولسىمۇ گۈللەر چېچىكى،
بارچە گۈل شېخىدا ياپپىشىل ياپراق،
بىر قۇياش، بىر تۇپراق، بىر سۇدا ئۆسكەن،
شۇڭلاشقا ھەممىسى چاچار خۇش پۇراق.

ۋەتەننى ئاشۇنداق گۈلزار ئەيلىگەن
يورۇق تاڭ ئانىسى خاسىيەتلىك نۇر،
تاپقان بىز ئۇنىڭدىن يېپىڭى ھايات،
سۈرىمىز شۇ نۇردىن بەخت ۋە ھۈزۈر.

مەن تاجىك ئوغلىمەن، مۇز تاغ ئوغلىمەن،
دىيارىم شۇ باغنى ئورنىغان تاغلار،
مەن ئاقباش چوققىدا شۇڭغىغان بۈركۈت
بېغىمنى قوغدايمەن، كىرەلمەس زاغلار.

مەن ئۇرۇق...

مەن ئۇرۇق، ۋەتەننىڭ زېمىنى تۇپراق،
ھەر باھار بولمەن ياپپىشىل ياپراق،
جىسمىمنى يىلتىزغا قىلىمەن تەقدىم،
چېچەكلەپ مېۋىلەر بېرىشكە ھەرۋاق.

خورما دەپ كۆمسەڭمۇ مەككىگە بىراق،
ئاقسىمۇ يېنىمدا شۇ زەمزمە بۇلاق،
يەنىلا بىخلىنىپ تەكلىماكاننىڭ
قۇمىدىن چىقىمەن بولۇپ بىر توغراق.

سېغىنچى قىز سېغىندىم سېنى

سېغىندىم ئاق بۇلۇت سۆيگەن ئېگىز تاغ، تىك قىيالارنى،
ئېدىرلار ھەم يېشىل يايلاقتا ئۆسكەن گۈل-گىياھلارنى.
سېغىندىم دىل خۇمار بولغان، ئېدىرلار باغرىدا قالغان،
سېغىنچى قىز كۆزۈڭدە چاقىنغان نۇرلۇق زىيالارنى.
سېغىندىم بۈك-باراقسان ئارچىلىق چوققا، قىراڭلاردا
سۆڭەك نەيلەرگە جۆر بولغان ئەجەب مۇڭلۇق ناۋالارنى.
سېغىندىم گۈل باھار پەسلىدە قويلارنىڭ ھىدى سىڭگەن،
ئۆرۈلگەن تالمۇ تال قۇندۇز چېچىڭ سۆيگەن سابالارنى.
سېغىندىم مەن ئۇلۇغ مۇز تاغ ئاتا بىرلەن زەرەپشاندەك،
چېتىلغان رىشتىمىز مەھكەم گۈزەل ئەھدى-ۋاپالارنى.

چوپاننىڭ تويى

قولۇمدا تايىقىم، ئالدىمدا پادا،
ئاق گۈللۈك ئەتلەستەك ياپيېشىل دۇنيا.
مەن گويا سازەندە، قويلار ئۇسسۇلچى،
چالمەن سۆڭەك نەي يايلاقلار ئارا.

قۇربانەم ئاخۇنباي (تاجىك)

قۇياشنىڭ زىياسىدۇر ئارمانلىرىم

ئارمانلار تونۇرىدا ئايرىدە بوپ،
ئارمانلار قارىچۇقىدىن تۇغۇلدۇممەن.
ئارمانلار سەرىپايىنى يۆلەنچۈك قىپ،
ئارمانلار يۆڭكىگە ئورالدىممەن.
ئارمانلار قىرغىقىنى تاۋاپ ئەيلەپ،
ئارمانلار قەترىسىدىن شەربەت ئىچتىم.
ئارمانلار ساماسىدا پەر ئوينىتىپ،
ئارمانلار ئوكيانىنى دائىم كەچتىم.

ئارمانلار خۇشاللىقىم نىشانىدۇر،
ئارمانلار ۋۇجۇدۇمدا نۇرلۇق شەرەر ②.
ئارمانلار يۈرىكىمنىڭ ئاتەش شەۋقى،
ئارمانلار ئەنئەنىدا جۇلا-ئەخكەر ③.
ئارمانلار كېلىچىكىم پاياندازى،
ئارمانلار ھاياتلىقنىڭ نىداسىدۇر.
تاڭلارنى جىلۋە بىلەن زىننەتلىگەن
ئارمانىم زەر قۇياشنىڭ زىياسىدۇر.

① راۋادار — تاجىكلار توپىدا ئۇسسۇل ئوينىغۇچىنىڭ بېشىدىن گۈل ۋە قىمەتلىك نەرسىلەرنى ئۇرۇپ سازەندىگە تەقدىم قىلىدۇ.
② شەرەر — ئۇچقۇن. ③ ئەخكەر — قىزىل چوغ.

ئەدەبىي ھايات ۋە ئۇچۇرلار

7- قېتىملىق دىك لىك ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى سەنشىنىڭ چاڭجى شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلدى

چاڭجى شەھىرىدە ئۆتكۈزۈلدى، دۆلىتىمىز ۋە چەت ئەللەردىن كەلگەن 100 گە يېقىن مۇتەخەسسس، ئالىم ۋە دىك لىكنىڭ دوست-بۇرادەر، ئۇرۇق-تۇغقانلىرى بىرلىكتە ھازىرقى زامان جۇڭگو ئەدەبىيات تارىخىدىكى مۇھىم يازغۇچى دىك لىكنىڭ ئىجادىيەت مۇۋەپپەقىيەتلىرى ئۈستىدە مۇھاكىمە ئېلىپ باردى.

جۇڭگو دىك لىك تەتقىقات جەمئىيىتى، جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئەدەبىيات تەتقىقات ئورنى، سەنشى ئۆلكىلىك يازغۇچىلار جەمئىيىتى، چاڭجى شەھەرلىك پارتكوم، شەھەرلىك خەلق ھۆكۈمىتى بىرلىكتە ئۇيۇشتۇرغان 7-نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك دىك لىك ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنى 16-ئىيۇلدىن 19-ئىيۇلغىچە سەنشىنىڭ

مىسىرنىڭ ھازىرقى زامان ئەدەبىيات مۇنبىرىدىكى ئايال يازغۇچى

رىدېۋا مول بىلىملىك يازغۇچى، ئەرەب تىل-ئەدەبىياتى ۋە ئەنگلىيە، ئامېرىكا تىل-ئەدەبىياتىنى تەتقىق قىلغان، ئەرەب تىلى ۋە ئىنگلىز تىلىدا بىرنەچچە ماقالە ئېلان قىلغان.

رىدېۋا ئاشۇر ئايال يازغۇچى بولۇش سۈپىتى بىلەن ئۆزىگە تونۇشلۇق بولغان ئەرەب ئاياللىرىنى ئەتراپلىق كۆزىتىپ، ئۆز ئەسەرلىرىدە تىپىك خاراكتېرگە ئىگە ئاياللار ئوبرازىنى ياراتقان. ئۇ ئۈچ ئاي ئىچىدە يېزىپ تاماملىغان تەرجىمىھال خاراكتېرلىك ئەسىرى «بىرمىسىرلىق قىز ئوقۇغۇچىنىڭ ئامېرىكىدىكى كۈنلىرى» دە ئۆزىنىڭ ئامېرىكىدىكى سەرىگۈ-زەشتىلىرىنى بايان قىلغان. ئۇنىڭدا مىسىرنىڭ يېڭى دەۋر ئاياللىرىنىڭ ۋەكىلى بولغان قىز ئوقۇغۇچىنىڭ ئوبرازى ناھايىتى ئوبرازلىق، ھەقىقىي ئەكس ئەتتۈرۈلگەن.

مىسىرنىڭ ھازىرقى زامان ئەدەبىيات تارىخىدا ساناقلىقلا ئايال يازغۇچى، تەنقىدچى بار. ئەرەب ئەدەبىياتى ساھەسىدىكى دوكتور رىدېۋا ئاشۇر ئاشۇلارنىڭ بىرى. رىدېۋا ئاشۇر 1946-يىلى 26-ماي قاھىرەدە تۇغۇلغان. 1969-يىلى قاھىرە ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئەدەبىيات فاكولتېتىنى پۈتتۈرۈپ، باكالاۋرلىق ئۇنۋانىنى ئالغان. 1972-يىلى شۇ فاكولتېتنىڭ ئەنگلىيە تىل-ئەدەبىياتى بويىچە ماگىستىرلىق ئۇنۋانىنى ئالغان. 1975-يىلى ماسساچوستس ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ دوكتورلۇق ئۇنۋانىنى ئالغان. دۆلىتىگە قايتقاندىن كېيىن داۋاملىق ئەين شامس ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ ئەنگلىيە تىل-ئەدەبىياتى فاكولتېتىدا لىكتور، دوئىتېنت، پروفېسسور بولۇپ ئىشلىگەن. ھازىر فاكولتېت مۇدىرى بولۇپ ئىشلىمەكتە.

ئۈچۈرلەر

△ ئايال يازغۇچى چېن دەنيە نىڭ « بىر قىز » ناملىق ھېكايىسىنىڭ نېمىسچە تەرجىمىسى گېرمانىيە، ئاۋستىرىيە قاتارلىق ئەللەرگە تارقىتىلىپ، شۇ جايدىكى ياش-ئۆس-مۈرلەرنىڭ ياخشى باھاسىغا ئېرىشتى ۋە ئاۋستىرىيە دۆلەتلىك ياش-ئۆسۈمۈرلەر ئەدەبىياتى مۇكاپاتىغا ئېرىشتى.

△ ئايال يازغۇچى شۇ شاۋبىن ئامېرىكىدىكى ئالاقىدار تارماقلارنىڭ تەكلىپىگە بىنائەن ئامېرىكىدا ئۈچ ئاي زىيارەتتە بولدى ھەم ئامېرىكىدىكى يانېخان ئۈنۈپىرستېتى، كلورادو ئۈنۈپىرستېتى، سان مارى ئۈنۈپىرستېتى، ۋىتسپاسە ئۈنۈپىرستېتلىرىدا لېكسىيە سۆزلىدى. ئۇنىڭ « جۇڭگو ئايال ئاپتورلىرىنىڭ چۇقان

ۋە پىچىرلاشلىرى » ۋە « قېچىش ئېڭى ۋە مېنىڭ ئىجادىيىتىم » تېمىسىدىكى لېكسىيىلىرى ئامېرىكىدىكى ئاتاقلىق ئالىم ۋە مۇتەخەسسسلەرنىڭ يۇقىرى باھاسىغا ۋە جۇڭگو ئەدەبىياتىنى تەتقىق قىلىۋاتقان چەت ئەللىك ئالىملارنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشتى.

△ فۇجىيەن يازغۇچىلار جەمئىيىتى يېقىنقى يىللاردىن بېرى يازغۇچىلارنى تۆۋەنگە چۈشۈشكە تەشكىللىدى. بۇ يىل بۇ جەمئىيەت يازغۇچىلار بىلەن يەنە ئالاقىلىشىپ، ئىككى تۈركۈم يازغۇچىنى شەرقىي جەنۇبتىكى ئېچىۋېتىلگەن رايونلارغا ئەۋەتتى.

خاسىيەت ئەمەت تەييارلىغان

« يېڭى قاشتېشى » ژۇرنىلىغا مۇشتەرى بولۇڭ!

« يېڭى قاشتېشى » ژۇرنىلى مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىغا ئاشكارا تارقىتىلىدىغان، خوتەن ۋىلايىتىدە نەشر قىلىنىدىغان قوش ئايلىق ئەدەبىي ژۇرنال. « يېڭى قاشتېشى » ژۇرنىلى رەڭدار سەھىپىلىرى ئارقىلىق سىزنىڭ كۈنسىرى ئېشىپ بېرىۋاتقان مەنئىي ئېھتىياجىڭىزنى قاندۇرىدۇ.

ژۇرنىلىمىز ھەر جۈپ ئاينىڭ 15-كۈنى نەشرىدىن چىقىدۇ. ھەر ساننىڭ باھاسى 1.20 يۈەن، يىللىق باھاسى 7.20 يۈەن. پوچتا ۋاكالىت نومۇرى: 26 — 58. 15-نويابىردىن ئىلگىرى پوچتا ئىدارىلىرى مۇشتەرى قوبۇل قىلىدۇ.

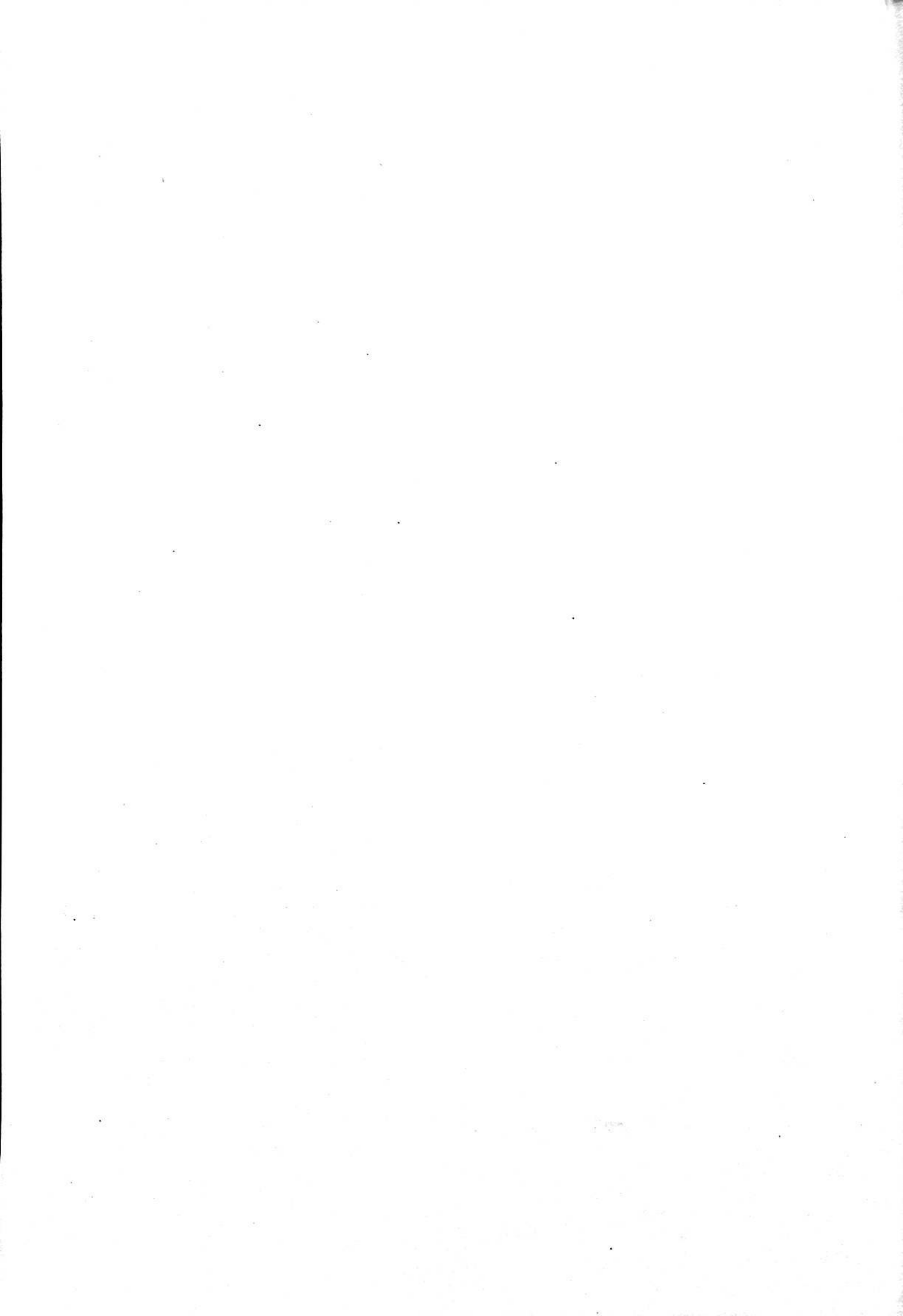
خوتەن « يېڭى قاشتېشى » ژۇرنىلى تەھرىر بۆلۈمى

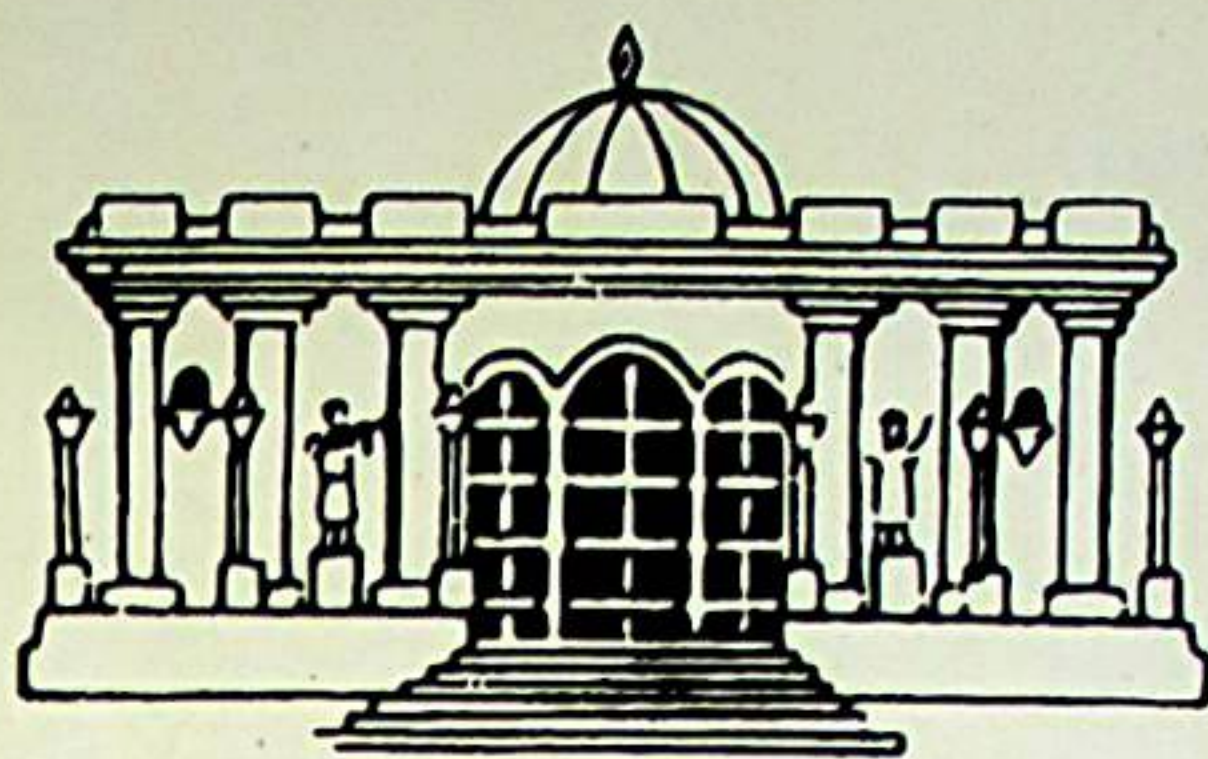
« ئاقسۇ ئەدەبىياتى » ژۇرنىلىغا مۇشتەرى بولۇڭ!

« ئاقسۇ ئەدەبىياتى » ژۇرنىلى ئاقسۇ ۋىلايىتىدە نەشر قىلىنىپ، مەملىكەت بويىچە ئاشكارا تارقىتىلىدىغان پەسىللىك ئەدەبىي ژۇرنال. ژۇرنىلىمىزنىڭ 97-يىللىق سانلىرىغا 15-نويابىردىن ئىلگىرى پوچتا ئىدارىلىرى ئارقىلىق مۇشتەرى بولغايسىز.

ژۇرنىلىمىز ھەر پەسلىنىڭ ئاخىرقى ئېيىنىڭ 20-كۈنى نەشرىدىن چىقىدۇ. ھەر ساننىڭ باھاسى 1.40 يۈەن، يىللىق باھاسى 5.60 يۈەن. پوچتا ۋاكالىت نومۇرى: 47 — 58

« ئاقسۇ ئەدەبىياتى » ژۇرنىلى تەھرىر بۆلۈمى

《塔里木》文学月刊(维吾尔文) TARIMA MONTHLY LITERATURE JOURNAL
IN UIGHUR LANGUAGE

تاریم

编 辑: 《塔里木》编辑部
 出 版: 新疆人民出版社
 排 版: 《博格达》电子排版中心
 印 刷: 新疆新华印刷厂
 发 行: 乌鲁木齐市邮局
 国外发行: 中国国际图书贸易总公司
 订 阅, 零 售: 各地邮局所

1996-يىلى 10-سان (428-سان). 46-يىلى نەشرى.
 تۈزگۈچى: «تاریم» ژۇرنىلى تەھرىر بۆلۈمى.
 ئۈرۈمچى جەنۇبىي دوستلۇق يولى 22-قورۇ, تېلېفون نومۇرى: 4516214
 شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى. «بۇغدا» ئېلېكترونلۇق
 مەتبەئە مەركىزىدە تىزىلدى. شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى.
 ئۈرۈمچى پوچتا ئىدارىسىدىن تارقىتىلىدۇ.
 جۇڭگو كىتاب سودىسى باش شىركىتى چەت ئەللەرگە تارقىتىدۇ.
 مەملىكەت بويىچە ھەممە جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى مۇشتىرى قوبۇل قىلىدۇ.

国际标准刊号: ISSN 1002-9044
 国内统一刊号: CN 65-1010/I
 国外代号: M 4461
 邮发代号: 58-66 定价 4.00 元

خەلقئارالىق ئۆلچەملىك ژۇرنال نومۇرى:
 مەملىكەت بويىچە بىر تۇتاش ژۇرنال نومۇرى:
 چەت ئەللەرگە تارقىتىش ۋە كالىت نومۇرى: M 4461
 پوچتا ۋە كالىت نومۇرى: 58-66, باسما تاۋاق: 10, باھاسى 4.00 يۈەن

邮政编码: 830000 : پوچتا نومۇرى
 广告许可证: 新工商广字 00528139 号